
MARIUS TRIPON

PRIMA ÎNVIERE

---

52 de mesaje

pentru

52 de săptămâni

Publicat[de
Societatea Pentecostal[de Misiune Cre=tin[din Rom`nia
Pia\la 1 Decembrie nr. 11
3700 Oradea, Rom`nia
Tel.: 059-136 841; Fax: 059-432 778
E-mail: spmcr@rdslink.ro

© 2002 S.P.M.C.R.
Toate drepturile rezervate.
Este interzis[reproducerea integral[sau par\ial[a c[r\ii,
f[r[permisiunea scris[a S.P.M.C.R.

}n afara cazurilor specificate, toate citatele biblice sunt luate din
Biblia, versiunea Cornilescu, 1923.

Editarea: *Matei Stroie*
Tehnoredactarea: *Cornelia Costi*
Coperta: *Cornelia Costi*

Tip[rit[la S.P.M.C.R. Oradea,
Tel.: 059-136 027

Din dorința de a fi folositor Iubitului Stăpân, și din simțul unui suflet venic îndatorat, s-a născut în mine dorința ca în cuvintele mele simple să scriu aceste mesaje, care să îndrume spre <Cel Bun>, să hrănească și să încurajeze sufletul doritor de Dumnezeu. Dorința mea este ca Duhul Sfânt să dea autoritate și gust acestor mesaje, astfel ca sufletele care nu-L cunosc pe Blândul Păstor să poată primi cel mai important și cel mai mare drept oferit muritorilor <dreptul de a deveni copii ai lui Dumnezeu>. Acest <DREPT> dă libertate sufletului încât să facă posibilă trăirea unei vieți împlinite și fericite, cu foloase venice. Scopul, vînta și cercul de audiență intenționat pentru aceste mesaje sunt sufletele scumpe ale oamenilor din regiunile țărilor unde nu sunt case de rugăciune, unde ei să audă vestirea Cuvîntului lui Dumnezeu.

Cartea aceasta se distribuie gratuit, pentru că și eu am primit totul în dar. Ea este scrisă în cuvintele unui emigrant român care, ca și copil acum cîteva zeci de ani, s-a stabilit în străinătate. A lui Dumnezeu să fie toată slava și mulțumirea pentru harul de a putea fi de folos împăraților Lui.

Marius Tripon

1314 Torrey Ln.

Nampa Idaho 83686

U.S.A.

Decembrie 2001

CUPRINS

1	Prima Înviere	9
2	Vân[torul	14
3	Samariteanca	20
4	Drumul spre sc[pare	26
5	Pustiul	31
6	R[pirea	35
7	Ce se iart[=i ce nu se iart[	40
8	C`nd Dumnezeu vine =i când Dumnezeu pleac[	45
9	Produce	50
10	Mil[=i bun[tate	55
11	Jugul din tinere\e	60
12	Scuze	65
13	Iertarea	70
14	Iad	75
15	Arca=ii	80
16	Viziuni clare despre via\[	85
17	Hula	89
18	Comori	94
19	Duhul Sfânt	99
20	Rai	104
21	B`rna	109
22	Alege	113
23	Rug[ciunea	117
24	Cum a ajuns la noi Cina	121
25	Botezul	127
26	Copiii	132

27	Trecerea Iordanului	137
28	Învierea Domnului	141
29	C[s]toria	148
30	Evaluarea	153
31	Dragostea	158
32	Cain cel invidios	163
33	F[r] road[	168
34	Smerenia	173
35	Cuvântul	178
36	Masa Domnului	183
37	Credin\	188
38	Cre=tinul	192
39	Fii mul\umit	196
40	Gândurile	200
41	M[rturisire =i iertare	204
42	Na=terea Domnului	209
43	Îndemn la veghere	214
44	Cântarea	218
45	Umblarea în adev[r	223
46	Cum s[biruie=ti ispitele	228
47	Ce bine s[fac?	233
48	Bucuria	236
49	Îngrijor[rile	240
50	Oameni ce r[scolesc lumea	245
51	Loteria	250
52	Sfin\enia	255

1

PRIMA ÎNVIERE

<...ei au înviat, =i au împ[r]vit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n-au înviat p`n[ nu s-au sf`rit cei o mie de ani. Aceasta este înt`ia înviere.>

Apocalipsa 20:4-5

Privind în Sf`nta Scriptur[la Biserica n[scut[la Rusalii am g[sit c[la baza predicilor din acel timp sta m[rturisirea faptului c[ei credeau =i cuno=teau pe Domnul Isus Hristos, care a murit pentru p[cat[=i a înviat din morți. De asemenea, parte din înv[tura important[de atunci era faptul c[cei ce-L accept[ca M`ntuitor pe Domnul Isus primesc via`a ve=nic[=i vor avea parte de înviere în r`ndul celor drepți la venirea Domnului. Ei predicau o înviere din morți. C`nd au ales pe altcineva în locul lui Iuda v`nz[torul, una din condiții a fost ca această persoan[s[-L fi v[zut pe Domnul Isus dup[înviere, lucru care ar[t[importanța adev[rului despre înviere (Fapte 1:22).

Aceea=i prioritate înalt[trebuie s[o d[m =i ast[zi acestui mare adev[r cu privire la înviere. Din text reiese clar c[sunt dou[învieri =i este ferice de cei ce au parte de prima înviere. Cea de a doua înviere este pentru cei nem`ntuiți =i nu avem un interes deosebit pentru ea de data aceasta. Cei ce au parte de prima înviere vor fi aceia asupra c[rora moartea nu va mai avea nici o putere, dup[cum focul n-a avut nici o putere asupra celor trei tineri în cuptor.

Domnul Isus]n Luca 14:14 nume=te această înviere o înviere a celor neprih[niți, care au parte de r[spl[tirile Domnului. <C[ci]nsu=i Domnul, cu glasul unui arhanghel =i cu tr`mbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, =i înt`i vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi r[mas, vom fi r[piți toți împreun[cu

ei, în nori ca să împin[m pe Domnul în v[zduh; =i astfel vom fi totdeauna cu Domnul> (1 Tesaloniceni 4:16-17). Apostolul Pavel scrie aceste cuvinte av`nd descoperirea dat[ de Duhul Sf`nt =i î=i exprim[dorin\ a aprins[de a face tot ce-i st[în putin\ ca să aib[parte de prima înviere. Apostolul Pavel a st`mit curiozitate în Atena c`nd a vestit o înviere a mor\ilor (Fapte 17:18-32).

Cu regret trebuie să recunoa=tem că =i azi sunt mulți cei ce nu cred într-o înviere a mor\ilor, cu toate că Biblia este plină de dovezi. Avraam a fost gata să =i jertfească fiul, =tiind că Dumnezeu îl poate învia (Evrei 11:19). Iov =tia că va vedea pe Dumnezeu chiar dacă trupul îi va fi nimicir (Iov 19:26). Lui Daniel i s-a f[cut de cunoscut că cei adormiți în \[r`na p[m`ntului se vor scula (Daniel 12:2-3). Aceste dovezi împreună cu multe altele din Biblie prezintă omului acest adev[r îmbucur[tor cu privire la înviere. Iadul nu este o metafor[, iar raiul nu este o închipuire. Sunt locuri reale unde oameni, suflete cu trupuri deosebite de cele ce le avem acum, vor exista ve=nic.

Ca unii care am primit m`ntuirea am vrea să =tim cu ce trup vom învia la prima înviere. C`nd va reveni Domnul să =i culeag[credin=ii de pe p[m`nt, vom fi ca El, în sensul că vom avea un trup ca al Domnului după înviere. Ce este muritor va fi înghițit de ce este nemuritor =i vom avea un trup de slav[, potrivit pentru cer =i chiar pentru p[m`nt; un trup nelimitat de materie fizică, un trup spiritual, sl[vit ca =i al Domnului Isus după înviere. Trupul acesta poate apărea =i disp[rea, nefiind limitat de spațiu. Sufletele care au murit în Domnul stau în a=teptare ca să primească acest trup de slav[. Ei sunt cu Domnul acum, dar nu au un trup glorificat prin înviere, după cum noi cei vii în prezent nu avem un trup transformat pentru cer.

C`nd tr`mbi\ va suna cei morți în Domnul vor învia =i vor primi trupul de slav[. Noi, care vom fi g[sivi în via[, vom fi transformați din trupul st[rri noastre smerite în trupuri sl[vite (1 Tesaloniceni 4:16-17) =i vom împina pe Domnul în v[zduh. Vom înt`lni pe cei dragi ai no=tri care au adormit în Domnul. Credin=ii nu se v[d niciodată pentru ultima oară. La prima înviere vor învia

numai cei în Hristos. Cu privire la acea zi Domnul Isus face o comparație între vremea lui Noe și vremea sfârșitului. La fel ca atunci se va întâmpla și în această zi mare (Matei 24:37).

Frații, pretindem că avem o cheie a profetiei, totuși putem să spunem că nu suntem lăsați să bîjbîim în necunoștință cu privire la vremea sfârșitului. Unii spun că nu ne privesc pe noi aceste lucruri, dar dacă ar fi așa atunci nu s-ar găsi în Scriptură. Alții de-a lungul anilor s-au încumetat să spună cu precizie când va fi această zi și au rămas dezamăgiți ei și cei care i-au crezut. Ambele poziții menționate sunt deosebit de periculoase și nebiblice. Scopul cu care ne sunt date detalii cu privire la venirea Domnului este de a întări credința noastră, de a ne încuraja și mângâia cu realitatea învierii și răscării la cer a Miresei Domnului Isus.

Vremea lui Noe și vremea Răscării se aseamănă printr-un timp de necredință și nelegiuire. Este timpul când omul numește răul bine și se mai și laudă cu el. În ziua potopului oamenii l-au crezut pe Noe, dar a fost prea târziu. La fel și azi, mulți nu cred într-o zi a învierii și răscării celor drepți până în ziua când va fi prea târziu. Aceleași scuze, aceleași păcate, aceeași idolatrie, aceeași împietrire, același învelitor ca și în timpul lui Noe. Dumnezeu a pus în om gândul veniciei și îi vorbește chiar prin glasul conștiinței. El îi întinde mână de împăcare pe cel care se întoarce prin Domnul Isus Hristos. Ferice de cel ce acceptă oferta Sa înainte de a fi prea târziu.

Apostolul Petru ne-a prevenit că în vremurile de pe urmă vor fi batjocoritori ai făgăduinței revenirii Lui. Dacă lumea lui Noe a fost nimicită prin apă, lumea de azi va fi nimicită prin foc. Apostolul Petru scrie, însuflat de Duhul Sfânt, că pământul cu tot ce este pe el va arde. În ziua aceea va conta nu cît de sus ai sărit în biserică, ci cît de drept ai trăit afară. Unde va fi sufletul tău? În grănarul Stăpânului sau cu pleava care va arde? Vei fi înviat și răscărat? Sau vei rămâne în necazul care va veni peste întreg pământul? Este o limită de timp și oferta de iertare prin har va fi retrasă o dată ce prima înviere și răscărire va avea loc. Oferta prin har înseamnă a fi mântuit prin meritul Domnului Isus. Har înseamnă milă pentru cineva care nu o merită și totuși i se oferă în dar.

Poate nu ai nici o răutate, nu urăști pe nimeni și ești o persoană care pășinează cald, totuși, tu te-ai născut cu o natură păcătoasă dacă nu-L primești prin credință pe Domnul Isus ca înlocuitor și ispititor al păcatului tău și pierdut, nemărituit și va trebui să aștepi cea de a doua înviere. Va fi o judecată în fața Celui dinaintea cărui cer și pământul vor fugi, o judecată în fața Aceluia a cărui ochi nu pot privi fără delegea. În fața Lui albul neprihănitiei tale se va dovedi a fi murdar, faptele tale bune vor fi ca niște haine mătase. Va fi un tribunal neprimitiv de mic, unde dreptatea lui Dumnezeu va judeca fără de părtinire și fără să privească la fața omului. Dacă omul a reușit să facă un cântar care cântărește diferența în greutate a două semănături, cu cântar mai mult poate Dumnezeu judeca fapta și gândul. Cântarul Lui ne va compara cu ceea ce ar fi trebuit să fim și cu ce am fi putut face cu viața noastră.

Există o scăpare. S-a arătat acum o neprihănire care se primește prin credința în Domnul Isus (Romani 3:20-22). Dacă o primești vei fi socotit neprihănit prin meritul dobândit la Golgota de Fiul lui Dumnezeu. <Cine va crede și se va boteza va fi mărituit> (Marcu 16:16). Domnul Isus a folosit cuvântul <nebun> când S-a adresat unui om care și-a strâns averi pe pământ fără să se îngrijească de suflet și fără să se îmbogățească față de Dumnezeu. Viața cuiva nu stă în belugul averii lui, ci stă în măsura în care sârmănește cu Hristos. Să facem alegerile vieții și să alergăm după răzânduială în așfel ca să putem fi în rândul celor ce au ales cu înțelepciune și care s-au pregătit pentru înțînirea cu Dumnezeu.

Care este prețul sufletului? Privește la prețul răscumpărării plătite de Dumnezeu la Golgota și ai să vezi că Dumnezeu, care este dragoste, și-a legat inima de om și și-a vrut măntuirea așfel de mult încât a dat ce a avut mai scump ca să îl poată răscumpara. A dat pe singurul Lui Fiu. Dumnezeu este desvârșit în dragoste, dar și în dreptate și judecă. El nu are calitățile în curs de dezvoltare, ci în toate El este desvârșit. Din cauza faptului că este desvârșit și în dreptate, El nu a putut doar să ierte pe păcătoși, ci a trebuit o plată pentru păcat. Fiindcă omul nu a avut cu ce plăti, a plătit Domnul Isus prin jertfa fără de cusur, deșuș la Golgota. El dă pocînă și

iertarea p[catelor prin acest fond uria= de merit depus înaintea Tat[lui pentru cel p[c[os, prin moartea Sa pe cruce (Fapte 5:31).

Cine vine sincer la Hristos este iertat =i transformat prin Duhul Sf`nt într-un alt om. Opera Duhului Sf`nt este tainic[=i de nep[truns, dar poate fi în\eleas[dup[rezultate. Rosta Duhului descris[la Galateni 5:22-23 bucur[pe cel ce rode=te, bucur[pe cei în mijlocul c[rorã tr[ie=te =i }l onoreaz[pe Dumnezeu. Dac[ar =ti omul c`nd îi va fi ultima zi pe p[m`nt ar a=tepta p`n[ atunci s[ se întoarc[ la Dumnezeu =i s[ se poc[iasc[. Ultima zi este ascuns[, pentru ca fiecare zi s[ fie important[. Vei fi =i tu ]mpreun[ cu cei de la prima înviere? Sau la a doua? Ziua aceea te va g[si lucr`nd în via Lui?

Un credincios ori de c`te ori era chemat la activitate cu fra[ii spunea: <Se poate =i f[r[ mine!> Cu alt[ ocazie a fost invitat: <Vino cu noi la rug[ciune!> <Se poate =i f[r[ mine.> Alt[dat[ a fost rugat s[ ajute la repara\ia casei unei surori b[tr`ne =i v[duv[. <Merge\i voi, se poate face asta =i f[r[mine.> }n adunare l-au chemat s[c`nte ]n grup. <Se poate =i f[r[ mine>, r[spundea el. Dumnezeu i-a dat harul s[ vad[ într-o vedenie de noapte cum va avea loc r[pirea Bisericii =i prima înviere. În visul pe care l-a avut a v[zut credincio=ii cu trupuri transformate în[l`ndu-se într-o clip[la cer ca ni=te porumbei spre porumbarul lor. El îns[a r[mas jos. Un înger în ve=m`nt str[lucitor a cobor`t p`n[ l`ng[el =i i-a spus: <Se poate =i f[r[tine!> Credinciosul s-a trezit din vis, dar s-a trezit =i din somnul în care a\ipise suflete=te. Bucuros c[evenimentul înc[nu a avut loc =i-a pus via\ã în întregime la dispozi\ia lui Dumnezeu.

Num[r]toarea invers[p`n[ la acea zi pe care nu o cunoa=te dec`t Dumnezeu se apropie de sf`r=it. Fie c[ trecem prin moarte sau doar prin transformarea trupului, s[ fim gata pentru El. F[ tot ce î\i st[ în putin\ =i preg[te=te-te pentru ca acea zi necunoscut[ de noi s[ fie pentru tine surpriza celei mai mari bucuri c`nd vei vedea fa\ã St[p`nului =i El î\i va fi binevoitor.

Amin

2

VÂNĂTORUL

<El te scap[de la\ul vân[torului.> Psalmul 91:3

Un muribund cu numele de Petrick Henry spunea c[Biblia este Cartea care valoreaz[mai mult decât toate celelalte c[r]i ce au fost tip[rite vreodat[. Cu p[rere de r[u recuno=tea trista lui alegere: <Totu=i ce ghinion, eu nu mi-am f[cut timp s[o citesc.> Biblia valoreaz[mai mult ca o hart[pe care \i-ar da-o cineva =i care \i arat[locurile unde vr[jma=ul t[u cu care e=ti \n r[zboi a pus minele explozive care \i pot curma via\.

Biblia ne descoper[planul lui Dumnezeu de m`ntuire pentru om, dar =i planul vr[jma=ului ca s[putem evita locurile alunecoase unde am putea c[dea.

O reclam[veche pentru compania de avioane *Panam* spunea c[nu po\i ca s[\nvingi pe cineva \ntr-un domeniu \n care are mai mult[experien\ ca =i tine. Noi avem o experien\ limitat[, Satan are experin\, dar mai mult ca oricine are experien\ =i putere Dumnezeu. Singuri nu avem nici o =ans[\n fa\ a vân[torului de suflete, dar cu Dumnezeu avem majoritatea de partea noastr[, chiar dac[lumea toat[=i Satan este \mpotriva noastr[. Mul\imea nu este \ntotdeauna indiciul cel mai bun c[e=ti pe calea vie\ii.

Biblia este cartea care \i arat[dac[e=ti pe calea vie\ii, dar tot ea \i arat[=i dac[nu e=ti. David se cerceta =i, dorind calea vie\ii, }l chema pe Dumnezeu s[-l verifice dac[este pe o cale bun[. Promisiunile Bibliei sunt ca ni=te cecuri semnate de Dumnezeu. Cu v`ntul citat are pentru noi o \nsemn[tate practic[=i u=or de \n\eles. Satan, prin\ul v[zduhului, care lucreaz[\n fiii neascult[r]ii este vân[torul. Dac[acum o sut[de ani era desenat cu o fa\ hidoas[, \nfior[toare, cu coarne =i cu furc[, ast[zi =tim c[cea mai

periculoas[deghizare ce o folose=te este de a se preface în înger de lumin[. E =i el la mod[=i este în pas cu vremea spre a nu fi u=or detectat. În pu\ine \[ri se mai folose=te metoda schingiuirilor pentru credin\[, deoarece experien\ta l-a înv[\[t c[are mai mult câ=tig dac[strâmb[adev[rul decât dac[îl neag[. El nu vrea ca adev[rul s[fie cunoscut ca alb =i negru, ci are inten\ia s[fac[tot posibilul ca adev[rul s[fie prezentat ca un gri-cenu=iu =i noros. El nu zice s[ucizi oameni, s[spargi b[nci, dar sugereaz[c[nu trebuie s[fii nici prea sfânt =i s[tot mergi la adunare]n mod regulat. Te-ar sf[tui s[nu tot studiezi Cuvântul =i s[nu tot cheltui pentru lucrarea Domnului. Adic[s[fii c[ldicel, care este o stare ce Dumnezeu nu o tolereaz[.

În Cuvântul citat oamenii sunt compara\i cu ni=te p[s[ri mai prostu\e, care umbl[dup[momeala pus[în la\ =i care o dat[prinse de la\ nu mai pot sc[pa. Versetul acesta d[lini=te sufletului meu, pentru c[spune: <El te p[ze=te de la\ul vân[torului.> Felul cum te scap[s-ar putea s[nu-\i plac[, dar important este c[<El te scap[>. La\ul ascuns, camuflat, are ceva ciudat în leg[tur[cu el. La\ul este pus cu dib[cie =i doar momeala este expus[la vedere. Pare a fi un osp[\ nea=teptat g[sit de o pas[re norocoas[. Mâncarea îns[este acolo doar ca s[atrag[, iar apoi s[distrug[. Vân[torii de ra\e se îmbrac[în culori asem[n[toare naturii, pune ra\e de lemn pe câmp, scot dintr-un fluier special sunete ca de ra\e, =i apoi se ascund. O în=el[torie pentru biete de ra\e care imediat cum se coboar[cad în tirul necru\tor al armei vân[torului.

Cei ce nu cunosc pe Dumnezeu slujesc pe Satan de bun[voie aleg`nd iadul cu ochii deschi=i. Dar pe credincios Satan caut[ca s[-l în=ele cu la\ul. Un om înjura urât, =i un credincios îl întreb[cu cât este pl[tit. <Cu cât sunt pl[tit? Pentru ce?> a zis omul. <Cu cât e=ti pl[tit de Satan ca s[înjuri a=a.> <Cu nimic.> Omul o f[cea de bun[voie, dar pe cel credincios trebuie s[-l p[c[leasc[cu la\ul ca s[-i fac[voia. La\ul poate începe la nivelul gândului. Satan nu =tie gândurile, dar poate trimite sugestii =i poate umple inima celui ce nu vegheaz[. Petru îl întreb[pe Anania: <De ce \i-a umplut Satana inima?> (Fapte 5:3). Era la\ul vân[torului care l-a prins pe Anania

=i pe nevasta lui =i le-a curmat via\a. Au fost în=ela\i de vr[jma= s[cread[c[se poate face ceva care, de fapt, era interzis. Le-a sugerat momeala c[L-ar putea min\i pe Dumnezeu. Acest la\ s-a dovedit a fi fatal pentru cei doi nenoroci\i.

Diavolul a f[cut un plan pentru doborârea sufletului t[u, dar dac[stai în ascultare de Dumnezeu <El te p[ze=te.> Sunt capcane mari, mici =i sunt momeli de tot felul. De la un blid cu linte p`n[la punctul unde \i se spune <blestem[pe Dumnezeu =i mori>. Nu vine cu b[utur[=i \igar[dac[nu-\i plac, dar \i ofer[destr[b[larea în alt[form[sau alte vicii. Dac[nu \i plac lucrurile murdare, \i pune haina de înger de lumin[=i \i arat[c[e=ti mult mai sfânt ca altul, s[te umfli de mândrie, s[judeci =i s[dispre\uie=ti pe unul mai slab. Sau poate doar \i va sugera s[fii inactiv, c[nu-i treaba ta s[te bagi în toate. Un om a fost întrebat dac[cunoa=te pe un alt om. Omul întrebat a fost sincer =i a spus c[-l cunoa=te, pentru c[de cincisprezece ani doarme pe aceea=i banc[cu el în biseric[.

De ce este a=a de pornit împotriva noastr[acest vân[tor? El a pierdut locul pe care l-a avut în ceruri, =tie bucuria =i slava ce exist[acolo, =i vrea s[fac[=i pe om s[o piard[. Când un om cade într-un bazin cu ap[, fiind împins de cineva, reflexul lui este s[apuce pe cel ce l-a împins =i s[-l trag[=i pe el în ap[. Satan caut[s[trag[cât mai mul\i cu el spre iazul de foc. Pe Satan îns[nu l-a împins la c[dere dec`t mândria lui. De asemenea, el nu vrea ca Dumnezeu s[ aib[ succes în m`ntuirea omului =i s[-l aib[pe om în cer,]n p[rt[=ie ve=nic[. Vân[torul acesta nu =tie de ru=ine =i nu are o limit[de obr[znicie. Este viclean =i ofer[omului orice momeal[numai s[-l prind[în la\ul p[catului. Vân[torul acesta caut[c[lcâiul lui Ahile, caut[locul unde omul este slab. Ahile din mitul grecilor era vulnerabil într-un singur loc. Putea fi r[nit numai la c[lcâi =i acolo a fost \intit. Pentru majoritatea oamenilor Satan nu cheltuie mult. Majoritatea victimelor se vând pe lucruri de nimic. Fii atent la la\. Nu r`de =i nu z`mbi la ceea ce ur[=te Dumnezeu. Nu cocheta cu p[catul, c[dac[te joci cu focul acesta te va arde.

Ca o pânz[de p[ianjen sunt întinse =i prezentate omului tot ce omul vechi dore=te, doar, doar =i-o alege bietul suflet ceva. În-

cearc[-te pe tine singur s[vezi dac[e=ti în credin\[, =i vezi ce te pasioneaz[în adâncul inimii ca s[nu intri în la\ din lips[de aten\ie =i s[nu fie cine s[te scape. Cel ce st[în picioare trebuie s[ia seama s[nu cad[. Au c[zut oameni mai grozavi ca noi. Desp[r\i de Domnul nu putem face nimic afar[de a p[c[tui. Lipe=te-te tare de bine =i de ce este bun în ochii Domnului, =i El te va p[zi de la\ul vân[torului. Fii încet la mânie =i grabnic la ascultare. Când este ghea\ pe strad[nu umbli =i nu conduci repede. Când e=ti pe teren alunecos, cu Satana în calea ta ca s[-\i fac[o ofert[cum nu ai mai întâlnit, stai aproape de Domnul =i de cei ce iubesc pe Domnul. C`nd \i se pare c[ai drepul s[te r[zbuni =i s[spui cuiva ce se \ine de el, nu lua decizii în prip[. La cap[tul acestui sim\ care se pare c[te îndrept[\e=te poate fi la\ul nemilos al vân[torului.

David fugea de Absalom, iar +imei îl blestema cu cuvinte grele. David înainteaz[cu precau\ie. Nu-i porunce=te lui Ioab s[-l scurteze cu un cap, ci spune s[-l lase în pace, c[poate Dumnezeu l-a îng[duit. Se gândea c[va ie=i la loc larg c`ndva =i atunci va vedea cine l-a pus, dar în grab[, pe moment nu r[spunde nebunului dup[nebunia lui.

Se cere precau\ie deosebit[s[nu calci în la\. Dac[te aperi singur de acest vân[tor, el va fi amuzat. Este o putere dat[credinciosului ce-l face tare =i care-l face martor al Domnului prin vorbire =i purtare, oriunde este. Este puterea Duhului Sfânt despre care Domnul spune c[este cu noi =i în noi. El poate s[te fac[s[te înf[\i=ezi f[r[pat[, când î\i pleci genunchii la rug[ciune înaintea Domnului. El te p[ze=te de la\ul vân[torului.

Un renumit pictor s-a urcat pe vârful unei culmi s[picteze un tablou. Avea în mul\imea de admiratori =i pe cel ce-l ajuta s[-=i duc[lucrurile. C`nd pictura a fost gata a fost a=a de încântat c[s-a dat mai în spate s[admire pictura de la distan\[, lucru care l-a apropiat periculos de creasta culmii. Omul care-i ducea lucrurile a început s[îi spun[=i pân[la urm[s[îi fac[semne c[este pe muchia pr[pastiei. Pictorul nu avea nici urechi, nici ochi dec`t pentru pictura lui. C`nd mai avea doar un pas de pr[pastie omul r[mas l`ng[pictur[a luat o pensul[mare, a îmbibat-o în vopsea,

=i i-a mâzgălit tabloul din două mi-cări de pensulă. Pictorul s-a trezit la realitate. Cu toată durerea pentru pierderea tabloului =i-a dat seama că a fost la un pas de a=i pierde viața.

Dumnezeu căteodată face ceva asemănător cu noi ca să ne scape de prăpastia spre care ne momește vântul. Ne facem căte o pictură proprie care ne absoarbe toată ființa =i nu mai avem ochi =i urechi pentru nimic altceva. Când îmi este lumea mai dragă, se poate întâmpla ca Dumnezeu să îmi strice tabloul, planurile tale, însă cu un scop bine definit. După cum un copil ar vrea tot dulciuri =i noi am vrea numai experiențe frumoase cu Dumnezeu. Dar pe El îl cunoști în mijlocul furtunii. Un serviciu, o avere, familie sau orice situație care ne ia luciditatea spirituală în așa fel că uităm de importanța sufletului poate fi tabloul acesta. Pentru că ne iubesc ne strică tabloul ca să ne trezim chiar dacă ne doare. <Întristarea este cea mai bună carte din biblioteca mea>, spunea Luther. Singura întristare bună este aceea care duce la pocăință. Necazurile ne îngenunchează =i căutăm fața Domnului altfel decât atunci când totul este pe placul nostru. Altfel dat printr-o boală sau printr-o pierdere materială. Nu interpreta prezența furtunii ca fiind lipsa lui Dumnezeu. Când pe tine te doare îl doare =i pe El. Nu a fost durere mai mare ca a Tatălui atunci când +i-a dat Fiul la moarte pentru noi. Când treci prin clipe amare, El, care poartă =i numele de Vegheator, veghează asupra ta cel mai intens. Când simți pericolul de a cădea în ispită, în lăcomie, strigă: <Doamne, proprietatea Ta este în pericol.> Caută-L în vreme bună, iar El te va păzi în vreme rea.

Într-un avion călătorea un vestitor al Cuvântului care încerca să intre în vorbă cu vecinul de scaun =i să-l mărțurisesc pe Domnul Isus Hristos. Vecinul lui, politician, a spus că nu este interesat. A trecut un timp =i au intrat într-o turbulență atmosferică care a făcut avionul să se clatine ca un om beat. În acele momente vecinul de scaun al predicatorului a căutat să intre în vorbă cu credinciosul =i l-a întrebat: <Ce spunea-i despre viața veșnică adineaori?> O cântare îndeamnă să fii prieten cu Isus =i la suferință dacă vrei ca în ceasul de temut El să stea la dreapta ta.

Altfel dat El te păzește prin a-ți da o putere deosebită să rezizi

ofertei p[catului sau doar s[taci c` t timp va sta cel r[u înaintea ta. Ce frumos a sc[pat Iosif din la\ul vân[torului! Mul\i oameni sunt mari în specula\ii, dar mici în pricepere. Priceperea =i în\elepciunea st[în a te teme de Dumnezeu, care va scoate toate lucrurile ascunse la lumin[. Este în\elept acela care caut[s[-L cunoasc[=i a=a s[-L iubeasc[pe Cel ce merit[s[fie iubit. Atunci când vezi momeala s[po\i spune: <Cum a= putea fi necredincios iubitului meu M`ntuitor. Cum a= putea s[-L întristez pe Cel ce +i-a dat via\a pentru mine?> El te p[ze=te de la\ul vân[torului.

Amin

3

SAMARITEANCA

*<Dumnezeu este Duh; =i cine se închin[Lui, trebuie s[
I se închine în duh =i în adev[r...> Ioan 4:24*

Cuvântul ne ar[t o întâmplare din zilele când M`ntuitorul era pe p[mânt. O întâmplare în care s-au spus cuvinte, s-au luat decizii, s-au întâmplat lucruri care atunci c`nd le studiem ne aduc o comoar[de în\elepciune din felul de lucrare al Domnului. O femeie din Samaria a ie=it la fântân[ca s[scoat[ap[, iar acolo întâlne=te pe Cineva care-i descoper[p[catul =i îi schimb[via\a. Nimeni nu este a=a de r[u ca s[nu poat[fi mântuit =i nimeni nu este a=a de bun s[nu aibe nevoie de mântuire. Dumnezeu are amvon în groapa cu lei, în p`ntecele chitului, în casele de rug[-ciune, dar de data aceasta are amvon =i lâng[o fântân[din \inutul Samariei.

Poate cineva ar spune c[nu ne intereseaz[problemele femeii din Samaria, dar întreb[rile ei =i r[spunsurile Domnului ne ajut[s[cunoa=tem mai bine voia lui Dumnezeu. Dumnezeu a avut =i înc[mai este interesat de ce se face pe p[m`nt. El face aur curat din oameni p[c[to=i printr-un proces special, numit poc[in\ =i na=tere din nou. A investit extraordinar de mult, dar cur`nd }=i va lua tot profitul acas[. Sufletele mântuite prin jertfa Lui sunt aceste valori care au ca destina\ie cerul.

S-a dus vestea despre Domnul Isus, prorocul din Nazaret, dar acum Samaria are ocazia s[}l cunoasc[în persoan[. Cetatea a intrat în alert[. Ideile acestor oameni erau diferite din punct de vedere politic =i religios de ale celor din Iudea. Ei acceptau ideea unui singur Dumnezeu, dar se închinau pe muntele Gherazim, unde cu timpul au ajuns la idolatrie. Între samariteni =i iudei era un vechi

=i continuu conflict. Samaritenii spuneau c[iudeii sunt fanatici în credin\ a lor, iar iudeii spuneau de samariteni c[sunt c[zu\i de la credin\ [=i sunt ni=te lep[da\i de Dumnezeu, pentru c[ei nu slujesc lui Dumnezeu cum trebuie. Iudeii nici nu treceau prin Samaria ca s[nu se spurce. Samaritenii nu acceptau toat[Tora dec`t primele cinci c[r\i ale lui Moise.

Dup[legea lui Dumnezeu ei nu ar fi avut voie a se încuscri cu neamurile, dar samaritenii au f[cut aceasta =i acum erau o popula\ie mixt[. S-a ajuns la punctul de tensiune unde iudeii, mai ales cei din Ierusalim, nu vroiau s[aib[nimic de-a face cu cei din regatul de nord al Samariei. A=a au ajuns s[nu se poat[suferi unii pe al\ii.

Parc[ceva asem[n[tor se înt`mpl[=i azi. Ne]n\elegerile despre felul cum crede cineva ceva poate s[duc[la separare =i chiar la ur[. Oricine ur[=te pe fratele s[u este un uciga=, scrie apostolul Ioan. Chemarea este s[iube=ti pe cei ce nu pot fi iubi\i. Poate sunt în adunare sau chiar în casa ta. Calea Lui nu este negociabil[. Dac[nu iube=ti pe oameni nu ai cum s[semeni cu Fiul. Asem[narea cu Fiul este condi\ia pentru r[pire. A=a cum Domnul Isus a luat leg[tura cu ace=ti oameni desconsidera\i =i falimentari moral =i noi trebuie s[iubim pe p[c[to=i =i s[le dorim mântuirea f[r[s[îng[duim p[catului s[ne ating[. Caracterul arat[ce e=ti, iar reputa\ia este ce se spune despre tine.

Pentru cre=tin caracterul este mai important dec`t reputa\ia. Caracterul nostru trebuie s[se asemene tot mai mult cu al Domnului Isus, care a iubit pe p[c[to=i. Domnul Isus cheam[=i azi p[c[to=ii din Samaria =i a=a zis sfin\ii din Ierusalim la cruce, unde to\i sunt egali, pentru c[acolo lumina este a=a de mare c[to\i î=i v[d haina sufletului murdar[=i au nevoie de Salvator. Unii oameni au ajuns chiar =i s[schimbe Numele Domnului Isus. Unii nu }i mai spun Fiul Mariei =i al lui Iosif, ci îi spun prietenul vame=ilor =i a p[c[to=ilor. Dup[cum lumina nu se întineaz[luminând peste gunoi a=a =i El, chiar dac[a venit în contact direct cu p[c[to=ii a r[mas curat =i sfânt. El a venit ca s[salveze pe p[c[to=i. El nu poate s[iubeasc[mai mult =i nu poate s[fac[mai mult pentru

omul p[er]c[et]os. +i-a dat via[ța] pentru p[er]c[et]oși.

Prin această cetate a dezmașului moral trece Domnul Isus și lucrurile se schimbă. Așa se întâmplă și azi în casa sau adunarea pe unde trece El. Domnul se oprește la fântâna lui Iacov și ucenicii merg în cetate să aducă de mâncare. Vine femeia samariteancă din cetate și întâlnește pe Domnul care-i cere apă ca să bea. Iudeii aveau o încredere în minte care-i deosebea, iar femeia a cunoscut că este iudeu. Acest lucru ne învață faptul că Domnul purta haine obișnuite timpului, care nu erau exagerate cu nimic. Fiul lui Dumnezeu S-a dus în acest loc considerat de iudei necurat, ca să arate puterea de a schimba viața și pentru a primi cu milă pe cel c[er]cut. Femeia tresare când acest bărbat fără cusur îi cere apă. Îi aruncă una din privirile ei cuceritoare de femeie p[er]c[et]oasă, dar a întâlnit privirile Mântuitorului care i-a schimbat gândurile și a dezarmat-o. Niciodată nu întâlnește așa o privire autoritară, dar și plină de blândețe. A întâlnit ochii sfinți ai lui Dumnezeu.

O cântare spune: <Dacă te uiți la fața Lui, chiar de-ai fi vrăjmașul Lui te trezești plângând.> <Cum Tu, iudeu, îmi ceri mie apă?> a întrebat femeia. <Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: «Dă-mi să beau! Tu singur ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.»> Am cunoscut noi cel mai mare dar, mântuirea prin Domnul Isus? Am băut noi din această apă vie? Domnul nu o disprețuiește pe această p[er]c[et]oasă, ci acceptă un dialog cu ea ca să o mântuiască. Ea cere această apă vie. Domnul o trimite după soț. Ea zice că nu are soț, și Domnul îi descoperă taina, spunându-i că a avut cinci și cel cu care stă nu îi este soț. <Doamne, a zis femeia, văd că ești proroc.> Încep scuzele cu privire la închinare și la idolatrie așa cum și în zilele noastre mulți au tendința să se justifice când sunt expuși la lumina Adevărului.

O femeie avea două icoane pe perete. Una înfățișează o femeie tânără, durdulie și roșie în obraji, cu un copil frumos și gras în brațe, iar cealaltă icoană înfățișează o femeie obosită și palidă cu un copil slab în brațe. Un credincios a vizitat biata femeie și a fost întrebat de ea la care icoană trebuie să se închine. <La nici una>, a răspuns credinciosul, pentru că Dumnezeu nu este din hârtie, chip

turnat sau chip cioplit. Psalmul 97:7 spune c[sunt da\i de ru=ine cei ce slujesc icoanelor. Orice religie care adaug[merite omene=ti la meritul jertfei Domnului Isus este =i duce la erezie. Ereziile au fost infiltrate de Satan de-a lungul anilor printre credincio=i p`n[ c`nd a diluat adev[rul =i au introdus în el impurit[\i care omoar[sufletul. Biserica a ajuns acum c`teva sute de ani un trup frumos îmbr[cat =i machiat, dar f[r[de via\. Unul din primele lucruri pe care trebuie s[le fac[un om c[ruia i se cere s[fac[o ceremonie sau orice ar avea de a face cu religia, este s[cear[s[i se arate unde se cere sau unde este men\ionat a=a ceva în Biblie. Dac[nu exist[în Biblie acel lucru, nu-l face. De aceea avem a=a de mare nevoie de Duhul Domnului care ne p[ze=te de r[t[cire =i ne conduce în tot Adev[rul. Apostolul Pavel ne înva\[\ s[nu trecem peste ce este scris. Pe ultima pagina a Bibliei scrie pedepsele care vin peste cel care adaug[sau scoate ceva afar[din Biblie.

În secolul IV s-a introdus rug[ciunea pentru mor\i =i semnul crucii, în 375 s-a introdus închinarea la sfin\i =i la îngerii, în 394 s-a introdus liturghia =i ve=mintele preo\ilor, în 593 s-a introdus purgatoriu. Sunt lucruri false ce nu sunt în Biblie. Omul lacom dup[supranatural =i senza\ional s-a gr[bit s[deschid[u=a acestor falsit[\i care îi dau un ad[post fals. Cre=tinul î=i poart[crucea în inim[. Adev[ra\ii închin[tori se închin[Tat[lui în duh =i în adev[r. Femeia samariteanc[vrea s[asculte, vrea s[-L fac[de cunoscut =i la al\ii pe Domnul =i crede în Domnul Isus c[este Mesia cel a=teptat. Toat[esen\ãa poc[in\ei trece prin ascultare. +i-a l[sat g[leata la fântân[=i a chemat toat[cetatea s[vad[omul care i-a spus tot ce a f[cut. Ea a crezut în Domnul Isus ca Mesia, trimisul Tat[lui, =i via\ãa ei s-a schimbat imediat. Primul lucru, con=tiin\ãa ei a fost u=urat[. Shakespeare scria: <Con=tiin\ãa mea are o mie de voci, fiecare voce spune o alt[tain[=i toate m[osândesc ca pe un netrebnic.> Con=tiin\ãa femeii a fost eliberat[. Remu=c[rile p[catului iertat dispar =i bucuria m`ntuirii]i inund[sufletul.

C`nd aveam opt ani fra\ii mei înv[\au la pian o c`ntare ca s[o c`nte cu grupul de tineri în adunare =i mi-a r[mas pentru totdeauna în memorie. <O schimbare s-a f[cut în via\ãa mea, intr`nd Isus în

inim[, râuri de bucurii curg din inima mea, intr`nd Isus în inim[.>
Râurile de apă vie sunt experiența frumoasă a dragostei dinții.
Samariteanca s-a dus în cetate și a făcut o lucrare asemănătoare cu
a unui evanghelist. Îl face de cunoscut oamenilor din cetate pe
Domnul Isus. Mulți spun că o femeie nu are voie să vestească un
mesaj evanghelistic. Dacă unei femei Dumnezeu îi dă un mesaj să
nu îi fie frică să-l comunice, dar dacă Dumnezeu nu îi dă un mesaj
să tacă. Dumnezeu folosește tot felul de vase afară de vasele
murdare. Samariteanca a primit mesajul, apoi a devenit ea un me-
sager și la urmă a devenit ea un mesaj. Mesagerul poate fi un pre-
dicator, dar cel ce trăiește Cuvântul devine el însuși un mesaj, o
evanghelie scrisă. Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în
Domnul Isus. Samaritenii aveau temple, ceremonii, preoți și idoli
destui, dar nu-L cunoșteau pe Dumnezeu până când lumina Lui a
strălucit între ei.

Femeia vroia să cunoască care este locul potrivit de închinare.
Închinare înseamnă a te apleca, a schița un gest de supunere, a-ți
recunoaște inferioritatea; înseamnă a-ți aduce recunoștința înain-
tea Lui. Rugăciunile în care nu participă sufletul și duhul sunt ca
măturările, doar o gimnastică a trupului, unde nu se obține legătura
cu Cerul, care este înțelesul rugăciunii. Închinarea este un gest de
evlavie și pioșenie, dar care fărâșă predarea ființei și a vieții în orice
aspect al ei, nu are rost nici efect. Iuda, fratele lui Iacov scrie:
<Rugăți-vă prin Duhul Sfânt!>

Tabloul Samaritencei este tabloul omului pământos care are
religie, dar nu are mântuire. Pământosul care vrea mântuirea trebuie
să termine cu tot ce a fost pământ. În 1510, Cortez cu 617 oamenii
au cucerit Mexicul de azi. A dat foc corăbiilor, iar oamenii au luptat
pe viață și pe moarte fiind că nu au la ce să se întoarcă. Așa trebuie
procedat cu orice surșă de pământ. Dacă vrei să ai sorți de izbândă
după ce te-ai pocăit scoate tot ce nu-ți plăcut Domnului din casa ta,
pentru că dacă nu le scoți afară, în momente de cumpănă și
slăbiciune ai să fii tentat să revii la ele. Dacă nu te-ai împăcat cu
Dumnezeu față de acest lucru azi până se mai poate. Amânarea este
glasul morții. Domnul a vrut să strângă Ierusalimul cum o cloacă

î=i str`nge puii, dar ei nu au vrut. Tu vrei? Nu ajunge s[ crezi. +i dracii cred, dar nu au roadele poc[in\ei. Nu po\i sluji la doi st[pâni, oric`t ai încerca.

În lucrarea Henry al VIII-lea, Shakespeare spunea: <Nu m[pot sluji de tine, pentru c[nu te po\i împ[r\i în dou[!> Nu putem sluji =i firii p[mânte=ti =i Domnului Isus. Între aceste dou[p[r\i nu se va face pace niciodat[. Mântuirea este darul lui Dumnezeu prin Domnul Isus. Oamenii încearc[s[creeze merite de ale lor, dar ele nu au valoare în fa\a lui Dumnezeu. Orice ceremonie sau înv[\tur[care adaug[la meritele jertfei Domnului Isus de a mântui eforturi sau merite omene=ti este fals[=i trebuie p[r[sit[. Unii umbl[chiar pe c[rbuni aprin=i, al\ii înconjoar[cl[diri ce zic c[sunt sfinte cu genuchii însângera\i, al\ii dau bani preo\ilor sau s[racilor, dar m`ntuirea nu se poate cump[ra. Este o insult[ la adresa lui Dumnezeu s[ cread[ cineva c[ ar putea pl[ti pentru m`ntuirea lui. Dac[ar fi fost o alt[cale Dumnezeu nu +i-ar fi trimis Fiul s[fie batjocorit =i omorât la Golgota. Fiindc[omul nu poate pl[ti, Dumnezeu a f[cut posibil[mântuirea prin har, în dar =i f[r[plat[.

Samariteanca a crezut în Domnul Isus =i a primit via\ ve=nic[. Dac[ai primit-o =i tu p[streaz[-o ca pe o comoar[, dar dac[nu L-ai primit pe Isus ca Domn =i M`ntuitor în via\ta, cheam[-L chiar acum =i râuri de ap[vie vor curge din inima ta, cum spune Scriptura.

Amin

4

DRUMUL SPRE SCĂPARE

<Hot[râ\i-v\ cum v-a poruncit Moise, cet\i de sc\pare.> Iosua 20:1

C`nd israeli\ii au ajuns în Canaan le-a fost poruncit s\ stabileasc\ cet\i unde puteau fugi cei care din gre=eal\ luau via\a cuiva. Dac\ fugarul urm\rit de familia =i r\zbun\torii victimei apuca s\ intre pe poarta uneia din cele =ase cet\i de sc\pare nu mai putea fi omorât. Se spune c\ drumul spre aceste cet\i era liber de orice obstacole, ca fugarul s\ poat\ s\ intre mai repede pe poarta cet\ii de sc\pare. La r\scruci de drum se puneau semne clare, care indicau direc\ia spre cetatea de sc\pare, ca s\ nu fie nici un moment de ezitare pentru cel urm\rit.

Cine calc\ legea acestei lumi se nume=te criminal, dar cine calc\ legea lui Dumnezeu se nume=te p\c\tos. Mul\i nu vor s\ fie criminali, dar nu pe mul\i îi intereseaz\ dac\ sunt p\c\to=i. Dumnezeu a preg\tit pentru p\c\tos o cetate de sc\pare prin credin\a în Domnul Isus. Este util s\ verific\m drumul ca s\ fie liber de bolovani, lemne sau alte ostacole care ar putea impiedica fugarul pe care îl urm\re=te pedeapsa =i urm\riile p\catului lui. Cel ce este folosit de Dumnezeu pentru a chema suflete la mântuire prin diferite mijloace identifica aceste ostacole =i le înl\tur\ din calea celui ce vrea s\ vin\ la mântuire. To\i cei mântui\i au chemarea de a fi martori =i ni=te semne clare ce indic\ drumul spre cetatea de sc\pare pe care o avem în Domnul Isus.

Victor Hugo a spus c\ atâta timp cât tr\ie=te este datoria lui ca s\ produc\ . +i credinciosul are datoria de a implica =i de a se consuma în lucrarea de mântuire a oamenilor nemântui\i. Dumnezeu nu a dat aceast\ sarcin\ îngerilor, ci ne-a dat-o nou\ . Un articol

dintr-un ziar vechi mi-a atras atenția cât de important este să ne implicăm și să folosim orice ocazie avem pentru a cântiga suflete pentru Dumnezeu. O familie, soț, soție și trei copii, au plecat în concediu cu mama. La o curbă, datorită unei explozii de cauciuc, mama s-a răsturnat. O ușă s-a deschis, și mama copiilor a fost aruncată afară. Ușa s-a închis înapoi, iar mama a continuat să se rostogolească. Ușile s-au blocat închise și s-a aprins un foc de la benzina scursă din rezervorul, care s-a spart de pietre. Tatăl copiilor îi lovide capul de parbrizul mamei și era în stare de inconștiență, dar copiii erau teferi. Faceau semne și strigau la mama lor care era afară ca să-i scoată din mama cuprinsă de flăcări. Mama copiilor, care era în șoc, nu mai putea gândi clar. A fugit înapoi la șosea, a început să facă semne disperate și să ceară ajutor pentru familia ei care era în mașină. Un conductor care a trecut pe drum s-a oprit, dar nu a oprit, și familia din mașina accidentată a murit. Mai târziu acel om a fost întrebat de ce nu s-a oprit. Ar fi putut să ia o piatră să spargă geamul mamei răsturnate și să scoată copiii afară. Răspunsul lui a fost: <Nu am vrut să mă amestec!> Fără să-l poți opri, îți vine gândul că un astfel de om este ca un criminal. Până nu acuzăm prea mult să ne examinăm pe noi și să vedem ce facem noi pentru cei ce se îndreaptă spre focul veșnic, pentru că nu îl cunoaștem pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor. Dacă știm să facem ceva care îndreaptă oamenii spre mântuire și nu facem, nu suntem mai buni ca acel om care nu a vrut să ajute oamenii din mașina care ardea. Îndreptăm noi oamenii spre cetatea de scapare? Sau suntem un indicator fals care derutează oamenii?

Un om pe patul de moarte nu a putut să moară până când nu a mărșăluit că atunci când a fost târât a schimbat semnele de la o intersecție de drumuri ca să facă oamenii să se piardă. O astfel de răstăcere cauzată de semne care indică greșit are urmări temporare, dar cine indică greșit drumul spre cetatea de scapare face un suflet să se piardă pe veci și va răspunde într-o zi pentru aceasta. Facem noi tot posibilul să-i cântăgim pe oameni pentru Hristos? A aduce suflete la Domnul înseamnă a asculta de El. Un pastor a spus că nu ar p[storii adunarea unde slujește nici pentru multe sute de mii de

dolari, dar o face pentru că Domnul i-a spus să o facă. Ascultarea face mai mult ca jertfa.

Misionarul David Livingstone spunea: <Trimite-mă oriunde, numai Tu să mergi cu mine. Taie orice legătură afară de legătura ce mă ține în serviciul Tău și aproape de inima Ta.> O astfel de atitudine va cântăgii suflete și le va îndrepta spre cetatea de scapare. Tot ce vrea diavolul este ca oamenii buni să nu facă nimic. Poți să fii o piatră de rezistență în zidul cetății lui Dumnezeu sau poți să fii o piatră de poticnire în calea fugarului. Într-o biserică, o femeie s-a hotărât să se predea Domnului. Pastorul bucuros și încântat a vrut să știe ce a determinat-o să facă pasul mântuitor. El se gândea că poate predica sau cântăcirile de cor au atins inima femeii. Femeia i-a spus: <M-am mișcat mult ce ai făcut după predică duminică trecută. Am văzut cum femeia aceea a venit la tine, te-a criticat și a lăsat la tine, dar tu ai răspuns și ai spus cuvinte frumoase. Te-am urmărit și am văzut că ai practicat ce ai predicat.> Acel om era un indicator bun spre cer.

Una din pietrele din drumul fugarului poate fi trecutul lui. Poate cineva se vede prea puțin și creadă că mai poate fi salvat. Promisiunea Lui este că dacă păcatele celui ce vine la El sunt roșii ca și cărmăzul se vor face albe ca lână, pentru că sângele Domnului Isus ne curățește de orice păcat. Dacă citești aceste rânduri și nu ești mântuit încă nu este prea târziu. Dacă ai avea încă o mie de păcate pe lângă câte ai când vii la Domnul, El tot te poate ierta. Dumnezeu are natura de a da, are dorința de a mântui și în esență este dragoste.

O altă piatră poate fi o inimă rea și împietrită. Dumnezeu este Regele inimilor și El dă o inimă nouă celui ce vine la El. Poate nu ai prea multă credință, poate ai gânduri rele, poate îți e frică de moarte, poate îți lipsește pacea sau poate vei spune că nu știi dacă o să poți vine calea aceasta. Dacă vii la El, Domnul îți va înlătura toate aceste neliniști. Cine vine la El nu va fi scos afară. Ai intrat în cetatea de scapare? În jertfa Domnului Isus avem această scapare și următorul nu ne mai poate atinge. <Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătoșului, ci să se

întoarc[de la calea lui =i s[tr[iasc[...> (Ezechiel 33:11). Satan sugereaz[p[c[tosului c[Dumnezeu e r[u =i nu-l va ierta, dar Dumnezeu vrea întoarcerea oric[ru p[c[tos.

C`nd Dumnezeu vorbe=te, trebuie crezut. Aici începe mântuirea. Este cuvântul Împ[ratului =i are putere. El nu are alte alternative dec`t s[te ierte prin jertfa Domnului Isus sau s[te condamne dac[nu te întorci la El. Dac[p[c[tosul se întoarce cerul întreg este în bucurie =i s[rb[toare. Tat[l Ceresc se bucur[la fel cum tat[l s-a bucurat de întoarcerea fiului risipitor. Predarea este voluntar[. Apostolul Pavel spune: <V[îndemn fra\ilor> =i nu spune v[oblig (Romani 12:1). Depinde de alegerea pe care o faci unde îi vei petrece ve=nicia. Iertarea p[catului este promis[în Cuvântul Domnului. Iertarea este posibil[prin jertfa depus[o dat[pentru totdeauna la Golgota de Mielul lui Dumnezeu, este vestit[prin Evanghelie =i este primit[prin credin\[. Dac[a=tep\i cu un ceas mai mult decât câte ai, urm[ritorul te va ajunge. Amos 4:12 spune: <...preg[te=te-te s[înt`lne=ti pe Dumnezeul t[u...>

Via\ta aceasta se termin[într-o convocare de viermi pentru trup, dar sufletul va tr[i ve=nic. Ve=nicia este absen\ta timpului =i gândul r[spl[tirii binelui =i r[ului sunt scrise în inima omului. Este sigur[înt`lnirea cu Dumnezeu =i este necesar[ o preg[tire. |inuta sufletului trebuie s[ fie la în[l\ime, curat[ =i f[r[ pat[, pentru c[ nimic întinat nu va intra acolo. Acest[ preg[tire o face în noi Duhul Sf`nt, Cuv`ntul =i S`ngele Domnului Isus, care ne cur[\e=te de orice p[cat. Este cu neputin\[f[r[de înnoirea f[cut[de Duhul Sfânt. Este împotriva firii omului s[-i plac[sfin\enia. Unei pisici nu-i va place niciodat[în noroi, pe c`nd unui porc acolo îi place cel mai mult. Firii vechi îi place noroiul p[catului. În zadar ar încerca cineva s[ dreseze un porc ca s[ nu-i plac[ noroiul. C`nd e gata dresat dac[are ocazia tot la noroi merge. Mai în zadar este s[încerci ca s[faci omul firesc s[-i plac[adunarea =i lucrurile sfinte. Este necesar[minunea na=terii din nou. Firii vechi îi plac murd[riile lumii, pe c`nd firii noi îi place cur[\enia spiritual[. O dat[schimbat de Duhul Domnului to\i din jur vor observa o diferen\[.

Un t[ietor de lemne, care tr[ia din vânzarea de lemne, s-a po-

c[it. Era a=a de r[u c[cel ce a dus vestea în sat nu a fost crezut. Cineva s-a dus s[verifice dac[este adev[rat. A venit înapoi în sat =i a zis c[omul acela r[u s-a poc[it cu adev[rat, pentru c[înainte întotdeauna îl în=ela, dar de data aceasta, ca niciodat[, i-a m[surat corect lemnele pe care le-a cump[rat de la el. Eviden\ a mântuirii se va vedea în orice aspect al vie\ii. Nu-\i va mai place noroiul p[catului. Rada Duhului va începe s[creasc[în gr[dina ascult[ri din inima ta. C` t timp este omul în via\ niciodat[ nu este târziu s[ înceap[ s[ fac[ ce este bine. C`nd cineva vine la Hristos are obiceiuri care le poate p[stra, are obiceiuri de care se las[, are obiceiuri care trebuiesc reg[site, dar cel mai important este c[va avea obiceiuri noi care au de a face cu cre=terea omului din l[untru =i rolul lui ca m[dular în trupul lui Hristos. Libertatea de la starea de rob fugar la starea de slobozenie vine prin ascultare de El. Eu sunt liber de poli\ie dac[sunt ascult[tor de lege.

Împ[careia cu Dumnezeu este prin credin\[. <Deci, fiindc[suntem socoti\i neprih[ni\i, prin credin\[, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui îi dator[m faptul c[, prin credin\[, am intrat în aceast[stare de har...> (Romani 5:1-2). O dat[intra\i în aceast[stare de har avem odihn[pentru con=tiin\ a noastră, sc[p[m de frica de moarte =i frica de pedeapsa mâniei lui Dumnezeu care va veni peste cei p[c[to=i. Ai intrat în aceast[cetate de sc[pare?

Amin

5

PUSTIUL

<El ne-a mântuit...> Tit 3:5

Învățura despre calea mântuirii face parte din lucrurile de bază și este importantă după cum temelia este importantă pentru o clădire. Unii promovează ideea că datorită faptelor vor fi mântuiți, iar alții susțin că ai nevoie doar de credință. De fapt amândouă sunt necesare și acționează ca două vâsle pentru o barcă. Când se vâslește cu credința și cu fapta barca înaintează. Cel ce ne mântuiește însuși este <El> prin nașterea din nou și înnoirea fcută de Duhul Sfânt.

Un învățator al Legii, cu numele de Nicodim, face o vizită Mântuitorului și începe discuția prin a-L mângâia, dar Domnul Isus care-i cunoștea gândurile răspunde direct întrebării care-l mângâie cu privire la mântuire. Primește un răspuns care se pare că-l lasă buimăcit pe moment, neînțelegând ce este nașterea din nou, din apă și din duh. Este o schimbare unde prin lucrarea Cuvântului și Duhului Sfânt are loc nașterea din nou și ia chip o ființă nouă în Hristos, făcându-ne astfel părtași firii dumnezeiești. Cu deosebire de nașterea fizică, unde nu avem nici un control, mântuirea devine reală în viața noastră în ziua când noi alegem să-L primim pe Domnul și acceptăm cel mai mare <DREPT> dat omului, dreptul de a ne face copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12).

După ce Israelul a fost eliberat de sub robia Egiptului au mai avut de parcurs un drum prin pustie înainte de a ajunge în Canaan. <...Dumnezeu a pus pe popor să facă un ocol pe drumul care duce spre pustie...> (Exod 13:18). Tot așa și noi după ce am primit mântuirea avem un drum de străbătut prin pustia noastră înainte de a ajunge în Canaanul Cereșc.

Ilie, un om al lui Dumnezeu, se găsea într-un moment de depresie sufletească când Domnul îi vorbește cu susurul blând și subțire. <Domnul i-a zis: «Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie...»> (1 Regi. 19:15). Pe muntele Carmel Dumnezeu făcuse lucrări mari și S-a așteptat ca poporul, după ce a văzut minunea mistuirii jertfei îmbibate cu apă, să fie trezit și să rămână înflăcărat pentru adevărul Dumnezeu. Poporul, spre marea dezamăgire a prorocului, s-a întors la vechile lui obiceiuri. Izabela căuta să-și ia viața și, în descurajarea lui, el cere lui Dumnezeu să-l ia acasă. Ajunge ca să facă o rugăciune naivă: <Doamne, ia-mi viața.> Dumnezeu avea alt plan pentru viața lui. Avea ceva mai bun pregătit. Avea să-l răpească la cer cu carul de foc, dar nu înainte de a continua drumul și experiențele cu Dumnezeu prin pustie.

După ce primim mântuirea suntem în dragostea dintâi, iubim pe Domnul așa de tare că am vrea să fim numai cu El și dacă s-ar putea chiar în cer. El ne hrănește cu laptele duhovnicesc ca să creștem și să trecem la bucate tari. Apoi ne pune în slujba Sa ca să fim de folos Împărăției lui Dumnezeu. Creșterea și slujba primită se vor desfășura pe drumul pustiului acestei lumi. Ne-ar place o viață lină, binecuvântată, familie frumoasă, copii ascultători, servicii bune și așa mai departe. Drumul prin pustie însă nu este încântător, ci este arid, iar pentru omul vechi nu prezintă nici o atracție. Pustiul meu nu este ca pustiul tău, ci fiecare om are un pustiul mai mult sau mai puțin diferit. Pustiul este ales pentru noi de Dumnezeu după măsura puterii care ni s-a dat. Pustiul este un loc unde vei întâlni erpi înfocați, armate vrăjmoase, ape amare, dar alocuri vor fi pregătite în calea ta oaze cu apă proaspătă. Vei găsi locuri ca Elimul cu umbra fenicilor ce protejează pe călător de dogoarea soarelui, tot aici va fi locul unde vei vedea mână Lui la lucru și chiar când minuni pentru tine. În pustiul tău vei avea promisiunea Marelui Stăpân că El este cu tine în toate zilele. Va fi locul unde El te va sprijini, și când n-ai să mai poți sau n-ai să cunoști pericolul El se va lupta pentru tine. Vei găsi apă răcoroasă, iar mâna nu îți va lipsi.

Pustiul este un loc unde credința și dragostea față de Stăpân îți

va fi încercat[. El ne-a m`ntuit, dar urmeaz[ drumul prin pustie. Va fi un drum unde alocurea vei întâlni necazuri. Cuvântul necaz deriv[ de la cuvântul *tribulum* de unde avem =i cuv`ntul *tribulation*. Tribulum era un utilaj mecanic care separa grâul de pleav[. Aceste necazuri au menirea s[ne separe de tot ce nu-i vrednic în caracterul =i obiceiurile noastre pentru locul destina\iei care este Canaanul ceresc. Necazurile din pustie ne arat[vulnerabilitatea =i dependen\a noastr[de Mântuitor.

Un misionar din Africa povestea cum l-a ajutat Dumnezeu s[în\leag[motivul pentru care îi d[necazuri pe p[mânt. A vizitat un trib a c[rui tab[r[era situat[de o parte =i de cealalt[a unui râu mare. A observat cum oamenii trec râul luând în spate o desag[în care puneau pietre potrivit cu m[rimea persoanei. Greutatea acestor pietre f[cea ca picioarele celui ce trecea râul s[fac[mai bun[priz[cu albia râului =i astfel curentul apei nu-i lua. Ar fi fost spre pierzarea lor dac[în ap[ar fi luat din desag[pietre =i le-ar fi aruncat afar[.

Tot a=a necazurile ne dau stabilitate în credin\[punându-ne pe genunchi mai mult =i f[cându-ne astfel s[depindem mai mult de El. Ar fi gre=it =i s-ar dovedi fatal ca un credincios s[scoat[din via\ a lui greutatea rug[ciunii, greutatea citirii Cuv`ntului, a frecvent[rii cu regularitate a casei de rug[ciune, a d[rniciei =i a=a mai departe. Când ne poc[im am vrea cerul, dar Domnul ne spune ca =i acelaia pe care l-a vindecat în Gadara: <Du-te la ai t[i. Du-te pe drumul pustiului t[u.> Avea familie =i tot satul îl =tia cine a fost. Copiii strigau înainte de vindecare: <Fugi\i, vine Legiune!> Acuma vor vedea un om schimbat =i mântuit. Dup[ce ne facem p[rta=i Duhului Sf`nt am vrea la cer, dar Domnul ne trimite ca pe Ilie: <Du-te pe drumul pustiului t[u>, acolo }l vei cunoa=te mai bine. Fii mul\umit cu drumul pustiului t[u =i s[nu crezi c[un alt fel de drum, alt pustiu \i s-ar potrivi. Am fi putut noi merge pe drumul pustiului lui Pavel, drum plin de suferin\ e, întemni\ri, def[im[ri =i b[t[i? Cei chema\i la un astfel de drum sunt =i înzestra\i cu putere potrivit greut[\ii drumului. T`n[rul bogat ar fi vrut mult s[-L urmeze pe Mântuitorul, dar c`nd Domnul i-a ar[tat pustiul lui:

<Du-te vinde ce ai =i d[la s[raci>, nu i-a mai convenit, pentru c[inima îi era legat[de acele bog[\\ii. I s-a p[rut prea mare pre\\ul ascult[rii.

Chiar =i Domnul Isus a fost dus în pustie ca s[fie ispitit. Cu cât mai mult noi. La sfâr=it îns[este o cunun[=i cuvintele dulci ale st[pânului: <Vino, slug[bun[!> E=ti gata s[ascu\\i? El ne-a m`ntuit. Du-te pe drumul pustiului t[u =i Domnul va fi cu tine.

Amin

6

RĂPIREA

<... a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nunt[...> Matei 25:10

Un sceptic, care toată viața nu a crezut ce i se spunea despre Biblie, s-a hotărât să citească =i el Biblia, numai ca să poată spune că a citit această carte despre care atâtăia oameni spuneau că e valoroasă. După prima zi a spus soției lui: <Nevastă, dacă cartea aceasta este adevărată noi suntem grație!> A doua zi a continuat să citească =i a spus soției lui: <Nevastă, dacă cartea aceasta este adevărată noi suntem pierduți!> A treia zi nu îi mai venea să lase cartea din mână =i a spus soției lui: <Nevastă, dacă cartea aceasta este adevărată noi putem fi salvați!> A urmat ziua când a putut să spună că această carte este adevărată =i că el este mântuit.

Cuvântul Domnului în acest text ne spune ce urmează pentru cei ce sunt credincioși =i-i previne pe cei ce se joacă cu mântuirea ca să se trezesc, pentru că după ziua răpirii, care este ziua întâlnirii dintre mire =i mireasă, nu se mai poate face nimic. Pentru a ne prezenta cum vor decurge lucrurile în ziua întâlnirii Domnul Isus folosește o pildă. Pildele Domnului Isus îmbracă adevărul într-o haină pe care o putem vedea. Cuvintele Lui sunt o comoară pentru suflet =i un ghid spre vecie. Pilda aceasta arată planul făcut de Dumnezeu pentru întâlnirea dintre mântuiți =i Mântuitor. Pilda are cuvinte simple, îmbrăcate în haina înțelepciunii cerești. Pilda celor zece fecioare confirmă flegduința. Sa cu privire la moțtenirea vieții vecnice. Răpirea la cer a credincioșilor este un eveniment care de acum înainte poate avea loc în orice zi. În această pildă ni se face de cunoscut cum va avea loc întâlnirea dintre Mirele Isus =i credincioșii născuți din nou, în această viață. Hristos a luat chip. Se

observ[, în primul rând, în pild[elementul surpriz[, care îi g[se=te pe unii preg[ti\i =i pe unii nepreg[ti\i. Ziua aceea nu a=teapt[pân[to\i sunt gata, ci ea vine ca un ho\ în ceasul în care nu ne gândim =i va desparte ve=nic fecioarele în\elepte de cele ne]n\elepte. Diferen\ă dintre cele dou[categorii este aceea c[jum[tate din ele aveau ulei de rezerv[, iar cealalt[jum[tate nu aveau rezerv[. Momentul venirii Mirelui le-a surprins pe toate din cauza unei îndelungi st[ri de a=teptare. Cinci aveau ulei =i candelile lor luminau, dar celorlalte cinci fecioare li se stingeau candelile din lips[de untdelemn.

Dup[cum nu po\i avea lumin[f[r[o surs[de lumin[, tot a=a nu po\i avea roada Duhului Sfânt f[r[de Duhul Sfânt. R[pirea va dura o clip[, o clipeal[, =i vor fi lua\i la cer cei ce se aseam[n[cu Fiul. <Când va veni, în ziua aceea, ca s[fie prosl[vit în sfin\ii S[i, =i privit cu uimire în to\i cei ce vor fi crezut...> (2 Tesaloniceni 1:10). Fiul va fi privit cu uimire în ei. Isus Se va vedea în ei. Ei, cei ce vor fi r[pi\i, vor sem[na cu Isus. De fra\ii galateni apostolul Pavel se plângea c[nu a luat Hristos chip în ei. Este o asem[nare la care aspir[=i spre care \inte=te orice suflet o dat[n[scut din nou ca s[semene cu Hristos. Vor zbura la cer aceia care umbl[în toat[lumina primit[de sus. Domnul Isus este cel mai frumos dintre oameni. Mireasa Domnului este =i ea frumoas[. Ceea ce o face frumoas[sunt virtu\ile pe care Duhul Sfânt le dezvolt[în cei credincio=i, care se las[lucra\i de daltă marelui Me=ter. Aceste virtu\i descrise la Matei 5 1-12 nu sunt dorite =i nici în\elese de lume. În categoria celor ce au aceste virtu\i sunt cei s[raci în duh, cei ce plâng, cei blânzi, cei milostivi, iubitorii de pace, cei fl[mânzi dup[neprih[nire, cei cu inima curat[, împ[ciitorii =i cei prigoni\i din pricina neprih[nirii. Aceste virtu\i sunt de mare pre\ înaintea Cerului.

Cele zece fecioare reprezint[totalitatea credincio=ilor care cred =i a=teapt[ziua revenirii Domnului. Textul spune c[cele în\elepte au intrat în odaie. Apare întrebarea: Sunt eu în\elept sau ne]n\elept? Este v[zut Domnul Isus în mine sau nu? Este El <privit cu uimire> în mine? A fi un pom frumos e de dorit, dar se cere =i road[. Avem noi road[sau doar frunze? Te zba\i s[faci decizii în folosul sufletului? Te doare firea cum zilnic calci peste preten\iile =i

mofturile ei? Te prive=ti mereu în oglinda Cuv`ntului s[vezi ce mai trebuie s[schimbi ca s[placi =i s[semeni mai mult Domnului? R[pirea nu este pentru to\i, ci doar pentru cei ce sunt GATA! Verifici fiecare col\ al inimii s[nu dea vreun l[star de am[r[ciune? De obicei, l[starii ace=tia cresc din sl[biciunile p[mânte=ti odat[p[r[site. Ai cedat la drepturile tale în folosul p[ciii =i ai l[sat ca r[z bunarea =i judecata s[o fac[Domnul? | i-ai dat toate silin\ele cum scrie la 1 Petru 1:5-8 s[devii roditor în gr[dina Domnului?

To\i cei ce stau în a=teptare au candel[. Au Cuv`ntul dup[ care se schimb[ =i care îi schimb[. <Cuv`ntul T[u este o candel[pentru picioarele mele...> (Psalmul 119:105). Toate fecioarele stau împreun[, se numesc egale, se numesc fra\i =i surori ale Aceluia=i Tat[, dar în momentul surpriz[, când to\i vor fi adormit, se va auzi strigarea din noapte care îi va desp[r\i. Pilda spune c[unii vor avea untdelemn, iar altora li se vor stinge candelile din lips[de untdelemn. Urmeaz[o desp[r\ire =i o separare ve=nic[. M[intereseaz[extrem de mult acest untdelemn. Dar pe tine? S[nu r[mâi la o stare încep[toare cu ideea c[odat[, de mult, te-ai botezat, c[odat[ai vorbit în limbi, c[odat[\i-a ars sufletul de dorin\ă de a vedea pe al\ii venind la Hristos. S[nu te bizui pe biruin\ele de demult. Toate aceste lucruri frumoase din trecut vor conta numai dac[vei fi r[pit. E nevoie ca acea zi a întâlnirii s[te g[seasc[gata.

Ai nevoie ca untdelemnul t[u s[se înmul\easc[cum s-a întâmplat în timpul prorocului Elisei (2 Regi 4:1-7). Din comoditate =i nep[sare cele cinci fecioare ne]n\elepte nu =i-au adunat rezerve =i au r[mas cu untdelemnul primit ini\ial. Vreau untdelemnul s[-mi fie înmul\it. În vasul rug[ciunii Domnul toarn[ulei dac[ceri. Vegheaz[=i la vasul faptelor, pentru c[ajut`nd pe cei micu\i, care sunt la necaz, Domnul Isus spune c[}l aju\i pe El. G[sim în cartea Faptele Apostolilor c[ucenicii care au fost umplu\i cu Duhul Sfânt la Rusalii ajung mai târziu s[fie umplu\i din nou =i din nou. Tr[înd pe p[mânt, untdelemnul se consum[=i experiment[m cu triste\ele r[ceala =i c[derea de la starea dragostei dintâi. Este nevoie de o continu[verificare =i umplere cu untdelemn din rezervorul cerului care niciodat[nu scade. Cerul nou nu va primi

decît oameni noi. În cer nu emigrezi, ci obîii cetăvenia de sus prin nașterea din nou, care te face fiu și fiică a lui Dumnezeu. El nu are nepoți, ci doar copii. Vor intra la nuntă cei ce au vasul inimii plin de untdelemnul Duhului Sfânt în care arde flacăra dragostei.

E de dorit și sunt chiar sigur că toți care-L așteaptă pe Mire doresc ulei. Dacă nu poți obține ulei acum cînd se găsește din belug trebuie să existe un motiv personal. Dacă ceri untdelemn și nu-l primești înseamnă că există un motiv care împiedică această umplere. Motivul este că vasul tău poate fi plin de mînie, dorințe de răzburare, dorințe după pofta lumii acesteia și altele de acest fel. Domnul vrea să-ți dea, dar El te întreabă: <Unde să-ți pun untdelemn?> Golește-ți azi în întregime vasele de orice este împotrivi- tor Duhului Sfânt, căci lumina nu poate locui cu întunericul. Dacă vrei să fii gata pentru ziua întâlnirii cu El golește-ți azi vasul de orice este rău, prăbușindu-te pe genunchi la picioarele Mântuitorului. Este vremea harului cînd poți primi iertare, poți face hotărâri noi, te poți împăca cu pășatul tău și, apoi, vei gusta dulceața umplerii cu untdelemn în lacrimile amare, dar dulci ale pocăinței. Un credincios adevărat îmi admite greșeala și slăbiciunea, dar un ipocrit critică greșeala altuia și o ascunde și tolerează pe a lui.

Există obiceiul, mai ales în Vest, ca omul cînd este întrebat <cum este> să răspundă că e bine, și cu un zîmbet mecanic să-ți arate dinții. Nu este bine de loc dacă nu are mîntuire, nu e bine de loc dacă nu e gata pentru ziua întâlnirii cu Stăpînul, nu este de loc bine dacă nu are păcatul acoperit și fărdelegea iertată, nu este de loc bine dacă face parte din cele cinci fecioare neînțelepte. Citește textul din Galateni 5:17-21 să vezi dacă nu ai ceva din roada firii pămîntului în vase care-ți oprește umplerea cu untdelemn și-ți periclitează intrarea în odaia nunții. Dacă vei face aceasta nu vei fi găsit nepregătit, ci va fi o surpriză plăcută și mult dorită cînd trîmbița va suna și se va auzi strigarea de la miezul nopții (1 Tesaloniceni 4:16-17). Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh în acea mare zi de sărbătoare împreună cu toți cei ce au murit în Domnul. O zi și un ceas necunoscut și, totuși, dacă-ți dai silința azi poți fi gata, iar ziua aceea te va găsi pregătit. Se cere mai mult decît a fi în

turm[, mai mult dec`ta a face rug[ciuni formale, se cere mai mult dec`ta a da din ce-i al t[u, se cere a fi într-o leg[tur[permanent[=i intim[cu iubitul inimii tale, care +i-a dat via\a pentru tine, Mirele Isus. Tr[ie=te prezen\a Domnului. Po\i s[-L urmezi pe Domnul de aproape sau de departe, îns[într-o zi va fi o diferen\[. Unul va fi luat =i altul va fi l[sat. A nu sta aproape de Domnul înseamn[a te exclude de la r[pire. Dovad[a credin\ei salvatoare vor fi ac\iunile tale. Vei strânge =i nu vei împr[=tia ce este al Lui. Vei fi gata de to-pire ca sarea, gata de jertf[=i sacrificiu pentru care Marele St[pân te va r[spl[ti.

Pe vremea c[ut[torilor de aur din California, doi oameni s-au hot[r`t s[lucreze împreun[=i s[împart[rodul muncii lor. Dup[multe s[pt[mâni de trud[, care i-a dezam[git neg[sind aur în albia râurilor unde majoritatea oamenilor c[utau aur, s-au dus într-o regiune neexplorat[în mun\i. Osteneala le-a fost r[spl[tit[din bel=ug, pentru c[au început s[g[seasc[=i s[strâng[în s[cule\i bulg[ra=i de aur, devenind încânta\i =i bucuro=i. Ziua se scurta, iar nop\ile deveneau tot mai lungi. Chiar frigul se l[sase, dar erau înc[lzi\i =i peste m[sur[de fericiri pentru c[se p[rea c[g[seau locuri tot mai bogate în aur. Î=i spuneau: <Vine z[pada aici în mun\i, dar suntem aproape gata. Cur`nd vom pleca înapoi în ora=, înc[ pu\in =i termin[m. Înc[ pu\in.> Într-o diminea\[, c`nd au ie=it din cort, au g[sit totul îmbr[cat într-o p[tur[groas[=i alb[de z[pad[. +i-au zis c[e nevoie s[mai stea o zi sau dou[s[se potoleasc[viscolul c[ci era un frig t[ios p`n[-n oase. În prim[vara anului urm[tor au fost descoperi\i în cortul lor, unde muriser[înghe\ai deasupra s[cule\ilor plini cu bulg[ri de aur. În mâna unuia dintre ei a fost g[sit un bilet pe care erau mâzg[lite câteva cuvinte. Pe bilet scria: <Ziua ne-a g[sit nepreg[ti\i.> Cum te va g[si pe tine ziua r[pirii? Preg[tit sau nepreg[tit, între cei în\elep\i sau între cei ne)n\elep\i? Pe cei r[ma=i jos la r[pire plânsul nu-i va ajuta, schimbarea de via\ =i de priorit[\i nu va schimba destinul trist o dat[ce a r[mas afar[. Ast[zi po\i hot[r] rededicarea în slujba Mântuitorului <Veghea\i dar, pentru c[nu =ti\i în ce ceas va veni Domnul vostru.> (Matei 24:42). Amin

---

7

CE SE IARTĂ ^aI CE NU SE IARTĂ

*<...Anania, pentru ce i-a umplut Satana inima ca s[
min\i pe Duhul Sfânt...?> Faptele Apostolilor 5:3*

Unul din motivele pentru care Biblia este așa de iubit[de credincio=i este faptul c[e o carte care nu minte. La ce i-ar folosi unui bolnav s[-i spun[doctorul c[totul va fi bine c`nd el mai are doar c`teva zile de tr[it? Biblia spune adev[rul întotdeauna despre lucrurile bune, care ne plac, dar ne arat[=i gre=elile sau lucrurile care sunt periculoase sufletului nostru. De data aceasta ne arat[pericolul =i urm[rile dezastruoase ale minciunii.

Psalmul 15:2 spune c[cel ce spune adev[rul din inim[va locui în cortul Domnului,]ns[unii nu pot s[nu mint[nici atunci c`nd cânt[. De exemplu, de multe ori c`nt[m <Al rugii ceas ce dulce e=ti>, dar mintea noastr[se g`nde=te la lucrurile de pe bulevard. Mare grij[trebuie s[avem, pentru c[avem de-a face cu Cel ce cunoa=te gândurile. Doar a te numi cre=tin nu mântuie pe nimeni, dup[cum o etichet[pe o sticl[goal[nu adaug[la valoarea sticlei, indiferent ce lucru valoros ar scrie pe etichet[.

Între credincio=ii primei Biserici n[scute la Rusalii aveau loc minuni. Aici ni se relateaz[minunea unei judec[=i =i sentin\e divine fulger[toare. Cuvântul care nu minte spune c[este grozav lucru s[cazi în mâinile Dumnezeului Celui viu. Colaborarea dintre so\ =i so\ie este bun[, dar nu la lucruri rele. Vedem din tragedia acestor doi so\i cum Satan folose=te arma în=el[ciunii. Au vândut o mo=ie =i fiindc[au vrut s[fie =i ei v[zu\i bine în rândul credincio=ilor, ca =i Barnaba, s-au hot[rât s[pun[banii la picioarele apostolilor. Ca s[primeasc[mai mult[apreciere au spus c[dau tot pre\ul mo=iei, dar ei =i-au oprit o parte din bani =i au min\it c[au vândut mo=ia

cu mai pu\in. Nimeni nu le-a cerut un ban =i ar fi putut s[\in[to\i banii pentru nevoile lor, dar ei au spus o minciun[premeditat[ca s[primeasc[cinste \ntre oameni.

Dumnezeu nu cere mai mult dec`t po\i. Po\i mai mult, atunci f[mai mult. Nu po\i mai mult, nici Dumnezeu nu cere. Dumnezeu =tie c[trebuie mai \nt\ai s[ai grij[de cei din casa ta, dar folosind m[sura modestiei =i nu a excesului =i a risipei. Apoi avem =i obliga\ia de a cinsti pe Domnul cu venitul nostru, pentru c[aceasta dove=te ascultare =i credin\]. Omul scoate la lumin[ce d[, pe c`nd Dumnezeu scoate la lumin[ce \i-a r[mas. \n func\ie de ce \i-a r[mas va fi c\nt[rit sacrificiul t[u =i r[spl[tit. Acest[metod[este drept[=i aduce la un numitor comun to\i oamenii, indiferent ce c\=tig are sau \n ce \ar[locuie=te. V[duvei s[race nu i-a r[mas nimic dup[ce a dat ultimii ei b[nu\i, =i de acea Domnul Isus a spus despre ea c[a dat cel mai mult \n visteria Templului. D[rnicia mi=c[toare a v[duvei circul[ca un c`ntec frumos de-a lungul mileniilor. Doar Domnul a =tiut ce valoare a dat. Ea nu a spus la nimeni.

\n exemplu nostru trist cei doi so\i au vrut s[falsifice nivelul de sacrificiu. Au spus c[au dat tot, dar nu au dat. Banul este o foarte bun[slug[, dar este un foarte r[u st[p\an. Anania =i Safira aveau banul ca st[p`n. Pu\in aluat stric[toat[pl[m[deala. Ei au f[cut =i o fapt[bun[, dar =i-au zis c[\i=i pot permite luxul s[spun[=i o minciun[. Un strop de otrav[pus \ntr-o g[leat[cu ap[rece =i bun[de b[ut face toat[apa nefolositoare. Au f[cut o amestec[tur[de bine =i r[u. Rezultatul a fost tragic. \n micu[n] au ascuns un p[cat =i \n modul cel mai tragic au cules rodul. Din cuvintele lor au fost g[s\i vinova\i de Duhul Sf\nt.

Ce stranie stupiditate s[crezi c[po\i spune sau g\ndi ceva care s[fie ascuns de Dumnezeu. Cine g[zduie=te minciuna piere, pentru c[ea este s[m`n\ diavolului. El este tat[l minciunii =i \i=i seam[n[s[m\an\ oriunde poate. Dumnezeu nu se las[batjocorit. Ceea ce au sem[nat au secerat. O vorb[veche spune c[dac[semeni un g\nd seceri o fapt[, =i dac[semeni o fapt[seceri un destin. Cei doi =i-au sem[nat un destin teribil =i au secerat o pedeaps[aspr[. Fiecare la r\ndul lui a c[zut mort \n fa\ apostolului Petru c\nd au hulit prin

minciun[pe Duhul Sfânt. Minciuna e moarte, =i mortul nu trebuie înut cu cei vii pentru c[provoac[epidemii. Judecata a venit ca un tr[znet =i le-a secerat via\ a. Au fost sco=i afar[mor\ i. S[scoatem =i noi afar[tot ce este mort în noi. O mare fric[i-a cuprins pe to\ i c`nd au v[zut c[nu-i de joac[cu Dumnezeu. Acest incident a f[cut din ei oameni sinceri.

Frica de Domnul ne va p[zi de asemenea aventuri nebune=ti, care provoac[=i ispite=te pe Dumnezeu. Se vede clar =i limpede un hotar =i o diferen\ între ce poate face =i ce nu poate face un copil al Domnului. O diferen\ între p[cate ce se iart[=i p[cate ce nu se iart[. Este fatal s[min\ i pe Duhul Sf`nt. Este fatal s[refuzi adev[rul lui Dumnezeu. Este fatal ca din nou prin p[cate s[r[stigne=ti pe Domnul dup[ce ai fost n[scut din nou. Este fatal s[calci în picioare jertfa Domnului Isus. Este fatal s[nume=ti bine ce Dumnezeu nume=te r[u. Este fatal ca o dat[ce te-ai f[cut p[rta= Duhului Sfânt s[-L întristezi, iar El s[te p[r[seasc[.

Samuel îl tot plângea pe Saul dup[ce Saul a pierdut favoarea Domnului, =i Domnul trebuie s[-i spun[lui Samuel s[nu-l mai plâng[c[l-a lep[dat. Este o limit[. S[nu cau\ i s[o g[se=ti niciodat[, ci stai în siguran\ a tr[irii în adev[r. Duhul Sfânt trebuie p[strat ca cea mai mare comoar[. El este Cel ce face pe p[c[tos con=tient de p[cat în fa\ a Legii lui Dumnezeu. Apoi Duhul Sfânt îi arat[p[c[tosului Golgota =i îi spune: <Uite ce a f[cut dragostea lui Dumnezeu pentru tine!> Nu este mai mare dragoste ca aceea a unui prieten care î=i d[via\ a pentru prietenul s[u. Domnul Isus este prietenul adev[rat =i P[storul cel Bun care +i-a dat via\ a pentru oi.

Oamenii r[spund =i reac\ioneaz[favorabil cel mai repede la dou[lucruri. Primul este dragostea, =i al doilea sunt lucrurile ce se dau pe gratis. În Hristos, Domnul nostru ne-a ar[tat cea mai mare dragoste pe gratis, dar la mare pre\ pentru Dumnezeu. C`nd Adam =i Eva au p[c[tuit în Eden c[lcând porunca lui Dumnezeu, tot universul a=tepta s[ vad[ ce va face Dumnezeu care este des[v`r-it. Satan abia a=teapt[s[vad[cum o s[-L poat[învinui pe Creator. Dac[îi va ierta nu se va dovedi drept, pentru c[plata p[catului este moartea. Dac[îi va nimici }l va învinui ca fiind un Dumnezeu r[u.

Dar Dumnezeu a f[cut ceva cu totul deosebit. A dat un înlocuitor ca s[pl[teasc[în locul p[c[tosului. Dumnezeu cel drept, dar =i plin de mil[, +i-a dat Fiul S[u Preaiubit ca s[aduc[o jertf[des-vâr=it[odat[pentru totdeauna pentru orice p[c[tos care }l va primi ca Mântuitor. A deschis această u=[care se va închide. Gr[be=te-te ca s[intri pe ea. Ea se va închide =i oricine va veni prea târziu va fi pierdut. Biblia, Cartea care nu minte, spune c[Dumnezeu nu \ine seama de timpurile de ne=tiin[. Iat[ce se iart[. Mul\i gre=im în multe feluri, dar s[ne p[zim inima, în mod deosebit, ca s[nu întrist[m pe Duhul Sfânt. Avem la Tat[l un Mijlocitor care mijloce=te pentru noi atunci când venim la El =i ne m[rturisim p[catul =i neputin\ele. El este poarta prin care sc[p[m de mânia viitoare. Cine intr[pe această poart[g[se=te iertare, m`ntuire =i un osp[\ îmbel=ugat, sus la locul acela despre care a spus c[Se duce s[ni-l preg[teasc[, ca acolo unde este El s[fim =i noi.

Într-o perioad[numai Israelul era invitat la acest osp[\, dar acum =i Neamurile, adic[cei ce nu sunt israeli\i din na=tere au fost primi\i =i li s-a dat dreptul s[se fac[copii ai lui Dumnezeu. Ceea ce are lumea de oferit omul nu poate ca s[\in[decât p`n[ la mormânt, =i acolo trebuie s[-i dea drumul. Cu c`teva luni în urm[am vizitat mormântul bunicilor =i am observat cât de mult \ine omul la prestigiu =i la ce are aici pe p[mânt. Pe o piatr[de mormânt scria numele, prenumele, =i apoi scria: profesor universitar. Pe o alt[piatr[de mormânt scria numele, prenumele, =i apoi scria: avocat. Ceea ce Dumnezeu ofer[trece în via\a de dincolo de mormânt =i este via\a ve=nic[prin credin\a în Domnul Isus. Pu\in[credin\[\ îi va duce sufletul în cer, dar mult[credin\[\ îi va aduce Cerul în suflet.

În timpul celui de-al doilea r[zboi mondial, când trupele înaintau împotriva inamicului, un soldat a c[zut r[pus de gloan\ele nemiloase ce i-au curmat via\a. Prietenii lui au g[sit chiar acolo o biseric[care avea în spate un cimitir =i au cerut voie preotului s[îngroape pe prietenul lor c[zut]n r[zboi. Preotul i-a întrebat imediat ce religie sunt, =i când nu s-a potrivit cu a lui le-a refuzat cerin\a. Neavând încotro solda\ii =i-au îngropat prietenul lâng[cimi-

tir. S[pt[mâni mai târziu, c`nd r[zboiul s-a terminat, s-au întors pe acela=i drum =i s-au oprit s[mai vad[înc[o dat[mormântul prietenului lor c[zut în lupt[, dar nu au g[sit mormântul. Au chemat preotul de la acea biseric[, =i acesta a spus c[s-a gândit c[acel soldat trebuie acceptat în cimitirul lor a=a c[au mutat gardul ca s[fie =i acel mormânt inclus în cimitirul bisericii. Dumnezeu a mutat gardul pentru noi, neamurile, ca s[putem fi =i noi inclu=i nu într-un cimitir, ci s[fim inclu=i în Împ[r\ia Lui care nu va avea sf`rit. Este o Împ[r\ie ce are legi diferite =i chiar par ciudate pentru noii veni\i. Cei dint`i sunt cei de pe urm[, pu\in este mult, ca b[nu\ii v[duvei, mult poate fi pu\in, dac[dai ai =i tot ce \ii pierzi, trebuie s[pierzi ca s[câ=tigi, trebuie s[te faci mic ca s[fii mare =i c`nd e=ti slab atunci e=ti tare. Dac[}l prime=ti ca Domn =i Mântuitor în via\ta ta vei fi mântuit.

Amin

8

CÂND DUMNEZEU VINE ȚI CÂND DUMNEZEU PLEACĂ

<Când va veni El...> Ioan 16:8

<...Dumnezeu S-a dep[rtat de la mine...> 1 Samuel 28:15

Toți oamenii au avut experiența st[rii de a=teptare. De la copil la adult toți am avut ocazia s[a=tept[im ceva sau pe cineva. La =coal[ni se spunea c[va veni inspecția =i toate lucrurile trebuia s[decurg[bine. Dup[ce ne anun[a din timp, venea o persoan[care st[tea pe ultimul rând de b[nci din spatele clasei =i î=i lua noti[e. R[suflam u=ura[i atunci c`nd inspectorul pleca =i când rezultatul inspecției era bun. Dar c`nd vine Dumnezeu? +tim c[El este atot-cunosc[tor =i nu va fi surprins, pentru c[El deja =tie totul, dar prezența Lui are un efect deosebit. C`nd vine El în barca vieții tale furtuna de orice fel se lini=te=te.

Ucenicii Domnului erau într-o împrejurare cu barca pe mare =i însp[imânta[i =i credeau c[vor pieri din cauza unei furtuni mari ce se pornise pe mare. Când El a intervenit =i a poruncit m[rii s[tac[furtuna s-a potolit la porunca Lui. Tot a=a El poate potoli orice furtun[care ni se pare c[ar putea afecta viața noastră. Dup[patimele =i moartea Mântuitorului, ucenicii erau înclui[i într-o cas[de frica iudeilor, care i-ar fi asociat cu Domnul Isus, dar toată frica =i necredința lor a fost spulberat[c`nd L-au v[zut pe Domnul Isus stând viu în mijlocul lor. Când a venit El, înfrustrarea lor s-a schimbat în bucurie. Petru era închis în temnița lui Irod care avea de gând s[-l omoare, dar când a venit]ngerul lanțurile i-au c[zut, u=a temniței s-a deschis, =i Petru a fost eliberat. Biserica L-a chemat în rug[ciuni fierbinți pe El, care poate rezolva orice problem[. Credințio=ii din acea biseric[nu aveau cunoștințe la curtea lui Irod s[

pun[o vorb[bun[pentru fratele lor întemni\at pe nedrept, dar au înaintat peti\ia lor c[tre Acela care, printre multe alte nume atribuite poart[=i numele de Dumnezeu al milei. Ei L-au chemat, =i El a venit. Când Dumnezeu vine totul se schimb[în favoarea celui pentru care vine.

Alt[dat[Pavel =i Sila erau în temni\a din Filipi cu picioarele în butuci, care era un instrument de tortur[=i imobilizare a întemni\atului. În aceast[stare incomod[=i nesigur[ei cântau cânt[ri de laud[lui Dumnezeu. Atunci a venit El, =i toate lucrurile s-au schimbat. Temnicerul =i casa lui primind pe Domnul Isus devin fra\i de credin\ cu ei. A doua zi, Pavel =i Sila sunt elibera\i.

Un om posedat de duhuri necurate locuia în morminte =i rupea lan\urile cu care era legat. C`nd a venit Isus, l-a eliberat de duhurile ce-l chinuiau =i l-a dat înapoi familiei, deplin s[n[tos. Ceva minunat se întâmpl[când vine El. El a venit pe p[mânt ca s[ni-L arate pe Tat[I, ca s[ne înve\e cum s[tr[im =i s[ne schimbe via\a. Haina firii noastre p[c[toase a luat-o El, =i celui ce-L prime=te ca Domn =i Mântuitor îi ofer[haina neprih[nirii Lui. Pentru p[catul nostru, Isus a suferit pedeapsa meritat[de omul p[c[tos care a c[l-cat porunca lui Dumnezeu. El vine în via\a acelora care }l cheam[. El vine =i în via\a ta dac[nu L-ai chemat înc[=i dac[vrei. El are ceva de spus. Mul\i au ceva de spus, dar se merit[s[ascu\i ce-\i va spune El, pentru c[El a fost mort, a înviat =i este viu în veci vecilor.

Isus Hristos are puterea s[dea omului care se poc[ie=te via\ ve=nic[. A biruit moartea, =i acum are toat[puterea în cer =i pe p[mânt. Cine mai poate s[spun[aceasta? C`nd El vine în via\a ta mai întâi î\i va deveni prieten. Un prieten cum nu ai avut niciodat[. Un prieten care este mai aproape ca un frate. Un prieten c[ruia po\i s[-I spui tot secretul t[u, f[r[s[-\i fie fric[c[odat[te va tr[da. Dup[ce î\i devine prieten, El î\i va fi înv[\tor =i te va înv[\a tot ce-i bun =i folositor pentru sufletul t[u. Apoi mai po\i urca o treapt[. Când vine El în via\a ta, El va fi iubit al inimii tale. Tu vei fi al Lui =i El va fi al t[u. Când vine El în via\a ta imediat se schimb[balan\a de putere =i ai sigur sor\ de izbând în tot ce El

nume=te bun. Bra\ul t[u este prea slab s[lupte continuu, urechea ta nu aude c[nd se fac planuri [mpotriva ta, dar c[nd vine El [n via\ta, El =tie totul =i nu ai de ce s[te temi de oameni. C[nd vine [n via\ta, El \i schimb[via\ta, =i aceasta va fi v[zut[de familia ta, de colegi, prieteni =i chiar =i pisica, dac[o ai, va vedea schimbarea, pentru c[nu o s[mai dai cu piciorul [n ea.

Duhul Domnului a dovedit c[poate schimba chiar oameni cu temperamentul cel mai furios =i s[-i fac[bl[anzi ca mieii. El te [nva\ s[tr[ie=ti dup[legea cerului, care este aceea de a face pe altul fericit. Totul se schimb[, numai dac[vine El. Dac[nu a venit [nc[[n via\ta ta, cheam[-L p[nc[se mai poate. Este mai t[rziu dec`t crezi. To\i oamenii au p[c[tuit =i au nevoie de harul iert[rii Lui. Dac[un om ar purta o tabl[ag[\at[de g[at pe care s[scrie: <p[c[-tos>, ar fi ca =i cum cineva ar pune o tabl[la ocean pe care s[scrie: <ap[s[rat[>. A p[c[tui este ceva ce este [n natura noastr[. Este ce =tim noi s[facem f[r[de El. C[nd vine <Cel ce socote=te pe p[c[-tos neprih[nit> (Romani 4:5), atunci El te spal[de orice p[cat [n meritul jertfei depuse la Golgota. <Care Dumnezeu este ca Tine, care ier\i nelegiuirea?> (Mica 7:18). Ai totul de c[=tigat c`nd vine El [n via\ta ta.

Textul citat la [nceput mai prezint[o alt[posibilitate care este trist[. Un subiect care nu g[adil[urechile, dar care este foarte necesar. Dac[iube=ti pe cineva nu stai nep[s[tor dac[-l =tii [n pericol, ci [i spui adev[rul, chiar dac[, ce spui doare sau chiar dac[te face s[nu mai fii popular. Un om care dore=te m[ntuirea nu vrea cuvinte de asigurare =i de m[ng[iere f[r[temei. Un om care [i iube=te sufletul vrea s[cunoasc[adev[rul =i nu este mul\umit cu ad[postul minciunii. Dac[pentru anumite lucruri [n via\ putem accepta un oarecare risc, c[nd este vorba de m[ntuire nu avem voie s[accept[m nici un risc. Trebuie s[fim siguri c[pozi\ia noastr[[nainte de cerului este cea de m[ntuit. Textul spune c[exist[posibilitatea ca Dumnezeu s[plece din via\ta cuiva.

[mp[ratul Saul tr[ia momente de nelini=te =i tulburare. Se sim\ea [ncol[it din toate p[r\ile, =i inima lui nu [i mai g[sea pacea [n momentele c[nd a rostit aceste cuvinte. De ce era tulburat?

Dumnezeu S-a dep[rtat de la el. Este o posibilitate înfrico=[toare pentru oricine. Este o limit[=i un hotar al bun[t\ii lui Dumnezeu. Exist[un nivel de nesocotire a Duhului Sfânt =i atunci se vede silit s[plece. Dumnezeu nu pleac[niciodat[din via\ a cuiva decât atunci c`nd este for\at s[ ias[. El nu pleac[ f[r[ motiv. Nici un logodnic care î=i iube=te logodnica nu ar p[r[si-o afar[ numai de cazul c`nd ea îi este necredincioas[. S[r[cia nu-i poate desp[r\i pe doi care se iubesc. Sunt foarte mul\umi\i cu o bucat[de pâine, numai s[fie împreun[. Nici prietenii, nici familia, nici du=manii =i nici lipsa de confort nu îi poate desp[r\i pe doi care se iubesc, pentru c[dragostea este mai tare ca moartea. +i totu=i, dac[unul este necredincios celuilalt tot ce a fost între ei se spulber[. C`nd unul zice: <Nu te iubesc!> Ce-i mai r[mâne celuilalt, dec`t s[plece. Cu Dumnezeu acest <nu te iubesc> este spus nu neaparat prin cuvinte, ci prin fapte, prin refuzul de a asculta de El.

A fost un timp în via\ a lui Saul când Dumnezeu]l iubea, =i Saul iubea pe Dumnezeu. Era plin de zel pentru Dumnezeu =i pentru \ara peste care a fost pus conduc[tor. Se vedea mic =i ne]nsemnat, =i Samuel la porunca Domnului l-a uns ca împ[rat peste Israel. Duhul Domnului a venit peste Saul =i a fost transformat într-un alt om (1 Samuel 10:6). Era omul în a c[rui via\ a venit Dumnezeu. Ce s-a înt`mplat? Saul a început s[ fie neatent în ascultarea lui fa\ de Dumnezeu. A luat-o înaintea hot[rârilor lui Dumnezeu =i chiar le-a nesocotit când i s-a p[rut c[ pierde favoarea oamenilor. A început s[-i plac[ s[ fie admirat =i nu suferea ca altul s[ aib[ mai mult succes dec`t el. A început s[se compromit[=i s[cear[sfatul lumii =i încet L-a scos pe Dumnezeu afar[din via\ lui. Saul =i-a g[sit alt iubit =i atunci Dumnezeu S-a îndep[rtat de la el. Saul se iubea pe el.

Nu pierde\i pe Dumnezeu. Pierde\i orice altceva, dar nu pe Dumnezeu. A venit Dumnezeu în via\ a ta? Mai este El cu tine sau este pe picior de a pleca? Dac[El pleac[este posibil s[nu mai vin[niciodat[, ca =i în cazul lui Saul, al lui Iuda, Dima =i al\ii. E deosebit de greu s[vezi oameni pierzând familie, s[n[tate sau avere, dar nimic nu este mai trist dec`t s[vezi c[Dumnezeu se

dep[rtiaz[din via\ a cuiva. Ast[zi înc[, în schimbul lacrimilor de poc[in\[, Domnul se las[înduplecat s[mai r[mân[=i s[dea un început nou. Dac[sim\i c[focul dragostei tale pentru El este aproape stins, în urma hot[rării de a-L urma îndeaproape, El vrea s[mai r[mân[. Dac[doar mai fumeg[dragostea ta pentru Dumnezeu El nu o va stinge, ci vrea s[o aprind[din nou ca s[ard[cu putere. Dac[vrei. Dac[nu amâi pân[când este prea târziu.

Un b[rbat tân[r a fost condamnat la moarte pentru o crim[ce o comise. Singura lui =ans[de a sc[pa de execu\ie era acea de a primi gra\ierea guvernatorului, a c[rei mil[o implorase prin nenum[rate peti\ii. Guvernatorul s-a îmbr[cat într-o hain[de preot =i cu o Biblie în mân[a f[cut o vizit[în închisoare acestui b[rbat condamnat la moarte, f[r[ca acesta s[-l recunoasc[. L-a sf[tuit =i l-a chemat s[ia o stare de c[in\ =i de p[rere de r[u pentru crima ce o s[vâr=ise, dar tân[rul nu a avut decât cuvinte vulgare ca r[spuns. Nu =tia c[era ultima lui =ans[de a fi gra\iat. Nu =tia pe cine insult[folosind cuvinte murdare. Se cerea doar c[in\]. Mai târziu a aflat cine a fost preotul care îl vizitase, dar nu a mai putut schimba nimic. S-a c[it mult, dar a fost prea târziu. În zadar a pus vina pe p[rin\i, pe s[n[tate, pe prieteni =i pe societate. +ansa salv[rii trecuse. Sentin\ a acelui om a fost executat[.

În zadar ajunge cineva la gar[mai t`rziu cu un minut dup[ce a plecat trenul. La fel s-a c[it =i Saul =i a zis: <Am p[c[tuit! Am lucrât ca un nebun =i am f[cut o mare gre=eal[...> (1 Samuel 26:21). Dar a fost prea târziu. Dumnezeu se dep[rtase de la el. Dumnezeu nu are nevoie s[se dea drept altul. El cunoa=te gândurile =i pornirile inimii. Ast[zi pre\uie=te mântuirea care este darul f[r[plat[al lui Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos. Dumnezeu vine =i tot cerul vine în via\ a ta =i în casa ta. Când nu mai este dorit, Dumnezeu pleac[, dar urm[rile sunt groaznice. Niciodat[s[nu-L determini s[plece din via\ a ta.

Amin

9

PRODUSE

<Efraim s-a lipit de idoli: las[-l în pace!> Osea 4:17

Tr[im timpul când se vorbe=te mult despre putere. Cu fiecare an ce trece produc[torii unei ma=ini caut[s[o construiasc[cu tot mai mul\i cai putere. Pe vremea când avionul era doar în basme se credea c[omul nu poate c[l[tori mai repede ca =i galopul calului =i s[r[mân[în via\]. Ast[zi recordul de vitez[al unui avion, care acum c`iva zeci de ani uimea lumea, este considerat demodat =i dep[=it. Conduc[torii sunt fl[mânzi dup[putere =i chiar dac[sunt be\i de putere vor pu\in mai mult[putere. Se cere =i se a=tept[mai mult[putere fizic[, intelectual[, social[=i de oricare alt fel.

Ca =i cre=tini avem nevoie de o altfel de putere, numit[putere duhovniceasc[. Avem nevoie =i o vrem pentru c[ne-a fost promis[. <Ci voi ve\i primi o putere, când se va pogor[Duhul Sfânt peste voi> (Fapte 1:8). Ce nivel de putere ar fi îndeajuns? Unii poate ar vrea s[mute mun\ii, iar al\ii s[învie mor\ii. Pentru un suflet smerit cea mai important[putere este aceea de a tr[i curat pentru Dumnezeu într-o lume murdar[. Vrem puterea s[biruim p[catul =i s[putem duce la îndeplinire ce St[pânul ne d[de lucru. Vrem puterea de a r[mâne credincio=i necompromi=i în orice circumstan\, indiferent de pre\ul care trebuie s[-l pl[tim, ca =i cei din arenele romane de odinioar[.

Puterea aceasta nu este magie, cum poate credea Simon (Fapte 8:19). A v[zut doi ucenici f[când lucruri neobi=nuite =i le-a cerut s[-i vând[=i lui aceast[putere. +i-a f[cut calcule =i a spus: <Pot avea de aici un câ=tig serios, dac[a= avea =i eu puterea s[-mi pun mâinile peste cine vrea s[primeasc[Duhul Sfânt, =i s[-L pri-

measc[.]> A vrut puterea de apostol cu gând egoist f[r] s[pl[teasc[adev[ratul pre\ al ascult[rii. R[spunsul ucenicilor l-a trezit la realitate: <Banii t[i s[piar[împreun[cu tine, pentru c[ai crezut c[darul lui Dumnezeu s-ar putea c[p[ta cu bani!> Am auzit pe unii care cer=esc această putere. Sau, am auzit: <Ia, Doamne, de la el =i d[-mi mie.> Ei nu în\eleg c[această putere este un produs al Duhului Sfânt]n via\credinciosului.

Pe timpuri, când eram copil, se g[seau de vânzare fiole de sticl[cu benzin[u=oar[. Pe lâng[alte întrebuin\ri, gospodinele le foloseau s[înl[ture anumite pete de pe haine. Nu po\i s[sapi undeva =i s[g[se=ti fiolele acestea. Mai întâi se scoate \i\eiul din p[mânt, se duce la rafin[rie, =i printre produsele petroliere de vârf va fi =i această benzin[curat[=i incolor[care, apoi, se pune ca un produs folositor în vânzare. Tot a=a puterea duhovniceasc[este un produs. Puterea aceasta duhovniceasc[este un produs al ascult[rii de Dumnezeu. Este mai important s[începi cu ascultarea decât cu s[pt[mâni de jertf[=i d[rnicie. Mul\i vor această putere, dar nu vor s[asculte. Se cere ascultare în lucruri mari =i mici. Când, la cump[r]turi \i se d[rest mai mult decât trebuie, vocea con=tiin\ei strig[: <Nu e drept! D[-l înapoi.> Sau: <Nu pune produse de tutun în trupul t[u care trebuie s[fie templul Duhului Sfânt, nu consuma alcool pentru c[n-ai s[mai po\i deosebi ce-i sfânt de ce nu-i sfânt, nu îi însu=i ce nu-i al t[u, nu bârfi, nu ur]> =i a=a mai departe.

Puterea duhovniceasc[este un produs al Duhului Sfânt în via\credinciosului curat[a unui credincios. F[r] de cur[\ie niciodat[n-ai s[ajungi la produsul putere. Când tr[ie=ti curat Dumnezeu se las[descoperit de tine =i începi s[sim\i lucrarea Lui pe umerii t[i. Omul care tr[ie=te curat are putere. Puterea vine în urma credin=iei în lucrurile mari =i mici. Regulile =i încredin\rile personale se pot schimba în m[sura luminii primite de sus, îns[regulile Bibliei niciodat[. Am cunoscut un om pentru care a bea un suc era nepotrivit. Era mul\umit cu ap[. Altul are reguli personale cu privire la cafea, la felul de prosl[vire, la batic, =i altele. Unul d[zeciuial[din net, altul din brut =i altul d[mai mult dup[cum Dumnezeu]i pune pe inim[. Un credincios îng[duie acestor

încredin\ri s[-i devin[reguli de conduit[în via\[, dup[ce în rug[ciune =i studiu al Cuv`ntului caut[voia lui Dumnezeu. Unii ac\ioneaz[ca =i indicatoarele care arat[direc\ia vântului. Se schimb[dup[orice idee, dup[orice grupare de oameni sau dup[orice pare interesant sau nou. Dac[încredin\rile bune se pot schimba, a tr[i curat =i sfânt în ascultare pân[la jertf[, nu este negociabil. Nu este loc de târguial[dac[vrei putere.

Am v[zut un pom mare =i gros smuls din r[d[cini. La o cercetare mai de îndeaproape s-a putut vedea c[în mijlocul trunchiului erau caverne goale, unde insectele au distrus pulpa trunchiului. Insectele acelea mici au distrus trunchiul în interior, care era calea prin care pomul era hr[nit =i ca rezultat final furtuna l-a smuls afar[din p[mânt. Ar[ta a=a de s[n[tos =i tare pe dinafar[, dar pe dinl[untru era gol. Cr[cile pomului nu mai primeau sev[=i putere. P[cate a=a zis mici ca furnicile nu mai sunt mici când le vezi efectele. Puterea duhovniceasc[este un produs al unei p[rt[=ii cu St[pânul. Dumnezeu este sursa de putere. Trebuie s[petreci timp în p[rt[=ie, rug[ciune =i în Cuvânt ca s[po\i spune c[-L cuno=ti pe Cel ce spui c[-L iube=ti. Vor fi lovituri de dalt[pentru cioplire, dar vor fi =i bucurii =i biruin\e.

Efraim a fost un om, o semin\ie, un munte, dar în acest mesaj Efraim este un fel al omului de a fi. Un fel de e=ec =i nereu=it[. O pierdere =i un faliment. Odat[Efraim a fost prosper =i cu succes (Judec[tori 8:2). Au trecut îns[500 de ani de la timpul lui Ghedeon =i pân[la timpul prorocului Osea care are cuvinte triste pentru Efraim din partea lui Dumnezeu. <Las[-l în pace!> Ruina duhovniceasc[nu a venit dintr-o dat[. Ruina este =i ea un produs al alegerilor =i deciziilor mari =i mici. Oamenii sunt cu caracter de credincios sau f[r[caracter de credincios, cu succes sau lipsi\i de succes în urma deciziilor f[cute. Un sloi de ghea\ la strea=ina casei ia timp s[se formeze. Dac[apa este curat[\ur\urii forma\i vor fi transparen\i =i frumo=i, dar dac[apa este murdar[\ur\urii vor fi tulburi =i chiar cenu=ii. A=a este =i caracterul format în timp. De obicei nu se formeaz[peste noapte. Nimeni nu alege ruina =i e=ecul, ci ele sunt consecin\ a unor alegeri.

Efraim î=i exprim[o confiden\[fireasc[=i spunea: <Cu adev[-rat m-am îmbog[it =i am f[cut avere> (Osea 12:8). Nu bog[ia l-a f[cut s[e=ueze, ci atitudinea lui fa\[de bog[ie. +i-a pus încrederea în lucrurile acestei lumi. Încrederea în a=a zisele comori p[mânte=ti are ca produs e=ecul =i falimentul spiritual. Banii nu condamn[=i nu trimit oamenii în iad, ci iubirea lor =i atitudinea omului fa\[de bani duce la ruin[spiritual[. Efraim a e=uat prin compromis. }n Isaia 7:2 citim c[Efraim s-a unit cu Siria. Imaginea este la fel =i azi când copilul Domnului se împrietene=te cu lumea. Au fost vr[jma=i =i odat[nu aveau nimic în comun, dar integritatea spiritual[a fost neglijat[=i securitatea sufletului compromis[, la fel ca Samson cu destr[b[larea =i Aaron cu vi\elul de aur. Efraim s-a ruinat pentru c[a fost nesincer. <Efraim se amestec[printre popoare, Efraim este o turt[, care n-a fost întoars[.> (Osea 7:8). Coapt[pe jum[tate înseamn[inima divizat[: vrea =i cu Dumnezeu =i cu lumea. Turta coapt[pe jum[tate reprezint[ipocrizia unei asemenea persoane (Matei 6:24).

Ipocritul este un om ce se arat[credincios =i care acuz[gre=eala altuia, de care în ascuns el însu=i este vinovat sau chiar se face vinovat de o gre=eal[mai mare decât aceea pe care o acuz[la altul. Ipocri\ii sunt peste tot }n afar[de Cer. Turta coapt[pe jum[tate este omul f[r[de integritate. Integritatea este ce suntem când nu ne vede nimeni. Un om cu integritate ac\ioneaz[la fel dac[îl vede cineva sau dac[nu-l v[d oamenii. Efraim avea dou[st[ri: bun =i copt pe o parte, iar pe cealalt[parte r[u =i necopt. Ca =i omul ce în fa\[zâmbe=te =i m[gule=te, iar în ascuns vorbe=te de r[u.

Un om f[cea mare t[r[boi la o =edin\[în adunare despre subiectul sfin\enie, când deodat[din spatele înc[perii s-a auzit vocea nevestei lui: <Petre! Vezi c[te cunosc!>. Omul s-a potolit. P[rea sfânt în adunare, dar acas[avea ceart[=i scandal. Efraim a ajuns în ruin[pentru c[a tolerat p[catul. <C[ci Efraim a zidit multe altare ca s[p[c[tuiasc[, =i altarele acestea l-au f[cut s[cad[în p[cat> (Osea 8:11). Standardul moral a fost mutat ca s[nu mai deranjeze. Con=tiin\ei i s-a pus c[lu=ul în gur[, iar rezultatul final a fost falimentul. Este un proces. Era un timp când î=i ascundea p[catul

pentru că îi era rușine, dar după un timp a zis că nu-l mai interesează și poate păcătuia deschis. A făcut altare păcatului care au provocat gelozia lui Dumnezeu. Cel mai trist cuvânt este acela când Dumnezeu spune Duhului Sfânt cu privire la un suflet ca și despre Efraim: <Lasă-l în pace!> Atunci un batalion de predicatori nu-ți mai pot mișca inima. Osea 11:8: <Cum să te dau Efraime? Mi se zbate inima în Mine.> Dacă te-ai depărtat de Dumnezeu, El azi te mai cheamă prin acest mesaj. Găsim pe paginile Scripturii că și Dumnezeu are dezamăgiri. Via pe care a sădit-o a dat în loc de roadă bună struguri amare. Pomul în care căuta rod an după an a trebuit tăiat afară ca să nu mai rămână în locul degeaba. Efraim L-a dezamăgit pe Dumnezeu cu idolii de care și-a legat inima.

Dar tu? Vei fi o dezamăgire pentru că nu vrei să fii la standardul Lui? Din 24 de ore, cât cheltui pentru suflet? Când dintr-un foc scoți afară o bucată de lemn care arde bine în câteva minute se va stinge. Când prăsești focul prăsești și fructele și nu ai decât de pierdut și încet, poate foarte încet te vei stinge. Ceea ce urmează când prăsești adunarea este relativizarea disciplinei duhovnicești. Nu neapărat în prima sau a doua săptămână, dar inevitabil devii mai îngăduitor, mai puțin strict cu ce-ți permiți să faci. Suntem avertizați de Cuvânt în Evrei 10 că nu prăsim adunarea. David a fost acela căruia îi plăcea și căuta tovarășia oamenilor fără prihană. Independența de Dumnezeu și copiii Lui duce la moarte duhovnicească. În schimbul lacrimilor de căință El îți dă iertare și o viață nouă, în care să dezvoltăm și să facem posibil să creștem produsul puterii duhovnicești, care te poate face folositor Împărăției Lui. Vino până nu se aud cele mai triste cuvinte: <Lasă-l în pace!>

Amin

10

MILĂ ȚI BUNĂȚATE

<...când l-a văzut, i s-a făcut milă de el.> Luca 10:33

Una din cele mai frumoase exemple de milă o avem în pilda samariteanului milos spusă de Domnul Isus. În capitolul precedent putem citi cum Domnul Isus a fost respins dintr-un sat al samaritenilor, și acuma în această pildă El ridică un samaritean la poziția de a fi iubit nu numai de ucenici, ci de generații și generații de oameni. Domnul Isus era între ei Bunătatea întrupată și El vrea ca și cei ce cred în El să își semene și să aibă această trăsătură care îi are izvorul în Dumnezeu. <Așa dar, nu atârna nici de cine vrea, nici de cine alegă, ci de Dumnezeu care are milă.> Cum un părinte se bucură atunci când îi vede copilul făcând ce este bine așa se bucură și Tatăl nostru care este în Ceruri când îi vede copiii îmbrăcați în haina bună a milii.

Un doctor voluntar trata leproși în India. A tratat un tânăr a cărui față fusese atinsă de lepra. După ce l-a tratat, i-a spus că boala nu va mai înainta, și că să îl facă să zâmbească i-a spus că e bine că este bărbat, pentru că bărbății nu vin așa de mult la aparență, iar apoi la îmbrăcat. Tânărul leproș a izbucnit într-un plâns necontrolabil, care îi zguduia tot trupul. Doctorul speriat a întrebat prin translator dacă l-a jignit cumva cu ceva. Tânărul leproș a spus că de mulți ani nu l-a mai atins nimeni și că nu credea că cineva o să-l mai îmbrăcească vreodată. O mică afecțiune arătată sincer a legat rana inimii lui. A fost tratat interiorul, dar și exteriorul.

Domnul Isus pune așa de mare importanță pe milă încât se identifică cu cei care au nevoie de milă cum sunt cei străini, flămânzi și goi (Matei 25:40-45). Domnul Isus ne ajută și vrea mult

s[în\legem c[Cerul va fi mo=tenit de cei ce au această[tr[s[tur[a milei =i a bun[t\ii. <Ferice de cei milostivi, c[ci ei vor avea parte de mil[!> (Matei 5:7). <+i oricine va da de b[ut numai un pahar de ap[rece unuia din ace=ti micu\i, în numele unui ucenic, adev[rat v[spun c[nu=i va pierde r[splata> (Matei 10:42). Bun[tatea =i mila sunt virtu\i ale miresei Domnului Isus. Acestea o fac frumoas[înaintea Lui.

În acest text un înv[\[tor al Legii vrea s[îl pun[la încercare pe Domnul, folosind mult[viclenie. Îl întreab[ce trebuie s[fac[pentru a mo=teni via\a ve=nic[. Vroia s[vad[dac[Domnul va l[sa ceva afar[ca s[-l poat[acuza. Domnul îi r[spunde prin dou[întreb[ri ale c[ror r[spuns ar fi trebuit s[le =tie, pentru c[erau în Vechiul Testament. <Ce este scris în Lege?> =i <Cum cite=ti în ea?> Deuteronom 6:5: <S[iube=ti pe Domnul, Dumnezeuul t[u, cu toat[inima ta, cu tot sufletul t[u =i cu toat[puterea ta.> Levitic 19:18: <S[iube=ti pe aproapele t[u ca pe tine însu\i.> În v[\[torul Legii a r[spuns corect, dovad[c[în v[\[ase, dar avea o interpretare gre=it[a acestor porunci. Ei nu considerau Neamurile ca fiind aproapele lor =i nici chiar pe un iudeu care a iubit Neamurile. <Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea>, era ceva ce ei ignorau (Proverbe 3:27). Nu s-ar fi considerat obligat ca s[ajute un astfel de om cum a fost cel c[zut între tâlhari.

Domnul Isus spune frumoasa pild[a omului ce se coborea de la Ierusalim spre Ierihon =i care a c[zut între tâlhari. Omul acela a fost b[tut, jefuit =i l[sat aproape mort. Oamenii considera\i în acel timp cu caracter, cum era levitul =i preotul, au trecut pe lâng[cel c[zut f[r[s[-l ajute. A trecut apoi pe acolo un samaritean care era considerat ca un câine, un necurat de c[tre evrei. Acestuia, c`nd a v[zut pe cel c[zut, i s-a f[cut mil[de el. I-a pus untdelemn pe r[ni, i-a leg[t r[nile =i l-a dus pe animalul lui la un han unde a pl[tit pentru îngrijirea acestui om. Când a plecat l-a l[sat în grija han-giului =i a promis c[va pl[ti la întoarcere ce va consuma acel om. În v[\[torul Legii nu a avut încotro dec`t s[recunoasc[faptul c[acel samaritean a dat dovad[de mil[fa\ de aproapele s[u. A respectat legea dat[prin Moise pe care în v[\[torul Legii nu o

respecta. Dacă samariteanul nu se oprea să dea ajutor celui căzut ajungea mai repede la destinație și nu ar fi cheltuit bani, dar a dat dovadă de milă și bunătate, l-a tratat de parcă ar fi fost din familia lui.

Toți suntem incluși în această pildă. Oameni nemântuiți căzuți în mână tâlharului, oameni mântuiți care au milă și depun eforturi să-i aducă pe cei nemântuiți la Domnul Isus și oameni ce se numesc mântuiți, dar nu au milă de cel căzut în păcat, ci îl lasă în starea lui ca să meargă în iad. Cine este să facă bine și nu face săvârșește un păcat, ne învață Iacov. Ierihonul este situat la aproape 400 de metri sub nivelul mării, ceea ce îl face să fie cel mai de jos oraș din lume. Ierusalimul este la 400 de metri deasupra nivelului mării. Sunt suflete ce coboară de la înălțimea sfințeniei înspre mlațina mizerabilă a păcatului și al morții, unde sunt jefuiți de nevinovăție, răniți de păcat și lăsați să piară. Primul căzut în mână tâlharului a fost Adam. Nici noi nu ne-am lăsat mai prejos. Atunci când am avut de ales între a păcătuia sau a rămâne curățăm noi am ales păcatul.

Cine este ca samariteanul milos? Toți trebuie să urmăm să vedem dacă avem această roadă a Duhului Sfânt, *bunățatea*. <Căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a avut milă; dar mila biruiește judecata> (Iacov 2:13). Nu poți să fii mântuit numai pentru că ai avut milă, dar ai milă pentru că ești mântuit. Câtiva credincioși căutau să închirieze o sală de adunare. Au găsit una, dar când li s-a spus prețul au vrut ca să renunțe la sala respectivă, pentru că era prea mult pentru bugetul lor. Proprietarul când a văzut câți bani au și că nu au îndeajuns a spus că le-o dă și cu cât au ei. <Cine este dacă nu asta mă va împinge și pe mine-n rai>, a spus omul. Nicidecum! Mântuirea nu este prin fapte, ca să nu se laude nimeni, ci prin har. Mântuiții Domnului au avut parte de milă, și ei la rândul lor au milă pentru cei ce au nevoie de ea. Când duhul de judecată este gonit afară din inimă se manifestă mila. <Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți, și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând, și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi un om gol, acopere-l, și nu întoarce spatele semenului tău.> (Isaia 58:6-7).

G[sim adesea în Cartea Sfânt[c[Domnului I S-a f[cut mil[de noroadele bolnave sau fl[mânde. Din mil[pentru noi, care eram c[zu\i în mâna tâlharului, a venit pe p[mânt ca s[moar[pentru noi. Este singurul care S-a n[scut pentru c[a vrut, =i singurul care S-a n[scut unde a vrut, =i a ales s[vin[între cei s[raci. Dumnezeu ne-a socotit aproapele Lui. Aproapele nostru este de cele mai multe ori acela care nu are cu ce s[-\i r[spl[teasc[înapoi. <Ci, când dai o mas[, cheam[pe s[raci, pe schilozi, pe =chiopi, pe orbi. +i va fi ferice de tine, pentru c[ei n-au cu ce s[-\i r[spl[teasc[; dar \i se va r[spl[ti la învierea celor neprih[ni\i> (Luca 14:13-14). Aceasta nu înseamn[s[nu chemi la mas[rudele, dar dac[a=tep\i s[te cheme =i ele sau vrei alte favoruri înapoi nu a=tepta r[splat[. Dumnezeu e nemul\umit de tine când faci r[u =i când nu faci nimic. Nimeni nu este a=a de s[rac ca s[nu poat[face bine. Nimeni nu este a=a de s[rac ca s[nu poat[ar[ta mil[. Ca unii care am avut parte de mil[, trebuie s[fim recunosc[tori, ca =i unul din cei zece lepro=i, care a fost vindecat =i s-a întors înapoi ca s[mul\umeasc[Domnului.

Un copil s-a smuls din mâna mamei cu care mergea pe trotuar =i a fugit în calea ma=inilor. Un om a s[rit =i l-a tras din fa\ a ma=inii care l-ar fi lovit din plin, îns[ma=ina l-a lovit pe acel om. A ajuns în spital, iar ziari=tii auzind de cele înt`mplate au venit s[îl vad[=i s[ia detalii în leg[tur[cu accidentul. L-au întrebat ce ar putea face pentru el. Omul a spus c[i-ar place s[vad[copilul pe care l-a sc[pat de sub ro\ile ma=inii. În zadar a fost c[utat[familia cu copilul în cauz[prin articole de ziar =i cuno=tin\ e. Omul, care era în spital, a murit acolo f[r[o floare =i f[r[un mul\umesc m[car. Cum trat[m noi pe Cel care din mil[=i bun[tate ne-a salvat sufletul de la pierzare ve=nic[? Este în via\ a ta recuno=tin\[fa\[de El? Dac[este, vei face voia Lui. Chiar Domnul a spus c[dac[}l iubim vom p[zi poruncile Lui. Vei face ce }i place Lui =i anume vei ajuta pe al\ii c[zu\i între tâlhari s[vin[la mântuire. Aceasta vrea Domnul de la noi.

Cel ce nu arat[mil[=i bun[tate fa\[de aproapele s[u se treze=te cu vasul gol, cu mâna goal[=i pân[la urm[cu inima goal[. S[nu uit[m c[nu am fost pu=i aici ca st[pâni, ci ca ispravnici peste ceea

ce ne-a dat Dumnezeu. Ca ispravnici va trebui să dăm o socoteală. Cu ce te va înine minte istoria? Nu suntem așa de importanți vom spune, dar dacă scriem de istoria lumii totuși sunt niște cărți care înregistrează fapta și gândul. Aceste cărți nu se ștearg și nu sunt distruse, roase sau mâncate de timp. Cărțile acestea nu au în ele decât adevărul pur, necompromis și nu sunt nici măcar prăfuite. Acolo, în aceleași cărți stau scrise faptele împăraților, care nu au scris nici de recordul istoriei pământului și tot acolo sunt scrise fapte de pescari și necărturari a căror nume istoria lumii nu le-a știut niciodată. Acolo este scris ori de câte ori viața ta a atins cu milă și bunățate viața aproapelui tău. Este posibil să dăruiești făr să iubești, dar este imposibil să iubești fără să dăruiești. Să iubim mila, să facem dreptate și să umblăm smeriți cu Dumnezeuul nostru este ce se așteaptă de la noi (Mica 6:8).

Mila samariteanului a fost inițiativa lui. Nu știa dinainte ce va găsi în calea lui, și nu era un alt om acolo afară de cel căzut. Nu a fost împins de nimeni din afară, ci doar de ce era în lăuntrul lui: mila. Nu s-a gândit să-și verifice creditul sau dacă e din familie bogată să câștige ceva de pe urma lui și nici nu este scris că cel căzut a cerut ajutor. Tot la fel, lumea era în păcat și nu a strigat spre Dumnezeu că nu-i place în păcat, ci Dumnezeu, care știa că suntem îndreptați la moarte veșnică, a luat inițiativa și a scris în sulul Cărții despre venirea unui Salvator pe pământ. <și dragostea nu stă în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre> (1 Ioan 4:10). El a inițiat mântuirea noastră din pricina milei Sale. Viața sufletului stă în credință, dar sântatea sufletului stă în dragoste. Cât de sântos este sufletul tău? Samaritenul milos a arătat milă. Du-te și fă și tu la fel, poruncește Isus.

Amin

11

JUGUL DIN TINEREȚE

<Este bine pentru un om să poarte un jug în tinerețea lui.> Plângerile lui Ieremia 3:27

Ca să porți un jug nu este un lucru plăcut. Este ceva împovăritor, care la fiecare pas consumă în mod intens energie. Dacă tragi la jugul potrivit se va dovedi a fi un lucru folositor, cu un profit venic. Jugul acesta prezintă un interes deosebit pentru omul care ție îi vrea să-l folosească. Toți suntem oameni de interes. Omul de afaceri are ca interes creșterea profitului. O mamă bună are interesul să-i crească cu grijă și dragoste copilul. Copilul lui Dumnezeu are interesul de a lucra și ajuta la creșterea numărului celor mântuiți. Nu toate lucrurile ce se dovedesc folositoare sunt ușor de înfăptuit sau plăcute. Este un lucru copilăresc și ni se pare chiar obișnuit pentru un copil să ceară tot timpul numai dulciuri. Părintele matur, care înțelege importanța vitaminelor și a proteinelor, insistă și impune un meniu de mâncare variat și echilibrat. Este posibil ca un copil să vrea o farfurie cu bomboane, ciocolată și prăjituri, chiar dacă apoi are dureri de stomac. Judecata copilului și lipsa lui de experiență îl fac să aleagă nepotrivit cu nevoile trupului său în dezvoltare.

Suntem noi oare copii în credință? Dacă suntem sinceri trebuie să recunoaștem că rar ne judecăm într-un mod exigent și chiar de multe ori dovedim că nu prea știm ce este bun pentru noi. Noi vrem să ne lase copiii noștri pe noi să le alegem meniul nutritiv și echilibrat, nu un meniu nesănătos, chiar dacă din când în când mai cedăm dorințelor pe care le au după dulciuri. Oare înțelegem noi că trebuie să lăsăm pe Tatăl nostru care este în ceruri să aleagă meniul experiențelor din viața noastră, pentru a crește armonios?

Cel mai potrivit =i sigur loc pentru credincios este =i va fi întotdeauna în voia lui Dumnezeu. Chiar dac[pierzi promovarea de la servicii, chiar atunci când treci prin boal[sau ai pierderi materiale, trebuie s[accept[m c[Tat[l nostru =tie ce este mai bun pentru noi =i în voia Lui este locul cel mai sigur. Cât timp st[m în voia Lui nu ne poate atinge nimic, decât ce îng[duie Dumnezeu. Cât timp r[mânem în voia Lui ne desf[ur[m activitatea dictat[din agenda de lucru a lui Dumnezeu pentru via\a noastr[. Când am terminat de f[cut tot ce scrie acolo, El ne va chema acas[. În voia Lui nu sunt erori. Noi =tim ce ne-ar place, dar El =tie ce este de folos. Nu voia mea, ci voia Ta s[se fac[, ar trebui s[fie rug[ciunea noastr[. Domnul Isus chiar în clipele cele mai grele a ales voia Tat[lui. El a fost ascult[tor pân[la moarte =i înc[moarte de cruce.

Textul ne spune c[purtarea jugului, chiar dac[nu este confortabil[, este cu folos. Dup[cum =tim, jugul este o ram[de lemn, un instrument folosit în agricultur[, care se pune pe capul animalului =i face posibil ca acesta s[trag[un plug în urma lui. Prin intermediul jugului energia animalului face ceva folositor =i necesar pentru cultivarea p[m`ntului. Biblia ne previne s[ nu ne înjug[m la un jug nepotrivit, pentru c[ =i lumea are jugul ei. Când animalul înjugat nu este format sau este tân[r =i neobi=nuit s[ trag[ la jug, plugarul are dificultate ]n a trage brazd[ dreapt[, iar dac[ animalul este înc[p\ânat ar[ mai pu\in cu el dec`t cu un animal obi=nuit în jug. Ca s[ai o pereche bun[de boi trebuie s[-i înve\i de tineri s[trag[în jug. Acela=i lucru e adev[rat =i pentru om. Este cel mai folositor dac[un tân[r intr[în lucrul Domnului din tinere\e. La început cu =ov[ieli, mai cu gre=eli, dar pân[la urm[devine matur =i experimentat, o unealt[eficace în mâna Domnului.

Primul lucru care-l înve\i în jug este ascultarea. Dup[ce tân[rul iese de sub aripa p[rin\ilor va trebui s[se controleze, s[se st[p`neasc[=i s[se administreze singur. Cine nu poate asculta, nu se poate nici guverna. Libertatea aceasta poate fi deosebit de periculoas[, pentru c[=i vr[jma=ul caut[s[-i ofere jugul prin ademeniri =i reclame false. Satan este un în=el[tor care schimb[nume. El zice cutare nu mai este frate, ci este vr[jma=. El schimb[pre\urile. Îi

spune că nu costă așa mult să încerci un păcat, dar el poate avea urmări fatale pentru tine sau, cel puțin face răni adânci, care lasă cicatrici pentru totdeauna. Păcatul costă mai mult decât vrei să plătești și te ține mai mult decât vrei să stai. El oferă vicii pe care să le încerci sub pretextul că ai nevoie de experiență, și apoi este posibil să nu mai scapi din lațul păcatului.

În trecut nu așa de îndepărtat, un grup de eschimozi practicau o metodă foarte eficace împotriva lupilor. Luau o lamă de cuiț ascuțit ca briciul și o acopereau cu sânge de foc. Apoi îl înghețau și așa înghețat îl acopereau din nou cu sânge de foc. Repetau procesul până când cuițul se îngroșă, după care îl plantau în calea lupilor cu lama în sus. Lupul care găsea lama cu sânge înghețat pe el începea să-și lînghețea. Când dură limbii lui topea sângele înghețat și lupul parcă turba de plăcere când simțea gustul sângelui. Pe măsură ce se apropia de lama ascuțit a cuițului limba îi era tăiată de lamă, dar nici nu-i dădea seama că sângele lui se amesteca cu sângele de pe cuiț până când era prea târziu.

În mod asemănător îi vânează pe tineri vânzătorul de suflute, Satan. Le pune în cale așa zisele plăceri de o clipă care însuși le curmă viața spirituală. Fugi de aceste poftă, pentru că ele aduc pierzare și desprindere veșnică de Dumnezeu. Este bine pentru un tânăr să fie ocupat și să poarte un jug de la Domnul în tinerețea lui, pentru că un tânăr învață repede, adună mai multă cunoștință despre ce este mai important în viață și ce poate fi mai de folos Stăpânului. Ca unul care am dus acest jug de tânăr pot să spun că a fost foarte bun pentru mine. Este de mare folos, un folos pe care-l vezi mai la urmă. Inima cucerită de harul lui Dumnezeu este veselă și plină de pace. Fiecare zi este trăită fără frica zilei de mâine, pentru că viața este în mâna Domnului. Pentru ce așa amâna fericirea reală și siguranța deplină? Pentru nimic în lume.

Un tânăr ce alege jugul Domnului are mai puține lucruri pierdute la care să renunțe și care să-și vâneze și să-și cheme înapoi. De ce să ai umerii zdrobiți de jugul lui Satan? Mai mult timp în lucrul Domnului înseamnă o răsplătire mai mare la învierea celor drepti. Dacă Cel care te-a iubit atât de mult, ți-a dat viață pentru tine,

vrea s[te angajeze pentru o zi]ntreag[, adic[toat[via\,a, de ce nu ai lucra acea zi începând dis-de-diminea\]. Începând din tinere\ ai o funda\ie tare în cuno=tin\, în lucrurile =i experien\ele divine. Trebuie timp ca r[d[cinile s[se]nfig[puternic în gr[dina Lui. Po\i fi mântuit în câteva clipe, dar ca s[aduci road[în r[bdare trebuie timp. Cei mai buni =colari sunt cei ce încep devreme =i nu cei ce chiulesc. Împ[ratul Ezechia face o rug[ciune cu lacrimi =i]l înduplec[pe Dumnezeu s[îi prelungeasc[via\,a. Ceea ce a dat greutate rug[ciunii lui a fost faptul c[a putut spune c[a umblat cu credincio=ie, cur\ie de inim[=i a f[cut ce este bine înaintea Domnului]nc[din tinere\.

De obicei, fabricile =i locurile de munc[pe m[sur[ce înaintezi în ani te vor tot mai pu\in. Nu este a=a cu Dumnezeu. Înaintea Lui devii tot mai valoros. Valoros, pentru ce a investit =i a pl[tit pentru r[scump[rarea ta =i tot mai iubit pentru lucrul ce-l depui obosind =i ducând jugul Lui, aceasta dovedind dragostea ta fa\ de El. Cel ce duce jugul Domnului nu =i face reguli =i traseu pentru via\ singur, ci prin rug[ciune =i în lumina pe care o d[Duhul Sfânt ia hot[rările mici sau mari ale vie\ii. Nu a=tepta pân[ce p[rin\ii sau pastorul te întreab[dac[ai citit Scriptura s[pt[mâna aceasta. Dac[nu studiezi, ca astfel s[dovede=ti Cuvântul ca fiind adev[rat pentru tine, î\i va lipsi independen\,a min\ii =i dependen\,a direct[de Dumnezeu. Lipsa de studiu a Cuvântului te va l[sa cu o credin\ slab[=i u=or de cl[tinat. Cel ce studiaza Scriptura poate s[spun[tot mereu: Scriptura spune a=a despre lucrul acesta =i a=a despre cel[lalt.

David dup[ce a fost uns ca împ[rat a mai avut multe de înv[at. A înv[at s[lupte, s[se fereasc[de sul\,a lui Saul, s[=i fac[prieteni, s[recunoasc[du=manii dintre prieteni =i abia dup[mult timp a devenit de temut pentru vr[jma=i. Tr[îind curat, hr[nindu-te cu Cuv`ntul vie\ii, duc`nd jugul Domnului din tinere\ vei ajunge de temut pentru întunerice atâta timp cât vei umbla cârmuit =i dependent de Duhul Domnului. Experien\ele cu Domnul te fac tare dac[nu te compromi\i. Jugul ce-l por\i de tân[r va face cerul mai dulce. Odihna e bun[=i pre\uit[mai mult de cel ce s-a ostenit lucrând.

Cuvântarea lui +tefan în Fapte 7:20 spune c[Moise era frumos

Înaintea lui Dumnezeu, apoi i-a venit în inimă dorința să cerceteze pe frații săi. A avut dorința de a-i elibera și de a face ceva pentru ei. Azi, în lume se caută și se prețuiesc fețele frumoase. Ele sunt trecătoare. Este o frumoasă înaintea lui Dumnezeu care nu se obține prin produse cosmetice și farduri. Este frumos înaintea Domnului acela ce duce jugul Domnului. Este frumos înaintea Domnului acela care după ce a ajuns la mântuire și slobozenia în Hristos dorește și lucrează la eliberarea fraților, a semenilor săi din robia păcatului. Cel ce este împreună lucrător cu Dumnezeu pentru a muta suflete din împărăția și stăpânirea păcatului în împărăția și stăpânirea lui Dumnezeu. Cel ce dobândește această frumoasă a ajuns la adevăratul succes. Succes nu înseamnă un perete plin cu diplome, lucruri materiale, un Mercedes nou în garaj sau un renume între oameni. Succes înseamnă a fi pe zi ce trece mai mult ca Domnul Isus. Și Domnul Isus este Cel mai frumos dintre oameni. El a dobândit mântuirea și răscumpărarea unui păcătos ca mine. Ești și tu frumos dacă duci jugul Lui și lucrezi la mântuirea altora. Când Domnul privește spre pământ ca să-și vadă frumoșii, să-și fii și tu printre cei frumoși pentru Dumnezeu!

Amin

12

SCUZE

<Dar parc[to\i fuseser[vorbi\i...> Luca 14:18

Biblia este Cartea care ne face cunoscut modul de lucru al lui Dumnezeu, dar pu\ini sunt cei ce o citesc. Un copil a întrebato pe mama lui dac[este adev[rat c[Biblia este cartea lui Dumnezeu. Mama bucuroas[de în\elegerea copilului s-a gr[bit s[spun[: <Da!> Atunci a spus copilul: <De ce nu I-o trimitem înapoi, c[noi =i a=a nu o citim niciodat[.> Biblia este Cartea ce hr[ne=te milioane de suflete în fiecare zi. George Whashington, primul pre=edinte al Americii, a spus c[este imposibil s[guvernezi lumea cum se cuvine f[r[Dumnezeu =i f[r[Biblie.

Citind aceast[pild[spus[de Domnul Isus ne putem întreba care dintre noi suntem dintre aceia care vin cu scuze c[nu prea pot lucra pentru Domnul sau cu scuze de a nu-=i preda via\a Domnului Isus. Oricât de bine ar fi motivat[o astfel de scuz[ea este nepotrivit[. Este în om ceva care îl face s[invoce diferite scuze ori de câte ori are o nereu=it[sau nu vrea ca s[fac[ceva. În Eden, Adam a spus lui Dumnezeu c[femeia, pe care El i-a dat-o, i-a oferit fructul oprit. Adic[, Dumnezeu =i cea pe care El i-a dat-o ar fi cauza p[catului lui =i nicidecum el. Eva a ar[tat =i ea spre =arpe ca singurul vinovat. Putem vedea cât de absurde sunt scuzele omului =i ce pierderi pot aduce.

În pilda aceasta oamenii care au cunoscut pe st[pânul casei au fost invita\i la osp[\. La fel =i Israelul a fost privilegiat =i chemat primul la mântuire, dar Domnul Isus ajunge s[spun[c[ai S[i nu L-au primit. Cei ce au refuzat invita\ia au început s[=-i prezinte scuzele. Unul a spus c[a cump[rat un ogor, dar nu se merge seara pe întuneric s[vezi proprietatea. Altul s-a scuzat c[nu poate veni

la cin[pentru c[a cump[rat cinci perechi de boi =i trebuie s[-i încerce. Dup[ce i-ai cump[rat e tot una, boii trebuiau încerca[i înainte de a fi cump[ra[i. Cel de-al treilea s-a scuzat c[nu poate merge pentru c[acum s-a c[s[torit, dar aceasta era o frumoas[ocazie de a o prezinta societ[\\ii pe aleasa lui. St[p`nul decide ca ]n locul celor care L-au refuzat s[ fie invita[i oameni de m`na a doua, pentru ca bucatele preg[tite s[nu fie risipite. În locul oamenilor de elit[au fost chema[i s[racii, ciungii, orbii =i schiopii, printre care m[num[r =i eu. În urm[st[p`nul =i-a trimis robul s[aduc[de pe drumuri =i de la garduri pe aceia pe care-i va g[si, pentru a fi completate toate locurile =i s[se umple casa.

Gre=eala celor ce au fost invita[i ini[ial =i au refuzat nu era c[se ocupau de afaceri sau c[erau oameni de familie. Cuvântul Domnului încurajeaz[omul s[munceasc[=i spune c[cine nu munce=te nici s[nu m[nânce, =i cine nu are grij[de cei din casa lui este mai r[u ca unul din lume. Gre=eala lor a fost prioritatea pe care au dat-o lucrurilor în acele ceasuri. Este vorba de oameni care nu acord[prioritatea meritat[lucrurilor care au de-a face cu mântuirea sufletului =i pun mai mult[importan[pe lucrurile p[mânte=ti îng[duite =i necesare pentru a tr[i. Se pare c[-i vine a=a de greu omului s[fac[ceva pentru suflet =i a=a de normal =i u=or ca s[fac[ceva pentru fire.

Ce priorit[\\i =tim s[d[m noi sufletului, care va tr[i ve=nic? Omul duce la cump[r[turi bancnota de hârtie care este mai mare, dar nu o duce la biseric[pentru c[i se pare a fi nepotrivit. Dac[st[omul dou[ore în biseric[i se pare mult, dar în fa[a televizorului orele parc[zboar[. Omul nu prea =tie s[se roage, dar dac[st[de vorb[cu un prieten nu are nici o dificultate]n a vorbi timp îndelungat. Dac[urm[re=te un meci, =i acesta se prelunge=te nu-l deranjeaz[, dar dac[programul la biseric[se prelunge=te cinci minute se foie=te =i nu-=i mai g[se=te locul. Îi este greu omului s[citeasc[în Biblie în fiecare zi, dar îi este a=a de u=or s[citeasc[ziarul]n fiecare diminea[. La un eveniment sportiv caut[locul din fa[, dar la biseric[caut[locurile din spate. Omul înva[greu o cântare, dar o bârf[imediat o re[ine. Omul cite=te ziarul, ascult[

=tirile =i spune: <Auzi ce zice!>, dar când cite=te Biblia spune: <Chiar a=a o fi?> Ce ciudat[fiin\[mai este omul! Oare astfel de oameni sunt mai buni ca cei ce au g[sit scuze =i au refuzat invita\ia la cin[?

Ce natural =i u=or i se par omului lucrurile fire=ti =i ce greu se mai anevoie=te s[fac[ce-i de folos sufletului. Aceasta este datorit[lipsei de putere duhovniceasc[. Este starea omului ce vrea religie în via\a lui de frica iadului, dar nu are dragoste de Dumnezeu =i lucrarea Lui. Astfel de purtare indic[o candel[cu rezerva goal[. Pe mul\i oameni, când îi întâlne=ti îi spun ce =tiu, ce au realizat p[mânte=te în via\[, dar c`nd îi întrebi dac[sunt mântui\i sau dac[fac ceva pentru a aduce suflete la Hristos r[mân f[r[glas =i caut[scuze.

<Sunt ocupat pân[peste cap>, <n-am timp nici s[mor>, <nu-mi v[d capul de lucru>, <eu sunt mic nu =tiu prea multe>, sunt scuze tipice a celor ce refuz[invita\ia St[pânului. Dac[ai avea dou[magazine =i unul \i-ar aduce un profit de o sut[de dolari pe lun[, iar cel[lalt \i-ar aduce un profit de un milion de dolari pe lun[, unde \i-ai dedica cel mai mult timpul =i energia? Suntem fiin\e]nzestrate cu un suflet, care valoreaz[maimult dec`t lumea]ntreag[=i care va tr[i ve=nic, dar purt[m acest suflet într-un trup care expir[, precum laptele. Oricine ai fi =i oricât de bine te-ai p[stra peste o sut[de ani vei fi sub glie. Ar fi în\elept s[cheltuim cea mai parte a energiei îngrijindu-ne de suflet, care va tr[i ve=nic. Dac[am compara durata vie\ii trupului cu un bob de nisip de pe malul m[rii atunci totalitatea boabelor de nisip de pe întreg p[mântul ar reprezenta începutul ve=niciei. Cheltuim în fiecare zi =i s[pt[m`n[timp =i energie pentru unul din cele dou[magazine descrise.

Unii din cei ce aleg s[nu vin[la Cina preg[tit[de Marele St[pân se scuz[=i spun c[nu este r[u s[vin[cineva la poc[in\[, dar nu este pentru ei sau nu chiar acum. Ce faci cu darul lui Dumnezeu, mântuirea în Numele Domnului Isus? Po\i s[r[spunzi ca cel vindecat de Domnul, care a spus c[}l va urma pe Domnul oriunde sau po\i c[uta scuze. Domnul Isus este vrednic de încrederea ta. Po\i s[te bazezi pe El. +i-a dovedit iubirea fă\ de sufletul

t[ău atunci c`nd +i-a dat via\ă la Golgota. Milioane de oameni =i-au dat cu bucurie via\ă pentru credin\ă lor în Domnul Isus în timpul persecu\iilor]mpotriva cre=tinilor. Oameni s[raci, oameni bogăi, împ[ra\i =i pescari =i-au g[sit fericirea în a-L urma pe Domnul Isus. <Ce s[fac cu Isus care se cheam[Hristosul?> a întrebat Pilat. Întrebarea aceasta a ajuns în dreptul t[ău =i va trebui s[r[spunzi, s[-L prime=ti sau s[-L respingi, invoc`nd scuze puerile.

Tinerii pot spune c[ar vrea s[guste via\ă mai întâi. Solomon dup[ce le-a încercat pe toate, a recunoscut c[pl[cerile p[catului sunt <o de=ert[ciune a de=ert[ciunilor =i goan[dup[vânt>. Nu îi este garantat c[mai po\i sc[pa din la\ul patimilor. Altcineva poate se scuz[spunând c[nu }l prime=te pe Domnul Isus, pentru c[este un om moral, nu sparge casa nim[nui, el fiind un om bun care simte cu nevoia=ul. În cer nu se poate intra cu nici un p[cat. Dac[=tii s[vorbe=ti =i s[deosebe=ti ce este bine de ce este r[u în via\ă ta este prea târziu s[crezi c[e=ti f[r p[cat. Dac[numai unul singur ai avea nu ai cu ce pl[ti pentru el. Înc[nu am întâlnit nici un om care s[spun[c[nu a f[cut nici un p[cat în via\ă lui. Dac[o s[-\i a\inte=ti ochii spre lume o s[te umpli de fric[, dac[te vei uita la tine mai devreme sau mai târziu ai s[intri în depresie, dar dac[ ]i vei a\inti ochii la Isus ai s[g[se=ti pace =i lini=te pentru sufletul t[ău obosit =i nefericit.

Salvarea este la Domnul Isus, care a murit pentru p[catele noastre mari =i pentru p[catele noastre mici. Aceast[iertare o prime=ti prin credin\ă atunci c`nd recuno=ti c[e=ti p[c[tos =i }i spui c[ai nevoie de mila Lui. O prime=ti când crezi c[Domnul Isus a murit în locul t[ău =i accep\i s[}i dai Lui controlul vie\ii tale. Iertarea va fi a ta când spui: <Prime=te-m[=i pune-m[în slujba Ta.> El a mântuit milioane =i te mântuie=te =i pe tine dac[faci sincer această rug[ciune. Unui bolnav nu îi ajunge s[vad[un spital. Trebuie s[intre înl[untru =i s[primeasc[tratamentul necesar bolii lui. Trebuie s[aib[încredere în ceea ce-i spune doctorul =i s[urmeze tratamentul, dac[vrea s[-i scape via\ă. Nu ajunge s[=tii despre Hristos, trebuie s[te încrezi în dragostea Lui salvatoare. A-\i preda via\ă Domnului înseamn[a-I da controlul Lui. Biblia are ceva de

spus pentru fiecare aspect din via\ta. Dac[ar fi fost posibil[mântuire în orice alt fel Tat[l nu +i-ar fi dat Fiul s[fie batjocorit =i omorât pentru omul p[c[os.

Citind aceste rânduri e=ti invitat la Cina Lui, la Isus, la mântuire. Ziua de m`ine este nesigur[=i nu e garantat[nim[nui. O cântare spune: <Mai ai timp destul/ Mai ai timp destul/ E am[girea lui Satan/ Mâine tu vei vrea/ Dar nu s-a putea/ U=a se va-ncuia.> Cezar August mergea spre Senat când cineva i-a dat o scrisoare pe care f[r[s[o citeasc[a pus-o în sân. În scrisoare scria: <Aten\ie, Cezar, azi în Senat este preg[tit[asasinarea ta.> Pentru c[nu a citit-o l-a costat via\ta. Câ\i oameni nu se duc la moarte ne]mp[ca\i cu Dumnezeu av`nd scrisoarea lui Dumnezeu, Biblia, în casele lor? Nu-i a=a de urgent, spune omul. Las[lucrurile m[runte ale p[mântului =i f[ceea ce este important. Ascult[invita\ia generoas[a St[pânului. Vei r[spunde sigur acestei chem[ri. Dac[nu faci nimic =i acesta este un r[spuns.

Ce bine c[nu ai fost unul din miile de oameni care au murit în accidente s[pt[mâna trecut[, pentru c[mai ai aceast[=ans[de a te preda Lui. Azi când auzi glasul nu-\i împietri inima, este posibil ca mâna Domnului s[nu mai bat[la inima ta niciodat[. Ast[zi tot mai este loc la Cina Lui. Domnul Isus vorbe=te de împlinirea unui num[r al Neamurilor, =i apoi va fi prea târziu. Nu trebuie s[aduci nimic la aceast[Cin[decât pe tine s[te dai Domnului. Mul\i dintre cei ce î=i face planul ca s[r[spund[invita\iei în ceasul al unsprezecelea ajung s[moar[în ceasul al zecelea. Caut[casa de rug[ciune unde este vestit[o Evanghelie deplin[, cu frumoasa lucrare a na=terii din nou, f[cut[de Duhul Sfânt. Vei g[si acolo ce cau\i. Dac[vei c[uta gre=eli la oameni vei g[si, dar dac[}l vei c[uta pe Dumnezeu, }l vei g[si pe El, care î\i vrea binele mai mult dec`t \i-l vrei tu. Atunci vei putea s[faci leg[mânt cu El. El va fi Dumnezeul t[u, iar tu vei fi copilul Domnului.

Amin

13

IERTAREA

<P[catele ei, care sunt multe, sunt iertate; c[ci a iubit mult. Dar cui i se iart[pu\in, iube=te pu\in.> Luca7:47

Acest text ne vorbe=te despre]mp[care cu Dumnezeu a unei femei p[c[toase prin iertarea pe care Domnul Isus i-a dat-o. Nimeni nu este mai puternic ca Cel ce iart[, =i Dumnezeu a iertat =i iart[cel mai mult. Iertarea pe care o d[Dumnezeu satisface nevoia omului de m`ntuire, de a putea trece din aceast[ via\[\ pragul ve=niciei. F[r[ de iertarea pe care o d[ Dumnezeu sufletul omului r[m`ne sub m`nia lui Dumnezeu (Ioan 3:16, 36). Henry al VIII-lea a spus pe patul mor\ii: <Prietenii! Am pierdut totul! Domnia, coroana =i sufletul!> A =tiut c[se duce s[stea înaintea lui Dumnezeu f[r[s[fi ob\inut aceast[scump[=i necesar[iertare. Cine se duce la Polul Nord f[r[haine groase? Cine se duce în \[rile calde cu haine de iarn[? Astfel de oameni ar fi considera\i oameni lipsi\i de o gândire s[n[toas[. Cine se duce înaintea lui Dumnezeu f[r[iertare este =i mai lipsit de minte. Este sigur c[to\i murim. Ne na=tem în simplitate =i murim de complica\ii, dar dac[avem iertarea, care L-a costat a=a de mult pe Tat[l, moartea nu ne mai sperie.

Un fariseu, cu numele de Simon, L-a rugat pe Domnul s[m[-n`nce la el. Nu =tim exact din ce motiv a f[cut acest gest frumos. Poate din curiozitate, poate }l admira pentru minunile =i înv[\[tura diferit[ ce o r[sp`ndea între noroade sau poate chiar întrez[rea în El pe Cel a=teptat de Israel. Se întreba poate dac[ar fi posibil s[fie Mesia care va mântui pe popor de p[catele lui. Ca s[se conving[în care categorie s[-L pun[l-a invitat acas[, ca s[afle mai multe despre El. Dup[obiceiul timpului st[teau întin=i pe divane =i li se servea tot felul de mânc[ruri, în timp ce de afar[cineva vroia s[

intre putea s[fac[aceasta. A intrat o femeie cunoscut[în cetate pentru felul ei imoral de a tr[i, =i acest[femeie a început s[spele picioarele Mântuitorului cu lacrimile ei =i s[le =tearg[cu p[rul capului ei. Simon s-a tulburat, =i vizibil, a fost deranjat de apari\ia acestei femei =i de gestul ei. Domnul Isus cuno=tea totul despre femeie. +tia de p[catul ei în trup, dar =tia =i de p[catul lui Simon din inim[. Simon judeca =i da sentin\ a în gândul lui, cu privire la femeia p[c[toas[, dar =i cu privire la Domnul Isus.

Oare de câte ori nu am fost =i noi în postura lui Simon când am judecat =i condamnat f[r[s[cunoa=tem detalii =i f[r[s[avem dreptul acesta? A judeca pe aproapele t[u înseamn[a r[pi cu obr[znicie cinstea =i dreptul care }i apar\ine numai lui Dumnezeu. Unii cred c[au talantul de a critica =i judeca, dar ar fi bine dac[l-ar pune în =tregar =i l-ar îngropa. Femeia p[c[toas[sim\ea greutatea p[catului, dar Simon se credea bine. Se gândea c[este un om de treab[. Se credea o persoan[virtuoas[. }l numea pe Domnul Isus <Înv[\torule>, dar în gândul lui }l judeca pe Domnul =i nu credea c[are puterea de a ierta p[catele. Nu i-a dat s[rutare =i nici ap[Domnului pentru sp[larea picioarelor, se vedea superior fa\ de ceilal\i. Gur[mare, dar suflet mic.

La fel erau =i fra\ii lui Iosif: <Noi suntem oameni de treab[>, dar ei erau vinova\i =i nu erau deloc de treab[. To\i oamenii mari =i-au v[zut vinov\ia =i au c[utat s[primeasc[iertarea pe care o d[Dumnezeu. S[punem cele mai aspre str[ji la poarta gândurilor noastre. Orice om are nevoie de iertare, fie c[este un om imoral sau fariseu cu p[catul ascuns în gând. Femeia era p[c[toas[=i =tia aceasta, pe când Simon era p[c[tos =i nu =tia. Persoana care face ce Dumnezeu îi spune s[nu fac[este tot la fel de vinovat[ca =i persoana care nu face ce Dumnezeu îi spune s[fac[. Avem nevoie de iertare pentru gre=elile f[cute cu bun[=tiin\ =i pentru cele f[cute din ne=tiin\.

Iacov, omul practic al credin\ei, scrie c[cine =tie s[fac[un bine =i nu-l face s[vâr=e=te p[cat. E u=or s[vezi ce face altul r[u, dar e mai greu s[te acuzi pe tine pentru ce puteai s[faci =i nu ai f[cut. Am fost fl[mând, descul\, gol, va spune Domnul =i nu a\i f[cut

binele pe care ați fi putut să-l faceți. Acestor oameni li se va spune să plece de la Domnul nu pentru ce au comis, ci pentru ce au omis să facă.

Femeia și Simon aveau nevoie de iertare ca și noi. Domnul le spune o parabolă cu doi datornici ca să-i ajute să înțeleagă că amândoi sunt datori. Unul datora 50 și celălalt 500. Nici unul nu avea cu ce plăti, iar stăpânul fiind milos i-a iertat pe amândoi de toată datoria. Domnul îl întreabă pe Simon care din cei doi va iubi mai mult pe stăpânul milostiv. Simon răspunde înțelept și spune că celui ce i s-a iertat mai mult. În cazul de față datornicul cu mai mult de plătit era femeia care a fost iertată și care a iubit mai mult. Găsim în Biblie că cei ce s-au smerit înaintea Domnului au primit iertare. David și Saul au plătit. Unul este restaurat, iar celălalt lepdat. David s-a ținut smerit înaintea Domnului. Cel ce cunoaște acest secret al umilinței obține mult de la Dumnezeu.

Avraam când mijlocește pentru Sodoma spune: <Am îndrăznit să vorbesc Domnului, eu care nu sunt decât cenușă și praf.> Iov, omul plăcut lui Dumnezeu, spune: <Mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc.> Nu de altul, ci de mine mi-e scârbă. La acest punct gustăm dulceața și harul iertării. Petru se numește <un om plăcut> și atunci Domnul îl angajează să fie pescar de oameni. Apostolul Pavel se numește cel dintâi dintre plăcuți și primește harul de a fi apostol al neamurilor. Isaia 40:15 spune că suntem ca praful de pe cumpănă, un abur care trece. Când omul se vede cu merite este expus căderii și plăcătului.

Plăcătul afectează nervii spirituali, iar sufletul paralizază și face omul insensibil la usturimea plăcătului. Leprosul se lovește și nu simte, se arde și nu-l doare. Plăcătul are efect similar pentru suflet. Când faci o lucrare fii sigur că e bună înainte de a merge mai departe. Fii sigur că o lucrare e rea înainte de a o abandona. Toți suntem falimentari și avem nevoie de iertare prin harul lui Dumnezeu, dar nu toți primim iertare. Se cere și credință. Domnul Isus îi spune femeii: <Credința ta te-a mântuit; du-te în pace.> Iertarea ei nu a venit în urma dragostei, ci și-a câștigat-o în urma credinței, credință prin care Domnul o cunoaște și o poate ierta. Credința face

invizibilul vizibil, imposibilul posibil =i absentul prezent.

Dumnezeu nu iart[p[catul \inut ascuns. El iart[numai p[catele m[rturisite =i de care \i pare r[u. Dac[ai un p[cat la care \ii =i care \i-ar place s[-l p[strezi Domnul nu \i-l ia. \i ia tot p[catul pentru care te c[ie=ti. +tim c[dac[ne m[rturisim p[catul El este drept =i credincios ca s[ne ierte. Depindem de Cuvântul scris =i nu doar de sim\. Sim\ul este posibil s[ne în=ele, dar Cuvântul Lui niciodat[. Pot s[am simptome de febr[, dar, de fapt, s[fiu bolnav de r[ceal[. C`nd m[scol diminea\ a =i sunt bine =i fericit m[simt mântuit? Dac[m[scol sim\indu-m[r[u m[îndoiesc de iubirea Lui, =i chiar de faptul c[mai sunt mântuit? Nicidecum. M[bazez prin credin\ pe Cuvântul S[u =i garan\iile date mie personal prin Cuvântul care nu se schimb[.

Femeia care a intrat în casa lui Simon probabil c[nu numai c[auzise despre proorocul din Nazaret, dar }i ascultase cuvânt[rile chiar dac[de la distan\. Prin auzirea Cuvântului vine credin\ a. Simon a judecat-o, slugile ar fi gonit-o, dar femeia p[c[toas[nu este interesat[numai de ce face =i spune Domnul Isus. S[înv[\m de la ea. A urmat dovada iert[rii în via\ a acestei femei. A urmat s[tr[iasc[o via\ schimbat[=i plin[de dragoste pentru Dumnezeu.

Te-ai g[sit =i pe tine în această parabol[? Ce rol ai? Al lui Simon sau al femeii p[c[toase? Ai sim\it datoria ta mare =i neputin\ a de a o putea pl[ti? Dac[vii la El prin credin[, El te iart[a=a cum m-a iertat =i pe mine =i alte multe milioane de suflete. Dac[te-a iertat se va vedea în fapte dragostea ta fa\ de El? <Dac[nu iube=te cineva pe Domnul nostru Isus Hristos s[fie anatema> (1 Corinteni 16:22). Dac[}l iube=ti nu ai s[-L tratezi ca =i o roat[de rezerv[de care te folose=ti numai când nu ai încotro. Dac[}l iube=ti d[-l drepturi depline peste via\ a ta. Dac[spui c[}l iube=ti pune deo parte un timp în fiecare zi în care s[te gânde=ti numai la persoana Domnului Isus. Un timp special în care s[-L vezi prin ochii credin\ ei cum urc[spre Gogota cu cununa de spini pe frunte. Aceasta te va ajuta s[tr[ie=ti prezen\ a Lui oriunde e=ti, =i s[biruie=ti ispitele. Atribuie Domnului orice succes =i merit din via\ a ta.

Sebastian Bach a fost un renumit compozitor, care la sfâr=itul

oric[rei compozi\ii scria: <A lui Dumnezeu s[fie toat[slava!> Fii sigur c[str[ngi =i nu împr[=tii. Valoreaz[via\ta =i nu risipi timpul, pentru c[via\ta este format[din timp. Nu c[uta independen\ de Dumnezeu, ci înva\ s[depinzi de El =i cheam[-L la orice decizie pe care o iei. Independen\ de Dumnezeu înseamn[a fi singur. Singur, orice om este o \int[u=or de dobor`t pentru Satan. Nu numai ac\iona, ci aprob[ sau respinge dup[ cum î\i d[ voie Cuvântul. Nu strica Cuvântul în folosul dorin\elor p[mânte=ti. Po\i s[ strici Cuvântul c`nd îi învele=ti t[i=ul s[nu taie, c`nd sco\i sau adaugi la el, =i mai strici Cuvântul într-un mod p[gubitor pentru Împ[r\ia lui Dumnezeu când nu îl tr[ie=ti. Împ[r\ia lui Dumnezeu este o împ[r\ie în care oricine vrea poate fi mare, pentru c[oricine poate sluji. Domnul Isus spune în Matei 5:19 c[cel ce p[ze=te poruncile Lui =i înva\ pe al\ii s[le p[zeasc[va fi chemat mare în Împ[r\ia cerurilor. Fii mic în ochii t[i, ca s[fii mare în ochii Lui.

Amin

14

IAD

<P[rinite Avraame, fie-li mil[de mine, =i trimite pe Laz[r s[-i moaie vârful degetului în ap[, =i s[-mi r[coreasc[limba; c[ci grozav sunt chinuit în v[paia aceasta.> Luca 16:24

Biblia nu este o carte care s[se ocupe mai întâi de minunile ce impresioneaz[oamenii, ci are în prim plan schimbarea din temelie a vieii, o minune pe care o face Duhul Sfânt pentru ca sufletul omului s[devin[potrivit pentru cer =i pentru a-l sc[pa de iadul preg[tit de Dumnezeu pentru Satan =i îngerii lui. Dacă c[-l[torim cu avionul nu am fi mul\umi\i s[ni se spun[c[vom ateriza aproximativ într-o regiune a \[rii, ci vrem s[=tim cu exactitate ora=ul =i vrem s[ateriz[m cu precizie pe pista aeroportului respectiv. Cu atât mai important este locul de destina\ie al sufletului nostru după moarte, deoarece =tim c[este un loc ve=nic.

Scriitorul Alexandru Vlahu\[scria: <Nu de moarte m[cutremur, ci de ve=nicia ei!> Ve=nicia este f[r[de sfâr=it, =i statisticele oamenilor de =tiin\[spun c[oamenii mor la un procentaj de sut[la sut[. Noi =tim c[prin moarte ajungem la locul ve=nic. Un lucru este sigur =i clar pentru mine: Eu nu vreau s[merg în iad, ci vreau s[fac tot posibilul ca după ce am primit mântuirea s[îndrum =i pe al\ii spre Domnul Isus Hristos, care a murit pentru a ne sc[pa de iad. Parte din efortul meu modest este =i acest mesaj, a c[rui inten\ie este de a trezi orice suflet care nu a avut experien\ a na=terii din nou.

Tr[irea cuvintelor <na=tere din nou>, care au ajuns pentru unii ca un cli=eu vechi, este la fel de important[ast[zi ca =i atunci când Domnul Isus i-a explicat importan\ a în Evanghelia după Ioan la capitolul trei. Tr[im timpul când aproape c[trebuie s[-i ceri scuze

dacă ai de gând să vorbești despre iad, dar Domnul Isus a vorbit și a dat detalii care numai cineva care S-a coborât de Sus le poate oferi. În textul nostru, Domnul Isus a ridicat puțin cortina veșniciei de dincolo de viața aceasta ca să putem vedea ce se întâmplă dincolo de ceea ce noi numim viața pământescă. Prinții își învață copiii să se ferească de foc, de apă, să nu mănânce ce e toxic, dar mai important este să-și învețe să se ferească sufletul de iad. Dacă oamenii înainte de a comite o crimă ar vedea scaunul electric lângă ei, majoritatea nu ar mai comite crima. Din cele aproximativ 40 milioane de miliarde de suflete care au călătorit pe pământ, oare câți au ajuns la destinația iad?

Biblia este clară: nu sunt decât două destinații posibile. Rai sau iad. Oamenii merg în iad pentru păcate comise când erau în trup. Oamenii merg în iad pentru orice păcat care nu este spălat prin sângele scump al Domnului Isus versat pe dealul Golgota acum două mii de ani. Un organizator de ceremonii îl tot necăjea pe Michelangelo în timp ce acesta picta pereții și tavanul unei catedrale. Nu a trecut mult, și omul care avea neînțelegeri cu faimosul pictor și-a recunoscut fața lui pictată pe perete într-o scenă de iad. S-a plâns la Papa Paul al III-lea, dar acesta a spus că de acolo nici el nu-l poate scoate. Omul este că iadul este un loc de nedorit, care este veșnic.

Nici un om normal și ascultător de lege nu este împotriva închisorilor. Oamenii vor separarea criminalilor de societate și plătesc bani grei în taxe ca să-și înșelă separați. Nimeni nu are ceva împotriva cimitirelor. Toți acceptă și vor ca cei aflați în viață să fie separați de cei morți. Toți, oamenii normali, vor ca nebunii să fie puși în instituții și separați de societate. Dar în viața viitoare? Oare ar fi drept ca toate sufletele oamenilor să ajungă în același loc? Biblia spune clar că există un iad și un rai. Un loc de chin veșnic și un loc de pace și fericire veșnică.

Textul nostru dă numele unui oarecare Lazăr care a ajuns în locul cel bun numit aici sânul lui Avraam, tatăl tuturor credincioșilor. Domnul Isus care este de la început, pentru că nimic nu a fost făcut fără El, El fiind meșter la lucru cu Tatăl în crearea a tot

ce este cunoa=te cine a ajuns în locul ve=nic bun =i cine a ajuns în locul ve=nic r[u. S[rmanul suflet ajuns în iad a fost un om bogat cât tr[ia pe p[m`nt. A fi bogat nu e neaparat p[cat, dac[bog[ia este ob\inut[pe cale cinstit[, onorabil[=i mai ales dac[bogatul o pune la dispozi\ia lui Dumnezeu. Cât tr[ia în trup umbla în haine de purpur[=i în str[lucire, lucruri care erau scumpe =i care ar[ta abunden\ia de care dispunea. La înmormântarea lui probabil c[s-au spus lucruri frumoase, iar unii poate l-au socotit c[a fost cinstit =i un stâlp al societ[iei. A fost respectat pentru ce a realizat în via\ =i poate chiar admirat. Dar a urmat decizia lui Dumnezeu care a fost f[r[p[rtinire, decisiv[=i care l-a trimis la locul de chin. Vina lui mare a fost c[a tr[it pentru el. +i-a dat <m[riei sale> tot ce a dorit f[r[s[aibe grij[de cel s[rac. <M[ria sa> este un nume pentru eul omului =i to\i oamenii îl au.

În această trist[dar necesar[istorisire Domnul Isus descrie =i prezint[locul de chin =i ne d[cuno=tin\e detaliate despre cum este în iad. În iad ochii v[d. De departe s[rmanul suflet a v[zut pe Avraam. În iad sufletul are gur[=i vorbe=te, se poate ruga, dar f[r[rost. În iad sufletul simte setea chinuitoare. În iad nu se g[se=te ap[. În iad sufletul are sim\uri. Bogatul zice c[se chinuia grozav. În iad sufletul are memoria lucrurilor de pe p[mânt. A cunoscut pe Avraam =i a =tiut despre Avraam. A =tiut c[are fra\i a c[ror via\ ji va duce =i pe ei în iad. Cuno=tea via\ia fra\ilor s[i. Cât a tr[it nu a avut mil[de Laz[r, dar acum îl vedea =i îl recuno=tea. Acolo în iad nu este egoist, ci are mil[de fra\ii lui. Dar este prea târziu. Nimic din ceea ce cere nu prime=te. Cele cinci sim\uri pe care le-a avut bogatul pe p[mânt vedem c[le are =i în locul de chin.

În cartea Apocalipsei ni se spune, cine va ajunge în acel loc de chin, unde este plânsul =i scrâ=nirea din\ilor. Apocalipsa 21:8 spune: <Dar cât despre frico=i, necredincio=i, scârbo=i, uciga=i, curvari, vr[jitori, închin[tori la idoli, =i to\i mincino=ii, partea lor este iazul, care arde cu foc =i cu pucioas[, adic[moartea a doua.> Ce este important pentru tine ast[zi? Este pentru tine important unde îni vei petrece ve=nicia? Pe u=a unei catedrale scrie: <Tot ce produce pl[cere este pentru un moment. Tot ce nec[je=te este

pentru un moment. Este important numai ce este etern.> Sufletul tău este etern =i o dată ce treci din această viață va fi ve=nic în unul din cele două locuri: rai sau iad. Ca să mergi în iad nu trebuie să faci nimic. Ca să poți merge în Rai trebuie să scapi de vina păcatelor mari sau mici pe care le-ai înfăptuit. Nici un om nu are cu ce plăti. Chiar dacă ai aduce jertfe, cartea proverbelor spune că jertfa celor răi este o scârbă înaintea lui Dumnezeu. Numai cine vine la Domnul Isus ca păcătos poate primi iertare.

Istoria spune că prințul Spaniei a vizitat o închisoare unde se aflau de\inu\ii condamnați la moarte. În cinstea lui avea să fie eliberat unul dintre condamnați. Prințul s-a dus între ei =i a început să-i întrebe pe fiecare cum au ajuns în această postură în viață. Unul a spus că datorită unei mârșurisiri mincinoase a ajuns acolo, altul a ajuns acolo pentru o nimica toată =i fiecare se dezvinovea. Doar un om i-a spus că el merită să fie acolo, că îi este ru=ine =i îi pare a=a de rău de ce a făcut. I-a spus că merită să fie omorât. Prințul a spus că ar fi ru=ine ca un om care se crede a=a de vinovat să rămână între atâția oameni care se consideră nevinovați. L-a eliberat din închisoare =i l-a pus în deplină libertate.

Cam a=a este =i cu Domnul Isus. Dacă crezi că e=ti destul de bun =i nu ai nevoie de meritul jertfei Lui, ziua judecării va dovedi cât de greșit a fost această alegere. Nu îi este dat omului să trăiască decât o dată, =i apoi urmează judecata lui Dumnezeu. Dacă vii la El ca =i păcătos, El te prime=te =i te iartă. Îți dă un nou început =i te înso\e=te tot restul zilelor cât mai ai de trăit. Nu este dat omului un alt nume în care să poată fi mântuit afară de Numele Domnului Isus. El a plătit pentru păcatele noastre mari sau mici, =i prin meritul Lui, când }l primim în viața noastră ca Domn =i Mântuitor suntem iertați de orice păcat. Tot meritul este al Celui care ne-a iubit atât de mult încât a lăsat cerul, a venit pe pământ =i a luat trup de om, a trăit fără de păcat =i S-a adus pe Sine jertfă desvârșit, ca plată pentru orice păcătos care se pocăie=te.

Viața este trecătoare =i trece cum trece un nor prin fața soarelui. Facem puțin timp umbră pe acest pământ =i apoi urmează ve=nicia. Nu avem nevoie de mai mulți ani în viețile noastre, ci avem nevoie

de mai mult[via\] în anii no=tri. Aceasta se poate primi numai prin Acela care este Calea, Adev[rul =i Via\a. În El este via\ din bel=ug, =i oile Lui au via\ din bel=ug. Prin El este sc[pare de la locul de chin. Prin El avem intrare în locul numit Rai, care este un loc de pace, neprih[nire =i bucurie în Duhul Sfânt. Fii sigur de destina\ia sufletului t[u ast[zi!

Amin

15

ARCA^oII

*<Arca=ii l-au a|â|at, au aruncat s|ge|i. +i l-au urm|rit
cu ura lor.> Genesa 49:23-24*

Capitolul 49 din carte Genesei pune în fa|a noastr| o prive-
li=te deosebit de solemn|. B|trânul Iacov st|tea în patul lui,
preg|tit de a trece pragul ve=niciei. +tia c| pleac| la locul unde
sufletul se odihne=te de trud| =i unde faptele îl urmeaz|, la locul
unde era Avraam, bunicul lui =i tat|l s|u Isaac. Când vorbim de
uria=ii credin|ei trebuie s| vorbim =i de Iacov, care s-a luptat cu
Dumnezeu, iar Domnul l-a binecuvântat =i i-a schimbat numele în
Israel. Dumnezeu l-a f|cut p|rintele unui neam mare care avea s|
aib| multe experien|e directe cu Dumnezeu. În via|a b|trânului
Iacov era un Betel, unde a v|zut vedenii cere=ti =i a f|cut leg|mânt
c| Dumnezeu va fi Dumnezeul lui.

Erau clipele de sfâr=it ale vie|ii unui om al c|rui nume a devenit
o \ar| =i al c|rui nume a fost purtat de-a lungul secolelor ca o tor|.
Parc| niciodat| nu a vorbit a=a frumos =i a=a de adânc ca aici.
Plecarea lui de pe p|mânt era ca un apus frumos de soare. +i-a
strâns copiii s| le dea ultima binecuvântare =i pentru fiecare a avut
de rost|t o binecuv`ntare deosebit|. C`nd a ajuns la Iosif, pe care
de la început l-a iubit mult din cauza Rahelei, iar acuma îl iubea =i
mai mult pentru c| =tia încerc|rile grele prin care a trecut, a rost|t
cuvinte care descriu zbuciumul vie|ii lui Iosif, dar =i biruin|a lui.

Iosif este l|starul unui pom roditor care a fost sub atacul arca-
=ilor. Arca=ii, ace=ti du=mani ai lui Iosif =i ai sufletului credincios,
sunt maie=tri]n a lovi la \int|. Toate armele pot produce durere =i
chiar moarte, dar arcul are ceva la= în el. Nu e ca =i sabia pentru
care îi trebuie curaj s| o folose=ti, s| vii în contact direct =i

îndeaproape cu potrivnicul. Arca=ul st[la distan\[, poate chiar ascuns =i î=i oche=te \inta. Primii arca=i care au tras asupra lui Iosif au fost arca=ii invidiei =i ai urii. Ca =i copil, Iosif a fost cercetat de Dumnezeu prin vise, pe care atunci c`nd le-a povestit au stârnit du=m[nie. Tat[l lui i-a f[cut o hain[ pestri\[ =i îi ar[ta afec\iune deosebit[, lucru care a stârnit invidia =i ura fra\ilor lui mai mari. Arca=ii au tras în el cu ur[ =i învidie. L-au urât p`n[acolo c[au vrut s[-l omoare. Ruben, fratele cel mai mare, a intervenit ca s[-i scape via\a, dar Iosif a fost vândut ca rob în Egipt. În casa st[p`-nului Potifar ducea dorul tat[lui =i a casei p[rinte=ti.

Ca =i copii ai lui Dumnezeu =i noi suntem lua\i la ochi de ace=ti arca=i. Dac[ai s[fii folosit de Dumnezeu într-o slujb[sau dac[vei fi binecuvântat în cele p[mânte=ti ace=ti arca=i ai invidiei =i ai urii te vor lua ca \int[. +tim c[diavolul ne ur[=te, =tim c[Dumnezeu ne pedepse=te câteodat[pentru binele nostru, dar ace=ti arca=i ai urii =i invidiei sunt greu de suferit. P[s[rile atac[pomii înc[rca\i cu road[dulce =i nu pe cei f[r[de road[. Succesul unuia provoac[invidie în inima altuia care este slab. Mai presus de orice p[ze=te-\i inima s[nu te pun[în pozi\ie de arca= al urii =i invidiei, iar astfel s[te g[se=ti c[ai împotriva ta pe Puternicul lui Iacov.

Potifar, un om bogat =i cu influen\[, în scurt timp a recunoscut stofa aleas[=i calit[\ile pe care le avea Iosif. În scurt timp Iosif conducea toat[gospod[ria casei lui Potifar, care prospera ca niciodat[. Se p[rea c[Iosif a g[sit un loc lini=tit unde o ducea bine =i era apreciat. Dar s-au ivit arca=ii. Arca=ii au tras, dar el a r[mas tare. Nevasta lui Potifar îl provoac[pe Iosif la p[cat, dar el refuz[. Îl l[uda =i îi f[cea complimente. Lauda place mult celui lumesc, dar cel duhovnicesc îi =tie pericolul. Mark Twain spunea c[poate tr[i bine 60 de zile dintr-un compliment bun. Copilul lui Dumnezeu tr[ie=te bine dup[ce vasul lui este umplut cu untdelemnul sfânt de sus. Nevasta lui Potifar îl provoac[din nou, =i din nou, dar în zadar. <...ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit...> (Genesa 39:10). Arca=ii poftelor au tras în Iosif. Refuzând oferta de a p[c[tui ajunge s[fie acuzat pe nedrept =i aruncat în temni\[. Arca=ii acuza\ilor nedrepte au tras în el f[r[mil[.

+i copilul lui Dumnezeu va fi atacat de ace=ti arca=i ai pl[cerilor =i ai acuza\iilor nedrepte. Una din metodele de lucru ale celui r[u este provocarea =i confruntarea cu extremele. Pe Pavel îl g[sim într-o împrejurare unde oamenii au vrut s[-i aduc[animale ca jertf[, dar dup[c`teva ore îl împrua=c[cu pietre. Vom fi \inti\i de ace=ti arca=i sus în cinste =i jos în suferin\[. Aceasta este c[lirea. Unii nu rezist[sus la bog[ie, al\ii nu rezist[în lips[=i boal[, al\ii nu rezist[nic[ieri, dar, sl[vit s[fie Dumnezeu c[unii rezist[prin puterea pe care o d[Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Pe Satan nu îl intereseaz[dac[cineva aflat]n bine cade]n urma încerc[rilor sau dac[cade ca urmare a încerc[rilor grele de jos, el doar vrea ca omul s[cad[. F[r[de aceast[putere pe care o d[Dumnezeu prin Duhul Sfânt nimeni nu poate r[m`ne în picioare]n urma acestor încerc[ri. Omul de rând, care nu are Duhul Domnului, nu face fa\[. Dar copiii Domnului nu sunt de rând. Ei au o putere care este mai mare ca puterea întunericului din lume =i care domne=te în lume. Satan =tie aceasta =i va încerca orice pentru a face din copilul Domnului din nou un om de rând, f[r[de putere, cum era înainte de na=terea din nou =i umplerea cu Duhul Sfânt. Numai a=a î=i pot avea efectul dorit ace=ti arca=i cu s[ge\ile poftelor, a laudelor =i îngâmf[rii sau a acuza\iilor nedrepte.

Samson nu a fost biruit p`n[ c`nd nu a ajuns, datorit[nevegheerii lui, un om de rând f[r[putere deosebit[. Vân[torul de suflete are mult[experien\[=i va încerca s[-i prezinte marfa ca o valoare, ca u=urare, ca ceva la care ai tot dreptul ca cei din gr[dina Eden. Va încerca s[fac[via\a de credin\[mai u=oar[, ca =i în timpul lui Ieroboam, care a f[cut altare la Betel =i Dan ca s[nu se mai oboseasc[poporul s[merg[la Templu]n Ierusalim s[se închine. A=a a început r[t[cirea celor zece semin\ii ale lui Israel.

În=el[torul folose=te tot felul de metode, îns[are acela=i scop. Te încearc[cu în[l\imea vie\ii bune ca s[ui\i de Dumnezeu sau în s[r[cie =i boal[ca pe Iov. Dac[pui o broasc[într-o oal[cu ap[fierbinte ea sare afar[. Dac[o pui într-o oal[cu ap[rece ea va sta acolo. Dac[vei începe s[înc[lze=ti apa rece pân[la fierbere broasca va fierbe, pentru c[ai înc[lzit apa treptat. +i aceast[metod[este

folosit[de vr[jma= cu foarte mult succes. Nu dintr-o dat[îni spune s[termini cu Dumnezeu, pentru c[omul s-ar speria =i l-ar goni afar[din prima încercare. El folose=te =i această[metod[, când nu dintr-o dat[, ci gradat te desparte de tot ce este bun =i duhovnicesc. Îni spune s[fii mai indulgent cu tine. Îni spune s[fii bun cu tine, c[dac[tu nu e=ti bun cu tine, cine o fi. Mai r[re=te-o cu rug[ciunea =i nu tot citi cartea aceea Biblia c[doar mai sunt =i alte c[r\i care-\\i pot deschide mintea. Nu tot da banii t[i câ=tiga\\i cu greu pentru lucrarea Domnului, ci mai las[s[mai dea =i altul. Mai rar cu venitul la adunare la timp, c[doar mai trebuie =i s[te odihne=ti, =i tot a=a treptat =i încet ajungi cel ce nu vegheaz[, ca broasca fiart[, f[r[de via\\. Diavolul caut[pierzarea sufletului prin mi=c[ri bru=te, lente sau treptate de c[dere, îns[care pot fi biruite stând aproape de Domnul, fiind plin de Cuvânt =i depinzând de El pentru orice decizie. Unii nu cred în diavol din cauza faptului c[nu i s-au împotrivit.

Nu este u=or s[rezi=ti s[ge\\ilor învinuirii pe nedrept cum a fost Iosif. Apostolul Pavel este numit nebun chiar de un împ[rat, dar el în loc s[înceap[s[se plâng[la fra\\i ca s[le fie mil[de el, spune mai târziu c[g[se=te pl[cere în a fi def[imat pentru Hristos. Ace=ti arca=i ai învinuirilor nedrepte au tras chiar =i asupra Domnului Isus. Oare cum am putea noi crede c[asupra noastr[nu vor trage? C[rturarii =i fariseii L-au învinuit pe Domnul c[scoate duhurile necurate cu Beelzebul. A=teapt[-te s[-i auzi =i tu pe ace=ti arca=i. <Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii v[vor oc[r], v[vor prigoni =i vor spune tot felul de lucruri rele =i neadev[rate împotriva voastr[! Bucura\\i-v[=i veseli\\i-v[, pentru c[r[spl[ta voastr[este mare în ceruri> (Matei 5:11-12).

Pentru cel ce biruie=te este o r[splat[, =i Domnul spune c[este mare. Dac[ai vrea un adev[r s[circule trebuie s[pl[te=ti pe cineva s[fac[aceasta, dar un neadev[r circul[f[r[de probleme =i interven\\ii. +i noi vom fi ataca\\i de arca=i care vor spune lucruri nedrepte despre noi. Un ziar din Anglia raporta ca o crim[ac\\iunea unui câine. Regina participase la o întâlnire social[, =i acel câine a început s[latre c`nd a v[zut ciucurii de la p[l[ria reginei. A l[trat

f[r] încetare pân[ce l-au scos pe câine afar[. Ziarul spunea c[<regina nu a l[trat înapoi.> A=a este =i copilul lui Dumnezeu. Copilul Domnului este fiu sau fiic[de }mp[rat =i nu se cade s[latre când latr[vreun du=man.

Arca=ii au tras asupra lui Iosif, dar el a r[mas curat pentru Dumnezeu. A r[bdat nedreptatea temni\ei, dar a venit =i o zi de biruin\ când Dumnezeu l-a în[l\at =i l-a pus s[fie al doilea dup[Faraon. Cine rabd[s[ge\ile arca=ilor va domni împreun[cu Domnul Isus. C`nd ispita ne iese în cale s[ne încerce s[spunem =i noi ca Iosif: <Cum a= putea s[fac eu un r[u atât de mare =i s[p[c\tuiesc împotriva lui Dumnezeu?> (Genesa 39:9) Dar dac[cineva caut[ispita sau glume=te cu ea s[nu se a=tepte s[fie biruitor sau s[r[mân[cu haina sufletului curat[. Vor veni încerc[rile, dar cu El vei birui. Când e=ti încercat =i strigi dup[ajutor de cele mai multe ori Dumnezeu nu înl[tur[încercarea, ci î\i m[re=te puterea. <P[streaz[ce ai ca nimeni s[nu-\i ia cununa.>

Amin

16

VIZIUNI CLARE DESPRE VIAȚĂ

<...tinerii vo=tri vor avea vedenii (viziuni)...>

Faptele Apostolilor 2:17

*<C`nd lipse=te descoperirea (viziunea) dumnezeiasc[,
poporul este f[r] fr`u.> Proverbe 29:18*

Mulți oameni care au tr[it de-a lungul istoriei, au avut viziuni m[re]ve cu privire la viitorul lor. +i-au f[cut planuri cu privire la ceea ce ei =i-au dorit s[înf[ptuiasc[. Când din aceste planuri a lipsit Dumnezeu, rezultatul final a fost falimentul =i dezam[girea. Ca un miraj al de=ertului, planurile m[re]ve au fascinat mintea omului, ca în sfâr=it s[-i aduc[falimentul =i chiar moartea. Unii =i-au pl[nuit ca]n via\a lor s[se desf[teze în jungla p[catului =i a desfrâului, c[utând s[stoarc[via\a ca pe o l[mâie, cu speran\a zadarnic[c[aici pe p[mânt este totul =i c[nu vor fi consecin\e venice. Alții au avut planuri de îmbog[\ire =i succes, dorin\e care le-au consumat via\a, ca la sfâr=it s[lase totul altora =i s[plece din lume cu m`nile goale. C`nd un om bogat a murit, oamenii se întrebau cât a l[sat]n urma lui. R[spunsul a fost: TOTUL. A l[sat totul =i s-a dus s[dea socotel[de cum =i-a cheltuit via\a. Via\a este ca o moned[pe care po\i s[o cheltui numai o dat[.

Cei ce au fost =i sunt împreun[lucr[tori cu Dumnezeu au cu totul altfel de viziune pentru via\a lor. C`nd Dumnezeu d[unui copil al S[u o viziune pentru viitor, ea se va potrivi întotdeauna cu planul =i perspectiva Bibliei. De data aceasta nu vorbim de viziuni ca fiind un dar =i o manifestare a Duhului Sfânt. Felul acela de vedenii sunt de dorit =i de mare folos pentru zidirea Bisericii lui Dumnezeu. Vorbim îns[de viziuni ca perspectiva de lucru pentru via\a unui tân[r care vrea s[-i cheltuie via\a pentru Dumnezeu.

Când un tânăr are o astfel de viziune, trebuie să fie sigur că nu este doar o imaginație a creierului, o emoție temporară sau o dorință de a ieși în evidență. O viziune de la Dumnezeu va avea ca rezultat mărirea granițelor împărăției lui Dumnezeu. Dacă viziunea este de la Domnul va produce o recoltă, un seceriș, un rezultat în favoarea Stăpânului Ceresc.

Textul ne spune clar că tinerii vor avea viziuni. Aș vrea să explorăm și să vedem cine sunt acești tineri. Dumnezeu dă viziuni cu privire la lucrarea Sa, care câteodată par prea mari. Când Dumnezeu l-a înținat pe Moise ce lucrare are pentru el, a vrut să refuze, pentru că nu se vedea ca fiind omul potrivit. Se vedea depășit de mărirea lucrării. A ajuns chiar să spună: <Ah! Doamne, trimite pe cine vei vrea> (Exod 4:13). Este oare ceva prea greu pentru Dumnezeu? Moise s-a dovedit a fi omul potrivit, și Dumnezeu a știut aceasta de la început. Este posibil ca pentru viziunea ta despre viitor să fii privit ca un visător. Un om de înțință a avut un vis de a construi o mașină care să alerge mai repede decât caii. Oamenii au râs de el și chiar l-au numit nebun, pentru că, ziceau ei, că la o asemenea viteză omul nu mai poate să respire. Dacă un om de înțință poate să îndure să fie numit ridicol, oare noi nu putem îndura același tratament, dacă e cazul, pentru Domnul nostru Isus Hristos?

Dacă ai o viziune ce crezi că ar fi în folosul Stăpânului, prima dată trebuie să o justifiți. Este ceva de care e nevoie? Viziunea care vine de la Dumnezeu este aceea a cărei desfășurare și rezultat onorează pe Dumnezeu. Începutul este întotdeauna prin rugăciune. Rugăciunea te face tare, ca să poți birui descurajările cu care vei fi confruntat. Condiția de a fi tare este esențială ca să poți duce la împlinire lucrarea, viziunea pe care și-a încredințat-o Dumnezeu. <V-am scris tinerilor, fiindcă sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău.> (1 Ioan 2:14) Oare este potrivit acest cuvânt pentru toți tinerii? Sunt oare toți așa de tari? În toți locuiește Cuvântul lui Dumnezeu din belșug? Sunt tineri cu mușchi, ca ai lui Samson, dar slabi ca el în fața ispitelor. Câți pot rezista în torentul ispitelor? Câți sunt precauți, să nu calce în lațul vântorului? Câți înveleg prețul linteii? Este trist, dar adevărat că

mulți tineri privesc la ziua Domnului de Duminică ca la un exercițiu de sclavie. Eu =tiu aceasta, pentru că =i eu am fost unul dintre ace=ția, pân[în ziua când am avut o întâlnire cu Domnul Isus. Eram]mpotrivor, iubeam lucruri diferite, dar El mi-a ar[tat că iube=te un p[ct[os ca mine. Mi-a dovedit că este mai tare ca mine =i m-a chemat să schimb tab[ra =i să m[aliez cu El. Când am luat această decizie, mi-a dat =i putere să[-l biruiesc pe cel rău. Biruința este posibil[numai cu El =i niciodată singur. Trebuie mult[t[rie să biruie=ți ispitele din anii tinereții, t[ria de a face ceva]n viața aceasta pentru Dumnezeu =i a nu o irosi în zadar,]n pl[cerile p[catului.

Textul de mai sus aminte=te de tineri biruitori, care sunt pentru Hristos, =i Hristos este pentru ei. Ei aprob[sau resping gânduri, acțiuni =i oferte, bazați pe ce are de spus Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la acel lucru. Mai demult cuno=teau despre Dumnezeu din auzite, dar acum recunosc Cuvântul lui Dumnezeu =i puterea Lui ca fiind adev[rate pentru ei]n=i=i. Ei sunt tari în ce pot face, dar sunt tari =i în ceea ce nu pot face. Câteodată cele mai frumoase lucruri scrise în ceruri, în cartea aducerilor aminte, sunt lucrurile pe care tân[rul nu le face.

M[gândesc la împ[ratul David =i parc[-l văd cum se uita la lemnul, aurul =i materialele ce le-a strâns pentru zidirea casei lui Dumnezeu. Ar fi vrut =i avea cu ce să o zidească, dar Domnul i-a spus să nu fac[lucrul acesta, =i nu l-a f[cut. Astfel de atitudine de ascultare biruie=te pe cel rău. Cuvântul lui Dumnezeu nu doar intr[în c[m[rile minții lor cu mare alai, =i apoi să iasă, ci El este pus în t[rie. Astfel de tineri sunt mai tari ca Samson, pentru că l-au biruit pe cel ce l-a biruit pe Samson. Satan ia multe chipuri =i forme. Dacă trebuie este gentelman, poate fi politicos, manierat =i cu o vorbire elegant[, dar are întotdeauna acela=i scop: de a aduce pierderi =i moarte sufletului care nu veghează. El nu obose=te =i nici nu se d[b[ut. Cât timp e=ți înc[în viață]ți face oferte. Are mult[experiență, de aceea dependența de Dumnezeu este de ne]nlucuit. Acest vr[jma= trebuie biruit în fiecare zi. Îl biruie=ți când nu ascuți cântecul sirenelor, când respingi mândria luciferică =i umbli smerit

cu Dumnezeu t[u]. Îl biruie=ți când tot meritul]l atribui Domnului Isus, =i la picioarele crucii }l adori pe Cel ce te-a mântuit.

Ace=ți tineri biruitori au viziuni m[re\e. El î\i va da talan\ii necesari pentru lucrarea]ncredin\at[. Nu este nimeni în familia lui Dumnezeu s[nu aib[de lucru, dac[vrea. El]\i d[viziuni ca s[devii pescar de oameni, s[fii un far în noapte pentru sufletele b[tute de furtun[sau s[fii întotdeauna un încurajator. Nu to\i primesc acela=i num[r de talan\i =i nu neaparat slujbele cele mai vizibile aduc r[sp[ ]tirile cele mai mari. Sunt slujbe de mare importan\[, dup[care nu prea se înghesuie mul\i.

C`nd Pavel a primit pe Domnul, to\i fra\ii îl ocoleau, pentru c[ le era fric[ de el. Dar a fost un Barnaba care l-a încurajat =i l-a luat cu el (Fapte 9:27). Fra\ii au început s[-l numeasc[ pe Barnaba fiul mâng`ierii, pentru c[i-au v[ ]zut chemarea. Încurajarea ce i-a dat-o lui Pavel a adus]n anii ce au urmat un mare profit pentru Împ[r[ ]via lui Dumnezeu. Mai târziu, când Pavel n-a vrut s[ia cu ei pe Marcu, Barnaba l-a luat =i l-a încurajat (Fapte 15:39). Mai târziu Marcu ajunge s[scrie una din cele patru evanghelii. Epafra era omul care se lupta în rug[ciuni pentru fra\ii lui (Coloseni 4:12). Gaiu era omul care îngrijea de cei în c[l[ ]torie misionar[(3 Ioan 1-6). Este de lucru]n via Domnului, dac[cineva vrea. Mare este seceri=ul, dar pu\ini sunt lucr[ ]torii.

În via Domnului sunt vorbitori despre bine, doritori s[fac[bine =i mai sunt aceia care fac binele. Tu dintre care e=ți? Cât cost[s[ ]vii la Domnul, a întreat cineva? Cost[totul. Sunt felurite slujbe, dup[harul felurit al lui Dumnezeu. Dac[nu ai o viziune clar[pentru via\ta, nu sta lini=tit =i nu înceta în rug[ciune pân[ce Domnul nu \i-o d[. Fiind în slujba Lui, vei fi de folos Împ[r[ ]viei Lui, =i într-o zi vei auzi cuvintele Sale dulci: <Vino slug[bun[! Intr[în bucuria St[pânului t[u]>

Amin

17

HULA

<...oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat...> Matei 12:32

Un infractor, care prin acțiunile lui adesea mergea împotriva Legii =i comitea acte ilegale, avea un prieten avocat care tot timpul îl scotea cu fa\ a curat[în fa\ a instan\ ei. După un timp acest avocat a ajuns judec[tor =i a=a zisul prieten cu recordul de infractor a ajuns în fa\ a noului judec[tor. Infractorul când =i-a v[zut prietenul în spatele marelui birou s-a bucurat. Bucuria lui nu a durat mult, pentru c[noul judec[tor i-a dat sentin\ a maxim[pentru infrac\iunea proasp[t comis[. Neduremit, când a avut ocazia l-a întrebat de ce a procedat a=a. Judec[torul i-a spus: <Înainte eram avocat =i era slujba mea ca s[te ap[r, acum este slujba mea s[te judec =i s[te pedepsesc.>

Tr[im clipele când Domnul Isus este la dreapta Tat[lui ca =i Mijlocitor. Orice p[cat duce la moarte, dar prin c[in\ =i prin mijlocirea bunului Mijlocitor, pe care }l avem în cer la dreapta Tat[lui, putem fi ierta\i. Dar este cu totul diferit când cineva p[c[tuie=te împotriva Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este Cea mai ginga=[parte din Dumnezeu =i are toat[protec\ia Tat[lui =i a Fiului. Fariseii plini de invidie =i pizm[aprins[L-au învinuit pe Domnul Isus c[scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor (Matei 12:24). Hula împotriva Duhului Sfânt este ca o stânc[în mijlocul m[rii de care se pot sf[râma corabiile.

Inten\ia mesajului este de a scoate la lumin[acest mare pericol, pentru a putea fi evitat. Corabia poate fi nou[, scump[, plin[cu bunuri, dar dac[love=te stânc[totul este pierdut. Harul lui Dumnezeu care aduce mântuirea s-a ar[tat, dar el are acest hotar de limit[pe

care dac[cineva îl trece ajunge la faliment =i ruin[spiritual[. Fariseii din textul citat erau disperați în împietrirea inimii lor. Vedeau minunile f[cute de Domnul Isus, =i în gândul lor =tiau c[numai dac[cu cineva este Dumnezeu poate face acele minuni, =i totu=i au luat hot[r`rea de a huli acele minuni f[cute prin Duhul Sfânt. Erau disperați, pentru c[se vedeau p[r]sivi de oameni care erau s[tui de înv[urile =i restricțiile lor omene=ti. Vedeau c[=i-au pierdut popularitatea în fa\a noroadelor, =i într-un ultim efort disperat s-au decis s[mearg[împotriva luminii =i s[spun[c[minunile f[cute de Domnul Isus nu sunt de la Dumnezeu.

Ceea ce finalizeaz[acest p[cat de hul[este gândul omului, care este cunoscut numai de om =i de Dumnezeu. Domnul Isus le cuno=tea gândurile. C`nd un om hule=te f[r] s[=tie ce face sau f[r] s[=tie c[este o lucrare a lui Dumnezeu mai poate avea sc[pare. Pe cruce Domnul Isus a fost hulit, dar El S-a rugat Tat[lui s[-I ierte fiindc[ei nu =tiau ce fac. Dac[nu ar fi existat posibilitatea iert[rii, Domnul Isus nu ar fi cerut iertare pentru ei Tat[lui. Fariseii =tiau ce fac =i totu=i au comis p[catul ve=nic, au hulit lucrarea Duhului Sfânt cu bun[=tiin[.

Ce înseamn[aceasta pentru noi? S[accept[m orice lucrare? Nicidecum. Orice lucrare trebuie trecut[prin filtrul Cuvântului lui Dumnezeu: Biblia. Nu dispre\uim prorociile =i nu stingem Duhul, cum ne înva[=i apostolul Pavel. Ceea ce trebuie s[facem noi este s[cercet[m totul =i s[lu[m ce este bun. Dup[ce am cercetat =i, când în fiin\ a noastr[=tim c[o lucrare este de la Dumnezeu, bazați fiind pe Cuvânt, trebuie s[o accept[m în smerenie, fie c[ne place sau nu. Saul înainte de a deveni apostol al neamurilor era un prigonitor al Bisericii. Lega b[rb[și =i femei, îi arunca în închisoare =i chiar c[uta s[-i fac[s[huleasc[. Mai mult decât atât era =i un criminal, pentru c[se învoise la omorârea cu pietre a lui +tefan. +i totu=i Dumnezeu l-a ales ca s[fac[din el un vas de cinste, un vas al îndur[rii cu care s[îndrume multe suflete la mântuire.

Ni se pare c[Dumnezeu alege ciudat =i diferit de noi oamenii. Noi poate am fi zis c[un a=a om nu merit[s[tr[iasc[. Dumnezeu îns[i-a ie=it în cale, l-a iertat =i l-a mântuit pentru c[, a=a cum

spune =i apostolul Pavel mai târziu, a lucrat din ne=tiin\[. Avea zel pentru Dumnezeu, dar era total gre=it pân[ce Dumnezeu i-a ie=it în cale. Ca oameni, poate am fi spus c[un astfel de om merit[cea mai mare pedeaps[, dar Dumnezeu i-a privit inima, apoi l-a ales. L-a primit =i i-a ar[tat ce are de suferit pentru Numele Lui. P[catul hulei împotriva Duhului Sfânt este comis atunci c`nd o persoan[este încredin[at[c[o lucrare este de la Dumnezeu =i totu=i spune, din diferite motive c[nu este de la Dumnezeu. Acest p[cat ve=nic nu se comite din gre=eal[, ci se poate comite numai cu bun[=tiin\[. Fariseii au v[zut c[lucrarea este de sus, iar în gândul lor au =tiut aceasta, dar totu=i au spus c[minunile sunt f[cute cu puterea lui Beelzebul. Au umplut m[sura =i au trecut hotarul milei lui Dumnezeu.

Cu totul altfel se desf[=oar[cazul celor doi so\i cu numele de Anania =i Safira. Anania =i Safira au min\it de bun[voie pe Duhul Sfânt =i au fost lovi\i cu moartea pe loc. Dac[azi cineva hule=te =i nu cade mort nu înseamn[c[i-a mers cu acest p[cat groaznic. Pân[la urm[nimeni nu scap[cu nimic. Orice p[cat va fi pl[tit cu sentin\[de iad ori va fi pl[tit de fondul harului =i a iert[rii jertfei Domnului Isus. Nici un suflet nu poate ocoli judecata lui Dumnezeu. Nici o fapt[=i nici un gând nu trece f[r[ca s[fie înregistrat sus. S[avem grij[deosebit[cum ac\ion[m =i ce spunem când avem de-a face cu lucrarea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este Mângâietorul care ne mângâie, ne cârmuie=te în tot Adev[rul, spre folosul sufletului nostru =i al Împ[r\iei lui Dumnezeu. El trebuie p[trat printr-o via\[sfânt[, trebuie ascultat, pre\uit =i adorat. Duhul Sfânt este Dumnezeu =i este cel mai mare dar pe care un om îl poate primi pe p[mânt f[cundu-se astfel p[rta= firii dumnezeie=ti.

De obicei nimeni nu se ajunge la acest p[cat de hul[peste noapte. Începe cu o via\[spirital[dezordonat[. Omul începe s[g[seasc[anumite p[cate a=a zis mai mici, atractive, caut`nd scuze =i pretexte pentru a le practica. O continu[împotrivire la îndemnul =i prevenirile de aten\ionare ale Duhului Sfânt îl pune pe om într-o situa\ie vulnerabil[, dezechilibrat[. C[r[mid[cu c[r[mid[de neascultare pune un zid de desp[r\ire între om =i Dumnezeu. Sunt

indicii care trebuie să tragă semnale de alarmă în viața noastră. Dacă nu avem dorința de rugăciune, de a citi Cuvântul, de a avea părți cu frații în adunare, trebuie să verificăm unde se pierde puterea care ne îndemna la aceste lucruri. Dacă unui butoi îi lipsește o doagă oricât ai pune în el nu vine apă. Dacă duminica te bucuri în adunare, dar marți și joi ești gol și te simți lipsit de bucuria mântuirii trebuie verificate doagele. Undeva se pierde puterea. Dacă duminica sunt bune cântările duhovnicești, și în timpul săptămânii ascultăm muzica lumii, puterea se va pierde. Dacă duminica sunt folosite cuvintele duhovnicești, și în timpul săptămânii se trece la bancuri, jumătăți de adevăr și chiar minciuni, puterea se va pierde. Lucruri ca și acestea descarcă foarte repede bateria duhovnicească, consumă rezervorul de putere și ne face slabi în fața ispitelor. O astfel de trăire, de a urma pe Domnul de departe, face din credincios un foc pictat care arată frumos, dar nu mai dă nici o căldură.

O vorbă veche spune că un gram de prevenire face mai mult decât o tonă de cură a bolii. Întristarea Duhului Sfânt aduce adormirea conștiinței urmată fiind de lipsa muștrării de cuget. Apoi inima se împietrește, ochii spirituali își pierd vederea și discernământul, făcând astfel sufletul insensibil la pericol. După ce Moise a făcut toate lucrurile pentru Cortul întâlnirii, a făcut și o perdea la ușa care separa interiorul cortului de lume, de pustie și de orice alt lucru (Exod 40:28). După ce a fost pusă această perdea și numai după aceea s-a coborât slava Domnului și a umplut cortul. Dacă vrei slava Domnului, plinătatea trăirii cu Duhul Sfânt, trebuie să ai această separare de lume. Această separare și punere deoparte se numește sfințenie. Trebuie să ai timpul acela prețios dintre tine și Domnul, când tragi acea perdea, lași totul și toate și petreci timp cu El în părți. Când slava Lui se va coborî, primul lucru pe care-L va face va fi comunicarea la nivelul conștiinței sau în alt fel identificarea a ceea ce nu-i place Duhului Sfânt în viața ta. O astfel de trăire te va păzi întotdeauna de a comite păcatul fatal. Lumina de sus vine și ne arată drumul, dar este responsabilitatea noastră să umblăm pe acel drum al ascultării de Dumnezeu.

Evrei 6:4-6: <C[ci cei ce au fost luminați odat[, =i au gustat darul ceresc, =i s-au făcut părtași Duhului Sfânt, =i au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu =i puterile veacului viitor =i care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarși, =i aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, =i-L dau să fie batjocorit.> Noi, ca oameni, nu avem dreptul să spunem că cineva a comis păcatul veșnic, întrucât noi nu cunoaștem gândurile oamenilor. Este treaba stăpânului ce face cu robul său. Putem doar să spunem din experiență că unii primesc puterea de căință, iar alții nu pot să se mai pocăiască =i dispar din familia Domnului. Păcatul împotriva Duhului Sfânt este o posibilitate pentru orice om, =i noi trebuie să veghem pentru că Dumnezeu ne vrea cu gelozie pentru El. Să nu întristăm pe Duhul Sfânt cu care am fost pecetluită pentru ziua răscumpărării. Când nu suntem siguri de o lucrare e mai bine să tăcem =i să urmărim rezultatul decât să ne pronunțăm =i apoi să ne aflăm că am greșit, =i cuvintele noastre ne-au pus împotriva Duhului Sfânt.

Cineva îmi spunea că un fel de a afla dacă cineva este oaie sau lup este să-l împungi puțin. Dacă este blând =i scoate sunete de oaie este un indiciu, iar dacă urlă ca lupul este un alt indiciu. O sugestie mai bună însă este să ceri ajutorul oamenilor lui Dumnezeu a căror trăire o cunoști. Când nu suntem siguri să cerem ajutorul slujitorilor altarului. Păstorii =i diaconii rânduiește de Dumnezeu =i de Biserică, care cu ajutorul Scripturii, pot discerne în ceea ce este de înut =i între ceea ce trebuie lăsat. Dacă nu te-ai împăcat cu Dumnezeu încă, nu da odihnă pleoapelor până nu te împaci cu El prin jertfa Domnului Isus.

Amin

18

COMORI

<Nu v[strânge\i comori pe p[mânt....> Matei 6:19-34

Nu multe lucruri se v[d mai clar ca =i faptul c[lumea cu tot ce ofer[ea este nestabil[=i trec[toare. Totul este într-o stare de continu[schimbare. Este o stare creat[de oameni care vor mai mult, vor altceva, vor pe altcineva, vor mai bine, vor mai frumos, mai eficient, vor altceva decât ce au. Totul trece, totul se schimb[, totul curge, spunea un filozof. Textul abordat vorbe=te de comori. Nu ar fi un lucru în\elept s[-\i pui comoara pe un vapor care =tii c[se va scufunda. Lumea este acest vapor. Am vrea lucruri care r[mân =i care nu se clatin[. <...=i lumea =i pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu r[mâne în veac> (1 Ioan 2:17). <Ele vor pieri, dar Tu r[mâi> (Evrei 1:11).

To\i oamenii se leag[de ceva. Dac[\i s-a legat inima de ceva ce pune în pericol locul unde î\i vei petrece ve=nicia, f[orice =i oric`t te-ar costa =i scap[de el. Textul spune simplu =i clar: <Nu v[strânge\i comori.> Materia se degradeaz[, =i goana dup[ea absoarbe =i irose=te via\a omului clip[cu clip[. Apoi este pericolul ho\ilor. Cel mai mare ho\ este diavolul, care a furat prin =iretenia lui nevinov[ia omului. Ho\i sunt în toate \rile p[mântului dar nu în |ara de Sus. Multe lucruri cump[rate stau nefolosite în loc s[fie date în folosul lucr[rii lui Dumnezeu. Omul vrea câ=tig, dar o dat[cu el vine r[spunderea fa\ de Dumnezeu. Moda este o molie nes[\ioas[care nu este niciodat[satisf[cut[. Omul are de ales în a se potrivi chipului veacului acesta sau a se potrivi chipului lui Hristos. Lucrurile ce se pot vedea cu ochii nu sunt adev[ratele comori, pentru c[ele trec o dat[cu întrebui\area lor. Sunt comori ce nu pier =i care sunt permanent în siguran\.

Cuvântul Domnului ne sf[tuie=te s[strângem comori, dar nu pe p[mânt. Dac[ai lua un lup =i l-ai dresa s[nu m[nânce oi nu ai reu=i s[faci aceasta complet, pentru c[instinctul carnivor este în firea lui. Chiar dac[pe moment s-ar p[rea c[ai reu=it, tot va m`nca oi. A=a este =i omul din p[mânt. Caut[ p[mânt. Tot ce v[d ochii no=tri este ie=it din p[mânt. Oricât ar dori s[ fie de modest c`nd îi vine ocazia se folose=te de ea ca s[strâng[avere. A c[uta folosul altuia este parte din miezul tr[irii cre=tine.

Cum se strâng comori sus în cer? Mai întâi trebuie deschis un cont la banca de sus. Dup[ce omul este n[scut din nou face fapte în r[bdare care sunt v[zute =i înregistrate sus. Omul nou ac\ioneaz[natural în a strânge comori sus, dup[cum un pom bun =i s[n[tos nu face un efort special ca s[fac[roade bune. El numai acelea =tie s[le fac[. Omul firesc umbl[dup[lucruri p[mânte=ti, pe c`nd cel duhovnicesc umbl[dup[folosul sufletului. Credinciosul înva\ c[tot ce \ine pentru el va pierde, dar tot ce pune în mâna Domnului se adun[ca o comoar[sus în cer. O comoar[cu care o dat[ajuns la destina\ie se va întâlni. R[splata va începe de la un pahar de ap[rece care l-ai dat în numele Domnului. Unde ne este comoara acolo este =i inima noastr[.

În anul 1947, c`nd s-a f[cut reforma monetar[, valoarea bancnotelor bancare care erau în circula\ie s-a anulat peste noapte. Un om bogat a ie=it afar[în strad[cu doi saci de bani =i =i-a luat via\ a. S-a v[zut în=elat, furat =i p[gubit de tot ce avea el de valoare. Inima l-a în=elat. El credea pân[atunci c[este un om liber dar, de fapt, era un rob al banilor. Credinciosul este legat de ce are prin credin\]. Investe=te timp, energie, bani, dragoste =i tot ce ai în Împ[r\ia lui Dumnezeu.

În timpul primelor prigoane ale Bisericii primare, un cre=tin a fost dus în fa\ a autorit[ilor pentru a fi intimidat =i convins s[se lepede de Hristos. Procesul a avut loc a=a: <Dac[nu te lepezi de Isus al t[u, îni confisc[m toate averile!> Cre=tinul a r[spuns: <Nu ai putere pentru c[sunt la loc sigur.> Adic[în cer. <Te voi exila!> a tunat instan\ a, la care cre=tinul a r[spuns: <Tot p[mântul este al Domnului.> <Ri=ti s[fii crunt b[tut>, strig[judec[torul. Cre=tinul

spuse: <Mă bucur să am harul de a suferi pentru Cel care +i-a dat viața pentru mine.> Instanța explodă cu ultima amenințare: <Îți tai capul!> la care creștinul răspunde plin de pace: <Abia aștept să ajung la Stăpânul meu.> Pe cel ancorat în cer nu îl poate atinge răutatea omului. Cel care este nestatornic, când cu cerul când cu lumea, dă ocazie să fie clătinat și chiar doborât.

Trăim timpul când mulți din cei ce tocesc buncile bisericilor se zbat din răspuțeri să mulțumească doi stăpâni. Domnul Isus ne spune că nu va putea nimeni să facă aceasta. Inima omului nu poate cuprinde două iubiri, după cum teaca de sabie nu poate primi două săbii. Mamona, dumnezeul bunștării, a fost și este slujit cu credințioasă. Unul din stăpâni îndeamnă la a iubi și a strânge comorile pământului, iar celălalt spune să te dezlipești de ele, căci iubirea lor îți aduce moarte. Un vulcan a erupt pe o insulă și toți locuitorii au trebuit să fie evacuați. Fiecare își lua în mână ce avea de preț și fugea spre portul insulei unde un vapor aștepta. O bătrânică se căznea să ducă un balot mare de plante uscate pe care ea le numea prețioase. Când puterile i s-au epuizat de marele efort și nu a mai putut duce balotul, a refuzat să meargă la vapor fără de el. A rămas lângă balotul cu plante și a preferat mai bine să moară acolo decât să se despartă de averea ei formată din buruieni uscate.

Omul firesc este că totul este trecător, dar totuși strânge cât poate mai mult, fără să se îmbogățească fără de Dumnezeu. Cel credincios își strânge comorile sus, unde moliile nu le rod și hoții nu le fură. În ziua mare a răsplătirilor Dumnezeu nu va număra lei, dolari sau altă valută, ci va răsplăti pe fiecare după sacrificiul depus și după cum a îndrumat sufletele la Hristos. <Faptele tale se vor întoarce asupra capului tău> spune Obadia. Faptele tale nu ale altuia. Nu se vor încurca dosarele, ci fiecare va fi răsplătit după cum a slujit Domnului.

De ce strânge omul comori pe pământ? Printre motive sunt îngrijorarea și neîncrederea în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Evrei 13:5: <Nicidecum n-am să te las.> Psalmul 37:5: <Încredințezi soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra.> Copilului, când este înțut de mâna tare a tatălui, nu îi este

fric[. <Arunca\i asupra Lui toate îngrijor[rile voastre> (1 Petru 5:7). Mentea poate fi un mare bun sau un mare r[u. Depinde de cine o conduce. Amos 6:13: <Voi v[bucura\i de lucruri de nimic.> Credinciosul cârmuit de Duhul Sfânt nu strânge lucruri de nimic. Un credincios =tie s[accepte =i s[pun[limite în via\a lui. Avem promisiunea c[dac[c[ut[m mai întâi Împ[r\ia lui Dumnezeu =i neprih[nirea Lui toate celelalte ni se vor da pe deasupra (Matei 6:33).

O vorb[veche spune: <Strânge omul ca furnica, când moare nu ia nimica.> Evrei 13:5: <S[nu fi\i iubitori de bani. Mul\umi\i-v[cu ce ave\i, c[ci El }nsu=i a zis: «Nicidecum n-am s[te las, cu nici un chip nu te voi p[r[si.»> Fiecare inim[este o împ[r\ie cu legi =i st[p`n. Îngrije=te-te de a lui Dumnezeu, =i Dumnezeu va îngriji de ale tale. Un om a fost chemat de Domnul în misiune, dar el a cerut voie ca mai întâi s[-l îngroape pe tat[l s[u. Era o expresie obi=nuit[în acele \inuturi care nu însemna c[îi murise tata, ci însemna c[pân[ce tr[ie=te tata va sta cu el, cu afacerile casei, iar când nu va mai fi el =i va termina treburile, va veni =i-L va urma. Aceasta era lista priorit[\ilor lui. Care este a ta? Vine o zi când nu se va mai putea lucra =i strânge comori sus. Vine noaptea când nimeni nu va mai putea lucra. Omului nu îi vine s[cread[când este vorba de ceva care nu-i convine.

Un om =i-a dorit mult s[aib[în casa lui un aparat folosit de meteorologi care s[-i indice starea vremii în viitorul apropiat. Dup[ce a economisit bani îndeajuns, a venit =i ziua când aparatul cu un mecanism sofisticat a fost adus la u=a casei sale. Spre marea lui dezam[gire acul indicator era blocat în dreptul cuvântului taifun. A tot b[tut cu mâna în cutia de lemn frumos l[cuit[, dar în zadar c[acul nu se mi=ca. Sup[rat l-a împachetat. A doua zi când a mers la serviciu în ora=, pentru c[locuia la periferie, a luat aparatul =i l-a trimis înapoi fabricii împreun[cu o scrisoare plin[cu cuvinte dure. La sfâr=itul zilei de lucru s-a întors acas[, dar nu =i-a mai g[sit casa. Aparatul indicase corect. Trecuse un taifun cu un vârtej grozav care a distrus multe case, printre care =i a lui.

I se spune omului de r[spunderea mare ce o are de a=i preda via\a Domnului =i de a folosi via\a cu câ=tig duhovnicesc, dar

omului i se pare c[mai are timp sau spune c[n-o fi chiar a=a. Biblia indic[cu precizie c[vine o zi a socotelilor pe care nu o poate ocoli nimeni. Unora li se pare absurd a crede în a=a ceva, ca omul care nu credea indicatorul de vreme, dar Domnul va aduce acea zi pentru c[a promis. Domnul a promis c[}=i va da via\ a pentru oi =i a f[cut-o. A promis c[}=i va zidi Biserica =i a f[cut aceasta. A promis c[va trimite Duhul Sfânt =i L-a trimis. A promis c[va veni din nou cu r[splata pentru fiecare =i sigur va veni. E=ti tu gata? Tr[ie=te cu putere ziua de azi pentru Dumnezeu. Nu jertfi pacea zilei de azi pentru îngrijorarea zilei de mâine. Domnul va purta de grij[. El îi va da putere pentru fiecare zi. Strânge comoara ta în cer.
Amin

19

DUHUL SFÂNT

<...S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.> Fapte 10:44

Biblia este cartea care ni-L descopere pe Dumnezeu. Ne arată cum este El și ce planuri are pentru noi. Există o dorință ascunsă în adâncul ființei omenești de a-L cînta pe Creator. Mitologia greacă descrie felul în care grecii și-l închipuiau pe dumnezeul lor. Credeau într-o ființă supremă care era în controlul Universului. Credeau într-un zeu =ef cu numele Zeus care era mai mare peste alți zei cu mai puțină putere, însă toți erau predispuși a pedepsi pe om cu sau fără motiv. În această credință a grecilor, Prometeu, un zeu mai mic vrînd să ajute omul i-a dat foc ca să-i uureze viața. Pentru aceasta Zeus l-a pedepsit legându-l de o stîncă în mare și chemînd vulturii să mînce din el. Astfel de închipuiri explică de ce aduceau încontinuu jertfe acestor zei ca să-i îmbuneze.

Și românii aveau mulți dumnezei, dar ei au ajuns să își zeifice conducătorii care erau capricioși și cu toane, gata să ia viața oricărui supus la cea mai mică suspiciune de trădare. Păgânii L-au cîntat pe Dumnezeu orbecînd prin obiceiuri, tradiții, idolatrie și L-au numit chiar și un Dumnezeu necunoscut. Biblia are ca autor pe Duhul Sfânt. El a inspirat oamenii lui Dumnezeu să scrie și să ni-L facă cunoscut pe Dumnezeu ca un Creator Suveran, dar și ca Dumnezeul care are căldura și dragostea unui Tată bun și iubitor. Biblia ne prezintă un singur Dumnezeu adevărat în trei persoane: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt. Fiecare participă la lucrarea de mîntuire a omului.

Cu ajutorul Lui acest mesaj va încerca să descrie ce se întîmplă

când Duhul Sfânt se pogoră peste un om și mult dorită și necesară experiența noastră din nou are loc. Din Cuvântul Domnului cunoaștem că noi suntem alcătuiți din trup, suflet și duh. Trupul este ceea ce vedem, sufletul este gândirea, intelectul, emoțiile sau inima omului, duhul omului este locul unde Duhul Domnului lucrează în mod direct cu omul, la fel ca Templul din Ierusalim care avea o curte exterioară, locul Templului și locul preasfânt. Putem încerca să explicăm ce face Duhul Sfânt în noi, dar niciodată nu putem explica felul cum lucrează. Este o lucrare ce ne depășește, dar îi vedem efectul care începe în interior și apoi se răsfrânge în exterior, afectând orice aspect al vieții de creștin. Când omul aude Cuvântul lui Dumnezeu poate ajunge la o cunoaștere despre Dumnezeu și astfel începe credința în Dumnezeu.

Prima dată Duhul Sfânt trezește în noi ceva ce este de la Dumnezeu, dar care este inactiv. După aceea Duhul Sfânt ne dă ceva ce nu am avut niciodată. În primul rând trezește în noi mintea noastră, pentru a putea deosebi ce este bun de ce este rău, pentru a putea numi bine ce Dumnezeu numește bine și pentru a putea numi rău ce Dumnezeu numește rău. Un om poate fi înzestrat cu calități deosebite. Poate fi un meseriaș egal, poate cunoaște tot sistemul politic de la formularea unei legi și până la aplicarea ei în cele mai mici detalii, poate avea virtuți omenești care îl fac deosebit de folositor societății în care trăiește, dar cu toate acestea nu vede în persoana Domnului Isus nici o frumusețe, nimic de dorit, și nu vede nici un folos în a trăi o viață sfântă.

Aici este punctul unde Duhul Sfânt intervine, curățându-l și astfel mintea noastră este trezită și luminată, iar omul spune: <Acum văd, acum înțeleg.> Nici un om, nici o coală, nici un predicator nu poate face această trezire a gândirii noastre în om decât Dumnezeu-Duhul Sfânt. Duhul Sfânt schimbă felul de gândire bolnav și încețoșat și pune în picioare stâlpii gândirii noastre. Trupul devine Templul Duhului Sfânt care are ca altar mintea sfințită de sângele scump al Domnului Isus, pentru ca orice gând să fie făcut ascultător de Hristos. După ce mintea noastră este trezită și hotărârea de a-L urma pe Domnul este făcută, Duhul

Sfânt planteaz[în om puterea de a face voia lui Dumnezeu. Duhul Sfânt d[omului puterea de a se împotrivi oric[rei pâng[riri de p[cat =i de a face fapte vrednice de un om n[scut din nou. C`nd ai de-a face cu un om care nu este n[scut din nou ai de-a face cu trupul =i sufletul sau inima lui. Acesta este nivelul maxim la care un om poate deveni a=a zis bun =i moral.

Duhul omului se folose=te de minte dup[cum mintea se folose=te de trup. Dup[cum mintea spune piciorului s[p[=easc[, mâinii s[se ridice, tot a=a duhul omului, în care Duhul Sfânt a pus putere =i a aprins flac[ra dragostei, spune min`ii: <am dorin`a s[m[rog> sau <vreau s[m[hr[nesc din Cuvântul Domnului.> Solomon spune c[a v[zut un lucru r[u sub soare, =i anume robi mergând c[lare =i voievozi mergând pe jos. Duhul trebuie s[fie la rang de voievod astfel înc`t prin intermediul min`ii s[conduc[trupul. Iar trupul trebuie s[fie supus dorin`elor duhului în care locuie=te Duhul Domnului. Un st[pân în`elept î=i hr[ne=te bine sluga, o îmbrac[bine, ca s[nu-l fac[de ru=ine, dar o las[tot slug[. Aceasta este rela`ia s[n[toas[ dintre trup, suflet =i duh. Un trup f[r[ suflet este mort. Un suflet în care duhul nu con`ine această minunat[putere a Duhului Sfânt este un duh f[r[via`. Apostolul Pavel scrie la Efeseni 2:1: <Voi era`i mor`i în gre=elile =i p[catele voastre în care tr[ia`i odinioar[.> Eram mor`i, dar tr[iam? Eram mor`i, dar p[c[tuiam? +tim c[mor`ii sunt cei mai de treab[, pentru c[ dac[-i lauzi nu se mândresc =i dac[ cineva i-ar batjocori ei tot de treab[ r[mân. Cum spune Apostolul Pavel c[ eram mor`i, dar tr[iam? Trupul nostru viu era condus de mintea noastră p[c[toas[. Ochii vedeau, inima cerea =i primea, dar duhul din noi era f[r[via` pân[ c`nd Duhul Sfânt a intervenit =i a trezit mintea s[n[toas[. Apoi, în urma deciziei sincere pentru Hristos a plantat puterea de a tr[i o via` sfânt[de copil al lui Dumnezeu.

Puterea aceasta e pus[în noi când se pogoar[Duhul Sfânt peste noi. Este o putere ce ne d[posibilitatea de a trimite =i primi mesaje Sus prin rug[ciune. Duhul omului înnobilat de puterea de Sus sugereaz[gânduri pe care le transmite min`ii, care apoi folosindu-se de trupul rob le pune în aplicare. Sunt st[ri de Tabor, st[ri de în[l-

oare sufletească și p[er]t[re]ie în rug[ă]ciune cu Cerul, când aproape c[ă] u[nt]ești pe p[er]m[an]ent și sim[ți] c[ă] ești în prezen[ța] Celui Sfânt. Nimic, niciodată nu întrece această experien[ță] a pogorării și umplerii cu Duhul Sfânt. Cei ce trăiesc aceste clipe sunt cu adev[er]at cei mai fericiți oameni de pe p[er]m[an]ent. După ce eu am avut această experien[ță], nimeni nu mă mai poate cl[ă]tina din credin[ța] c[ă] există un Dumnezeu bun și iubitor care și rev[er]să bunătațea asupra omului.

Purtăm această comoară a Duhului Sfânt în vasul acesta de lut care este trupul nostru. Duhul Sfânt este în noi ca focul într-o locomotivă, care prin puterea aburului pune în mișcare biețele pentru ca locomotiva să meargă pe șine. Așa Duhul Sfânt pune în mișcare sufletul peste care se coboară ca să-l facă să meargă pe cele două șine care sunt credin[ța] și fapta.

Duhul Sfânt face pentru noi ceea ce vântul face pentru corabia cu pânze. Fără de vânt oricât de bună ar fi corabia ea nu înaintează. Cel ce are această experien[ță] a umplerii cu Duhul Sfânt poate să spună cu adev[er]at c[ă] a gustat ce bun este Domnul. În urma c[ă] înveți și a poc[ă]in[ș]ei orice om poate cere acest dar minunat. Nașterea din nou poate să dureze clipe, dar ca să ia Hristos chip în noi și să rodească durează toată viața. Când un suflet primește umplerea cu Duhul Sfânt toată povara păcatului, care apăsă asupra conștiinței, cade la p[er]m[an]ent și chiar făcându-i strălucire. Devine o faptură nouă în Hristos.

Așa se pogărește Duhul Sfânt. Aceasta este experien[ța] mea și a milioane de suflete. Până un om nu are această experien[ță] nu știe ce este adev[er]ata fericire. Această experien[ță] este absolut necesară ca să poți trăi din plin pentru Dumnezeu. Omul nu poate fi convertit prin acțiuni fizice. A încercat Roma și alte religii prin așezare de armate, închisori, instituții de chinuire a trupului, a lucrat prin amenin[țări], confiscări de averi și vărsări de sânge, dar niciodată nu au reușit să nască pe cineva din nou. Numai Duhul Sfânt face această lucrare. La această stare de înnoire nu se poate ajunge prin predica vreunui om, pentru că omul nu este decât un instrument care poate fi folosit de Dumnezeu, însă cel ce face înnoirea este numai Duhul Sfânt. Poate un etiopian să-și schimbe culoarea

pielii? întreb[Biblia. Nicidecum. Tot a=a nu poate omul face această[lucrare singur.

La predica unui p[stor s-a predat un be\iv ce intrase în biseric[. Dup[o s[pt[mân[dormea culcat pe trotuar cu sticla în mân[=i acoperit cu cartoane. Un alt be\iv strig[la pastor, care tocmai trecea pe totuar: <Uite omul pe care l-ai poc[it tu.> Predicatorul a r[spuns: <Se vede c[l-am poc[it eu, c[ci dac[îl poc[ia Dumnezeu nu era aici.> Un om nu poate poc[i un alt om. Un om poate convinge un alt om s[se lase de tutun, b[utur[sau alte vicii, dar s[-i scoat[r[ul din inim[niciodat[. Dup[cum omului îi este imposibil s[creeze o musc[din nimic sau cea mai mic[granul[de nisip tot a=a de imposibil îi este s[creeze o inim[nou[. Ca oameni noi proclam[m vestea bun[a mântuirii =i dorim mântuirea tuturor, dar numai Duhul Sfânt treze=te mintea s[n[toas[=i na=te din nou. Prin predici, c[r\i, casete, bro=uri, cânt[ri sau alte mijloace, Dumnezeu bate la inima omului =i îl cheam[la poc[in\[. Poc[in\ a este o porunc[dat[chiar de Domnul Isus. F[r[decizia de a primi pe Domnul Isus ca Mântuitor nu este mântuire.

Apoi, cel ce }l prime=te pe Domnul Isus în via\ a lui =i-L cere va primi darul Duhului Sfânt. Cine cere, cap[t[, =i cine caut[, g[se=te, este promisiunea C[r\ii care nu minte. Apoi El trebuie p[strat în vasul curat al inimii, dar nu trebuie l[sat nefolosit. Duhul Sfânt te face roditor =i dac[aduci mult[road[Tat[l va fi prosl[vit. Onor[m pe Duhul Sfânt când }l l[s[m s[rodeasc[în noi. Uleiul Lui se înmul\ e=te pe m[sur[ce îl folosim în orice activitate f[cut[spre slava lui Dumnezeu. El te va face roditor =i martor al Lui. Poc[in\ a, na=terea din nou, umplerea, rodirea, dependen\ a de El, te face ca s[ai ca destina\ie Cerul. Dore=ti tu, cu adev[rat, Duhul Sfânt?

Amin

20

RAI

<Ferice de cei ce î-i spal[hainele, ca s[aibe drept la pomul vie\ii, =i s[intre...> Apocalipsa 22:14

O tân[r] a primit o carte de poezii, pe care dup[ce a r[sfoi-t-o pu\in a pus-o dezinteresat[în stiva de c[r\i care nu îi pl[ceau. S-a întâmplat ca dup[un timp s[-l întâlneasc[pe autorul acelei c[r\i, =i împrejur[rile au f[cut ca ei s[se cunoasc[=i s[ajung[la o prietenie strâns[. Cei doi s-au îndr[gostit unul de cel[lalt =i urmau s[se c[s]toreasc[. Tân[ra a reg[sit cartea cu poezii =i a început s[o citeasc[din nou cu un interes deosebit. Erau acelea=i cuvinte, acelea=i strofe, dar de data aceasta în fiecare rând g[sea o comoar[, =i fiecare strof[parc[o f[cea s[aib[mai multe sentimente de dragoste pentru viitorul ei so\. Ce s-a schimbat? Aceea=i carte, acelea=i strofe acum erau pre\ioase pentru ea. Ceea ce s-a schimbat a fost faptul c[acum îl cuno=tea =i îl iubea pe autor.

De multe ori se întâmpl[la fel cu Biblia. Încearc[unii s[o citeasc[, dar o g[sesc plictisitoare =i chiar o pierdere de timp. Apoi o închid frumos =i o pun în bibliotec[spun`nd c[ ei cunosc Biblia. O Biblie închis[ nu hr[ne=te. +i pân[ c`nd nu }l cuno=ti pe autor nu po\i s[o îndr[ge=ti. Când ajungi s[-L cuno=ti pe Domnul Isus, El î\i devine iubit al inimii tale, =i cuvintele Lui devin perle pre\ioase. El este Unul =i nu este un al doilea, vei spune despre El. El a preg[tit pentru cei ce-L slujesc un loc care nu-i preg[tit de mâini omene=ti ca s[se mai strice, un loc în <odihna Lui>, un loc numit Cer sau Rai.

Cartea Apocalipsei ne d[detalii despre locul de destina\ie al sufletului mântuit care îl iube=te pe Domnul Isus. <Iat[cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, =i ei vor fi poporul Lui,

=i Dumnezeu }nsu=i va fi cu ei. El va fi Dumnezeuul lor. El va =terge orice lacrim[din ochii lor. +i moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici \ip[t, nici durere, pentru c[lucrurile dintâi au trecut> (Apocalipsa 21:3-4). A=a va fi în Rai. Raiul nu este o stare, o condi\ie în care treci, ci este un loc real, o \ar[care are un Împ[rat. Cunoa=tem lucruri despre Cer doar într-o m[sura limitat[. Cei ce au avut harul de a vizita cerul spun c[sunt acolo lucruri care la mintea omului nu s-au suit.

Dou[femei în vârst[c[l[toreau cu avionul peste ocean. Una era nelini=tit[, mai ales când privea afar[, iar cealalt[era plin[de pace. <|ie nu \i-e fric[?> spune cea care era nelini=tit[. R[spunsul a fost: <Nu mi-e fric[. Am dou[fete în cer, =i una la Cleveland spre care c[l[toresc acum. Nu =tiu pe care am s[o întâlnesc mai întâi, dar oricum sunt mul\umit[.> Ei nu îi era fric[de moarte. Moartea în-seamn[câ=tig pentru sufletul credincios care =i-a strâns comoara în cer. Avea n[dejdea care nu în=eal[, =i aceasta o f[cea mul\umit[cu orice ar fi decis Dumnezeu pentru ea. În cer nu sunt bap=ti=ti, cre=tini dup[Evanghelie, penticostali, ortodoc=i, metodi=ti, catoloci sau alte feluri de denomina\iuni. Acolo vor locui cei n[scu\i din nou, cei ce =i-au sp[lat hainele pentru a avea dreptul s[între pe por\i în cetate. Acolo vor locui cei mântui\i. Acolo este unitate =i nu este dezbinare. Nu sunt nici alegeri, pentru c[Dumnezeu va fi Împ[rat Suveran în veci. Acolo nu va fi noapte, ci va fi lumin[f[r[întrerupere =i nu va fi nevoie de soarele cu care suntem obi=nui\i ca s[lumineze (Apocalipsa 22:5). În Cer nu sunt cimitire, pentru c[sufletele nu vor muri. În cer nu vor fi spitale, pentru c[cei mântui\i nu vor fi bolnavi. În cer nu vor fi adun[ri s[le rup[lupii. În Cer nu vor fi cei ce rup adun[ri, ci Dumnezeu va fi totul în to\i. Nu este dar mai mare ca mântuirea care se prime=te prin credin\a în Domnul Isus. Dac[în fiecare diminea\[, cineva \i-ar pune un milion de dolari în banc[, dac[ai fi cel mai frumos om, dac[ai fi cel mai de=tept, cel mai s[n[tos sau dac[ai avea cea mai frumoas[familie, ar fi totul în zadar f[r[de mântuire. F[r[dreptul de a intra în Rai ai fi cea mai nenorocit[fiin\[, de pe p[mânt. }n Marcu 8:36 Domnul Isus spune c[unui om nu i-ar folosi la nimic s[aib[toat[

lumea dac[î=i va pierde sufletul. Care om are toat[lumea? Care om nu are necazuri =i probleme?

În 1 Ioan 2:17 citim c[lumea =i pofta ei trece. Ar fi un târg r[u dac[\i-ai pierde sufletul în schimbul a orice de pe p[mânt. Mulți sunt cei ce fac acest târg r[u. Tot ce ofer[lumea este trec[tor =i este un ad[post al minciunii (Isaia 28:17). Este r[u de cel ce nu are refugiu, dar este =i mai r[u de acela care are refugiu fals. Solomon a încercat toate a=a zisele fericiri p[mânte=ti, =i la sfâr=it le-a declarat a fi o goan[dup[vânt =i o de=ert[ciune. A pus pl[cerile =i =tiin\ a la examen =i le-a declarat falimentare în a da omului pace =i fericire. A g[sit c[adev[rata fericire =i datorie a oric[rui om este s[se team[de Dumnezeu =i s[p[zeasc[poruncile Lui. A spus c[ce este strâmb nu se poate îndrepta =i ce nu este nu poate fi num[rat.

Lucrurile lumii nu pot îndrepta caracterul dec[zut al omului. Lini=tea =i siguran\ a pe care o d[lumea nu pot fi num[rate pentru c[nu sunt un produs al lumii. Lini=tea =i siguran\ a sunt urm[ri ale împ[c[rii omului cu Dumnezeu. Domnul Isus cheam[orice om p[-c[os la ad[postul jertfei Sale. Acest ad[post face chiar u=oar[trecerea din via\ în spre Rai. Un faimos predicator, cu numele Moody, spunea în ultimele clipe: <Dac[a=a se moare, nu e r[u, cerul se deschide, Dumnezeu m[cheam[!> Unde ne cheam[? La Rai, dac[e=ti împ[cat cu El. Cunoa=tem vorba faimoas[a lui Spurgeon care a spus c[o s[ne mir[m de cei pe care-i vom înt`lni în cer =i o s[ne mir[m de cei pe care nu-i vom g[si în cer. O cântare spune: <Dac[vrei s[locuie=ti, Sus în sl[vile Cere=ti, leap[d[al t[u p[cat, s[ai sufletul curat.> Dac[vrei. F[r[voin\ =i decizie pentru Dumnezeu nu este mântuire. Leap[d[din via\ a ta tot ce \i se pare r[u =i nu vine din încredin\are. Caut[pacea =i sfin\irea ca s[-L po\i vedea pe Dumnezeu, sfin\irea din l[untru =i de afar[. Un b[rbat trebuie s[fac[leg[m`nt cu ochii ca Iov, s[ pun[ str[ji tari la poarta g`ndurilor. Femeia dac[nu are de vândut nimic s[nu fac[reclam[printr-o expunere provocatoare a trupului, pentru a nu se înc[rca cu p[catul celui slab pe care-l face s[p[c[tuiasc[.

Fiecare aspect al vie\ii trebuie verificat în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Pofta lumii =i l[ud[ro=enia vie\ii va opri pe mulți de a

intra în Cer. }n Cer nu este p[cat. Acolo nimic spurcat =i întinat nu va intra. Ipocri\i sunt în toate \[rile p[mântului, dar în cer nu vor fi. La serviciu am auzit tineri care au spus c[nu se duc în cer, ci se duc în iad, pentru c[acolo au mers =i merg to\i prietenii lor, =i acolo o s[aib[loc petreceri. Le-am spus s[î=i ia concediul dac[vor fericire de acest fel, pentru c[în iad nu este nici fericire, nici concediu. În iad ne spune Cartea ce nu minte c[va fi plânsul =i scrâ=nirea din\ilor. Dac[azi plou[am speran\ a c[mâine va fi vreme frumoas[. În iad nu exist[speran\ de mai bine.

Iadul este un loc real, unde omul î=i aduce aminte de toate relele ce le-a f[cut =i de toate ocaziile ratate de a primi mântuirea. Cel ce intr[în iad trebuie s[abandoneze orice n[dejde. Am auzit o femeie spunând c[dac[o anumit[persoan[merge în rai ea nu vrea s[mearg[în rai. Ce nebunie =i orbire spiritual[. Domnul Isus spune c[: Împ[r\ia Cerurilor este a celor care sunt ca ni=te copii, fiindc[ei se iart[repede =i nu \in mânie =i ur[unul pe altul. Este îngust[calea =i strâmt[poarta care duce }n Rai. Domnul Isus spune c[sunt pu\ini cei ce merg pe această cale, dar sunt pu\ini =i cei ce intr[pe această poart[. Multora li se pare pre\ul ascult[rii prea mare =i aleg târgul cel r[u de la cel[lalt st[pân. +i totu=i nu vor fi pu\ini cei care vor fi acolo în Rai.

Domnul Isus ne spune c[de-a lungul anilor p`n[la prima învire se va ajunge la un num[r mare a celor mântui\i. Domnul Isus ne spune c[vor veni mul\i de la apus =i de la r[s[rit =i vor sta la mas[cu Avraam, Isaac =i ceilal\i mântui\i. Omul st[la mas[când are ceva de discutat, când are ceva de scris sau studiat, dar cel mai mult st[la mas[când m[nânc[. În cer vor fi cei ce vor str[luci ca stelele, spune Daniel. În cer vor fi r[spl[tiri diferite, în m[sur[faptelor =i a sacrificiului depus pe p[mânt, care-\i vor dovedi dragostea ce ai avut-o fa\ de Împ[rat. În cer nu vor fi poveri de dus. Nu va fi plâns pentru copiii neascult[tori sau membri de familie care nu vor s[slujeasc[Domnului deloc sau care alearg[dup[rânduielile lor =i nu dup[ale Bibliei. Acolo va fi =tears[orice lacrim[. Ioan 12:26: <Dac[}mi sluje=te cineva, s[M[urmeze; =i unde sunt Eu, acolo va fi =i slujitorul Meu. Dac[Îmi sluje=te cineva, Tat[l îl va cinsti.>

Cum cinste-te un Împ[rat? La ce te po\i a=tepta?

Demult, la curtea \arului, cineva a întrebat care este cinstea cea mai mare ce \i-o poate da \arul. R[spunsul a fost: cinstea cea mai mare este ca în timp ce urc[mul\imea treptelor c[tre tronul împ[r[tesc, în mijlocul mul\imilor adunate în sala tronului, s[se opresc[=i s[vorbeasc[cu tine. Iov spune c[ochii lui îl vor vedea, =i El îi va fi binevoitor. Pentru mine o privire binevoitoare a Împ[ratului va fi îndeajuns, cople=itor de bine. Dacă L-ai cinstit pe Fiul atunci =i Tat[l te va cinsti, c[ci cine }l prime=te pe El }l prime=te pe Cel ce L-a trimis. Singurul lucru f[cut de om care va fi în Cer vor fi urmele cuielor în palmele M`ntuitorului. Totul este bun =i frumos în cer, dar cea mai mare fericire din cer pentru mine este faptul c[acolo este =i Domnul Isus. El este Domnul meu, care a murit pentru un p[c[tos ca mine. Vei fi =i tu acolo?

Când iscoadele trimise în Canaan s-au întors înapoi cu roadele \[rii =i au dat o dare de seam[au spus: <Bun[\ar[ne d[Domnul, Dumnezeul nostru!> Ei s-au r[zvr[tit =i nu au ajuns în Canaan. Ce vei face tu?

Amin

21

BÂRNA

*<De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui t[u, =i nu te ui'i cu b[gare de seam[la bârna din ochiul t[u?>
Matei 7:3*

To'i care au fost de câteva ori la Biseric[cunosc din Cuvântul lui Dumnezeu c[nu îi este îng[duit omului s[judece pe semenul s[u. Nu neg[m necesitatea unui grad de discern[mânt cu privire la ce numim p[cat. Dac[alegem s[judec[m mândria noastră va fi mângâiat[. Este semnul c[în via'a noastră duhovniceasc[dragostea s-a r[cit, =i în locul ei apare o stare de critic[u=or iritat[. Este provocat[de orice nu-i convine firii care ac\ioneaz[o dat[ce dragostea nu mai este în scaunul de control.

În primul rând este potrivit s[spunem c[noi nu am fost numi'i judec[tori. Nu avem competen\ta de judec[tori, nu cunoa=tem toate împrejur[rile =i detaliile pân[la nivelul duhului. Nu trebuie ca s[judec[m, pentru c[Dumnezeu va judeca. Cuvintele noastre bune =i aduc[toare de mângâiere sau rele =i critice sunt ca ni-te pietre aruncate în sus =i care vin înapoi. <Dac[ochiul t[u este r[u tot trupul t[u va fi plin de întuneric> (Matei 6:23). Este ceva în om care îl face s[dea aten\ie, s[cheltuiasc[timp în a vedea gre=eala altuia, dar pe a lui s[o ignore sau s[nu o vad[.

Într-un ora= din statul Virginia, când \ara era la început, pentru un timp a intrat în vigoare o lege dup[care omul putea fi pus în închisoare dac[nu mergea duminica la biseric[. Acela=i ora= avea legi care tolerau =i încurajau comer\ul cu sclavi, pentru c[ora=ul avea de câ=tigat din taxele încasate]n urma tranzac\iilor de vânzare =i cump[rare a sclavilor. Erau oameni ce pedepseau o gre=eal[, dar încurajau o alta =i mai mare. Erau oameni ce nu=i vedeau bârna

din ochiul lor. Un copil s-a sculat noaptea și citește Biblia. Tatăl copilului așezându-se lângă el, a intrat în cameră. Copilul care citea a spus tatălui: <Numai eu citeșc Biblia, iar frații mei dorm.> Tatăl a spus copilului că este mai bine să doarmă decât să judece. Ce bine se exprimă apostolul Pavel când spune: <Cine mă va scapa de acest trup de moarte?> Oamenii au judecat chiar și pe Domnul Isus, și după aceea au pus în rândul oamenilor făcători de rele. <Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu l-am fi dat noi în mâinile tale> (Ioan 18:30). Atunci și acum oamenilor li se pare că =tiu îndeajuns pentru a fi îndreptățiți să judece. Aceasta se poate întâmpla chiar în Biserică dacă nu veghem.

În general cei ce deschid ușile bisericii se împart în trei grupe. Primul grup este ca lumea. Duminică pentru ei e bună cântarea de laudă, iar în restul săptămânii e bună muzica lumească. Duminică aceștia se îmbracă cuviincios, iar în restul săptămânii nu-i deosebești de lume. Acelora care au un astfel de standard Cuvântul le spune că vine o zi când unul va fi luat, iar altul va fi lăsat. Vine o zi când caprele vor fi despărțite de oi. Aceștia Cuvântul le spune că prietenia cu lumea este vrăjmie cu Dumnezeu. Tot aceștia Cuvântul le spune că prietenii rele strică obiceiurile bune.

Din a doua grup fac parte judecătorii. Cum intră omul pe ușa bisericii îl pune în iad dacă nu e la standardul lui. Judecătorul, cum e legat baticul, haina, lungimea rochiei, grosimea de vopsea pe față, predica și orice le cade-n calea ochilor. Pe aceștia Domnul îi cheamă să înțeleagă că El voiește mila și nu judecă. Celor din grupul judecătorilor Domnul le spune că El este Domnul și El va judeca. Ei stau pe scaunul de judecător unde numai Dumnezeu are dreptul să stea.

Din a treia categorie fac parte cei care sunt Mireasa Domnului. Ei privesc la slăbiciunile lor și depind de puterea susînătoare a Duhului Sfânt. Ei sunt cei care efectuează majoritatea lucrului din via Domnului. Așa se întâmplă că 80% din lucru este făcut de 20% din credincioși. Aceștia Cuvântul le spune: <Cine este sfânt să se sfințească și mai departe.> Domnul vine în curând și răsplata Lui este cu El.

O femeie p[c[toas[a fost adus[înaintea Domnului ca s[o judece pentru p[cat, cu toate c[dup[Lege trebuia s[fie adu=i am`ndoi participan`ii la p[cat. Domnul Isus, care =tia p[catul ei, r[utatea =i viclenia oamenilor, a îndrept[\it pe cel care nu avea p[cat s[ia primul piatra =i s[dea în femeia p[c[toas[. Acuzatorii femeii au plecat unul câte unul pentru c[to`i erau vinova`i de ceva. Singurul care a tr[it f[r] p[cat a fost Domnul Isus. <Voi judeca`i dup[înf[\i=are> (Ioan 8:15).

Firea veche a omului are ochi de Argus, din mitul grecesc, care avea o mie de ochi. Iscode=te, cânt[re=te =i dispre\uie=te. Noua fire n[scut[din Dumnezeu este cu totul altfel. Ea spune: <O, de-a= avea eu limbi o mie, =i mii de buze s[cuvânt, pe tonuri mii o armonie, spre slava Celui pururi Sfânt!> Fiecare din noi suntem condu=i de firea p[mânteasc[sau de firea nou[duhovniceasc[. Cum s[facem ca s[biruiasc[partea cea bun[? Un om avea doi câini de aceea=i vârst[=i ras[. La privire ar[tau identici. Ace=ti doi câini tot timpul se luptau între ei. St[pânul câinilor a fost întrebat care este mai tare. El a spus c[acela este mai tare care vrea el. Tot ce trebuie s[fac[este s[-l hr[neasc[pe unul, iar pe cel[lalt s[nu-l hr[neasc[vreo dou[zile. Cel care a fost hr[nit va fi mai tare.

Ceva asem[n[tor se întâmpl[cu omul vechi =i omul nou. Cel care este hr[nit este mai tare. Acest fel de a fi, de a judeca, este =i datorit[firii vechi mo=tenite din Adam. Un om s-a dus la predicator s[caute pricin[de vorb[=i i-a spus c[el nu e de acord cu]n-v[\[tura despre p[catul originar. Predicatorul i-a spus c[nu trebuie s[fie de acord, pentru c[deja este în el. Avem tendin`a s[ vedem o gre=eal[ a fi mai mare dac[ a comis-o cineva decât atunci când noi comitem aceea=i gre=eal[. <S[ n-ai în sacul t[u dou[ feluri de greu[\i> (Deuteronom 25:13). Nu osândi pe altul. Poate c[ îi cuno=ti gre=eala, dar poc[in`a nu i-o =tii. El se poate poc[i în ultimul ceas, iar tu po`i s[r[mâi cu judecata. Nu da curs =i loc de a se dezvolta gândul r[u despre cineva.

În biseric[trebuie =i disciplin[, dar disciplina nu înseamn[osândire. 1 Ioan 4:1: <Prea iubi`ilor, nu da`i crezare oric[rui duh...> Aici trebuie s[includem =i gândurile ce ne trec prin minte =i care

ne îndrept[esc s[judec[m =i s[vedem paiul din ochiul fratelui. Iart[cum ai fost iertat. Iart[a=a cum vrei s[fii iertat.

Un credincios care era pe patul mor\ii nu era deloc speriat =i avea fa\ a senin[. Cei din jur, care-l cuno=teau ca pe unul care a fost doar c[ldicel în via\ cu privire la lucrurile sfinte, l-au întreat cum de este a=a de lini=tit în fa\ a mor\ii. Omul înainte de a pleca a r[spuns: <Nu pot t[gd[ui sl[biciunile mele. Îngerii chiar mi-au prezentat o list[=i m-au întreat dac[le cunosc. Le-am spus c[DA, dar de când m-am poc[it n-am judecat pe nimeni, =i am uitat tot r[ul ce mi s-a f[cut. În acea clip[au rupt lista.> Omul a pledat f[gd[ui\ a scris[la Luca 6:37: <Nu judeca\i, =i nu ve\i fi judeca\i; nu osândi\i, =i nu ve\i fi osândi\i; ierta\i, =i vi se va ierta.> O promisiune a lui Dumnezeu, o promisiune a Aceluia care poate face orice afar[de a spune un neadev[r. Un cec semnat de mâna Lui pentru to\i aceia care vor s[aplice în via\ a lor garan\ia Lui Dumnezeu. <S[nu ne mai judec[m dar unii pe al\ii. Ci mai bine judeca\i s[nu face\i nimic, care s[fie pentru fratele vostru o piatr[de poticnire sau un prilej de poticnire> (Romani 14:13). <Cine e=ti tu, care judeci pe robul altuia? Dac[st[în picioare sau cade, este treaba st[pânului s[u: totu=i, va sta în picioare, c[ci Domnul are putere ca s[-l înt[reasc[pentru ca s[stea> (Romani 14:4). <Dar pentru ce judeci tu pe fratele t[u? Sau de ce dispre\uie=ti tu pe fratele t[u? C[ci to\i ne vom înf[\i=a înaintea scaunului de judecat[al lui Hristos> (Romani 14:10). Tr[ie=te moto-ul: <Ierta\i, =i vi se va ierta>, =i nu v[va fi fric[de moarte.

Amin

22

ALEGE

<...Cine este pentru Domnul, s[vin[la mine!>

Exod 32:26.

Un ofi\er a strigat înaintea unui pluton format din noi recru\i: <S[ias[afar[din rând croitorii!> Au p[=it afar[din rând câ\iva solda\i. Unul dintre ei când a fost trimis s[lucreze la uniforme a spus c[el nu este croitor, ci doar numele lui este Croitor. Sunt oameni care poart[numele de cre=tini, dar nu sunt. Cre=tinii sunt oameni care o dat[ce au primit pe Domnul Isus în via\a lor î=i modeleaz[via\a ca s[semene cu a Domnului Isus, folosind Biblia care le arat[cum este El. Când cite=ti acest capitol din cartea Exodului te g[se=ti în fa\a unei priveli=ti cople=itoare. O mare de oameni ce vorbesc aceea=i limb[, poart[acela=i fel de înc[l[minte =i îmbr[c[minte, =i peste to\i parc[auzi vocea lui Moise ca un tunet: <Cine este pentru Domnul s[vin[la mine!> A cerut poporului atunci, pe loc, s[fac[o alegere între dou[c[i. Calea ascult[rrii de Dumnezeu sau calea idolatriei care-i f[cea vr[jma=i cu Dumnezeu.

A=a este =i ast[zi. Doar dou[c[i. Cu Hristos sau f[r[de Hristos. Nu exist[stare de neutralitate. Neutralitatea este o pozi\ie unde nu strângi cu El =i aceasta te pune împotriva Domnului Isus Hristos. G[sim în cartea Judec[torilor c[un sat, un grup de oameni, nu au vrut s[participe la luptele Domnului. Meroza s-a ales cu blestem, =i de la acel moment dispare din Biblie. Au ales neutralitatea, iar }ngerul Domnului a socotit aceasta a fi împotriva Domnului. A fost necesar pentru Moise s[pun[aceast[întrebare poporului, pentru c[poporul se dep[rtase de Dumnezeu =i î=i f[cuse un vî\el de aur în jurul c[ruia dansau. Moise fusese plecat în mun\i s[vorbeasc[

cu Dumnezeu =i s[primeasc[Legea =i în numai 40 de zile poporul a alunecat înapoi la idolatrie. Au spus c[nu =tiu ce s-a f[cut cu Moise =i s-au dedat la idoli. Când Moise s-a reîntors =i a v[zut destr[blarea a =tiut c[poporul a provocat pe Dumnezeu la mânie =i a strigat tare: <Alege\i cu cine sunte\i azi.> Nu pe ascuns, nu prin purt[tori de cuvânt, ci cu gura voastr[. Aici se poate vedea puterea unui om cu principii tari. Mul\imea nu i-a afectat integritatea. Mul\imea nu l-a intimidat, ci prin curaj =i credin\i pune piciorul în prag =i nume=te r[ul r[u. Un om împotriva a milioane. Un om c[luzit de Dumnezeu. Cine vrea s[fie un a=a om trebuie s[fac[ce a f[cut Moise. Nu voia mea, ci voia Lui. Nu voia mul\imii, ci voia Lui. Chiar dac[pierzi popularitatea alege voia Lui.

Pilat ar fi vrut ca s[fie neutru pe undeva. Ar fi vrut s[nu-L condamne pe Domnul, dar a vrut s[mul\umeasc[=i strig[tele mul\imii. În fa\ a lui Pilat strig[tele mul\imii au biruit. Oricâte posibilit[ti =i variante apar, toate se reduc numai la dou[. Cu El sau f[r[El. Pentru El sau împotriva Lui. Aceast[alegere influen\ eaz[totul; caracter, conduit[, fapte, destin ve=nic. Dumnezeu ne d[la to\i libertatea s[alegem. Dumnezeu nu dore=te moartea p[c[tosului =i nu \ine seama de timpul de ne=tiin\[, dar o dat[ce ai ajuns expus luminii Lui]l cheam[pe om s[aleag[. <Iau ast[zi cerul =i p[mântul martori împotriva voastr[c[\i-am pus înaintea via\ a =i moartea, binecuvântarea =i blestemul. Alege via\ a, ca s[tr[ie=ti, tu =i s[mân\ a ta> (Deuteronom 30:19).

Satan are o strategie eficace. Se nume=te mâine. Nu =tii ceasul plec[rii de pe p[mânt sau al revenirii Domnului, ca s[ia ce este al Lui. Dac[nu-L alegi nu e=ti al Lui =i nu vei zbura la cer, ci vei r[mâne în necazul =i urgia Lui care va veni peste locuitorii p[mântului. Nu este inten\ia acestui mesaj ca s[fac[pe cineva s[ia o decizie bazat[doar pe emo\ie sau fric[. Lucrurile trebuie cânt[rite =i gândite pe baza Cuvântului care nu minte, =i apoi trebuie luat[o decizie pentru via\ a ve=nic[. Spurgeon chema oamenii la poc[in\|. Îi chema s[se predea, dar nu-i chema duminica s[ias[în fa\[, ci spunea c[cei ce L-au primit pe Domnul Isus]n via\ a lor s[vin[în ziua urm[toare la casa de rug[ciune,

adic[luni, ca s[stea de vorb[cu ei. Numai cei serios interesa[i de m[ntuire veneau [n ziua urm[toare ca s[-i confirme predarea =i alegerea f[cut[. Cine vrea adev[rata libertate? Dac[Fiul te face slobod, numai atunci vei fi slobod cu adev[rat.

Acuma c[teva sute de ani se foloseau cor[bii numite galere pentru comer[=i chiar pentru r[zboi. Aceste cor[bii erau m[anate de for[a a sute de v[sla=i sclavi, care erau lega[i cu lan[uri unul de altul cu v[sla [n m[an[. Ace=ti sclavi duceau o via[de mizerie. Li se d[dea un minimum de hran[ca s[nu reduc[profitul care-l aducea corabia st[p[nelui, iar o dat[stor=i de puteri =i s[n[tate erau biciui[i pentru c[nu tr[geau la v[slle destul de tare. Apoi mor[i erau arunca[i ca un gunoi peste bordul corabiei. Se [nt[ampla s[fie criz[de sclavi, =i atunci se recurgea la o metod[de angajare deosebit[. [n pia[a ora=ului, [n jurul unei mese pe care erau puse pungi multe =i grele de aur, se [inea o festivitate de recrutat oameni. Num[rul mare al pungilor atr[geau o mul[ime de oameni. Orice b[rbat s[n[tos putea c[=tiga o pung[cu aur prin aruncarea zarului. Dac[d[dea cu zarul num[r mare lua punga cu aur, iar dac[d[dea cu zarul un alt num[r nu primea aur, ci i se punea imediat [n jurul g[atului lan[ul de sclav. Oamenii se [nghesuiau la o =ans[s[c[=t[ge aur, =i galerele se umpleau cu sclavii necesari pentru a naviga.

C[=i nu=i v[nd ast[zi libertatea, con=tiin[a, s[n[tatea, onoarea =i inevitabil sufletul pentru nimicuri, nu pentru o pung[cu galbeni. Puterea [ntunericului nu lucreaz[opt ore, nu ia pauz[de mas[, nu ia concediu, ci f[r[[ncetare face oferte =i pune la[uri [n calea omului ca s[nu fie m[ntuit. Chemarea la m[ntuire se face =i ast[zi. Alege[i! Dac[vii la El trudit =i [mpov[rat vei g[si odihn[. Este promisiunea Lui. Dac[[nsetezi dup[starea de pace, pe care nici un om nu \i-o poate da, vino la Isus Hristos. El ast[zi iart[pe p[c[tos. <...voi ierta nelegiuirea, =i nu-Mi voi mai aduce aminte de p[catul lor> (Ieremia 31:34). Un alt glas se aude azi, mai tare ca glasul lui Moise. <[n ziua de pe urm[, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat [n picioare, =i a strigat: «Dac[[nseteaz[cineva, s[vin[la Mine, =i s[bea. Cine crede [n Mine, din inima lui vor curge r[uri de ap[vie, cum zice Scriptura»> (Ioan 7:37-38).

El îți dă o inimă nouă care simte prezența cu Duhul Sfânt. Prezența cu Duhul Sfânt nu este o formulă teologică, ci este modul în care credinciosul se raportează la fenomenul supranatural al prezenței lui Dumnezeu în viața lui. Cine este pentru Domnul? Cine este pentru o trăire sfântă? Cine este pentru o viață de slujire și sacrificiu? Alege pe Isus. Alege viața ca să trăiești.

Amin

23

RUGĂCIUNEA

<...vârșă-i-v/ inimile înaintea Lui!> Psalmul 62:8

Psalmul 63 este un psalm al lui David, care arată dependența lui de Dumnezeu =i încrederea deplină pe care o avea în El. Ne încurajează ca să ne golim inima înaintea Domnului, pentru că El este Ajutorul care ne poate ține și nu cădem. Golirea inimii o facem noi, iar umplerea o face El. Psalmii aruncă o lumină clară în viața noastră despre cum trebuie să ne rugăm. Orice ar fi cineva să facă în viață, dacă nu este să se roage încă este un neștiutor. Suntem puși aici pe pământ ca să-l glorificăm pe Dumnezeu =i să ne bucurăm de El. Aceasta se poate numai prin intermediul rugăciunii. Rugăciunea este aceia care ne dă harul de a avea o relație cu Dumnezeu =i fără de care am fi doar niște animale de muncă. Când cineva vine la Domnul trebuie să înceapă cu rugăciunea pe care a făcut-o =i ucenicii Domnului la Luca 11:1: <Doamne, învață-ne să ne rugăm.> Rugăciunea care te duce în cer aduce cerul în inima ta prin puterea Duhului Sfânt. Până când omul nu ajunge să guste rugăciunea făcută în cercetarea Duhului Sfânt încă nu a ajuns să guste dulcea viații de credincios. Până nu se ajunge la această stare de temperatură înaltă de topire a firii =i a umplerii cu putere de sus omul nu are în viața lui decât religie. Religia este obositoare =i plictisitoare fără de prezența Duhului Sfânt în rugăciune. Această stare de har face cerul o realitate.

Se practică mult rugăciunea de gimnastică. Sus jos =i apoi iar sus =i iar jos. Experiența mea este că rugăciunea este o scară pe care urci. Este o stare de prezență care se intensifică până la punctul unde simți puterea Duhului Sfânt. Dacă urci două trepte pe o scară =i mă cobor, =i după aceea iar urci trei =i mă cobor, cum aș putea

ajunge la cap[tul sc[rii? Scopul este s[ajungi în prezen\ta Lui. Dacă st[ruie=ți ajungi înaintea Lui =i poți ca s[fii umplut de El. Este vorba de o lupt[=i de o insisten\[. <V[îndemn, dar, fra\ilor pentru Domnul nostru Isus =i pentru dragostea Duhului Sfânt s[v[lupta\i împreun[cu mine în rug[ciunile voastre.>

Dacă ai urcat odat[pân[în prezen\ta Lui, =i vasul t[u a fost odat[umplut, nu vei mai fi mul\umit cu rug[ciunile seci =i f[r] putere. Omul firesc se roag[la necaz. Omul duhovnicesc se roag[tot timpul pentru c[aceasta este treaba lui. Cum este treaba croitorului s[croiasc[haine, a brutarului s[fac[pâine, a=a este treaba credinciosului s[se roage. Atunci poate spune ca psalmistul: <Dormeam, dar inima îmi veghea.> Umbl[m pe strad[, dar cugetul nostru este la Domnul =i spunem ca David: <am întotdeauna pe Domnul înaintea mea.> Dacă cineva nu este obi=nuit cu o unealt[se obose=te repede cu ea. Am fost la \ar[=i am vrut s[cosesc, dar nu numai c[m-am obosit foarte repede, dar am fost =i de râsul tuturor cosa=ilor. Înainte de a încerca, eu m-am uitat la ei cum coseau =i mi se p[rea foarte u=or. Se p[rea c[nu depun mult efort. Dar dup[ce am încercat, i-am privit ca pe ni=te în\elep\i. Dacă nu e=ți obi=nuit cu rug[ciunea, cu a p[stra pe Domnul în cuget, rug[ciunea poate fi un lucru obositor.

Rug[ciunea este un instrument fin =i sensibil. Rug[ciunea noastră nu-L ajut[pe Dumnezeu, ci ea ne p[strez[leg[tura de comunicare cu El. Domnul Isus ne înva\[ca s[ne rug[m în duh =i în adev[r]. Ne rug[m cu mintea dar ne rug[m =i cu duhul, ne înva\[apostolul Pavel. Duhul nostru este vasul ce con\ine puterea de sus. Este o parte din noi care vrea rug[ciune, care vrea lucrurile de Sus. Tot ce f[cea Domnul Isus era în dependen\[de Tat[l. Via\ta de rug[ciune demonstreaz[această dependen\[a noastră de Dumnezeu. Rug[ciunea este o în[l\are a duhului =i a inimii noastre c[tre Dumnezeu. Este o comunicare dintre Creator =i f[ptur[. De obicei oamenii închid ochii când se roag[=i nu este r[u ca s[poat[s[\in[gândurile mai bine în control. Când conduc este normal s[m[rog cu ochii deschi=i. Este starea =i obiceiul care înseamn[pentru mine a practica prezen\ta Domnului. Ori unde a= fi, El m[aude. Chiar

dac[e=ti pe strad[, iar cercetarea Lui atinge corzile inimi la care numai Duhul Sfânt are acces, te treze=ti spunând: <Te iubesc Doamne !> sau <Bun e=ti, Doamne, cu mine!> sau cum îi d[duhul s[spui. A=a se poate practica ce spune apostolul Pavel tesalonicenilor: <Ruga\i-v[ne-ncetat> (1 Tesaloniceni 5:17). Nu înseamn[a sta numai pe genunchi pentru c[trebuie s[mergi la munc[, la =coal[, la treburile vie\ii. <C[ci Domnul }=i întinde privirile peste tot p[mântul, ca s[sprijineasc[pe aceia a c[ror inim[este întreg[a Lui> (2 Cronici 16:9). Oriunde ai fi este =i El acolo. Rug[ciunea st[ruitoare, unde e=ti umplut, unde nu e=ti întrerupt, unde po\i ca s[urci scara pân[sus, este de cele mai multe ori pe genunchi.

Domnul Isus avea obiceiul s[-+i ridice ochii în sus: <Îi mul\umesc, Tat[!> Pe Ilie îl g[sim c[se ruga cu capul pe picioare. Al\ii se roag[culca\i, întin=i la p[mânt. Al\ii în picioare ridic[mâini curate c[tre Dumnezeu. Al\ii g[sesc c[locul cel mai bun pentru ei este pe genunchi, în semn de umilin\ înaintea Marelui Împ[rat. Al\ii au g[sit secretul c[pot ajunge în cap[tul sc[rii sus prin cântarea de laud[care se transform[în rug[ciune. +i rug[ciunea are câteva legi. Ea se face în numele Domnului Isus, prin care avem intrare slobod[la Tat[l. Rug[ciunea se face cu credin[, pledând promisiunile Lui =i cer`nd Voia Lui peste voia noastr[, f[r[a dicta, =i înainte de toate tr[ind o via\[curat[. A te ruga înseamn[a-L l[sa pe Domnul s[se apropie de nevoile tale. Este cheia ce ne deschide poarta spre binecuvânt[ri, c[tre Acela ce poate totul. Când trecem prin necazuri, rug[ciunea ne pune la dispozi\ie Cerul =i ne ajut[s[în\elegem cauza necazului sau a suferin\ei. Facem sacrificii când =tim pentru ce. Dac[este un necaz ce ne modeleaz[, ne desprinde de p[mânt =i lucreaz[în noi o greutate de Slav[, rug[ciunea ne ajut[s[ie=im biruitori.

La Matei 7:7 suntem sf[tui\i s[cerem, s[batem =i s[c[ut[m. Cerem cu gura noastr[a=a cum a cerut =i Ana atunci când Eli nu a în\eles-o. Batem cu faptele în poarta de Sus ca =i Cornelia, a c[rui milostenii au ajuns Sus. C[ut[m cu toat[st[ruin\ a ca =i famenul ce se cobora de la Ierusalim =i c[uta mântuire în Cuvânt. Sunt chei ce

deschid =i închid Cerul, ca Ilie. <Voi turna peste casa lui David =i peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare =i rug[ciune> (Zaharia 12:10). Când Dumnezeu vrea ca s[binecuv`nteze pe cineva îl îndeamn[la rug[ciune. Lipsa rug[ciunii duce la paralizarea sim\urilor duhovnice=ti, =i omul devine indulgent =i tolerant cu el =i cu lucruri pe care alt[dat[le considera periculoase sufletului lui. Când pierzi dorin\ a dup[rug[ciune, pierzi pl[cerea de Dumnezeu. S[veghem în vederea rug[ciunii. Domnul are o armat[care înainteaz[pe genunchi =i biruie=te pe genunchi. Vrei s[fii =i tu în ea? Vars[-\i inima înaintea Lui, =i dac[ceri El \i-o va umple cu comoara Duhului Sfânt.

Amin

24

CUM A AJUNS LA NOI CINA

<C[ci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost ar[tat.> Tit 2:11

Harul lui Dumnezeu care ne-a adus mântuirea nou[, Hoamenilor, s-a ar[tat prin Domnul Isus Hristos. Dumnezeu nu a r[mas un spectator atunci când omul prin p[cat a luat-o înspre iad. La sfatul p[ciii de Sus, Dumnezeu Tat[l a hot[rât s[dea pe singurul Lui Fiu la moarte ca plat[pentru p[cat, ca astfel dreptatea Lui s[r[mân[în picioare. Dumnezeu-Fiul a acceptat s[vin[pe p[-mânt, s[ia un trup de om =i s[moar[nevinovat ca plat[pentru p[cat. Dumnezeu-Duhul Sfânt a luat sarcina de a face pe p[c[tos doritor =i setos dup[Mântuire, =i în urma poc[in\ei s[-l nasc[din nou.

Acest aranjament planificat în îndurare îl putem numi planul dup[care a lucrat harul. Harul este mil[ar[tat[pentru omul care nu merita mil[. El ne justific[înaintea lui Dumnezeu ca fiind f[r[p[cat prin înlocuirea ce a avut loc la Gogota. Prin har suntem mântui\i, îns[el nu trebuie în\eles gre=it. Harul nu este un paravan dup[care omul s[continue în p[cat. Nu este pre=ul de care te =tergi de p[catul pe care-l îndr[ge=ti, pentru c[harul nu acoper[p[catul pe care omul îl iube=te, ci acoper[p[catul de care omului îi pare rău. Acest har ne înva[s[o rupem cu p[gân[tatea, adic[cu orice fel de tr[ire care nu este pe placul lui Dumnezeu. Acest har prin care suntem mântui\i s-a ar[tat omului ca fiind Leg[mântul cel Nou. Când este vorba de suflet, tot ce facem trebuie în\eles. Trebuie s[=tim ce credem. Jertfa Domnului Isus este ca o piatr[de hotar. Înainte de moartea Domnului Isus a fost Legea pe care omul s-a dovedit incapabil s[o \in[. De la jertfa Domnului avem Leg[mântul cel Nou =i tr[im timpul harului. Prioritatea câmpului

de lupt[s-a schimbat din afar[, înl[untru omului. Vechiul spunea: <ai grij[c[te omoar[cu pietre dac[p[c[tuie=ti.> Noul Leg[mânt spune: <nu pot s[p[c[tuiesc =i s[întristez pe Iubitul inimii mele, care a murit pentru mine.>

Israelul s[rb[torea Pa=tele, care era o s[rb[toare a eliber[rii din robia Egiptului, dar noi ori de câte ori mânc[m trupul Domnului =i bem sângele Lui s[rb[torim eliberarea sufletului nostru din robia p[catului. Eliberarea lor avea beneficii temporare, dar eliberarea noastră \ine =i se continu[în via\ve=nic[. Domnul Isus a instaurat acest Leg[mânt Nou în seara Cinei, când a luat o p`ine, a frânt-o =i a dat-o ucenicilor S[i zicând: <Lua\i, mânca\i; acesta este trupul Meu> (Matei 26:26). Apoi a luat un pahar, =i li l-a dat zicând: <Be\i to\i din el; c[ci acesta este sângele Meu, sângele leg[mântului celui nou, care se vars[pentru mul\i, spre iertarea p[catelor> (Matei 26:27-28). Pâinea =i rodul vi\ei sunt simbolul vie\ii Domnului Isus date pentru noi. Cei care au intrat în legâmântul cel nou continu[s[ia parte la această mas[în ascultare de porunca Domnului Isus. După ce se cere binecuvântarea pâinii nedospie, care simbolizează lipsa de p[cat, =i a mustului, credinciosul m[nânc[=i bea din ele.

Cine nu m[nânc[=i nu bea nu are via\ în el. După cum mor\ii din cimitir nu m[nânc[, tot a=a mor\ii duhovnicești nu m[nânc[. Nu le trebuie. G[sesc motive c[nu se pot preg[ti. Dacă pentru Cin[care are loc la o dată cunoscut[nu se pot preg[ti, cum s-ar putea preg[ti pentru venirea Domnului care va fi într-o zi necunoscut[? Fr`ngerea pâinii simbolizează trupul Domnului sfârtecat f[r[mil[de biciul roman =i fruntea str[puns[de cununa de spini. Mustul simbolizează sângele scump al Domnului Isus care a curs din r[nile Lui. A=a s-a ar[tat =i a venit Cina la noi. Jertfa Domnului arată neputin\ă omului de a se salva singur. Dacă ar fi fost o alt[cale Tat[l ar fi ales-o, dar plata p[catului este moartea =i cineva trebuia s[pl[tesc[. Jertfa Domnului ne arată dragostea lui Dumnezeu pentru omul c[zut în p[cat. Cine ar mai putea ar[ta a=a potop de mil[=i de îndurare pentru un vr[jma=, cum El a f[cut pentru noi?

Cel ce st[la această mas[, după ce s-a cercetat =i după ce o deosebe=te de oricare alt[mas[, dovede=te o credin\ă vie =i o inim[

recunosc[toare pentru Acela care l-a înlocuit pe p[c[tos atunci când s-a f[cut plata pentru p[cat. Prin acest act \inem în mintea noastră[proasp[t actul de dragoste f[cut pentru noi, pentru c[nu este dragoste mai mare ca aceea a unui prieten care î=i d[via\va pentru noi. P[rt[=ia cu aceste simboluri sfinte arat[ascultarea noastră[, unitatea Trupului lui Hristos =i confirm[dorin\va de a lua parte la această[mas[din nou în Împ[r[ia lui Dumnezeu. Oricine poate ob\ine o bucat[de hârtie alb[. Nu este deosebit de scump[. Dar când pe această[hârtie se pune sigiliul unei \ri hârtia are alt[valoare. Când lâng[sigiliu este gra\ierea un om de la pedeaps[acea hârtie devine extrem de valoroas[. A=a prime=te valoare din partea Cerului pâinea =i mustul. Sunt în lume credin\ele care spun c[acea pâine =i must devin trup =i s`nge, dar noi nu suntem canibali. Noi nu omorâm pe Domnul ori de câte ori st[m la masa aceasta. Noi nu-L înviem pe Domnul la fiecare Pa=ti. El, o dat[a înviat =i este viu în vecii vecilor.

Unii beau uit`nd m[sura =i creaz[o ocazie de batjocur[. Pâinea =i mustul, prin rug[ciunea f[cut[de c[tre slujitorii Domnului, devin simboluri sfinte, prin credin\[\. Ele primesc sigiliul de Sus. Dup[cum hrana sus\vine via\va trupului, tot a=a jertfa Lui sus\vine via\va sufletului. Acest[lucrare se face dup[dimensiuni date cu precizie de Domnul Isus. Chivotul =i corabia lui Noe au fost f[cute dup[dimensiuni date de Dumnezeu =i care au trebuit respectate. Apostolul Pavel spune c[a primit de la Domnul ce i-a înv[\at cu privire la această[mas[(1 Corinteni 11:23). În privin\va acestei mese trebuie s[nu trecem peste ce este scris =i s[nu stric[m Cuvântul. Cel care tr[ie=te ln p[cat =i nu are via\va predat[Domnului dac[ia parte la masa Lui se alege cu osând[. Mai înt`i trebuie c[in\[, poc[in\[, leg[mânt =i dup[aceea omul dovede=te c[într-adev[r vrea mântuire =i poate sta la masa Lui. Iuda a luat parte la masa Domnului =i nu i-a ajutat la nimic, pentru c[inima îi era rea. Centrul înv[\turii =i inima Evangheliei este adev[rul c[Domnul Isus a murit pentru p[c[tos. Propov[duirea crucii, pentru noi care am crezut, este puterea lui Dumnezeu. A=a a venit Cina la noi.

Nu cu mult timp în urm[un foc mare a devastat o por\iune din

parcul Yellowstone. După ce focul a fost stins, un pădurar s-a dus să cerceteze pagubele. Lângă un pom a găsit o pasăre arsă, carbonizată. Scârbit a dat cu piciorul în ea, și atunci au ieșit la iveală două capete mici de pui de pasăre. Acea pasăre a stat acolo și cu prețul vieții ei a ocrotit cei doi pui de focul care a ars totul împrejur. Cei doi pui nu puteau zbura încă, dar pasărea mamă ar fi putut să zboare la un loc de siguranță. A ales să moară pentru puii ei.

Focul mâniei lui Dumnezeu pentru păcătos a căzut asupra Domnului Isus. După ce focul arde o dată nu mai are ce să ardă în același loc. Fiindcă păcatul meu a fost pedepsit în trupul Domnului Isus, eu am fost eliberat, și nu mă mai atinge focul mâniei și dreptății lui Dumnezeu după ce am intrat la apostolul meritului Lui. Când prin credință privești la chipul Domnului atârnat pe cruce, zdrobit de dureri și chinuit de sete, poți începe să înțelegi cât ne-a iubit. Privind la durerile Lui poți să vezi cât de groaznic este păcatul și cât de multă valoare pune Dumnezeu pe sufletul omului. Așa a venit Cina la noi. A suferit moartea și încă moarte de cruce.

Crucea era un instrument pe care erau pedepsiți și omorâți răufăcătorii și ucigașii. Avea scopul să înșpăimânte, să dezonoareze, să producă durere și moarte. Moartea pe cruce este o moarte de blestem, și El a suferi această moarte pentru noi. El ar fi putut să scape și chiar să-și spulbere vrăjmașii când era în dureri, dar atunci noi am fi rămas fără de mântuire. Mulți oameni au fost răstigniți de-a lungul anilor, dar nici unul nu a fost răscădat ca Mielul fără de cusur al lui Dumnezeu. El a fost singurul răstignit care a avut puterea să întrerupă acele clipe de chin pe cruce, dar a băut tot paharul ca voia Tatălui să se facă și noi să avem harul de a fi mântuiți. Așa a venit harul la noi. După cum printr-un om a intrat păcatul în lume tot așa prin Omul-Isus a venit harul mântuitor la noi. După cum prin omul Adam s-a închis drumul către pomul vieții tot așa prin Omul-Dumnezeu Isus a deschis o poartă spre pomul vieții pentru oricine vine la El ca păcătos. Ce faci tu cu păcatul tău? Adam a dat vina pe Eva, dar nu l-a ajutat. Cel ce vine la crucea Domnului prin credință primește iertare deplină. <Îată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui

Iuda un leg[mânt nou> (Ieremia 31:31). Acest Leg[mânt Nou nume=te pe p[c[os iertat prin înlocuire. Cel ce accept[=i intr[în acest leg[mânt st[la masa Domnului =i î=i hr[ne=te sufletul cu meritul Domnului Isus.

Sunt multe feluri de p`ini, dar numai una este pâinea vie\ii. Cât de adev[rat =i vrednic de primit, spune apostolul Pavel, este faptul c[Domnul Isus a venit în lume ca s[moar[pentru cei p[c[to=i, dintre care el se nume=te primul. Cel ce se poc[ie=te, =i în ascultare de El face leg[mânt cu Domnul Isus, poate sta la aceast[mas[numit[Cina Domnului, Cina de tain[sau împ[rt[=irea cu trupul =i sângele Domnului. Masa împ[ratului Arthur era rotund[ca s[arate c[to\i sunt egali. To\i cei ce vin la aceast[mas[sunt egali, pentru c[to\i sunt p[c[to=i ierta\i. La aceast[mas[numai El este mare. Noi suntem <un oarecare> suflet iertat prin har, dar Cel ce st[pe scaunul de Domnie în Ceruri este <Cineva.> Intri la aceast[mas[cu parola: <Isus este Domnul> scris[chiar în inima ta.

Mii de oameni =i-au dat cu bucurie via\ă în timpul prigoanelor pentru c[au refuzat s[spun[câteva cuvinte: <Cezarul este domnul>. Pentru noi numai Isus este Domnul. Avem un singur Domn =i Mântuitor, Isus Hristos Domnul. Dup[cum o familie st[la mas[, a=a familia Domnului st[la aceast[mas[prin care veste=te moarte Domnului pân[va veni El. O cântare spune: <Îngerii în ceruri cânt[, pot m[ri pe Dumnezeu, dar cât despre har s[cânte, ei nu pot, ci numai eu.> Domnul nu a murit pentru îngeri, ci pentru om. Îngerii care =i-au pierdut vrednicia stau =i a=teapt[o judecat[. Tot ce este în Cer a fost încercat. Pentru ei nu s-a g[sit decât dreptate. Pentru om s-a g[sit mil[. A=a a venit harul la noi. Unii credincio=i stau la aceast[mas[o dat[pe lun[sau al\ii o dat[pe s[pt[mân[dup[cum au c[zut de acord. Trebuie avut mare grij[s[nu devin[doar un obicei =i s[nu se ajung[la starea la care a ajuns Israelul care s-a obi=nuit =i s-a plictisit cu mana spun`nd: <Ochii no=tri nu v[d decât pâinea aceasta.>

Un trib de normanzi cal[torea în grup cu familiile =i turmele de animale, stabilindu-se temporar acolo unde g[seau ap[. Dup[ce g[seau ap[, se retr[geau la o distan\ă care ajungea la kilometri de

ap[, =i acolo î=i a=ezau corturile. Un vizitator curios de ciudatul obicei a întreat de ce nu se a=eaz[lâng[ap[. Ei au spus c[fac acest lucrul ca nu cumva copiii lor s[ia apa ca un lucru de apucat, =i la un moment dat s[nu o mai pre\uiasc[. Preferau efortul de a aduce apa de la distan\[, ca astfel s[fie pre\uit[. Cu cât mai mult trebuie s[pre\uim noi harul lui Dumnezeu care ne-a adus mântuirea =i care s-a ar[tat prin Domnul Isus Hristos.

Lu[m parte la această[mas[verificându-ne rela\iile noastre cu semenii =i cu Dumnezeu. Mul\i au fost vindeca\i, chiar în trup, atunci când au luat parte la această[mas[, pentru c[în r[nile Lui noi suntem t[m[dui\i. Cine-L iube=te =i-L ascult[ia parte. Cine-L pre\uie=te =i vrea via\[ia parte. Este singurul fel de a intra, prin jertfa Lui. +tii tu un alt mod? Unii caut[în zadar s[intre în mântuire, prin a fi oameni morali sau prin educa\ie care-i face folositori societ[\ii, prin fapte, =i unii chiar î=i chinuiesc trupul. Nu ne este dat un alt nume în care s[fim mântui\i afar[de Numele Domnului Isus. El este poarta oilor, =i cel ce intr[g[se=te p[=une.

Psalmul 119:59: <M[gândesc la c[ile mele...> Cine vine la masa Lui î=i cerceteaz[c[ile, pentru c[la lumina Lui se vede =i cea mai mic[pat[. Cine neglijeaz[masa Domnului se face vinovat de p[catul nep[s[rii =i a dispre\ului. Dac[vrei s[fii la dreapta Lui se poate numai prin jertfa Lui. Dac[vrei s[ajungi în Slava Lui =i la o asem[nare cu El se poate numai prin jertfa Lui. Dumnezeu a f[cut pentru om ceea ce el nu a putut. Este partea omului ca s[-L primeasc[=i s[tr[iasc[în ascultare de El. <...face\i lucrul acesta spre pomenirea Mea> (1 Corinteni 11:24). Cina ne pune s[privim înapoi, s[nu uit[m pre\ul scump care a fost pl[tit pentru salvarea noastr[. Ne ajut[s[nu uit[m de unde am fost sco=i. Cina ne îndreapt[spre jertfa Lui, care este o sursa de putere pentru credincios. Cina ne pune s[privim înl[untru nostru =i înaintea noastr[. Harul lui Dumnezeu care aduce mântuire s-a ar[tat. Ce faci cu El?
Amin

25

BOTEZUL

<Cine va crede =i se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.> Marcu 16:16

Acunoa=te adev[rul este cea mai bun[gard[împotriva r[t]-
Acirilor. O banc[avea obiceiul ca atunci când angaja un nou
funcionar s[-l \in[pentru mai multe zile într-o camer[unde nu-
m[ra bani. Dup[o perioad[de timp îi strecura câte o bancnot[
fals[între teancurile de bani ca s[vad[dac[cunoa=te bancnota
fals[de cea adev[rat[. Dup[un timp noul angajat]=i dezvoltă un
sim\ prin vedere =i pip[ire care detecta banul fals. Cunoscând
Cuvântul =i strângându-l în inima nostr[vom putea deosebi în-
v[\tura bun[de înv[\tura care duce la r[t[cire. A fi sincer nu este
îndeajuns. Moise a fost sincer când l-a omorât pe egiptean, dar era
gre=it, pentru c[a ac\ionat din firea lui. Este nevoie s[fii sincer,
dar =i corect în ceea ce e=ti sincer.

Biblia este foarte clar[cu privire la acest subiect al botezului, =i
totu=i g[sim o mare varietate de opinii =i interpret[ri în lume cu
privire la botezul în ap[. De la început putem s[spunem c[ideea
de cre=tin nebotezat nu exist[în Noul Testament. În textul citat
Domnul Isus înainte de a Se în[\a la Cer a spus c[: credin\ a în El
=i botezul în ap[sunt condi\ii ce trebuie îndeplinite de c[tre acela
care vrea mântuire. Acest act al botezului este o lege l[sat[de
Domnul Isus, =i nu este n[scocirea vreunei religii sau a vreunui om.
<C[ci to\i sunte\i fii ai lui Dumnezeu, prin credin\ a în Hristos Isus.
To\i care a\i fost boteza\i pentru Hristos, v-a\i îmbr[cat cu Hristos>
(Galateni 3:26-27). Ascultarea de El îmbrac[cu binecuvânt[ri
via\ a aceluia care ascult[=i se conformeaz[Cuvântului, pe când
neascultare dezbrac[sufletul de protec\ia =i binecuvântarea Lui.

Toți oamenii au nevoie de iertare, pentru că toți sunt păcătoși. Sunt păcătoși <oameni buni>, păcătoși de rând și păcătoși mari. În cer nu se intră nici cu păcate mari și nici cu păcate mici. Orice păcat duce la moarte, și omul trebuie să scape de păcat până când este în viață prin a se preda în întregime Domnului, și astfel să i se dea un început nou. Botezul simbolizează această curățire. Botezul în apă este simbolul morții Domnului și al îngropării omului vechi. Ieșirea din apă simbolizează învierea cu Hristos la o viață nouă. Se botează aceia care au intrat într-o legătură directă cu Domnul Isus, prin experiența năstirii din nou și este semnul începerii unei vieți noi.

George Washington pe timpul când era general s-a dus la John Gano, cel ce vestea Cuvântul în acel timp, și i-a spus: <Am cercetat cu de-amănuntul Scripturile, și cred că botezul prin cufundare e cel poruncit în Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea eu cer acum să mă botezi.> Chiar și Domnul Isus a fost botezat de Ioan Botezătorul în apa Iordannului. El nu avea nevoie, dar a făcut-o, ca să ne arate cât de important este să împlinim ce este scris și să ne dea un exemplu de umilință. Cei ce vor să asculte de El se botează în urma pocăinței și după ce primesc pe Domnul Isus în viața lor ca Domn și Mântuitor. Botezul se face după rânduiala dată de Cuvânt. Botezul Nou-Testamental se face în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt prin cufundare în apă. <Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt> (Matei 28:19).

Botezul și Cina Domnului sunt două lucruri ale timpului nou testamental, când religia îmbracă o haină vizibilă. Botezul a fost practicat de apostoli și este continuat până în zilele noastre de toți cei care vor să asculte de El. Prin botez declari Cerului și, chiar, oamenilor credința că Domnul Isus este Fiul Lui Dumnezeu și Mântuitorul tău personal. Dacă nu te rușinezi de El nici El nu se va rușina de tine. Aceia care în urma pocăinței primesc o inimă nouă, care îi face să iubească ce înainte disprețuiau și să urască păcatul pe care înainte îl iubeau, au dorința arzătoare de a asculta și de a se boteza. Acest schimbare este dovada unei inimii noi. Fără viață

schimbat[botezul nu are nici un rost. Sunt mul[i care în=eal[pe slugile St[p`nului care îi boteaz[, dar pe St[pân nu }l în=eal[nimeni. Fariseii au venit la Ioan Botez[torul ca s[-i boteze, dar Ioan i-a refuzat =i i-a trimis s[fac[fapte vrednice de poc[in\la lor.

Unii se boteaz[din motive gre=ite =i nesincere, ca s[fie ajuta[i sau s[se poat[c[s[tori. Acesta este un abuz =i poate avea urm[ri grave. Care botez este bun? Acela unde nu lipse=te apa =i unde candidatul m[rturise=te hot[rârea de a-L urma pe Domnul pân[la moarte. Cât[ap[este nevoie? <...fiind îngropa[i împreun[cu El, prin botez, învia[i în El =i împreun[cu El...> (Coloseni 2:12). Botezul este simbolul mor[ii =i a îngrop[rii noastre]mpreun[cu Hristos. Cui i-ar place s[mearg[prin cimitir =i s[vad[un mort cu o mân[afar[sau cu un picior af[r]? Mortul se îngrop[cu totul, =i cel ce se boteaz[se cufund[cu totul în ap[.

Botezul simbolizeaz[=i schimbarea de st[p`n. Când un om era rob, cu sute de ani în urm[, singurul lucru care-l f[cea liber era moartea sau eliberarea. Noi eram robi ai p[catului =i aveam un st[pân care niciodat[nu ne-ar fi eliberat. O dat[ce am murit fă\ de p[cat în apa botezului vechiul stâpân nu mai are nici un drept asupra noastr[=i avem un nou st[pân, pe Domnul Isus Hristos. Mul[i credincio=i au poze de la evenimentul când au f[cut leg[mânt cu Domnul în apa botezului. Vechiul st[pân mai vine =i ne spune: f[a=a, spune a=a, dar nu-l mai ascult[m, ci putem s[-i ar[t[m poza mormântului nostru în apa botezului când am murit fă\ de el, =i el =i-a pierdut orice drept pe care la avut de-a ne porunceasc[ce s[facem. Împotrivindu-ne lui tare, Cuvântul spune c[el va fugi de la noi. El atac[chiar prin gânduri rele sau chiar visuri. Cer`nd ocrotirea Sângelui Lui po[i s[scapi de ele. Dac[ur[=ti acest fel de gânduri, aceasta arat[c[ele nu sunt ale tale.

Cu timpul, dac[te lipe=ti tare de Domnul, dezvolt[i strategii cu care biruie=ti u=or astfel de pâng[riri ale celui r[u. Când ai s[biruie=ti acestea sau altfel de ispite ia seama la mândrie. Lupta cu m`ndria \ine toat[ via\, =i acela care spune c[ nu are m`ndrie este un om mândru. Privind la sl[biciunile noastre =i la des[vâr=irea Domnului vom fi umili[i întotdeauna. Lupta cu mândria va fi mai

crâncen[acolo unde e=ti mai tare. Dac[nu ai voce ca s[cân\i frumos probabil c[nu te vei mândri în acest punct. Mândria atac[la punctul de succes. Practic[dependen\ a de Domnul =i d[-I Lui meritul pentru orice succes. Apostolul Pavel spune c[a lucrat mai mult ca to\i, dar nu el, ci Harul lui Dumnezeu în El. Desp[r\i\i de El nu putem face nimic bun. <+i prin chiar faptul c[a\i fost izb[v\i de sub p[cat, v-a\i f[cut robi ai neprih[nirii> (Romani 6:18). Nu exist[nici o clip[de independen\[. Devenim robi din dragoste a lui Dumnezeu. Începe o via\[de cuceriri.

Napoleon a spus: <Cuceririle m-au f[cut, =i cuceririle m[sus\in.> Ca =i mersul pe biciclet[, via\ a de cre=tin nu st[pe loc. Câ=tigi pentru El sau pierzi pentru El. Strângi sau risipe=ti. Te sfin\ e=ti mai mult sau te întinezi. Mediocritatea nu este îndeajuns, ci se cere pasiune =i dedicare. <S[ne uit[m \int[la C[petenia =i des[-vâr=irea credin\ei noastre, adic[la Isus...> (Evrei 12:2). <Ochii t[i s[priveasc[drept...> (Proverbe 4:25). Dup[El =i nu dup[oameni trebuie s[ne model[m via\ a. Urmeaz[o via\[de d[ruire în lucrare Domnului. Dac[d[ruie=ti cu linguri\ a vei primi cu linguri\ a. Dac[semeni pu\in, pu\in vei secera, =i dac[semeni mult, mult vei secera. Cu ce m[sur[m[sori \i se va m[sura la marea zi de r[spl[-tire =i chiar aici pe p[mânt.

Cel ce se boteaz[devine rob al neprih[nirii =i intr[în familia lui Dumnezeu. Poart[numele de frate sau de sor[, pentru c[suntem copii ai aceluia=i Tat[. Domnul Isus ne-a numit fra\i când a trimis ucenicilor vestea c[a înviat. <...du-te la fra\ii mei =i spune-le...> (Ioan 20:17). <Fii cu ochii în patru înaintea Lui, =i ascult[glasul Lui... Dar dac[vei asculta glasul Lui, =i dac[vei face tot ce-\i voi spune, Eu voi fi vr[jma=ul vr[jma=ilor t[i =i potrivnicul potrivnicilor t[i> (Exod 23:21-22). Urmeaz[o via\[tr[it[cu aten\ie, o via\[în care Duhul Sfânt începe s[rodeasc[. Este mare lucru ca Dumnezeu s[fie vr[jma=ul vr[jma=ilor t[i. Apostolul Petru spune c[noi suntem p[zi\i de puterea lui Dumnezeu prin credin\[. Nu mai tr[im la întâmplare, ci suntem în permanen\[în paza Marelui St[pân care ne-a eliberat de sub robia vechiului st[pân.

Acela care sincer se boteaz[devine copilul Domnului =i

practic[rug[ciunea, citirea Cuvântului =i m[rturisire Lui prin fapte =i cuvinte. Credinciosul iube=te pe to\i, chiar =i pe cei ce nu merit[. Nu desconsider[pe nimeni, pentru c[=i el a fost primit de Domnul =i to\i oamenii sunt f[ptura lui Dumnezeu. Un general a fost v[zut vorbind cu o b[trânic[îmbr[cat[s[r[c[cios, =i un coleg i-a atras aten\ia c[ar trebui s[-i considere rangul. Generalul i-a r[spuns: <Dar dac[Domnul Isus =i-ar fi considerat rangul?> O c`ntare spune: <Eu nimic, El Dumnezeu, dar ce-avem e una.> Eu nimic, El totul. Suntem ce suntem prin El. Ce urmeaz[dup[aceast[via\ de slujire a noului St[pân? <Dac[}mi sluje=te cineva, s[M[urmeze; =i unde sunt Eu, acolo va fi =i slujitorul Meu. Dac[Îmi sluje=te cineva, Tat[l îl va cinsti> (Ioan 12:26).

Ai f[cut leg[mânt cu Domnul prin botezul în ap[? Urmeaz[via\ a ve=nic[în Împ[r\ia lui Dumnezeu. Un om invitat s[-i predea via\ a Domnului a spus c[nu ar fi r[u, dar acum este un timp foarte inconvenabil. Nu a trecut multe s[pt[mâni =i acest vecin al meu a trecut în ve=nicie. Radarul de azi detecteaz[furtunile =i multe vie\i sunt sc[pate, pentru c[oamenii au timp s[între la ad[post. Biblia indic[sigur c[vine o furtun[, un necaz cum nu a mai fost =i nu va mai fi. Intr[la ad[postul jertfei Domnului Isus. Crede în El, boteaz[-te, =i vei fi mântuit.

Amin

26

COPIII

*<L[sa\i copila=i s[vin[la Mine, =i nu-i opri\i; c[ci
Împ[r[\ia Lui Dumnezeu este a celor ca ei.>*

Marcu 10:14

Rela\ia dintre copil =i p[rinte este una din lucrurile vie\ii pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru noi =i f[r[de care experin\ta vie\ii nu ar fi întreag[. }n c[snicia unde Domnul Isus este pre\uit, copiii sunt o binecuvântare de la El. În textul citat, câteva mame =i-au adus copiii la Domnul, ca El s[-i binecuv`nteze. Ucenicilor li s-a p[rut c[acesta nu ar fi un lucru important =i c[utau s[le împiedice de a ajunge la Domnul. Domnul Isus arat[c[pentru El această lucrare este o prioritate, =i spune ucenicilor s[lase mamele cu copii, s[nu le opreasc[. Apoi a luat copiii }n bra\ele =i i-a binecuvântat. Dacă Domnul Isus, care a fost cel mai important om ce a tr[it pe p[mânt, a acordat timp copiilor, cu cât mai mult trebuie s[avem noi timp pentru copii. <+i voi, p[rin\ilor, nu înt[râta\i la mânie pe copiii vo=tri, ci cre=te\i-i în mustrarea =i înv[\tura Domnului> (Efeseni 6:4).

Împreun[cu bucuriile, copiii aduc în casele noastre =i responsabilitatea de a-i cre=te pentru Dumnezeu. Cel mai mare pericol la care copiii sunt expu=i este exemplul adul\ilor. Ca =i bobocul de găsc[, copilul este impresionat de ceea ce vede prima dată. Nu trebuie pierdut[această ocazie, c`nd copilul este mic, de a-l înv[t[ascultare de p[rin\i =i ascultare de Dumnezeu. Copil[ria este timpul când copilul înva\[, când are întreb[ri, când crede =i începe s[discearn[între bine =i r[u. <+i poruncile acestea, pe care \i le dau ast[zi, s[le ai în inima ta. S[le întip[re=ti în mintea copiilor t[i...> (Deuteronom 6:6-7).

Viața copilului este ca o grădină în care poți să semeni lucruri frumoase. Dacă nu semeni nimic, ceva tot va crește, și acestea se numesc buruieni care nu necesită nici o îngrijire. La patru sau la cinci ani începi să te înalegi cu un copil și poți să spui: <așa facem asta, iar pe asta o facem așa>. Copilul are o întrebare. De ce? +i noi spunem: pentru că așa suntem noi și așa obișnuim noi. Ca adulți avem tendința să-l întrebăm și noi pe Dumnezeu <de ce>. De ce să iert? De ce să dau? +i El spune: <că așa este El, și așa obișnuiește El>. <Cine este chemat la o slujbă, să se înal de slujba Lui> (Romani 12:7). }n calitate de părinte trebuie să te înal de această slujbă și atunci când copilul în încearcă răbdarea. Alsat Dumnezeu o dragă =enie în copil ca să-l poți tolera cu răbdare și în momentele grele.

Un copil nu vroia să se culce și tot cerea apă. Tatăl i-a spus că dacă nu se culcă merge la el și îi dă o mamă de bătaie. Copilul a spus: <Când vii să-mi dai o mamă de bătaie vrei să-mi aduci și un pahar cu apă?> Un copil se ruga: <Dragă Doamne, am citit că Thomas Edison a inventat lumina, dar nouă la biserică ne-a spus că Tu ai făcut-o. Sunt sigur că mi-a furat ideea.> Sau: <Dragă Doamne, cred că îți e tare greu să iubești pe toți oamenii din lume. În familia mea nu suntem numai cinci și câteodată nu reușesc.> Trebuie să existe o balanță între disciplină și dragoste, altfel copilul va fi în pericol. Disciplină fără dragoste face din părinte un tiran. Dragoste fără disciplină face din copil un răsfățat, care va avea probleme mari când iese în societate. Un copil răsfățat se lovește când iese în lume de un zid de nedreptăți.

În copii se poate dezvolta o frumoasă spiritualitate, care se va vedea după ce trece furtuna tinereții. Părinții sunt aceia care dau copilului o direcție. Ei pot întipări virtuți și valori în viața copilului. Părinții trebuie să trăiască în așa fel ca să poată spune: <Călcăi pe urmele mele.> Atunci când cresc copiii, părinții să însemne pentru ei mai mult ca prietenii. Dacă adevăratele virtuți lipsesc, prietenii înseamnă mai mult pentru copil ca și părinții. Parte din responsabilitatea părinților este să-i aducă în rugăciune înaintea Domnului.

Fata lui Faraon a găsit pruncul Moise și a angajat far[s[=tie pe mama copilului ca să aibă grijă de el. I-a spus: <Ia copilul acesta, al[ptează[-mi-l, și îți voi plăti> (Exodul 2:9). Dumnezeu ne dă copii ca să[-i creștem, și apoi ne va plăti. Nu pierde nici o ocazie să[-l înveți, și în diferite împrejurări să[-i spui: <Acum procedează sufletul credincios.> <Cum mă voi putea sui la tatăl meu, dacă bătăutul nu este cu mine? Ah! să nu văd mâhnirea tatălui meu> (Genesa 44:34). Într-o zi vom sta înaintea Tatălui nostru din ceruri, și vom da socoteală dacă am făcut ce adepins de noi ca și copiii noștri să fie mântuiți. Cum o cloacă îți strânge puii, așa și părinții trebuie să[-i strângă în jurul lor și să evalueze creșterea lor duhovnicească. Părinții au ocazia de a stârni în copil un interes după Cuvântul lui Dumnezeu. Nu le spune minciuni cu Moș Crăciun, ci spune-le despre darul lui Dumnezeu dat nouă oamenilor. Nu poți să guvernezi pe altul decât nu te guvernezi pe tine. <Pedepsește-ți fiul, și el îți va da odihnă, și îți va aduce desfătare sufletului> (Proverbe 29:17). <Cine crușă nuiaua, urăște pe fiul său, dar cine-l iubește, îl pedepsește îndat> (Proverbe 13:24).

Lipsa de disciplină aduce un dezastru în viața copilului. <Fiii lui Eli erau niște oameni răi. Nu cunoșteau pe Domnul> (1 Samuel 2:12). Lipsa de disciplină le-a adus moartea. Ca și părinți trebuie să avem grijă să nu păcătuim împotriva copiilor noștri. Păcătuim împotriva lor când le arătăm că Biserica nu este o prioritate, când nu le controlăm timpul liber, când ne ascundem credința noastră, când îi lășăm să se îmbrace cum vor ei, când îi lășăm să asculte muzica care vor ei chiar dacă e lumească, când îi lășăm să aibă orice fel de prieteni vor ei, când îi lășăm să vină acasă când au ei chef. Când nu-l disciplinezi și nu-i verifici camera. Când copilul nu vede un câmin încheșat în dragoste. Păcătuim împotriva copiilor dacă îi lășăm să[-i ia educația din filme, romane, reviste sau de la prieteni.

Copilul nu vine niciodată să spună părintelui: <Disciplinează[-m!> El spune aceasta indirect, prin comportarea pe care o are. Dacă așa ne comportăm ca părinți noi păcătuim împotriva copiilor noștri. Când vei sta înaintea lui Dumnezeu vor fi și copiii tăi acolo?

Când am fost în clasa a treia am avut o lecție despre nuiele și surcele. În această lecție un tânăr nu asculta ce-i spunea tatăl său. I-a dat tatălui câteva nuiele și i-a spus să le îndoiaie. Tatăl a făcut aceasta fără probleme. Apoi i-a adus surcele groase și i-a spus să le îndoiaie, dar nu a putut. Am învățat că în copil poate fi modelat voia părintelui folosind echilibrul între dragoste și disciplină, dar când tânărul a crescut este prea târziu să începi să-l influențezi înspre bine. Copilului îi trebuie doi sau trei ani să învețe să vorbească, și apoi îi trebuie restul vieții să învețe să tacă. Îi va trebui timp să învețe să se lepede de el, lucru care este împotriva firii omului. Va trebui să învețe să-și păzească inima. Luther spunea: <Mie mi-e mai frica de inima mea decât de Papa și de toți cardinalii lui.> Copilul trebuie învățat păințit, altfel toată osteneala este în zadar. Dacă o țară promovează virtuțile Bibliei aproape că nu mai are nevoie de poliție. Dacă o țară nu promovează virtuțile Bibliei niciodată nu poate angaja destui polițieni.

Copilul trebuie învățat să respecte profesorii și autoritățile oficiale, care sunt îngăduite de Dumnezeu. Copiii trebuie învățați să prietenii rele stric obiceiturile bune. <...=tiu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să în Calea Domnului> (Genesa 18:19).

Subiectul copiilor pune în fața familiei credincioase o întrebare sensibilă. <Câți copii trebuie să am?> m-a întrebat cineva. Răspunsul care ne păstrează în siguranță este: Depinde de câți hotărâte Dumnezeu că este potrivit pentru căminul tău. Încredințarea mea este că atunci când doi tineri se căsătoresc în Domnul, Dumnezeu are un plan pentru viața lor, și El deja =tie câți sau dacă acea pereche va avea copii. Un tânăr adult are aproximativ 100 000 de fire de păr. Cuvântul spune că până și firele de păr ale capului nostru ne sunt numărate. Dacă pierzi două fire de păr, și Dumnezeu =tie, cu cât mai mult =tie El ce este potrivit pentru tine în această situație mult mai serioasă ca pierderea unui fir de păr. Sau, cum ar putea fi El interesat în pierderea a două fire de păr și cum să nu fie El interesat de familia pe care o vei avea?

Pentru omul care se pretinde că are Duhul Sfânt nu este neobi-

nuit s[cear[de la Dumnezeu sau s[întrebe pe Dumnezeu. De la omul f[r[Duhul Sfânt nu am preten\ii. Problema este c[cine nu are Duhul lui Hristos nu este al lui Hristos. Dac[ai întrebat, =i Domnul nu \i-a spus, probabil c[nu ai o stare bun[. Când Hristos =i ascultarea de El este num[rul unu în via\ta, El î\i va r[spune. Omul care se pretinde c[are în El Duhul lui Dumnezeu, prin post =i rug[ciune afl[care este voia lui Dumnezeu în această privin\]. Cerin\ta aceasta începe a=a: <Doamne, orice mi-ai spune, eu voi asculta de Tine.> Cel mai de siguran\ loc este în voia Lui. S[fe-reasc[Dumnezeu pe cineva s[ajung[înaintea Tat[lui far[de copii care El i-a avut în plan pentru acea pereche. <Vai, s[nu v[d durerea Tat[lui Meu!> Nu câ\i vor neamurile, nu câ\i vrea doctorul, nu câ\i vor surorile în adunare, nu câ\i vrea so\ul sau so\ia, ci câ\i vrea Dumnezeu. Nu câ\i po\i s[faci, nu câ\i vrei s[faci, ci câ\i vrea Dumnezeu. Nu ai cum s[gre=e=ti când ascul\i de Dumnezeu. Ascultarea de Dumnezeu =tim c[face mai mult ca jertfa. Cum ar putea un om s[se cread[a=a de competent =i s[spun[c[: el =tie =i nu are nevoie de r[spunsul lui Dumnezeu =i de confirmarea Lui? Mul\i, din această privin\ tr[iesc via\ta cu un sim\m`nt de vinov\ie, care le r[pe=te bucuria mântuirii. Îndiferent de cost am s[promovez ascultarea de Dumnezeu. Numai în ascultare deplin[de Dumnezeu este adev[rat[pace pentru via\ta noastr[, =i pace pentru ziua socotelilor care este ziua întâlnirii cu Dumnezeu.

S[cre=tem copiii în fric[=i temere de Domnul pentru cer, ca într-o zi s[putem spune: <lat[-m[aici cu to\i aceia pe care Tu mi i-ai dat.>

Amin

27

TRECEREA IORDANULUI

*<C[ci =tiu c[m[duci la moarte, în locul unde se
întâlnesc toți cei vii.> Iov 30:23*

Când Israelul a ajuns la granița Canaanului au avut în fața lor un râu numit Iordan al cărui curs de apă Dumnezeu l-a oprit, pentru a face trecerea în țara promisă un lucru ușor. Mult mai important este cum trecem Iordanul acestei vieți în Canaanul Cereșilor țara lui Dumnezeu. Mântuirea prin credință în Domnul Isus face această trecere un eveniment care nu ne mai sperie. Apostolul Pavel spune că pentru el moartea este un câștig. <Cine crede în Mine are viață veșnică> (Ioan 6:47). Când un suflet credincios trece prin moarte se închide capitolul cum este, și se deschide capitolul cum a fost. Fiecare credincios pleacă la timp. Timpul îl dă Dumnezeu și tot El face chemarea acasă. Apostolul Pavel când vorbea de moartea lui spunea: <plecarea mea>, care era plecarea acasă. <Ferice... de morții, care mor în Domnul..., căci faptele lor îi urmează> (Apocalipsa 14:13).

Viața este nesigură, dar moartea este sigură și nimeni nu o poate evita. <Dacă zilele lui sunt hotărâte, dacă i-ai numărat lunile, dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece> (Iov 14:5). Acest hotar este un număr și o limită de zile. Fiecare om când se naște începe o numărătoare inversă spre moarte. Moartea este sfârșitul drumului numit viață. Moartea încheie orice lucrare pe pământ. Viața este ca un examen scris pe care-l dai la coală. Când ai terminat l-ai dat profesorului și degeaba mai spui orice, pentru că nota o vei primi după cum ai scris în acel examen. Sufletul care pleacă este ca o corabie ce se depărtează în larg, iar noi cei vii stăm și vedem tot mai puțin catargul, până dispăre din ochii noștri. La

cel[lalt \[rm este o alt[mul\ime, care a=teapt[=i care începe s[vad[mai întâi catargul cor[biei, =i apoi corabia. Este primit în s[rb[toare la \[rmul cel[lalt, numit Canaanul Ceresc. Noi spunem: <La revedere>, =i cei de pe cel[lalt \[rm spun: <Bine ai venit acas[.> <Tu te vei odihni, =i te vei scula iar[=i odat[în partea ta de mo=tenire...> (Daniel 12:13). Suntem chema\i la slav[=i la o mo=tenire nestric[cioas[. Totul este prin meritul Domnului Isus.

Via\va tr[it[va fi privit[ca succes dac[sufletul a tr[it în voia Domnului =i dac[Hristos a luat chip în el. Numim această desp[r\ire de cei dragi ai no=tri moarte, o adormire în Domnul. <Nu voim, fra\ilor, s[fi\i în necuno=tin\[despre cei ce au adormit, ca s[nu v[întrista\i ca ceilal\i, care n-au n[dejde> (1 Tesaloniceni 4:13-14). Ceea ce face pe credincios tare în acele clipe este credin\va =i preg[tirea. <V-am scris aceste lucruri ca s[=ti\i c[voi, care crede\i în numele Fiului lui Dumnezeu, ave\i via\va ve=nic[> (1 Ioan 5:13). Moarte nu este sfâr=itul, ci doar începutul unei vie\i f[r[de sfâr=it. Moartea nu este ultimul somn, ci este ultima trezire. O trezire la slav[. <Dumnezeul oric[rui har, care v-a chemat în Hristos Isus la Slava Sa...> (1 Petru 5:10). Este un timp s[te na=ti, =i este un timp s[mori.

De felul cum mori depinde unde î\i vei petrece ve=nicia. Se poate s[fii preg[tit. Dac[tr[ie=ti în Hristos, mori în Hristos. Moartea este o schimbare de adres[. Odihna adev[rat[abia atunci începe .<Sânt strâns din dou[p[r\i: a= dori s[m[mut =i s[fiu împreun[cu Hristos, c[ci ar fi cu mult mai bine> (Filipeni 1:23). <...clipa plec[rrii mele este aproape> (2 Timotei 4:6). Apostolul Pavel are un strig[t de biruin\va asupra mor\ii care nu-l însp[imânt[. Un strig[t de biruin\va asupra trecutului, în care orice p[cat a fost sp[lat prin sângele scump al Domnului Isus. Are un strig[t al biruin\vei asupra viitorului, plec`nd la cununa care nu se poate vesteji.

Ce strig[te avem noi? De biruin\[sau strig[te ca =i ale celor ce nu au n[dejde? <Dar adu-\i aminte de F[c[torul t[u... pân[nu se întoarce \[râna în p[mânt, cum a fost, =i pân[nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat> (Eclesiastul 12:1, 7). Destinul lutului este lutul. Ce-i din p[mânt se întoarce în p[mânt, =i ce este de la

Dumnezeu se întoarce la Dumnezeu. Unde merge credinciosul când trupul moare? Sufletul =i duhul se duc la Dumnezeu =i a=teapt[ziua învierii, când va primi cununa vie\ii. <Fii credincios până la moarte, =i-\i voi da cununa vie\ii> (Apocalipsa 2:10). Cei mântui\i merg la locul preg[tit de Domnul Isus. <În casa Tat[lui meu sunt multe loca=uri. Dacă n-ar fi a=a, v-a= fi spus. Eu m[duc s[v[preg[tesc un loc> (Ioan 14:2). În \ara Lui este loc pentru mul\i. Acolo sunt multe loca=uri. Unul este =i pentru tine, =i unul este =i pentru mine. <S[v[purta\i vrednic de Dumnezeu, care v[cheam[la Împ[r\ia =i slava Sa> (1 Tesaloniceni 2:12). Trupul înviaz[în slav[. <Bine de cel neprih[nit! Lui îi va merge bine, c[ci se va bucura de rodul faptelor lui> (Isaia 3:10). Nu este tot una s[fii obosit în lucrul Domnului sau s[fii obosit de lucrul Domnului. Cel ce obose=te în lucrul S[pânului va primi o r[splat[. Va conta cât de mult L-ai iubit pe Împ[ratul acelei \ri. Va conta cât \i-ai dat silin\ca ca s[-L cuno=ti =i s[-I faci voia. Va conta cât L-ai cunoscut pe Acela care este Învierea =i Via\ca. Va fi un timp de socoteal[a talan\ilor ce i-ai primit (Matei 25:14).

Orice am avea pe p[mânt trebuie s[l[s[m pe p[mânt când suntem chema\i acas[. Ne întâlnim acolo numai cu ce am pus în mâna Domnului atunci când El a spus c[a fost fl[mând =i gol. Adev[ratul pre\ al lucrurilor poate fi privit ca de pe patul de moarte. Moartea nu se teme de avu\ie. Ce am vrea s[se spun[despre noi după plecarea noastră? Se vor spune lucruri frumoase care vor fi minciuni sau va fi plecarea noastră o biruin\? Biruin\ca nu este sigur[până nu trecem linia de sosire cu f[clia credin\ei arzând.

<Trupul este sem[nat în ocar[, =i înviaz[în slav[... Este sem[nat trup firesc, =i înviaz[trup duhovnicesc...> (1 Corinteni 15:43, 44). El este P[storul cel Bun care alege p[=unile. Cerul este locul f[r[lacrimi =i f[r[boal[. Peste milioane de ani fericirea va fi tot atât de proasp[ta ca =i în prima zi de Cer. Acolo cu cei mântui\i va fi Domnul Isus, motiv pentru care Cerul va fi un loc de pace, neprih[nire =i bucurie în Duhul Sfânt. <O, de-a= muri de moartea celor neprih[ni\i, =i sfâr=itul meu s[fie ca al lor> (Numeri 23:10).

El s[g[seasc[inima noastră credincioasă. S[veghem asupra

inimii care este în=el[toare. Când inima refuz[chemarea la mântuire începe s[se împietreasc[. Inima se împietre=te încet ca apa lacului. Prima dată[o poți c[ea pe ea. Apoi, în ultim[faz[, poți s[treci cu camionul =i nu se sparge. Dacă[nu e=ti preg[tit pentru înt`lnirea cu Dumnezeu hot[re=te-te azi pentru El. Ai de câ=tigat totul. Lutul are puterea s[-i întoarc[fa\a de la Dumnezeu =i s[-L resping[, dar nu poate evita întâlnirea cu Dumnezeu =i dreapta Lui judecat[. Exist[o \ar[numit[China. Nu am fost niciodată[acolo, dar cred c[exist[. Nu am fost în Cer, dar sunt mai sigur c[exist[decât \ara numit[China. Acest sim\ al realit[ii ni-l d[Duhul Sfânt, care ne cârmuie=te în tot adev[rul. O cântare spune: <O zi mare vine, o zi mare vine, e=ti tu gata, e=ti tu gata pentru aceea zi?>

Amin

28

ÎNVIEREA DOMNULUI

<A înviat Domnul cu adev[er]at...> Luca 24:34

Învierea Domnului Isus a fost minunea care a încoronat minunile făcute de Domnul Isus pe pământ. A dovedit autenticitatea Lui ca Mesia cel așteptat, Fiul lui Dumnezeu. <Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca Preaiubitul Tău să vadă putrezirea> (Psalmul 16:10). Psalmul 16 este unul din cei zece psalmi Mesianici care vorbesc de Domnul Isus. Cea mai fericită zi este la numai două zile după cea mai tristă zi. Învierea Domnului Isus stă la baza creștinismului, pentru că dacă Domnul nu ar fi înviat noi am fi crezut degeaba. <... dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică...> (1 Corinteni 15:14). <Dar acum, Hristos a înviat din morți> (1 Corinteni 15:20). Învierea Domnului deosebește creștinismul de alte credințe.

Acum câteva săptămâni călătoream cu avionul și aveam ca vecin de scaun un tânăr musulman care mergea spre Egipt. Ne-am înțeles destul de bine în discuția ce s-a încins între noi, până când am ajuns la un mormânt gol, al unui Isus, Fiul de Dumnezeu, care a înviat și este viu în vecii vecilor. S-a supărat și răsul tânărului a început să-mi facă rugăciunile, pe care el le numea <obligatorii>, când a simțit că-mi pierde echilibrul în fața Scripturii, și politicianul a refuzat lumina Evangheliei. Am prețuit în acele clipe și mai mult comora pe care o avem într-un Mântuitor viu. Credem în Dumnezeul cel Atotputernic, Creatorul a toate, și în Isus Hristos singurul Lui Fiul, care S-a născut din fecioara Maria de la Duhul Sfânt, care a suferit din cauza lui Pilat, care L-a dat să fie crucificat. Credem în Isus, care a murit pe cruce pentru păcătoșii care a înviat a treia zi după Scripturi. Credem în Isus Hristos care S-a înălțat la dreapta

Tat[lui =i care într-o zi hot[rât[de Dumnezeu va veni s[-+i ia Biserica de pe p[mânt. Biserica nu este cl[direa de biseric[, ci este totalitatea celor m`ntu\i prin har (Evrei 12:23).

Învierea Domnului Isus a împlinit cu precizie prorociile Vechiului Testament. Trupul Domnului Isus a fost pus în Vinerea Patimilor în mormântul unui om bogat din Arimatea, cu numele de Iosif, care a cerut această îng[duin\ă de la Pilat. La cererea preo\ilor, Pilat a sigilat mormântul =i a pus o gard[de solda\i romani ca s[p[zeasc[mormântul. În ziua dintâi a s[pt[mâinii, când începea s[se lumineze, s-a f[cut un cutremul de p[mânt, iar un înger al Domnului, care avea înf[\i=area luminoas[ca a fulgerului a pr[v[-lit piatra de la u=a mormântului. Str[jerii s-au speriat =i au r[mas ca mor\i. Îngerul a spus femeilor care au venit diminea\ă la mormânt: <Nu v[teme\i: c[ci =tiu c[voi c[uta\i pe Isus, care a fost r[s-tignit. Nu este aici; a înviat dup[cum zisese. Veni\i de vede\i locul unde z[cea Domnul; =i duce\i-v[repede de spune\i ucenicilor Lui c[a înviat dintre cei mor\i> (Matei 28:5-7).

Femeile acelea care înainte de înviere nu aveau nimic de s[rb[torit erau acuma pline de bucurie =i au dat de veste ucenicilor c[Domnul Isus a înviat. Petru =i Ioan când au auzit vestea au mers în fug[la mormânt =i au v[zut mormântul gol, fâ=iile de pânz[pe jos, dar =tergarul care fusese pus pe capul Lui era deoparte =i frumos f[cut sul. A=a ajunge apostolul Ioan s[scrie: <Ce era de la început, ce am auzit, ce am v[zut cu ochii no=tri, ce am privit =i ce am pip[it cu mâinile noastre...> (1 Ioan 1:1). <V[scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastr[s[fie deplin[> (1 Ioan 1:4).

To\i ucenicii discutau aprins despre cele spuse de Maria c[L-a v[zut pe Domnul. Discutau ce au v[zut cei doi ucenici care au alergat la mormânt =i spuneau c[el este gol. <Pe când vorbeau ei astfel, }nsu=i Isus a st[tut în mijlocul Lor, =i le-a zis: «Pace vou[!>> (Luca 24:36). De bucurie ucenicilor nu le venea s[cread[. Domnul le-a ar[tat mâinile =i picioarele care purtau semnele piroanelor. <Uita\i-v[la mâinile =i picioarele Mele, Eu sunt: pip[i\i-M[=i vede\i; un duh n-are nici carne, nici oase, cum vede\i c[am Eu> (Luca 24:39). <I-au dat o bucat[de pe=te fript =i un fagur de miere.

El le-a luat, =i a mâncat înaintea lor> (Luca 24:42, 43). Au recunoscut vocea Lui. Era la fel de blând[=i de mângâietoare ca =i înainte de patimele Lui.

Ei L-au v[zut murind pe cruce, =i acum era viu în mijlocul lor. De frica iudeilor erau]ncluiã\i, iar Domnul a ap[rut între ei f[r[s[se foloseasc[de u=[. Avea trup de slav[care nu avea nevoie s[între pe u=[, ci putea s[apar[=i s[dispar[dintre ei. Acest trup, a spus Domnul, are carne, oase =i le-a dovedit c[poate s[m[nânce. Un astfel de trup vor avea =i cei care au parte de r[pire sau de prima înviere. El este pârga celor adormi\i, primul care a înviat cu acest fel de trup glorios. A vorbi =i a mânca cu cineva înseamn[a avea p[rt[=ie cu acea persoan[. Domnul a avut această p[rt[=ie cu ucenicii. I-a încurajat =i le-a spus: <Pace vou[!> (Ioan 20:19). Le-a spus: <Bucura\i-v[!> (Matei 28:9). Le-a mai spus: <Nu v[teme\i> (Matei 28:10).

Aceasta este pozi\ia credinciosului de azi. Are pacea =i bucuria mântuirii =i nu se teme de oameni. Dac[ne temem de oameni nu putem fi robi ai Domnului Isus, ci suntem robi ai lucrurilor sau a oamenilor de care ne temem. Ziua învierii este ziua de cotitur[în destinul omului. Pre\ul jertfei Lui a schimbat destina\ia a milioane de suflete de la iad la rai. <Hristos, Pa=tele noastre, a fost jertfit> (1 Corinteni 5:7). Primul Pa=te a fost s[rb[toarea eliber[rii Israeli\ilor din robia Egiptului, dar Pa=tele acesta aduce m`ntuire =i via\ ve=nic[sufletelor care }l primesc pe El ca Mântuitor. Pentru primul Pa=te în fiecare an se v[rsa sângele unui miel. În ziua a paisprezecea a lunii alegeau mielul Pascal, care prevestea venirea Mielului lui Dumnezeu. În a cinsprezecea zi începeau o s[rb[toare de =apte zile care comemora eliberare lor.

Pentru Pa=tele care ne-a eliberat pe noi s-a v[rsat sângele scump al Domnului Isus. În a paisprezecea zi a lunii, Domnul Isus, Mielul lui Dumnezeu, a fost prezentat lumii la intrarea triumfal[în Ierusalim ca Miel far[de cusur, pentru o jertf[care a avut loc o singur[dat[pentru isp[=irea p[catelor noastre. Era ziua care termina =aizeci =i nou[de s[pt[mâni din =aptezeci, din taina descoperit[omului preaiubit Daniel. Trecuser[=aizeci =i nou[de s[pt[mâni de

la <darea poruncii>. Prezentarea Mielului de jertf[opre=te ceasul profetic dat lui Daniel, la sfâr=itul celei de-a =aizeci =i noua s[pt[mân[, pân[la ziua r[pirii când va începe ultima s[pt[mân[, când va avea loc nunta Mielului.

Jertfa acestui Miel a fost depus[=i acceptat[de Tat[l, ca plat[pentru orice p[c[τος care caut[refugiu în Domnul Isus Hristos. <C[ci =ti\i c[nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau aur, a\i fost r[scump[ra\i din felul de=ert de vie\uire, pe care-l mo=teniser[\i de la p[rin\ii vo=tri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul f[r[cusur =i f[r[pat[. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, =i a fost ar[tat la sfâr=itul vremurilor pentru voi, care, prin El, sunte\i credincio=i în DUMNEZEU, CARE L-A ÎNVIAT DIN MOR | I, =i I-a dat slav[, pentru ca, credin\ a =i n[dejdea voastr[s[fie în Dumnezeu> (1 Petru 1:18-21). Dumnezeu L-a înviat. Piatra de pe mormânt a fost dat[la o parte pentru noi ca s[credem.

O dat[înviat, Domnul Isus putea s[disp[r[din mormânt tot a=a cum a ap[rut în mijlocul ucenicilor. El a vrut s[ne lase dovezi, ca astfel credin\ a noastr[s[fie neclintit[. +tia c[în=el[torul avea s[lupte împotriva acestui Adev[r. Au încercat oamenii s[îngroape Adev[rul, dar a treia zi a ie=it biruitor din mormânt. Toat[puterea în cer =i pe p[mânt I S-a dat Aceluia care a biruit moartea. <El este jertfa de isp[=ire pentru p[catele noastre; =i nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi> (1 Ioan 2:2). Fondul acesta al iert[rii este nespus de mare pentru întreaga lume, atâta timp cât cineva nu vine prea târziu la Hristos. Cei ce vin la mântuire sunt bucuria Lui. <Va vedea rodul muncii sufletului Lui =i se va înviora. Prin cuno=tin\ a Lui, Robul Meu cel neprih[nit va pune pe mul\i oameni într-o stare dup[voia lui Dumnezeu, =i va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, =i va împ[r\i prada cu cei puternici, pentru c[S-a dat pe Sine }nsu=i la moarte, =i a fost pus în num[rul celor f[r[delege, pentru c[a purtat p[catele multora =i S-a rugat pentru cei vinova\i> (Isaia 53:11-12).

El este Acela despre care Balaam a spus c[L-a z[rit, dar nu de aproape. Iat[-L aproape. Iat[-L în inimile celor mântui\i. <Pentru

bucuria care-I era pus[înainte a suferit crucea...> (Evrei 12:2). Nu este nici un om care s[nu aib[nevoie de iertarea Lui. <Dac[zicem c[n-avem p[cat, ne în=el[m singuri, =i adev[rul nu este în noi> (1 Ioan 1:8). Dovezile învierii sunt multe. Pentru mine cea mai mare dovad[este înnoirea ce a f[cut-o Duhul Sfânt în via\a mea c`nd L-am sim\it, =i mi-a schimbat inima ca s[iubeasc[ce înainte dispre\uia. Cel ce are aceast[experien\ datorat[Duhului Sfânt ajunge s[se mire de sine]ns[=i. F[r[de învierea Domnului aceasta nu era niciodat[o realitate, pentru c[Duhul Sfânt nu ar fi fost trimis. Dumnezeu câteodat[se îndur[=i schimb[cele mai întunecate vie\i, cum a fost a mea. Am intrat =i eu în mormântul Lui gol, dar nu ca s[cred mai mult, ci ca s[pot s[-I mul\umesc mai profund c[m-a primit =i pe mine în familia Lui. Am intrat cu sfial[=i cople=it de emo\ii am spus: <Dumnezeu a f[cut aceasta pentru un nenorocit ca mine.> Matei 28:6 m-a chemat =i pe mine: <Ven\i de vede\i locul unde z[cea Domnul.> El mi-a oferit o prietenie care este ca un foc]n inima mea. Acest foc se nume=te dragoste. C`nd dragostea Lui ia foc în sufletul t[u devii cel mai fericit om. Parc[niciodat[nu arde mai puternic ca =i atunci când e=ti în dragostea dintâi. Când ai aceast[rela\ie cu El po\i s[te lipse=ti de multe. Când nu ai aceast[rela\ie cu El, orice ai avea nu-i îndeajuns.

Pentru mine o alt[dovad[mare este faptul c[ucenicii au primit =i au acceptat s[-i dea via\a ca martiri pentru Domnul. Aceasta dovede=te cât de real era pentru ei Isus Cel]nviat din mor\i. Ei nu =i-ar fi dat via\a pentru un impostor. Avem dovezile Bibliei =i împlinirea a sute de prorocii în cursul s[pt[mânii patimilor Lui. Ori de câte ori v[d o via\ schimbat[din temelie, prin na=terea din nou, v[d dovada învierii. Am v[zut oameni r[i, zg`rci\i, ur`cio=i, ego=i=ti, schimba\i de puterea lui Dumnezeu =i transforma\i în vase de cinste în Casa lui Dumnezeu. Ace=ti oameni devin plini de mil[, bun[tate, mângâiere =i dragoste. Aceste schimb[ri sunt imposibile omului. Se cere o putere mai mare ca tot ce =tie =i poate omul. Este puterea lui Dumnezeu care d[omului o inim[nou[. El d[omului care vine la El o minte s[n[toas[ce nume=te bun ceea ce Dumnezeu nume=te bun.

Bucuria învierii este cu atât mai mare cu cât învelegem groz[via p[catului =i urm[rile lui dezastruoase ce duc la iad =i desp[r]ire ve=nic[de Dumnezeu. Învierea Domnului Isus este cea mai mare minune a lumii. Este temelia cre=tinismului =i descoperirea puterii lui Dumnezeu. Învierea Domnului este realitatea credin\ei =i n[dej-dea învierii. Învierea Domnului este cel mai mare Adev[r procla-mat vreodat[. Învierea Lui este descoperirea puterii lui Dumnezeu.

Noul Testament relateaz[dou[sprezece ar[t]ri ale Domnului dup[înviere. Ferice de cei ce L-au v[zut, dar Domnul Isus spune c[este mai ferice de cei ce nu au v[zut =i au crezut. Vechiul Testament spune c[Isus vine. Noul Testament spune c[Isus a ve-nit. Scriptura s-a împlinit, =i noi avem mare folos. Istoria spune c[în marea b[t]lie de la Waterloo, dintre Napoleon =i Wellington, se folosea o metod[deosebit[de a comunica în Anglia cum decurgea lupta la Waterloo, care este în Belgia de azi. Mesajul se transmitea din gur[în gur[de c[tre oameni care st[teau în vârful catargelor de cor[bii ce erau aliniate între Anglia =i continent. Primul cuvânt ce a ajuns în Anglia a fost <Wellington>. Al doilea cuvânt a fost <defeated> care înseamn[b[tut sau a b[tut. Dup[aceste dou[cu-vinte s-a l[sat cea\ a, =i comunicarea de la catarg la catarg a devenit imposibil[. O întristare i-a cuprins pe cei din Anglia, pentru c[au în\eles din cele dou[cuvinte c[Wellington, conduc[torul armatei lor, a fost b[tut. Apoi s-a ridicat cea\ a =i a ajuns s[fie transmis urm[torul cuvânt <the enemy> care înseamn[vr[jma=ul. Mesajul întreg spunea: <Wellington defeated the enemy>, adic[: <Wellington a învins vr[jma=ul.>

Cât timp Domnul Isus a fost în mormânt ucenicilor li se p[rea c[lupta este pierdut[. Mesaj dup[mesaj le spunea: Pierdere total[. Dar s-a ridicat cea\ a în diminea\ a învierii când Isus Hristos a înviat. Întristarea, dezn[dejdea =i aerul înc[rcat de tensiune s-a transfor-mat într-o explozie de bucurie care a inundat via\ a lor =i a noastr[, a celor care am crezut în El. Dac[crezi c[Domnul Isus a înviat f[ce a spus Domnul: <Du-te =i spune.> Spune celui ce nu beneficiaz[înc[de învierea Lui. Mai este loc. <Sili\i-i s[între>, a spus St[-pânul care a preg[tit osp[\ul. Fiul lui Dumnezeu S-a ar[tat ca s[

nimiceasc[lucr[rile diavolului (1 Ioan 3:8). C[nd Domnul Isus a murit =i a [nviat capul =arpelui a fost zdrobit. Era [mplinirea promisiunii f[cute de Dumnezeu [n gr[dina Edenului (Genesa 3:15). [n sulul C[r[ii din Cer era scris despre acest[biruin[.

Crezi [n [nvie? Crezi c[Domnul a murit =i a [nviat pentru tine? <... vine ceasul c[nd to[i cei din morminte vor auzi glasul Lui, =i vor ie=i afar[din ele. Cei ce au f[cut binele, vor [nvia pentru via[; iar cei ce au f[cut r[ul, vor [nvia pentru judecat[> (Ioan 5:28-29). Dac[cau[i pacea pentru sufletul t[u o vei g[si la picioarele Domnului Isus. El Se las[g[sit, dac[cineva } caut[cu toat[inima. C[nd Dumnezeu este cunoscut, este adorat. Pe El nu-L vei g[si [ntre mor[i, religii moarte, ceremonii scornite de mintea omului =i nu-L vei g[si nici [ntre lucrurile moarte ale acestui p[m[nt. [ngerul a [ntrebat pe cei ce-L c[utau pe Domnul: <De ce-L caut[[ntre cei mor[i?> El este la un pas de orice om care [i recunoa=te p[catul =i }l cheam[[n via[a lui ca Domn =i M[ntuitor. Hristos a [nviat! A [nviat Domnul =i pentru tine?

Amin

29

CĂSĂTORIA

<Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.»>

Genesa 2:18

Omul care s-a căsătorit cel mai ușor a fost Adam, pentru că nu a trebuit să caute sau să aleagă. Doar s-a culcat, și când s-a trezit era cununat. Niciodată n-a spus Eva că atâtă, alții, ar fi vrut-o de nevastă, ci a fost mulțumit cu Adam. Au avut o căsătorie aprobată și venit din Cer. Tot din cer vin și fulgerele și trăsnetele. Cel mai simplu fel în care putem explica căsătoria este că e ca o cutie goală din care poți să iei ce pui în ea. Dacă pui dragoste ai să poți lua dragoste, și dacă pui milă și respect ai să poți să iei milă și respect. Problemele și dezamăgirile apar atunci când vrei să tot iei fără ca să pui.

O vorbă veche spune că dragostea e oarbă, dar căsătoria nu. Când doi se căsătoresc, sunt două persoane imperfecte care vor să devină una. De fapt viața ar fi plictisitoare altfel. Dacă cineva crede că iubește pe cineva nu înseamnă că imediat trebuie să se căsătorească. E nevoie de o judecată sănătoasă și de a avea un mijloc de susținere materială. Prin urmare, împreună cu Dumnezeu și nu singuri, tinerii pot ajunge la momentul căsătoriei, când cei doi fac un legământ înaintea lui Dumnezeu și unul cu celălalt. Tinerii în perspectivă de căsătorie trebuie să știe că Dumnezeu îi dă ce merită. Succesul în căsătorie nu înseamnă doar a găsi persoana potrivită, ci înseamnă și a fi persoana potrivită. Este un proces de a te obișnui cu lucruri neașteptate. <Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?> (2 Corinteni 6:14). Dacă el nu este credincios, iar ea

vrea s[se c[s[toreasc[cu el, atunci nici ea nu este credincioas[=i c[s[toria nu este în Domnul. Dac[ea nu este credincioas[, iar el vrea s[o ia de so\ie, nici el nu este credincios =i c[s[toria nu este în Domnul.

Jugul este de obicei un lucru greu, dar dac[el este nepotrivit este =i mai greu. Dac[unul vrea la film =i cel[lalt vrea la rug[ciune jugul va fi greu =i înaintarea anevoioas[, pentru c[se trage în direc\ii opuse. <Ci, credincio=i adev[rului, în dragoste, s[cre=tem în toate privin\ele...> (Efeseni 4:15). Cei doi trebuie s[aib[acela=i Dumnezeu, =i ca \int[Cerul. Oameni diferi\i au priorit[\i diferite. Ea poate vrea pe f[t-frumos, =i el vrea o zân[.

Am întâlnit un tân[r care mi-a spus c[el nu se c[s[tore=te pân[când nu g[se=te cea mai frumoas[fat[. Când i s-a p[rut c[a g[si-t-o s-a c[s[torit cu ea, dar a aflat c[inima ei era ur`t[ =i s-au desp[\it pe motive întemeiate. Dumnezeu ur[=te desp[r\irea în c[s[torie, =i El spune: <Nu face\i lucruri care le ur[sc!> C`nd te c[s[tore=ti accep\i un serviciu, o slujb[pe via\[. S[iube=ti, s[pre\uie=ti, s[ier\i =i s[aju\i. Lumea alearg[dup[fe\le frumoase, dar credinciosul are ca prioritate un sufletul frumos. Atunci mierea nu se termin[într-o lun[, ci dulcea\ea se tot spore=te pe zi ce trece. Unii au ca priorit[\i bog[\ia, educa\ia, s[fie siluet[, s[fie ar[tos, s[câ=tige bine, m[car atât dac[nu mai mult, s[aib[p[rul sau ochii a=a, s[fie de neam bun, din familie aleas[, dar toate acestea nu aduc =i nu garanteaz[fericirea]n c[s[torie.

Unii încep cu alint[ri =i dezmierd[ri ca: pui=or, albini\[, găzi=oar[, =i apoi ajung la nume folosite la m[cel[rie. Nici un cuvânt nepotrivit s[nu v[ias[din gur[. Fericirea vine de la Domnul peste casa unde linia de autoritate începe cu Dumnezeu. Este un drum pe care cei doi nu au mai fost =i care va fi diferit de drumul altora. Este posibil s[fie ferici\i. Fericirea =i binecuvântarea lor va depinde de ascultarea lor de Dumnezeu. <Dragostea nu va pieri niciodat[...> (1 Corinteni 13:8). De la început =i pân[ast[zi Dumnezeu a fost interesat în c[s[torii. A fost =i este gata s[aleag[pentru acela care }l cheam[în ajutor.

Pe unele produse scrie: <Pentru cele mai bune rezultate, f[a=a.>

Pentru cele mai bune rezultate în c[s]torie urmeaz[instruc\iunile Celui ce a creat c[s]toria. Doi tineri care se hot[resc s[ajung[în fa\ altarului sunt determina\i a face o combina\ie de credin\[, n[dejde =i dragoste. Combina\ia dintre dragostea pentru Dumnezeu =i dragostea romantic[unul pentru cel[lalt d[cele mai bune rezultate. Capul nevestei este b[rbatul, =i Hristos este capul b[rbatului. B[rbatul nu este un monarh, ci este guvernat de Biblie, supus unei autorit[\i mai mari. El trebuie s[=-i iubeasc[so\ia ca =i Hristos Biserica =i s[nu \in[mânie pe ea. La Tit 2:4 ni se spune c[=i femeia trebuie s[înve\e s[=-i iubeasc[b[rbatul. Apostolul Pavel, chiar dac[nu a fost c[s]torit, =tie mai mult depre c[s]torie decât cred unii.

Unui b[rbat îi este mai greu s[fac[deosebire între iubire =i respect. Nici un b[rbat normal nu vine acas[de la lucru s[spun[: <Vai! Nu m[iube=te nimeni!> B[rbatul va fi r[nit =i mâhnit când nu este respectat. Ea trebuie s[vad[în el pe cel ce conduce =i protejeaz[. Ea nu este mama sau slujnica. Ea este un egal în Domnul =i un ajutor potrivit. So\ia credincioas[nu =i face so\ul <varz[tocat[>, cum îmi spunea cineva. Ce-i greu referitor la în\elepciune este c[nu totdeauna vine u=or. Tr[i\i în dragoste. Iacov a slujit dou[zeci =i unu de ani ca s[poat[pleca spre cas[cu aceea pe care o iubea. Pavel era apostol, dar mai înt`i era rob al lui Isus Hristos. Era rob =i apostol.

Cei ce se c[s]toresc sunt so\ =i so\ie, dar mai întâi rob =i roab[cu urechea g[urit[pentru Isus Hristos. Rob al Domnului =i so\. Roab[a Domnului =i so\ie. }ntre robi nu este lupt[pentru putere. St[p`nul are toat[puterea. Autoritatea poate fi delegat[, dar responsabilitatea nu. Fiecare are responsabilitatea s[cear[în\elepciune s[evite neîn\elegerile, s[fie politico=i =i r[bd[tori. Este un obicei cu care se consum[foarte mult timp de a încerca s[înve\i rolul celuilalt. Cum ar trebui s[fie cel[lalt. Ce i s-ar cere celuilalt. A=a se dezvolt[un ochi pentru gre=elile celuilalt. Cineva spunea c[azi dac[un b[rbat deschide so\iei u=a la ma=in[, înseamn[c[ma=ină sau so\ia e nou[. Între credincio=i este o continu[stare de respect.

C[s]toria are trei anotimpuri: înainte de copii, cu copii =i

anotimpul când puii =i-au luat zborul =i au p[r]sit cuibul. Oamenii cei mai ferici\i sunt oamenii f[r] preten\ii, pentru c[nu au cum s[fie dezam[gi\i. Drepturile lui Dumnezeu trebuie s[întreac[drepturile so\ului =i a so\iei. Trebuie tr[it]n prezent =i nu în trecut. A tr[i în trecut înseamn[: tat[l t[u a f[cut, mama ta a zis, sora ta n-a f[cut. Sunt lucruri care nu au cum s[ajute decât s[strice. Pentru succes în c[s]torie =tim c[este nevoie de o continu[comunicare. Comunicarea este ca sângele pentru trup. Comunicare nu înseamn[a spune: <Toat[e-ti ca mama ta> sau <tot e-ti ca taic[-t[u.> Strig[tele nu fac parte din comunicarea dorit[. Este o comunicare unde particip[amândoi.

Un om spunea c[a avut un schimb de vorbe cu so\ia lui în seara precedent[, dar el nu a ajuns s[foloseasc[cuvinte. Un altul st[tea la un telefon public cu receptorul la ureche, =i dup[dou[zeci de minute un alt b[r]bat îi spune c[ar dori s[foloseasc[telefonul. Cel cu telefonul la ureche scoate primele vorbe în dou[zeci de minute =i spune omului care cerea telefonul s[mai a=tepte c[acuma vorbe=te cu so\ia. Dac[am fi statui nu am avea nevoie de comunicare, pentru c[ele nu se schimb[=i nu reac\ioneaz[diferit în condi\ii diferite, dar noi suntem într-o continu[schimbare.

Comunicare înseamn[a vorbi despre ce sim\i =i despre ce gânde=ti. Când unul din cei doi simte c[va fi respins, comunicarea înceteaz[de frica de a nu fi respins. Omoar[emo\iile =i nu le mai comunic[. Dac[unul insult[pe cel[lalt comunicare este omorât[. Trebuie s[lipseasc[înc[p]\ânarea =i s[avem mult[r[bdare. Trebuie comunicate lucrurile mari =i lucrurile mici. A nu =ti dreapta ce face stânga, s[nu existe între so\ =i so\ie. O femeie s-a dus la avocat s[-=i preg[teasc[dosarul pentru a se desp[r]i de so\ul ei. A întrebat: <Ce s[fac so\ului meu înainte de a-l p[r]si, ca s[-l doar[cel mai tare când plec?> R[spunsul a fost: <Pentru trei zeci de zile f[-i tot ce-i place lui.> Omul s-a schimbat datorit[schimb[rii ei, =i ea nu a mai dorit s[-l p[r]seasc[.

Unul din lucrurile importante pentru doi care se c[s]toresc în Domnul este partea Lui din tot ce Dumnezeu le d[. O femeie s-a dus =i =i-a cump[rat câiva biscui\i, care se vindeau la o pr[v]lie ce

se ocupa cu această specialitate, într-un centru comercial, o clădire mare, cu zeci de magazine incluse. Erau acolo o mulțime de oameni, și singurul loc liber era la o masă unde stătea un om. Femeia s-a dus și politicos a cerut voie să stea pe scaunul liber. A întins mâna și a luat un biscuit din pungă, lucru care l-a făcut pe om să tresară puțin. Apoi a mai luat unul și încercându-l când nu a mai rămas decât un biscuit în pungă. Când femeia a întins mâna să-l ia pe ultimul, omul s-a repezit la pungă, a luat-o și a plecat în grabă. Femeia a rămas surprinsă și nu și-a dat seama de ce a sărit omul la pungă. Când s-a ridicat să plece a descoperit că punga ei cu biscuiți, pe care o cumpăraseră, era în geantă și tot timpul cât a stat la masă ea mâncase din biscuiții omului, care erau la fel ca și ai ei.

Așa ni se pare și nouă că tot întindem mâna și luăm din punga noastră. Acțiunea noastră ca și cum ar fi punga noastră, dar de fapt este punga Lui. În bugetul casei credinciosului are și Dumnezeu parte. <Îndeamnă-și să facă bine, să fie bogăți în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și străngă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie pentru ca să apuce adevărata viață> (1 Timotei 6:18-19). Este un examen ce poate sufletul și chiar sovia sașilor de care este ca un barometru al cștoriei. Cere soției, f[r] ca înainte să o cumperi cu ceva cadou sau favoare, să dea o notă cștoriei voastre pe o scală gradată de la unu la zece. Unu reprezentând iadul, iar zece reprezentând raiul. Dacă o mamă înși o casă are nevoie de servicii și întreținere cu atât mai mult cștoria. Nimic nu poate înlocui timpul pe care cei doi îl petrec împreună discutând lucruri importante sau chiar banale. Cștoria este o lucrare de la Dumnezeu, iar cine primește un soț sau o soție bună are un dar de la Dumnezeu și trăiește fericit pe pământ.

Amin

30

EVALUARE

<C[ci voi cinsti pe cine M[cinste=te, dar cei ce M[dispre\uiesc, vor fi dispre\ui\i.> 1 Samuel 2:30

Un om al lui Dumnezeu a venit la b[tr[anul Eli =i i-a comunicat cuvinte aspre din partea Domnului cu privire la dez-m[ul din casa lui =i despre viitorul casei lui. I-a spus c[Dumnezeu i-a ales s[-i pun[în slujba de preo\i, dar ei au c[lcat în picioare jertfele =i darurile aduse Domnului. I-a spus c[Domnul va pune un alt preot credincios, care va lucra dup[inima =i sufletul lui Dumnezeu. Ce s-a înt`mplat? A venit timpul de evaluare, timpul de verificare a ispr[vniceii. Dumnezeu nu are nevoie de =efi, ci de slujitori. A venit timpul ca s[fie pus[în cântar casa lui Eli =i au fost g[si\i u=ori. Acest mesaj este unul de aten\ionare =i nu este pentru to\i. Este numai pentru aceia care î=i iubesc sufletul. Este ca =i o dalt[de m[rima mai mare. Vorbim Cuvântul f[r[ezit[ri =i f[r[a sim\i nevoia de a-l scuza. Este nevoie =i de astfel de cuvânte aspre pentru c[unii sunt orbi, =i ei nici nu =tiu.

Într-o min[de c[rbuni a avut loc o explozie, care a f[cut s[se d[r[ame pere\ii minei. Dup[trei zile minerii au fost sco=i afar[în via\. Unul dintre cei care a fost salvat a spus: <De ce nu a\i adus =i o lumin[?> Era orb de la explozie. Era orb de trei zile =i nu =tia, pentru c[de trei zile nu fusese expus la lumin[. Oamenii se plâng de bani =i de timp, dar nu de lips[de poc[in\. Dacă ar dura lipsa de poc[in\ ar umbla oamenii urlând pe str[zi. Când g[sim p[cat în via\ a noastr[, în urma examin[rii, trebuie scos afar[=i numit pe nume. Nu doar: <sunt p[catos> c[nu se înt`mpl[nimic. Sunt lacom pe situa\ia lui cutare, sunt invidios pe cutare, nu suf[r pe cutare, sunt ho\ c[n-am dat banii Domnului din salariul meu. Cel

care procedează a-a are ajutorul Domnului de a se îndrepta =i prime=te îndurare =i iertare.

Dumnezeu alege slujitori după criteriul Lui. Biblia este pres[rat[cu oameni chema\i s[slujeasc[. El alege uitându-se la inima omului. Apoi, după ce cheam[omul la slujire, îi verific[slujirea. Dacă ar verifica Domnul ast[zi slujirea noastră? Dacă ni s-ar face evaluarea performan\ei noastre după talan\ii care ne-au fost da\i? Mai devreme sau mai târziu vine evaluarea. După ce ne verific[slujirea vom fi r[spl[ti\i sau pedepsi\i. Sunt două categorii. Rob bun =i credincios sau rob viclean =i lene=. Evaluarea casei lui Eli L-a f[cut pe Domnul s[promit[pedeaps[=i nu r[splat[. Un lucru este sigur: nu e de joacă cu Dumnezeu.

Eli a fost un tat[care nu =i-a învă\at copiii câteva lucruri foarte importante. În primul rând nu i-a învă\at s[se team[de Dumnezeu. <Frica de Domnul este începutul =tiin\ei> (Proverbe 1:7). <Tinerii ace=tia se f[ceau vinova\i înaintea Domnului de un foarte mare p[cat, pentru că nesocoteau darurile Domnului> (1 Samuel 2:17). Fiind levi\i, copiii lui Eli au ajuns preo\i f[r[s[-L cunoasc[pe Dumnezeu. Nu =tiau cum s[slujeasc[lui Dumnezeu =i în nici un caz nu se temeau de El. Felul lor de slujire L-a provocat pe Dumnezeu, care a hot[rât s[-i piard[. Eli a spus doar că nu fac bine ce fac, dar nu a luat m[suri serioase de înl[turare a lor, pentru că erau copiii lui. Un alt lucru de care Eli s-a f[cut vinovat a fost faptul că nu îi controla, lucru care a dus la destr[blare (1 Samuel 2:22). <Fiecare din voi s[=tie s[-i st[pâneasc[vasul în sfin\enie =i cinste> (1 Tesaloniceni 4:4).

Curvia era =i atunci o urâciune înaintea Domnului după cum este =i azi. Eli nu =i-a învă\at copiii s[asculte. Degeaba i-a muștrătat la b[trâne=e =i le-a spus: <Aflu de la tot poporul de faptele voastre rele.> Ei ar fi avut îndeajuns dacă s-ar fi mul\umit cu ceea ce era pe drept a lor. <Preotul s[ard[gr[simea pe altar, iar pieptul s[fie a lui Aaron =i al fiilor lui. Din jertfele voastre... s[da\i preotului =i spada dreapt[...> (Levitic 7:31-32). Vina lor era că nu lua numai ce era al lor. Dar noi oare suntem mul\umi\i cu partea noastră, ori o lu[m =i pe a Domnului? Un om spunea că El d[partea Domnului

aruncând banii în sus =i tot ce-I trebuie Lui \ine El, =i tot ce cade jos înseamn[c[nu-I trebuie =i îi r[mân lui. Pare o extrem[a batjocorii unui om, dar realitatea nu este departe în cazul multora.

Unii nu sunt mul\umi\i cu partea lor de =ase zile =i o ia =i pe a =apte. Un astfel de om se aseam[n[cu un cer=etor care prime=te de la cineva =ase din cele =apte monede pe care le are în mân[. Cer=etorul se duce dup[binef[c[tor =i îi fur[cea de-a =apte moned[. Oare sunt azi oameni care nu sunt mul\umi\i cu =ase zile =i o fur[pe a Domnului?

Fiii lui Eli erau vinova\i =i de faptul c[luau din jertfe înainte de a separa sângele =i gr[simea. Eli a fost falimentar în rolul de conduc[tor spiritual în familia lui. Cuvântul lui Eli nu avut nici o autoritate în fa\ copiilor lui. Era prea târziu pentru Eli. O dat[ce ai amestecat ou[le în tigaie nu le mai faci ochiuri. Unele lucruri nu se pot repara. Poporul nu mai avea încredere în ace=ti preo\i. Poporul se întreba în cine mai poate avea încredere. Felul lor de slujire ducea poporul la starea]n care nu mai vroia s[aduc[jertfe, pentru c[luau ei darurile închinat Domnului.

Un om mergea cu c[mila prin pustie când a g[sit un om aproape mort datorit[lipsei de ap[. I-a dat ap[=i l-a pus pe c[mil[. Pe c[mil[, omul dup[un timp =i-a revenit =i a dat cu piciorul în binef[c[torul lui, care mergea pe lâng[c[mil[, =i a luat-o la galop cu c[mila. Binef[c[torul a strigat în urma lui: <Nu-mi pare r[u de c[mil[, pentru c[mai am patruzeci acas[, dar îmi pare r[u de oamenii pe care am s[-i g[sesc ca pe tine =i o s[-i las moar[, pentru c[nu voi avea încredere în ei.> Oamenii lui Dumnezeu sunt integri =i trebuie ca oricând, oricine, la orice ceas, s[poat[s[pun[baz[pe cuvântul lor. Dumnezeu vrea s[fim ferici\i în pribegia noastr[pe p[mânt, dar nu f[r[sacrificii =i jertf[pe altarul Lui.

Evaluarea a venit peste casa lui Eli =i a fost înl[turat]mpreun[cu familia din slujb[. Dac[e=ti chemat s[sluje=ti vei trece =i prin greut[\i, dar dac[slujirea ta place Domnului, El trimite îngerul S[u în ajutor. Alt[dat[evaluarea lui Dumnezeu vine când e=ti la necaz =i strigi dup[ajutor. Pe moment e=ti evaluat. Daniel a fost evaluat în groapa cu lei =i a fost g[sit f[r[vin[înaintea scaunului de

domnie al lui Dumnezeu, =i El a trimis îngerul S[u care a închis gura leilor. Când ajungi la necaz Domnul verific[slujirea ta. Dac[nu vreau ca s[slujesc dup[rânduiala la care am fost chemat, eu pot s[fiu înlocuit asemenea lui Eli. Este undeva un be\iv care doarme sub un pod =i poate fi schimbat de Duhul Sfânt într-un vas de cinste? Dumnezeu poate lua din lada de gunoi un om =i poate face din el un trofeu str[lucitor spre Slava Sa. Ce Dumnezeu a cur[\it nimeni s[nu numeasc[murdar sau spurcat. El ne-a mântuit c[s[-+i arate puterea =i s[-+i fac[un nume de Slav[.

Alt[dat[omul este cel care cere s[fie evaluat. Împ[ratului Ezechia i se spune s[-i pun[cas[în rânduial[c[va muri. Ezechia cere s[fie evaluat. }i spune Domnului s[-+i aduc[aminte c[a umblat drept pe calea Lui. Dumnezeu se las[înduplecat =i îi mai d[cincisprezece ani de tr[it. Cel ce în slujirea lui nu face nimic, face pagub[. Cel care a primit un talant =i l-a îngropat a adus pagub[St[pânului, pentru c[dac[acel talant ar fi fost în mâna altuia aducea profit St[pânului. Chiar =i pentru cei r[pi\i va fi o evaluare numit[încercarea focului. <Iar dac[cl[de=te cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiec[ruia va fi dat[pe fa\[: ziua Domnului o va face cunoscut, c[ci se va descoperi în foc. +i focul va dovedi cum este lucrarea fiec[ruia. Dac[lucrarea zidit[de cineva pe temelia aceea, r[mâne în picioare, el va primi o r[splat[. Dac[lucrarea lui va fi ars[, î-i va pierde r[splata. Cât despre el va fi mântuit ca prin foc> (1 Corinteni 3:12-15). Ceea ce este zidit pe temelia lui Hristos va fi r[spl[tit.

Adev[rata bog[\ie este aceea care \ine ve=nic =i care nu se poate pierde. S[ne verific[im slujirea ast[zi, s[vedem dac[nu am t[iat curbele =i am luat-o pe unde ni se pare c[este pu\in mai u=or. Pu\in uneori cost[foarte mult. Primul semnal de alarm[este pierderea comunic[rii cu Dumnezeu. Nu închide sistemul de alarm[, con=tiin\va. Credinciosul este totdeauna suspicios de inima lui. Dac[cui=va care st[în picioare i se spune c[dup[ce va trece dou[dealuri va lua o trântitur[nu-i va veni s[cread[. Omul uneori nu se crede în stare s[fac[lucruri pe care mai târziu le s[vâr=e=te. Prorocul

Elisei începe s[plâng[c`nd vorbe=te cu Hazael, atunci când Domnul]i arat[ce va face Hazael cet[\ilor, cum va omor] tineri =i femei îns[rcinate, când va ajunge împ[rat al Siriei. Hazael, care în acel moment era o slug[, zice: <Nu eu! Stai! Ce este robul t[u, câinele acesta?> Nu se credea în stare de a=a lucruri. Credea c[numai un om cu inim[de câine le-ar putea face. Hazael a ajuns împ[rat =i a f[cut întocmai cum Domnul a spus prin Elisei.

Un om a spus c[: <Dispre\uie=ti oamenii dac[te-ai studiat pe tine =i te cuno=ti.> Câteodat[omul cere bog[\ie ca s[fie fericit, =i Dumnezeu îi d[s[r[cie ca s[fie în\elept. Omul caut[succes, iar uneori prime=te sl[biciune ca s[simt[nevoia de Dumnezeu. Evaluare nostr[st[în timp înaintea nostr[. Oamenii pot s[spun[multe, dar conteaz[ceea ce spune Dumnezeu. El \ine cheile. El deschide =i nimeni nu închide. Ferice de cel ce î=i cerceteaz[lucrarea ast[zi, =i venirea St[pânului îl va g[si f[cându-=i datoria.

Amin

31

DRAGOSTEA

*<C[ci toat[Legea se cuprinde într-o singur[porunc[:
S[iube=ti pe aproapele t[u ca pe tine însu\i.>
Galateni 5:14*

În lumea în care noi tr[im suntem obi=nui\i s[auzim de crize sau chiar s[fim în criz[. Este ceva ce este deranjant, ceva care se g[se=te greu sau chiar de loc. Sunt crize în guvern, de energie, de timp, de ap[, de bani, dar cea mai mare este criza de dragoste. Acest[criz[a fost prezis[în Cuvântul Domnului, care spune c[în vremurile de pe urm[dragostea celor mai mul\i se va r[ci. Dragostea este marca de identificare a cre=tinului. Un ateu admitea cu ciud[=i spunea: <Cre=tinii se iubesc chiar înainte de a se cuno=te.> Prin această dragoste sunt identifica\i cre=tinii (Ioan 13:35).

Biblia folose=te patru cuvinte pentru cuv`ntul dragoste. <Storge> pentru dragostea dintre p[rin\i =i copii, <eros> pentru dragostea dintre so\ =i so\ie, <fileo> pentru dragostea dintre doi prieteni =i <agape> pentru dragostea cre=tinilor din timpul Noului Testament. Agape este dragostea care se d[pe sine, care se sacrific[, fiind dedicat[=i iubirii de Dumnezeu. Dragostea Lui ne str`nge =i ne d[un nivel de toleran\[unul pentru altul =i astfel se ajunge la unitate. Primele trei feluri de dragoste vin natural, dar dragostea agape este turnat[în inimile copiilor lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Ea este ca flama unei l[mpi ce poate s[creasc[sau s[scad[=i chiar poate s[se sting[. Numai dragostea agape poate iubi pe vr[jma=i =i se poate ruga pentru cei care te prigonesc. <Dragostea este de la Dumnezeu. Oricine iube=te, este n[scut din Dumnezeu, =i cunoa=te pe Dumnezeu> (1 Ioan 4:7).

Prin această dragoste cre=tinul poate face lucruri pe care nimeni

altul nu le poate face. Iart[<uitând ce este în urm[> =i se arunc[înainte s[cucereasc[pentru Dumnezeu. Dragostea este mortarul care \ine pietrele mari de la temelie împreun[. Mortarul face ca imperfec\iunile pietrei s[nu se vad[. Dragostea cre=tin[este aceea care ne face s[ne toler[m imperfec\iunile a=a col\uro=i cum suntem. St[m în zid lega\i de acest liant numit dragoste. Dragostea este singurul bagaj cu care \i se d[voie s[mergi în cer, pentru c[dragostea nu va pieri niciodat[.

Domnul Isus în pilda Samariteanului milos ar[t[cine este aproapele nostru. El este omul din preajma noastr[care are sau nu nevoie de ajutorul nostru. Dac[e bogat nu-i dori s[fie s[rac, ci iube=te-i sufletul =i-\i va pieri orice gelozie. Dac[e s[rac nu-l dipre\ui, nu-l numi inferior sau nedescurc[re\. Sufletul lui este tot a=a de iubit de Tat[l ca =i sufletul bogatului. Cum te doare oricare dintre cele cinci degete pe care le-ai lovi cu ciocanul din gre=eal[, tot la fel îl doare pe Tat[l de oricare suflet care =i-ar r[ni sufletul =i este în suferin\[. Chiar =i p[gânul este aproapele t[u, pentru c[p[catul lui nu este împotriva ta, ci împotriva lui Dumnezeu care i se poate descoperi.

Cel p[c[tos ar vrea s[nu existe Dumnezeu ca s[nu fie tras la r[spundere, =i totu=i Dumnezeu îl iube=te =i îi vrea întoarcerea. El d[ploaie =i peste cel bun =i peste cel r[u. Samariteanul milos nu a întrebat ce religie are cel c[zut în drum sau dac[frecventeaz[cu regularitate sinagoga. El a v[zut o nevoie, un gol =i a umplut acel gol. Câteodat[sufletul nostru este întristat, pentru c[trebuie s[muncim cu oameni care iubesc p[catul. +i ace=tia trebuiesc iubi\i. Dac[aproapele t[u e bolnav poate îl vizitezi, este frumos, dar nu-i]ndeajuns. Poate aproapele t[u este în lips[=i îi dai un ajutor, este frumos, dar nu-i îndeajuns. Trebuie s[-l iube=ti. A=a a f[cut Dumnezeu, iar noi la rândul nostru suntem chema\i s[urm[m pilda Lui ca ni=te copii preaiubi\i. Suntem chema\i s[fim des[vâr=i\i dup[cum Tat[l nostru care este în ceruri este des[vâr=it.

Am g[sit c[singura dat[când poate c[am atins această stâncă a des[vâr=irii, care este prea înalt[pentru mine, a fost în clipele când am iubit f[r[condi\ie pe to\i, inclusiv pe aceia care nu merit[.

Atingem aceste vârfuri, dar parcă nu putem sta acolo sus la această stare. Dumnezeu, Tatăl nostru, este întotdeauna la această stare de desvârșire nu numai în dragoste, dar în toate virtuțile Lui minunate. Poate ai pe cineva care ori de câte ori încerci să-i arăți dragoste îți arată colții sau îți răspunde cu cuvinte otrăvitoare. Cu atât mai mult vei fi erou cu cât îl vei iubi și vei pune cârbi aprinși pe capul lui. Adică îi vei face bine pentru rău. Adu-ți aminte că faci voia Stăpânului, care a spus chiar atunci când era chinuit pe cruce: <Tată, Tată, că nu știu ce fac.> <Ca pe tine însuși> este cel mai înalt standard de dragoste, pentru că nimeni nu se iubește pe el prea puțin, ci, de obicei, se iubește prea mult. Aceasta este voia lui Dumnezeu pentru noi copiii Lui și nu este o altă variantă pe care să o alegi dacă vrei, ci este porunca cea nouă. Numai Duhul Sfânt ne poate ajuta să împlinim această porunca. ea este imposibilă omului de rând care nu are Duhul Domnului. El ne-a iubit pe noi până încă nu era nimic bun în noi. Lumea este rea, dar de obicei nu este așa de rea ca să nu simți când îi arăți dragoste.

Pe timpul Inchiziției într-un sat au apărut oamenii împotriviți Papei. Papa imediat a trimis armata ca să-i termine pe rebeli. Când a ajuns la marginea satului unul din cardinali a întrebat pe un alt cardinal: <Cum o să-i cunoaștem pe rebeli ca să-i omorâm?> Celălalt a răspuns: <Noi îi omorăm pe toți, și Dumnezeu îi va alege.> Noi facem ceva semnificativ, dar complet invers. Noi trebuie să-i iubim pe toți, și apoi Dumnezeu îi va alege. Noi trebuie să iubim și pe aceia care sunt de o altă credință. Aici este punctul unde multe credințe se dovedesc false, pentru că arată și dovedesc o ură împotriva celor care nu cred ca ei. Ei stau cu Biblia în brațe și avertizează oamenii la ură împotriva celor ce nu zic ca ei.

Biblia îi va judeca într-o zi dacă nu se îndreaptă, dar este datoră noastră să-i iubim, pentru că sunt aproapele nostru. Nu ajunge că nu le facem rău, ci ei trebuie iubiți. Cu cât este mai mare răutatea aceluia pe care-l iubești cu atât este mai mare eroismul tău dacă-l iubești. Cine are o astfel de iubire în el oprește orice mânie. Cine este mânios pe el însuși? Ai dreptul să fii mânios pe aproapele tău cât ești mânios pe tine. Dacă greșim și ne iertăm pe noi fără să

ne r[zbun[m pe noi la fel trebuie s[fim cu aproapele nostru. Sau invers. Iube-te-te cât vrei, atâta timp cât iube=ti pe aproapele t[u la fel. De ce s[tot iert, Doamne? +i El spune: <Pentru c[a=a sunt Eu.> Firea cu care ne-am n[scut este egoist[=i invidioas[. Firea omului nu produce dragoste pentru cine crede c[nu i se merit[. Dragostea <agape>, care este dragostea jertfitoare, nu este un produs al nostru, ci vine din unica surs[care este Dumnezeu. Inima nou[pe care o d[Dumnezeu celui ce vine la El poate s[iubeac[, pentru c[este o reflec\ie a dragostei Lui. Dac[spui c[ai dragoste, ea îi va fi încercat[. Cuptorul se înc[lze=te, =i apoi vezi ce r[mâne din ea. Tot ce va fi în Cer va fi încercat. Atunci când iubim pe Dumnezeu =i pe oameni sufletul ni se umple cu bog[\ie de har.

Domnul Isus are de spus lucruri frumoase despre Biserica din Efes. Fapte bune, osteneal[, nu sufer[p[catul, are r[bdare, sufer[din pricina Numelui Lui, dar =i-a pierdut dragostea dint`i. Pierderea dragostei dintâi este un semn de c[dere. Atunci când au primit pe Domnul au ars c[r\ile de vr[jitorie =i au aruncat tot ce era împotriva Duhului Domnului. Au avut timpuri dulci, de biruin\e cu Mântuitorul. Dar nu au trecut cincizeci de ani de la înfiin\are, =i biserica din Efes este g[sit[f[r] de dragoste. La un moment dat au încetat s[creasc[. Când vegeta\ia înceteaz[s[creasc[începe s[moar[. La fel =i dragostea când nu cre=te scade, se r[ce=te =i apoi moare.

Alunecarea începe în inim[. Nimic nu este f[r] semnifica\ie dac[te trage în jos. Au încetat s[dea importan\ verific[rii pe care o face Duhul Sfânt. În jurul nostru sunt milioane de microbi, dar trupul r[mâne s[n[tos, pentru c[are un sistem intern de ap[rare. O bancnot[sau o musc[poate purta milioane de microbi. +i totu=i spravie\uim cât timp sistemul intern al organismului func\ioneaz[=i nu s-a ajuns la ziua de expirare a trupului dat[de Dumnezeu. Sistemul de ap[rare a sufletului este verificarea ce o face Duhul Sfânt, care îl face sensibil pe credincios la apropierea microbului de p[cat =i la încercarea lui de a p[trunde în via\ a credinciosului. Este momentul c`nd credinciosul ac\ioneaz[=i scoate afar[p[catul sau îl tolereaz[.

Biserica din Efes era bolnav[, =i doctorul Isus îi d[re\eta. <Poc[ie=te-te, =i întoarce-te la dragostea dint`i> (Apocalipsa 2:5). Oare ce are Domnul de spus despre noi? Am pierdut =i noi dragostea dint`i? Îmi aduc aminte când m-am poc[it eu. Atunci to\i fra\ii erau buni =i socoteam o pierdere grozav[ca s[-nt`rzi de la adunare, toate predicile îmi pl[ceau =i mergeam pe strad[ cântând =i spun`nd când vedeam oameni: <Binecuv`nteaz[-l, Doamne, =i pe acela, =i pe aceia, f[-Te, Doamne, de cunoscut =i acelaia.> Atunci eram plin de iertare pentru oricine =i m[ bucuram de ocazia de a putea ierta. Era timpul când rug[ciunea în Duhul Sfânt m[ urca p`n[în fa\a lui Dumnezeu =i îmi era fric[s[deschid ochii. Atunci vorbeam cu El ca =i cu un îndr[gostit, iar adorarea Lui trecea dincolo de cuvinte. Atunci puteam s[iubesc pe aproapele meu ca pe mine însumi. Clipele acelea]n care eram]ndr[gostit de Dumnezeu au fost cele mai frumoase din via\a mea. Aveam optsprezece ani.

Unde s-a pierdut dragostea d`ntâi? Pe unde am umblat. Prin lume, printre oameni =i prin îngrijor[rile acestei lumi. Dac[Domnul spune s[ne întoarcem la această dragoste înseamn[c[este posibil. El nu cere din partea noastră imposibilul. Re\eta dat[de Domnul spune: <Poc[ie=te-te.>

Amin

32

CAIN CEL INVIDIOS

<Cain a adus Domnului o jertf[de mâncare din roadele p[mântului.> Genesa 4:3

Ofemeie se l[uda la p[stor c[a trecut Biblia de dou[ori cu cititul. P[storul a întrebato de câte ori a trecut Biblia prin ea. Când Biblia trece prin noi ne schimb[.

Majoritatea oamenilor cunosc povestea lui Cain =i Abel. Nimeni nu pune copilului numele de Cain, dar am înt`nit persoane cu numele de Abel. Citind povestea lor, în capitolul patru din cartea Genesei, apare în fa\ o întrebare: De ce Dumnezeu a privit spre Abel =i jertfa lui cu pl[cere, dar spre Cain =i jertfa lui n-a privit cu pl[cere? Oare era Abel mai favorizat? Dumnezeu spune c[: <dac[faci bine, vei fi bine primit; dar dac[faci r[u, p[catul pânde=te la u=[...> (Genesa 4:7). Aceasta spune clar c[nu a fost vorba de o favorizare a celui mai tân[r. Dumnezeu, care cunoa=te inimile, a cunoscut tendin\ a inimii lui Cain =i, ca s[-l ajute, l-a prevenit.

Prima dat[Dumnezeu se uit[la om =i nu la jertf[. Cuvântul spune c[: <Domnul a privit cu pl[cere la Abel =i la jertfa lui.> Când Dumnezeu nu prive=te cu pl[cere spre cineva, nu-L mai intereseaz[jertfa pe care acesta vrea s[o aduc[. Al Domnului este p[mântul cu tot ce este pe el. Cartea Proverbelor spune clar c[: jertfa celor r[i este o scârb[înaintea Lui. Acest mod de lucru al lui Dumnezeu explic[de ce unii oameni dau bani =i fac sacrificii în zadar. Omului îi place s[fac[lucrurile în ordinea pe care o vrea el, dar Dumnezeu are ordinea Lui. Mai întâi omul, =i apoi jertfa.

Cuvântul nu scrie despre Cain c[a p[c[tuit înainte de a aduce jertfa, spune doar c[amândoi au adus o jertf[. Abel era cioban, =i Cain era plugar. Amândoi aduc jertf[, dar numai una este primit[

înaintea Domnului. <F[r] v[rsare de sânge, nu este iertare> (Evrei 9:22). Nu m[îndoiesc c[Abel =i Cain au =tiut tot ce s-a întâmplat în Eden. +tiau despre Acela care va veni =i va zdrobi capul =arpelui, dar nu =tia când. Când Abel a adus un miel ca jertf[a spus prin aceasta c[el crede în promisiunea primit[în Eden de la Dumnezeu cu privire la restaurarea omului. Abel l-a crezut pe Dumnezeu. <Prin credin\ a adus Abel lui Dumnezeu o jertf[mai bun[decât Cain> (Evrei 11:4). Credin\ a aceasta spune c[el a recunoscut trecutul gre=it din momentul când p[catul a intrat în lume. Jertfa aceasta arat[poc[in\ =i credin\ în promisiunea Mielului care avea s[vin[. Cuno=tin\ a dus la credin\, =i credin\ a dus la ac\iune.

Acesta este lucrul pe care orice p[c[tos trebuie s[-l fac[dac[vrea ca Domnul s[priveasc[spre el cu pl[cere. Trebuie s[recunoasc[trecutul gre=it. Numim aceasta poc[in\. Chiar =i pozele din c[r]ile copiilor arat[jertfa lui Abel cu un fum care se ridic[în sus ca semn al accept[rii de Dumnezeu, pe când fumul jertfei lui Cain se împr[=tie în jurul altarului. Nici nu a fost nevoie s[spun[cineva a cui jertf[a fost primit[=i a cui nu. Focul a mistuit jertfa primit[. Domnul Isus îl nume=te pe Abel <neprih[nitul Abel> (Matei 23:35). Cain s-a umplut de invidie, =i fa\ a i s-a posomorât. Sup[r]area lui a crescut =i a culminat în ceea ce a fost prima crim[pe p[mânt. P[catul lui Adam pare mic pe lâng[acesta, dar a fost p[catul care a deschis u=a tuturor p[catelor mari =i mici.

Cain spune: <Haidem s[ie=im la câmp> (Genesa 4:8). P[rea c[totul este bine. Spunea pace, dar în inim[avea r[zboi. La fel ca Ioab =i Abner. Ioab l-a chemat pe Abner s[-i vorbeasc[în tain[=i l-a omorât. Absalom a dat o mas[, l-a invitat pe Amon, apoi l-a omorât. Când au ajuns la câmp, Cain l-a omor`t pe Abel. Abel ajunge s[fie primul martir =i începe procesul lui Cain, care a fost prevenit asupra p[catului care-l pa=te de c[tre Dumnezeu, dar nu a vegheat. Când un om este acuzat de o crim[, de c[tre autorit[\i, el este dus înaintea judec[torului =i este întrebat dac[este vinovat sau nevinovat. Cain a stat înaintea celei mai înalte autorit[\i =i a spus c[este nevinovat prin faptul c[a spus lui Dumnezeu c[nu =tie

unde este Abel atunci când a fost întrebat.

Dumnezeu îi =tia vinov[ia =i îi d[sentin\`a: <Blestemat e=ti tu, izgonit din ogrorul acesta, care =i-a deschis gura ca s[ primeasc[ din mâna ta sângele fratelui t[u!> (Genesa 4:11). Invidia l-a dus la ur[, =i apoi la crim[. Cel ce ur[=te pe fratele lui este un uciga=. Invidia, gelozia, pizma, sunt sinonime =i sunt roada firii p[mânte=ti. C`ntarea cânt[rilor spune c[gelozia este ne]nduplecat[ca locuin\`a mor\`ilor. Cei ce fac astfel de lucruri nu vor putea mo=teni Împ[r\`ia lui Dumnezeu. Invidia =i ochiul r[u nu duce dec`t la r[u. <Oare numai prin Moise vorbe=te Domnul?> (Numeri 12:2). Invidia Mariei a adus-o ca s[fie lovit[cu lepr[=i numai când Moise a strigat: <Dumnezeule, te rog, vindec[-o!> a fost cur[vit[de lepra ei.

Saul este un alt exemplu în viața c[ruia se arată urm[rile invidiei. <+i din ziua aceea Saul a privit cu ochi r[i pe David> (1 Samuel 18:9). David fost apreciat în acea zi printr-o cântare de biruin\` a femeilor, pentru biruin\`a asupra filistenilor. Era o cântare în care David era ridicat pu\`in mai sus ca =i Saul. Saul a fost invidios, =i din acea zi a început s[-l prigoneasc[ pe David. În sfâr=it, Saul ajunge ca s[-i piard[ împ[r\`ia =i via\`a. O alt[ mare pagub[ pe care a adus-o invidia a fost în via\`a fra\`ilor lui Iosif. <Fra\`ii lui au v[zut c[tat[l lor îl iubea mai mult decât pe ei to\`i, =i au început s[-l urasc[. Nu puteau s[-i spun[ nici o vorb[ prieteneasc[> (Genesa 37:4). Dumnezeu, care vegheaz[, a binevoit s[ aduc[ ziua când fra\`ii lui s[se plece înaintea lui, =i ei au depins de bun[voin\`a lui Iosif.

Daniel a avut =i el de suferit din cauza invidiei =i a geloziei. <Daniel îns[întrecea pe toate aceste c[petenii =i pe dreg[tori, pentru c[în el era un duh înalt; =i împ[ratul se gândea s[-l pun[peste toat[împ[r\`ia. Atunci c[peteniile =i dreg[torii au c[utat ca s[ afle ceva asupra lui Daniel, ca s[-l p[arasc[ în ce privea treburile împ[r\`iei> (Daniel 6:3-4). Daniel chiar dac[a trecut prin groapa cu lei a fost salvat de Dumnezeu, care a trimes un înger =i închis gura leilor. Vr[jma=ii lui ajung sfâ=ia\`i de fiare.

Invidia =i gelozia duce numai la r[u. Invidia pare a fi un p[cat mic, o vulpe mic[, dar când îi vezi urm[rile lucrurilor care le pune

în mi=care po\i s[spui c[este o nebunie s[fii invidios. Dac[vrei s[fii în\elept trebuie s[accep\i c[e=ti lipsit de în\elepciune dac[nu-L ai pe Dumnezeu. Un om care atunci când a fost copil a fost dat afar[din =coal[pe motivul c[era prea prost a spus: <Înainte lui Dumnezeu to\i oamenii sunt la fel de pro=ti.> Numele acestui om a fost Albert Einstein, un mare om al fizicii, care a descoperit teoria relativit[\ii. Ce gând umilitor dar folositor s[te vezi nimic =i s[-L vezi pe Dumnezeu totul. Nu avem nimic pe care s[nu-l fi primit de la Dumnezeu =i depindem de Cel ce ne sus\ine.

Iacov spune la capitolul patru c[invidia omului vine din poftele omului. Invidia este o prietenie cu lumea. <S[nu ur[=ti pe fratele t[u în inima ta> (Levitic 19:17). Mul\i aduc jertfe ca a lui Cain. Îl iubesc pe Dumnezeu ca pe pre=edintele \[rii, f[r[c[ldur[=i afec\iune. Dumnezeu prive=te mai înt`i spre om, =i apoi spre jertf[. Omul trebuie ca prin poc[in\ fa\ de trecut s[primeasc[iertarea Lui, =i apoi s[aduc[jertfe care vor fi mistuite de focul Domnului. Invidia, gelozia, pizma duc la moarte. <P[catul pânde=te la u=[, dar tu s[-l st[pâne=ti.> Este posibil s[te împotrive=ti acestor gânduri.

Invidia vine cu un gând de nemul\umire pentru ceva ce nu ai =i are altul. Pentru ceva ce ai, dar altul are mai bun sau mai diferit. Firea cu care ne-am n[scut este mereu nemul\umit[. Un copil plângea. <Ce vrei?> l-a întrebat mama. <Vreau vaza.> I-a dat vaza. Copilul dup[un timp iar pl`nge. <Ce vrei?> l-a întrebat mama. <Vreau bibeloul acela.> I-a dat bibeloul. Dup[ un timp copilul iar începe s[ pl`ng[. <Ce vrei?> întreb[mama. <Nu =tiu>, a r[spuns copilul pl`ngând.

Cam a=a ac\ioneaz[=i firea omului. Chiar dac[ar ajunge s[aib[ceea ce]=i dore=te, tot nu ar fi mul\umit, pentru c[dup[aceea ar vrea altceva. Copilul Domnului e mul\umit cu ce are. Un exemplu practic: Ma=ina mea poate fi ieftin[=i r[bl[git[, dar sunt mul\umit pentru c[e a mea =i m[slujesc de ea când am nevoie. Nu invidiez pe cel ce are ma=in[mai bun[. Dac[vreo dat[Domnul îmi va da o ma=in[foarte bun[voi fi tot a=a de multumit cum sunt cu ma=ina care o am.

<Mul\umi\i-v[cu ce ave\i> ne înva\ apostolul Pavel. Dac[e=ti

mul\umit e=ti fericit. Dac[nu e=ti mul\umit orice ai avea nu e=ti fericit. Invidia începe în inim[, în gând. Invidiosului i se pare c[g[ina vecinului e curc[. Invidiosului i se pare c[iarba e mai verde dincolo de gardul lui. Mai presus ca orice p[ze=te-\i inima. Nu te sup[ra când vezi c[altuia îi merge bine, pentru c[acest fel de sup[rare duce numai la r[u. Dac[altuia i s-a dat mai mult i se va cere mai mult. Ce trebuie f[cut dac[cineva are aceste simptome de invidie =i gelozie? Imediat trebuie s[mearg[la doctor. Doctorul este Domnul Isus. M[rturise=te-I cum te sim\i]n leg[tur[cu acel lucru sau persoan[. Cere-I iertare =i roag[-te pentru persoana pe care poate ai invidiat-o. Fii mul\umit cu ce ai, pentru c[totul ce vezi este temporar, =i adev[rata via\[-i bog[\ie este sus în Cer. Dac[te vezi mai s[rac folose=te-\i avantajul. Un exemplu doar pentru demonstra\ie ar fi acesta: Dac[o c[r[mid[în Cer ar costa un talant, pe cel bogat aceea=i c[r[mid[îl cost[o sut[sau mai mult. Mântuirea este în dar, dar r[spl[tirile vor fi în func\ie de sacrificiu. Dac[e=ti invidios pe cei ce au daruri =i le exerseaz[în biseric[, roag[-te pentru ei, pentru c[ei vor avea o mai mare r[spundere în ziua socotelilor. Adu o jertf[ca a lui Abel pe altarul inimii tale, =i când focul Duhului Sfânt se va cobor] vei fi mul\umit =i fericit la orice stare te va chema Dumnezeu.

Amin

33

FĂRĂ ROADĂ

<Un om avea un smochin s[dit în via sa. A venit s[caute road[în el, =i n-a g[sit.> Luca 13:6

Exemplu smochinului f[r[road[este o avertizare pe care Domnul Isus o îndreapt[spre cei ce î=i tr[iesc via\a duhovniceasc[în dezordine, lucru care duce la timp pierdut, f[r[de road[. Cine nu aduce road[va fi t[iat afar[. Smochinul neroditor poate fi Israelul, credinciosul sau chiar o Biseric[. Poporul Evreu avea o idee destul de arrogant[despre ei, pentru c[îl numeau pe Avraam ca tat[. Ei =tiau cum a lucrat Dumnezeu în trecut =i =tiau de promisiunile Lui. Li se p[rea c[orice ar face ei, nu pot s[cad[din gra\ia lui Dumnezeu. De data aceasta Domnul Isus îi umile=te =i vrea s[-i trezeasc[l-a realitate. Cel ce nu face road[este t[iat =i aruncat afar[indiferent de trecut. Aceasta este o lec\ie de umilin\[-i chemare la verificare pentru to\i credincio=ii.

Cel care a gustat ce bun este Domnul trebuie s[nu se mândreasc[c[a fost ales =i chemat, ci trebuie s[-i concentreze energia în a produce rodul dorit de St[pân. Domnul e fl[mând dup[rodul sfin\eniei, dup[via\a de rug[ciune, dup[un bel=ug de fapte bune în via\a credinciosului. La timpul potrivit Domnul +i-a dat via\a =i a investit în mântuirea credinciosului. Este dreptul Lui s[caute road[care s[onoreze pe St[pân. Nu a c[utat road[în tei, în stejar sau în brad. De la astfel de pomi nu se a=teapt[roada care hr[ne=te. Dar de la credincios se a=teapt[aceast[road[. O credin\[-i care nu produce roade este moart[. Trebuie s[se vad[roada Duhului Sfânt care nu las[pe credincios neroditor.

Indiferent de cât timp ar fi avut Israelul s[produc[rod, El r[mânea cu inima împietrit[. Era în via Lui, era în p[mânt bun, i

s-a pus gunoi la r[d[cin[=i i s-a dat timp. Totu=i nu a adus rod. Frunzele nu au fost îndeajuns. St[pânul vrea s[g[sesc[road[ori pomul va fi scos afar[. În timpul Domnului Isus anumiți pomi fructiferi erau taxați, =i dac[un pom nu aducea road[însemna pagub[, pentru c[St[p`nului pl[tea taxe pe acel pom. Sunt mulți oameni care au pomi fructiferi pe proprietatea lor care nu aduc road[=i nu par s[fie deranjați de lipsa de road[, dar dac[ar ap[rea o lege peste noapte care ar spune c[trebuie s[pl[te=ti taxe pe fiecare pom fructifer, mulți oameni =i-ar ascuți securea imediat.

Pentru locul t[u =i al meu s-a pl[tit un pre\, =i acum se a=teapt[road[de la noi. Pomul f[r[road[este credinciosul pentru care Cina Domnului nu înseamn[decât p`ine =i must. Înseamn[doar un ritual în care nu simte durerea =i cheltuiala Domnului. Deoarece nu simte aceasta nu este nevoit s[produc[. Dumnezeu nu se scuz[=i nu se roag[, ci El îndeamn[=i porunce=te. Toți oamenii au 168 de ore pe s[pt[mân[. Câte sunt puse în slujba Domnului pentru binele sufletului t[u =i a aproapelui nostru?

Un om s-a dus la doctor trimis de soția lui =i a cerut ca s[fie examinat. Dup[examinare l-a întrebat pe doctor ce problem[a g[sit, =i doctorul i-a spus: <E=ti lene=.> Omul a cerut un termen medical ca s[se poat[scuza în fața soției. Mulți nu produc road[pentru St[pân, pentru c[sufer[de lene. Alții nu vor s[fac[ceva ca nu cumva s[fie criticați. Cel care vrea s[scape de critici trebuie s[nu spun[nimic, s[nu fac[nimic, =i atunci va fi nimic. În via Domnului sunt împreun[eroii =i la=ii p`n[la ceasul evaluării. Apostolul Pavel considera c[este locul potrivit pentru el, locul unde era criticat =i def[imat. <De aceea simt pl[cere în sl[biciuni, în def[im[ri, în nevoi, prigoniri, în strâmto[ri pentru Hristos, c[ci când sunt slab atunci sunt tare> (2 Corinteni 12:10). <Frica de oameni este o curs[, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce s[se team[> (Proverbe 29:25).

Credinciosul nu are voie s[-i fie ru=ine de Hristos. Nu g[se=ti un francez s[-i fie ru=ine de Napoleon. Nu g[se=ti un american s[-i fie ru=ine de Lincoln. Nu am g[sit un român s[-i fie ru=ine de Mihai Viteazul. Ace=ția au fost oameni care au f[cut bine =i r[u, dar

Domnul Isus nu a făcut decât bine și a cucerit pentru noi nu un pământ sau o libertate temporară, ci a câștigat la Golgota pentru noi slobozenie de păcat și dreptul de a intra în țara care nu are apus de soare. Este normal ca un ucenic să facă greșeli la început, dar nu va deveni bun meseriaș decât dacă va continua să practice până când va învăța meseria. <Orice ucenic desvârșit va fi ca învățtorul său> (Luca 6:40). Unii spun că nu produc roade deoarece nu au timp. Ar lucra și pentru Domnul, dar sunt prea multe de făcut.

Un profesor a demonstrat elevilor și cât de important este să ai în viață priorități care să te ajute să realizezi idealul. Mai întâi trebuie să fie un ideal folositor. Și gina are un ideal, dar nu e folositor. Gina vrea să se urce unde este grânda mai mare de porumb, și acolo să dea cu ghearele înapoi ca și cum ar săpa. Idealurile care au ca rezultat lucrurile pământești nu sunt departe de ale ginii, pentru că oricât de înalte ar fi sunt trecătoare. Idealul creștinului este: după ce el a fost mântuit să cheme și pe alții să vină la mântuire. Profesorul a luat un borcan mare din sticlă transparentă și l-a umplut cu pietre de mărimea oului. A întrebat apoi clasa: <Este plin?> <Da>, a strigat clasa. Apoi, profesorul a luat pietricele mici și le-a dat drumul încet să se strecoare în borcan printre pietrele mari de jos și până sus la gura borcanului. A întrebat din nou clasa: <Este plin?> Mai cu ezitare, pentru că de prima dată au greșit, clasa a răspuns: <Da.> Apoi profesorul a luat nisip și l-a turnat în borcanul plin cu pietre. Nisipul s-a strecurat printre pietrele mari și pietricelele mici, și apoi profesorul a întrebat din nou: <Este plin?> <Da>, au răspuns căiva mai curajoși din clasă. Apoi profesorul a luat apă și a turnat-o peste nisip și pietre, iar apa a fost absorbită de nisip printre pietre și până s-a umplut borcanul. Profesorul a spus: <Acum borcanul este plin.> Dacă nu ar fi introdus lucrurile în ordinea în care le-a pus, niciodată nu le-ar fi putut pune pe toate în borcan. A respectat o ordine a priorităților.

Așa trebuie să facem și noi. Mai întâi lucrurile importante, fiindcă altfel niciodată nu o să avem timp pentru ele. Ca să aduci

road[trebuie s[te implici, ceea ce cost[. David a ales p[mântul lui Ornan Iebusitul ca loc pentru altarul Domnului, iar Ornan s-a oferit s[i-l dea f[r] bani. David a refuzat oferta =i a spus: <NU! Vreau s[-l cump[r] pe pre\ul lui de argint, c[ci nu voi da Domnului ce este al t[u], =i nu voi aduce o ardere de tot care s[nu m[coste nimic> (1 Cronici 21:24). O vorb[veche spune: <Pofta vine mâncând>, =i alta spune: <Banul la ban trage.> Pe m[sur[ce te implici în lucrarea Domnului vrei s[faci mai mult. Mântuirea nu ne-a fost dat[de Dumnezeu f[r] s[-L coste pe El. Adev[ra\ii urma=i ai Domnului aduc road[, aduc jertfe care îi cost[.

Unii nu aduc rod pentru c[dorm spiritual. Somnul reprezint[tr[irea unei iluzii. Este o stare de ignoran\ă când nu =tii ce se întâmpl[cu tine. Un om care doarme nu se poate ap[ra =i nu are activitate. Somnul nu este moarte, dar este ca un fel de moarte. Cine poate garanta c[se mai scoal[dup[ce se culc[? Omul nu are nici o garan\ie =i nici un control. Via\ă este în mâna Domnului. Somnul spiritual face pe credincios inactiv =i neroditor.

Al\ii nu aduc road[pentru c[idolii le sug toat[seva. <Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu; =i slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea Mea idolilor> (Isaia 42:8). Israelul a fost pedepsit pentru c[a numit r[ul bine. Au f[cut =i au mai =i importat idoli, lucru pe care l-au numit <bun>. Nu pune gunoaie în mintea ta dup[cum nu pui murd[r]ii în gura ta, pentru c[la nivelul gândului p[catul este acceptat sau respins. Pentru cei doi din Gr[dina Edenului, pomul din care nu aveau voie s[m[nânce a devenit în mintea lor un pom diferit de ceilal\i pomi. Deosebe=te pomii. Nu numi pom îng[dui azi, dac[ieri sau acum o mie de ani a fost un pom neîng[dui pentru un credincios.

Pe Adam nu l-a ajutat cu nimic c[s-a ascuns =i nici omul de azi nu se poate ascunde. Omul nu poate ascunde de Dumnezeu idolii de afar[sau din inim[. <Fiul omului, oamenii ace=tia î=i poart[idolii în inim[...> (Ezechiel 14:3). Duhul Domnului cerceteaz[întreg p[mântul =i nimic nu se întâmpl[f[r] ca El s[=tie. <Sunt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, =i nu sunt Eu =i un Dumnezeu de departe? Poate cineva s[stea într-un loc ascuns f[r]

s[-l v[d Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile =i p[mântul? zice Domnul> (Ieremia 23:23-24). <C[ci Dumnezeu va aduce orice fapt[la judecat[, =i judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns fie bine, fie r[u> (Eclesiastul 12:14).

O dat[ce ai venit la mântuire este de lucru pentru tine în via Domnului. Via\a de credincios este ca un maraton, nu un concurs de vitez[, de o sut[de metri. Mul\i încep tare de tot, dar apoi se opresc. Focul de paie arde tare, dar se stinge repede. Este un plan de rodire =i sunt fapte preg[tite pentru noi, în care El a=teapt[s[umbl[m de-a lungul vie\ii noastre pe p[mânt (Efeseni 2:10). Dacă începi o carier[de educa\ie la o facultate \i se d[un num[r de cursuri, de materii, =i tot timpul =tii unde e-ti în acel program, în func\ie de câte cursuri ai luat. Dacă Dumnezeu ne-ar întreba ast[zi ca pe Adam odat[: <Unde e-ti? Unde e-ti în programul de rodire? Faci tu tot ce se poate pentru Dumnezeu? Merg rudele =i vecinii t[i în rai sau în iad?>

Ast[zi înc[poate fi o zi de cotitur[dacă Duhul Domnului îi arat[c[e-ti f[r[de road[=i în pericol de a fi t[iat afar[. Cotitura c[tre rodire începe cu rug[ciune de c[in\]. A ascultat Domnul pe demoni =i le-a dat voie s[între în porci =i sigur te va asculta pe tine dacă vii la El cu poc[in\. <Isaac a s[pat din nou fântânile de ap[, pe care le s[paser[robii tat[lui s[u Avraam, =i pe care le astupaser[Filistenii, după moartea lui Avraam; =i le-a pus acelea=i nume pe care le pusese tat[l s[u> (Genesa 26:18). | [râna umple fântâna credinciosului care nu vegheaz[. Tot ce v[d ochii p[mânte=ti este din \[rân[. Este timpul s[ostenim =i s[desfund[m fântâna rug[-ciunii, a postului, a studiului Bibliei, a binefacerii =i a c`=tig[rii de suflete pentru Hristos. Atunci ai s[ urci în turn ca Habacuc s[ vezi ce-\i va vorbi Domnul. El va fi al t[u, =i tu vei fi al Lui. Fii plin de râvn[, pentru c[ la cap[t este o cunun[. Când aceste fânt`ni vor fi desfundate de \[rân[vei începe s[rode=ti. Dacă vei aduce mult[road[St[pânul va fi prosl[vit, =i într-o zi vei auzi acele dulci cuvinte care dore=te s[le aud[to\i credincio=ii: <Vino slug[bun[, intr[în bucuria st[pânului t[u!>

Amin

34

SMERENIA

*<Smeri\i-v\ dar sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru
ca, la vremea Lui, El s\ v\ înal\e.> 1 Petru 5:6*

Mândria este a=a de natural\ în fiin\ a corupt\ a omului încât
Mr[sare ca =i buruienile într-o gr[din\ cu p[mânt bun =i care
este bine udat\]. Dac\ o distrugi, buruiiana reapare f[r\ nici un efort
din partea cuiva. S[m`n\ a unui pom a c[zut într-un mormânt peste
care era turnat beton. Acea s[m`n\ mic\ a crescut printr-o cr[-
p[tur\ din beton pân\ a rupt placa de beton de pe mormânt.

Mai tare =i mai persistent\ este mândria. O vânezi ca pe o vulpe,
=i când te bucuri de biruin\ te afli c\ te mândre=ti cu ea. David
roag\ pe Domnul s[-l p[zeasc\ de mândrie ca s\ fie nevinovat de
p[cate mari. Mândria are o mie de vie\i. Ea cre=te =i cu otav\]. Când
ai prins-o, scap\ printre degete ca s\ ia o alt\ form\]. Cre=tinul are
de luptat cu ea pân\ la moarte. Lucifer a fost aruncat jos, din cer,
din cauza mândriei. Lui Adam i s-a p[rut c\ =tie mai bine dec`t
Dumnezeu. Este p[catul care }l provoac\ pe Dumnezeu în mod
deosebit. Ce poate fi mai urât ca un om p[c[tos =i mândru? M`n-
dria are campioni =i caut\ ]ncontinuu al\ii noi. Este p[catul care
vine primul =i pleac\ utimul. Este cel mai de temut dintre p[cate.

De ce este periculos s\ fii mândru? Pentru c\ Dumnezeu st\
împotriva celor mândri. Dac\ vrem s\ nu-L avem pe El ca adversar
=i vrem harul Ceresc, trebuie s\ ne smerim. Smerenia este ca un
control dat nou\]. Ea controleaz\ cât har vrem s\ primim. Faraon a
zis: <Cine este Domnul, ca s\ ascult de glasul Lui, =i s[-l las pe
Israel s\ plece?> (Exod 5:2). A ajuns s[-=i vad\ o=tile înghi\ite de
apa m[rii. A v[zut cine este Domnul pe calea mândriei. Nebucad-
ne\ar a crezut c\ este cineva când =i-a zidit palatul ca loc de =edere

Împ[r]teasc[, prin puterea bog[\\iei lui =i spre slava m[re\\iei lui. A ajuns s[m[nânce iarb[ca boii pân[când a recunoscut c[Dumnezeu este Împ[r]ratul Cerurilor =i c[El poate s[smereasc[pe cei ce umbl[cu mândrie. Mândria este urât[oriunde, dar nic[ieri nu este mai urât[ca la copiii Domnului. Dacă ai vedea o viper[la sânul copilului t[u ai face tot posibilul ca s[-l scapi. La fel face =i Dumnezeu. Dacă vede mândria în noi caut[s[ne scape folosind metode care de obicei nu ne plac. Petru spune: <Smeri\\i-v[!> Este spre folosul =i binele nostru. Este un lucru posibil de realizat.

Succesele p[mânte=i sau chiar duhovnice=ti, stima oamenilor, care azi te vor =i mâine nu te mai vor, poate aprinde focul mândriei în noi. Acest foc numit mândrie a aprins focul în iad. Trebuie s[m[bucur de orice strop de har turnat peste fratele meu, iar eu s[m[v[d mai mic ca el. Nu mul\\i doresc slujbele de jos. Nu mul\\i doresc s[cure\\e sau s[spele prosoape. Nu to\\i sunt destul de tari ca s[poat[s[spele picioarele sfin\\ilor. Umilin\\a este o calificare pentru lucrurile mari. Nu \\i se pot încredin\\a lucruri mari pân[nu e=ti credincios în lucrurile mici. Cine a mai v[zut un Împ[r]rat care s[spele picioarele slujitorilor Lui cum a f[cut Domnul Isus? El a spus: c[robul nu este mai mare ca Domnul s[u, =i noi suntem datori ca s[facem la fel. Fii]ncontinuu con=tient c[f[r[El nu po\\i s[faci nimic bun. Acela care face lucruri f[r[Hristos, mai devreme sau mai târziu, face pagub[în via Lui. Omul are iluzia c[este în stare de multe. Este important s[ne cunoa=tem sl[biciunile.

S-a scris o carte cu istoria unei biserici, unde am predat la =coala duminical[copiilor timp de aproape patru ani, =i numele meu nu a fost amintit printre cei ce au fost acolo în acel timp =i care au f[cut acela=i lucru ca mine. M-am îmbufnat =i sup[r]at pe moment, pân[când mi-am dat seama de mândria mea care fusese r[nit[. Trebuie s[g[sim pl[ceri chiar =i în def[im[ri, nu numai în supraaprecieri. Cel care este smerit nu este arrogant =i dominant. Celui smerit po\\i s[-i spui orice, pentru c[el tot te va iubi.

Smerenia o po\\i]nv[\\a dacă]ncerci s[lauzi,]n cimitir, un om mort. Mândria lui este moart[cu adev[r]at. Dacă po\\i s[fii pre=ul de care se =terg to\\i f[r[ca s[te lauzi atunci semeni cu St[p]ânul.

I-ai spus vreodat[Domnului c[meri\i nuiava? Când ai g[sit ultima oar[mândrie în tine? Fii umil =i recunoa=te c[n-ai câ=tigat destui talan\i. Fii umil, pentru c[ai fost primit f[r[merite. Vino la El întotdeauna ca s[fii înv[\at. Noi suntem lutul, =i El este olarul care }=i face vasul cum vrea.

Domnul S-a l[udat cu Iov =i totu=i Iov avea o problem[pe timpul când îi mergea bine. O problem[pe care a rezolvat-o folosindu-se de Satan. Problema lui Iov era c[avea pu\in[mândrie. <Picioarul MEU s-a \inut de calea Lui, =i nu m-am ab[tut. Tinerii se tr[geau înapoi la apropierea MEA. EU sc[epam pe s[racul care cerea, EU orbului îi eram ochi =i =chiopului picior. EU f[cusem leg[mânt cu ochii mei.> Când Dumnezeu a terminat =lefuirea, Iov spune: <Urechea mea auzise vorbindu-se despre Tine; dar acum ochiul meu Te-a v[zut. De aceea mi-e scârb[DE MINE =i m[poc[iesc în \[rân[=i cenu=[> (Iov 42:5-6). Dup[ce s-a smerit în acest mod Dumnezeu l-a îns[n[to=at =i i-a dat bog[\iile înapoi. <El înal\ pe cei smeri\i =i izb[ve=te pe cei nec[ji\i> (Iov 5:11).

Dumnezeu are de-a face cu noi ca =i copii ai Lui. Atunci când eu v[d gre=eala în copilul meu, cel mai bine =i u=or va fi pentru el dac[accept[corectarea =i se îndreapt[. Pentru c[îl iubesc pe copil, eu nu am de gând s[m[las pân[când nu v[d o îndreptare. Cam a=a face =i Dumnezeu cu noi, pentru c[ne iube=te. Cu cât ne schimb[m mai repede dup[voia Lui, cu atât este mai u=or pentru noi. Când boii se împotrivesc =i dau înapoi \epu=ul într[mai tare în picior. Dumnezeu nu se las[pân[nu scoate din noi aur curat pentru Cer, indiferent de câte ori trebuie s[ne treac[prin cuptor.

Avraam a =tiut s[se smereasc[înaintea Domnului chiar dac[era considerat un prieten. <Iat[, am îndr[znit s[vorbesc Domnului, eu care nu sunt decât praf =i cenu=[> (Genesa 18:27). Era o întâlnire la nivel înalt, dar Avraam =i-a cunoscut locul în smerenie. Moise, cel mai blând om, s-a smerit înaintea Domnului: <Îndat[Moise s-a plecat pân[la p[mânt =i s-a închinat. El a zis: «Doamne, dac[am c[p[tat trecere înaintea Ta, te rog s[mergi în mijlocul nostru...»> (Exod 34:8, 9). Iov s-a =tiut smeri înaintea Domnului: <Vrei s[love=ti o frunz[suflat[de vânt? Vrei s[urm[re=ti un pai

uscat?> (Iov 13:25). Iacov a avut o concepție potrivit despre el înaintea Domnului, lucru care i-a adus binecuvântare. <Eu sunt prea mic pentru toate îndurările și pentru toată credința, pe care ai arătat-o față de robul Tău> (Genesa 32:10).

Un alt om al lui Dumnezeu care a cunoscut folosul smereniei și s-a smerit înaintea lui Dumnezeu a fost David. <Vreau să mă arăt și mai de nimic decât de data asta, și mă înjosesc în ochii mei> (2 Samuel 6:22). Uza fusese lovit, pentru că David nu și făcuse lecțiile înainte de a aduce chivotul acasă. L-a adus într-un car în loc să-l poarte leviții pe umeri. Trei luni mai târziu, David aduce chivotul dezbrăcat de haina împărătească și fără coroană de împărat în semn de smerenie înaintea Domnului. David mergea cântând din răsputeri ca un om de rând. Mândria l-a săgetat de unde nu s-a așteptat, dar a biruit. David avea obligații față de Mical, dar avea obligații mai mari față de Dumnezeu și a spus: <Vreau să mă înjosesc în ochii mei... Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa mea, de m-ai făcut să ajung unde sunt?> (2 Samuel 7:18).

Domnul Isus, care putea să se nască oriunde, S-a născut într-o iesele rece și mirositoare. Ne-a arătat smerenie intrând în Ierusalim călare pe mănzul unei măgărițe. S-a lăsat botezat în Iordan de Ioan, ca să ne arate umilință și ascultare, cu toate că nu avea nevoie să fie botezat. Avea o haină dintr-o singură cusătură și a spus că nu are unde să-și plece capul. A fost îngropat în mormântul altuia și a purtat crucea altuia. El a purtat crucea în locul unui păcătos ca mine.

Textul este potrivit și pentru cei care nu au primit pe Domnul în câ. Cât de posibil este ca un păcătos să se mântuiască prin efortul lui? Cam tot atât de posibil este și să arunci cu mâna o piatră peste ocean. Va veni vremea când pe întreg pământ nu va fi nimeni în mormânt. Daniel scrie că unii vor învia pentru ocară și rușine venic, iar alții vor învia pentru viață veșnică. Numai smerindu-te ca păcătos poți să obții iertarea deplină, să fii în rândul celor care au viață veșnică. În smerenie recunoaște că nu poți fără mila și iertarea Lui. Fără spălarea vinei tale în sângele scump al Mielului lui Dumnezeu vei fi găsit vinovat și condamnat în ziua judecării. <... din o mie de lucruri n-ai putea să răspund la unul singur> (Iov 9:3).

A=a va fi =i la judecat[, unde nici un motiv nu va sta în picioare ca s[-l scuze pe p[c[tos. În smerenie, spune Domnului c[tot ce g[se=ti în inima ta te condamn[. <Le voi da o alt[inim[, =i voi pune un duh nou în voi. Voi lua din trupul lor inima de piatr[, =i le voi da o inim[de carne> (Ezechiel 11:19). Cel ce spune c[nu are p[cat nu va fi iertat, dar cel ce =i recunoa=te p[catul =i urmeaz[pe Domnul Isus va fi iertat =i mântuit.

Amin

35

CUVÂNTUL

<Un râu ie=ea din Eden =i uda gr[dina; =i de acolo se împ[r]lea =i se f[cea patru bra\le.> Genesa 2:10

Un tân[r s-a prezentat ca =i candidat la botez. C`nd i-a venit rândul a fost cercetat prin întreb[ri cu privire la cunoștin\ele biblice. A fost întrebat câte Evanghelii sunt, =i el a r[spuns c[sunt cinci: Evanghelia dup[Matei, Marcu, Luca, Ioan =i Evanghelia lui Isus Hristos în via\a lui. Cele patru Evanghelii din Biblie sunt ca patru bra\le ale unei ape care izvor[=te din Tronul Milei =i îndur[rii lui Dumnezeu. Cine bea din acest[ap[devine =i el o evanghelie scris[, =i din inima lui curg râuri de ap[vie.

Când locuie=ti în pustiul lumii acesteia nu ajunge un pahar =i nici un ulcior. Ca s[po\i supravie\ui trebuie s[ai acest râu de ap[vie în tine. <+i Dumnezeu i-a deschis ochii =i ea a v[zut un izvor de ap[...> (Genesa 21:19). Este nevoie de interven\ia lui Dumnezeu, ca =i în cazul roabei Agar, ca s[po\i s[vezi această[ap[. Alocurea cele patru Evanghelii se suprapun =i se completeaz[. Ca =i patru oameni care au v[zut acela=i eveniment din unghiuri diferite =i fiecare descriu acel eveniment în cuvintele lor. <Toat[Scriptura este insuflat[de Dumnezeu =i de folos ca s[înve\e, s[mustre, s[dea în\elepciune în neprih[nire> (2 Timotei 3:16).

Evanghelistul Matei }l prezint[pe Domnul Isus ca un Împ[rat. Evanghelistul Marcu }l prezint[în a doua evanghelie pe Domnul ca rob =i slujitor care se sacrific[pentru to\i. Evanghelistul Luca }l prezint[pe Domnul ca Fiu al Omului =i Preot. Evanghelistul Ioan }l prezint[pe Domnul Isus ca Miel =i Fiu de Dumnezeu. <Dar toate aceste lucruri le face unul =i acela= Duh care d[fiec[ruia în parte cum voie=te> (1 Corinteni 12:11). Apostolul Pavel prezint[Scrip-

tura ca o mare Evanghelie pentru un mare p[c[tos. <O, adev[rat =i cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: «Hristos Isus a venit în lume ca s[mântuiasc[pe cei p[c[to=i», dintre care cel dintâi sunt eu> (1 Timotei 1:15). Prin această Evanghelie au fost salvați milioane =i dovada o constituie vie\ile schimbate pline de d[ruire pentru Dumnezeu. Dacă cineva se recunoa=te ca p[c[tos poate fi iertat =i mântuit de Acela care l-a iertat =i pe apostolul Pavel.

Apostolul Pavel a tr[it trezeci =i cinci de ani în felul în care el a crezut c[e bine, chiar dacă f[cea mult r[u. Atunci Dumnezeu i-a ie=it înainte =i i-a deschis ochii ca s[vad[r`ul de apă vie. I-a deschis ochii ca s[vad[în Domnul Isus pe Mesia Cel a=teptat. Domnul Isus este apa vie care curge prin Cuvântul viu al Evangheliei =i prin vie\ile celor ce L-au primit ca Domn =i Mântuitor. După ce au mai trecut înc[dou[zeci de ani apostolul Neamurilor scrie lui Timotei, înainte de desfacerea cortului lui, scopul precis al Evangheliei: <S[mântuiasc[pe cei p[c[to=i.> Această Evanghelie a fost =i este vestit[pe întreg p[mântul spre mântuirea tuturor acelor care au primit-o =i au crezut în ea. Acest[slujb[nu a fost încredin\at[îngerilor, ci omului. Îngerii doar privesc cu interes vestirea. <...acum cei ce v-au propov[duit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer =i în care chiar îngerii doresc s[priveasc[> (1 Petru 1:12).

Slujba de a vesti Cuvântul este asem[nat[în Scriptur[cu slujba de plugar, de sem[n[tor, de a uda, dar Dumnezeu este Acela care face s[creasc[. <Oricine pune mâna pe plug, =i se uit[înapoi, nu este destoinic pentru Împ[r\ia lui Dumnezeu> (Luca 9:62). Cel ce ar[trebuie s[are drept. Când se ar[drept, sufletele primesc Cuvântul Lui, =i vie\ile sunt schimbate.

Naaman avea în casa lui o feti\ roab[din Israel. Ea a =tiut s[are drept. A fost instrumentul folosit de Dumnezeu prin care Naaman a ajuns s[fie vindecat de lepr[. Feti\va ar fi putut spune c[acel om îi este cel mai mare du=man, pentru c[a desp[r\it-o de tot ce îi era drag, dar ea a arat drept =i L-a prezentat pe Dumnezeu ca un Dumnezeu care poate totul. Iosif a arat drept =i ajunge s[=i

salveze familia. Pavel a arat drept, =i temnicerul din Filipi cu toat[cas[lui ajunge mântuit[. Mama =i bunica lui Timotei au arat drept, =i Timotei ajunge un lucr[tor al Evangheliei. Daniel a arat drept, iar]mp[ratul recunoa=te c[nu este nimeni ca Dumnezeuul lui Daniel. +i noi putem =i trebuie s[ar[m drept prin lucruri mari sau mici.

Un om credincios a fost invitat la o nunt[. Înviatul a cerut per-misiunea s[aduc[cu el pe un prieten =i a ob\inut aceast[aprobare. Dup[un timp celor de la nunt[le-a venit cheful =i au început s[vorbeasc[vulgar. Omul credincios a spus c[trebuie s[plece, pentru c[prietenului lui nu-i plac astfel de cuvinte. A fost întreat atunci cine este prietenul acesta. Credinciosul a spus: <Domnul Isus.> El a arat drept. Fiecare putem ara drept în locul unde suntem cu Cuvântul care este în noi, dar =i mai mult cu Cuvântul pe care îl tr[im.

Un chinez a fost întreat dac[a citit Biblia, pentru c[nu se g[seau Biblii în acele locuri. Omul a r[spuns: <Nu am citit-o, dar am v[zut-o. Am un vecin care era teroarea satului. Era ca o fiar[, dar a devenit blând =i bun dup[ce a devenit cre=tin.> Fiecare verset al Evangheliei poate s[tura sufletul fl[mând. Fiecare verset este ca un fagur de miere, care atunci când îl storci î\i d[dulcea\ă. De câte ori cite=ti Evanghelia g[se=ti c[este nou[, c[este mai adânc[ca înainte, c[aduce mai mult[lumin[în suflet, =i resursele ei nu pot fi epuizate.

Un om cu numele Augustin, care a tr[it cu mul\i ani înainte =i a b[ut din apa vie, la un moment dat era întristat v[z`nd c[nu poate cuprinde îndeajuns nem[rginirea Evangheliei =i în\elegerea lui despre Dumnezeu. Umbla pe malul m[rii când a v[zut un copil c[rând ap[din mare folosind o scoic[într-o grop[pe care o s[pase în nisip. Când l-a întreat pe copil ce face, a spus c[mut[marea în gropa pe care o s[pase în nisip. Atunci Augustin =i-a dat seama c[=i el încerca s[fac[acela=i lucru, când credea c[poate în\elege =i cuprinde adâncimile în\elepciunii lui Dumnezeu cu mintea lui m[rginit[. Cât un pumn de ap[am primit din El =i suntem cople=i\i cu îndurarea =i bun[tatea Lui. Tot acest Augustin a spus: <Ignoran\ă Scripturii este mama gre=elilor.> Cel care ignor[mesajul

Evangeliei]=i ur[=te via\ a. <Mai mult pre\ uie=te pentru mine Legea gurii Tale, decât o mie de lucruri de aur =i de argint> (Psalmul 119:72).

Un credincios c[l]torea cu trenul. A încercat s[discute despre Biblie cu o doamn[din compartiment. Ea a spus c[nu este interesat[s[vorbeasc[despre Biblie, pentru c[ea este o necredincioas[. Credinciosul a întrebat-o dac[a citit Biblia. Doamna a r[spuns: <Cum a= putea s[-mi pierd vremea cu o astfel de carte?> Credinciosul s-a v[zut nevoit s[-i r[spund[: <Atunci, drag[doamn[, nu sunte\i necredincioas[, ci ne=tiutoare.>

Sunt mul\i ne=tiutori de acest fel care au nevoie s[fie expu=i la lumina Evanghelie, =i atunci Dumnezeu le poate deschide ochii ca s[vad[apa vie care este Domnul Isus. Noi, care am g[sit mântuirea, suntem ca ni=te cer=etori de care cineva s-a îndurat =i ne-a dus la bel=ug de p`ine. Noi doar spunem altora unde este acest bel=ug de p`ine. El este suficient pentru oricâ\i ar veni, în oricât de mare num[r i-ar chema Tat[l. Este datoria noastr[s[ne d[im silin\ a ca s[cunoa=tem Scriptura. <Cuvântul lui Hristos s[locuieasc[din bel=ug în voi în toat[în\elepciunea> (Coloseni 3:16). Ea trebuie citit[asemenea unui testament l[sat de tat[l t[u, care a fost foarte bogat. Trebuie urm[rit ca o vân[de aur care duce spre mai mult[bog[\ie. Cre=tinul care spune c[iube=te pe Dumnezeu trebuie s[fie tare în Scripturi, ca =i Apolo, astfel s[aduc[câ=tig Împ[r\iei lui Dumnezeu.

La un moment dat Dumnezeu se pl`nge de poporul S[u pentru c[ ]i neglijeaz[Cuvântul. <Chiar dac[-i scriu toate poruncile Legii Mele, totu=i ele sunt privite ca ceva str[in> (Osea 8:12). Lipsa Cuvântului aduce pagube. <În\elep\ii sunt da\i de ru=ine, sunt uim\i, sunt prin=i; c[ci au nesocotit Cuvântul Domnului...> (Ieremia 8:9). <Cine nesocote=te Cuvântul Domnului se pierde...> (Proverbe 13:13). Cuvântul este sabia folosit[de credincios]n lupt[. <C[ci Cuvântul lui Dumnezeu este viu =i lucr[tor, mai t[ietor decât orice sabie cu dou[t[i=uri: p[trunde pân[acolo c[desparte sufletul =i duhul, încheieturile =i m[duva, judec[sim\urile =i gândurile inimii> (Evrei 4:12).

Domul Isus a folosit acest[sabie ca nimeni altul: <Este scris.> Dac[vrei s[cite=ti cu folos trebuie s[ ]nl[turi toate obstacolele care te opresc s[faci acest lucru. Iubirea p[catului, sub orice form[, în[bu=e orice avantaj al citirii. Cuvântul ne înva\ a s[fim în\elep\i ca =erpii. +arpele înainte de a bea arunc[otrava din gur[. Orice fapt[=i gând murdar trebuie p[r[sit. Gânde=te-te c[în fiecare verset Dumnezeu î\i vorbe=te. Priceperea =i în\elegerea vin de la El. Memoria, asemenea un chivot sfânt, s[str`ng[Cuvântul ca la nevoie s[fie la îndemân[. Roag[-te =i mediteaz[sincer la Cuvânt. Caut[-i aplicarea în via\ a ta. <M[gândesc adânc la poruncile Tale, =i c[r[rile Tale le am sub ochi> (Psalmul 119:15). În Cuvânt te po\i cânt[ri ca pe un cântar =i te po\i privi ca într-o oglind[. Cuvântul este sita pe care credinciosul o folose=te pentru a permite anumite lucruri în via\ a lui, iar pe altele s[le \in[afar[.

<Cerceta\i Scripturile, pentru c[socoti\i c[în ele ave\i via\ ve=nic[, dar tocmai ele m[rtruisesc despre Mine> (Ioan 5:39). Cine înseteaz[s[vin[=i s[bea în dar =i f[r[plat[p`n[când se poate.

Amin

36

MASA DOMNULUI

<Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împ[rt]=irea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împ[rt]=irea cu trupul lui Hristos?> 1 Corinteni 10:16

Masa Domnului înseamnă împ[rt]=ire cu trupul și sângele Domnului, dar și p[rt]=ie cu frații care formează trupul lui Hristos. Domnul Isus a dorit mult să m[re]nce această cin[cu ucenicii. A vrut să aib[p[rt]=ie cu ei. Nu poți să ai această p[rt]=ie p[nd] când nu te-ai botezat în moartea Lui, m[rturisind că accepți jertfa Lui. Această masă a Domnului se face în amintirea Lui și este simbolul Noului Legământ. Este proclamarea morții Lui ca o biruință asupra păcatului și a morții. Masa Domnului este și o profeție cu privire la venirea Lui, este o p[rt]=ie cu Hristos și cu ai Săi. <El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire> (1 Petru 2:24).

Pe vremea Legii, Dumnezeu a hotărât să aibă un loc de întâlnire cu Israelul, în Templu unde se aducea sângele animalelor ca jertfă, în Sfânta Sfintelor unde erau și tablele Legii, toiagul lui Aaron, chivotul și într-un vas era mană. În zilele Domnului Isus pe pământ aceste lucruri dispăruseră. Această rușine era înăscunsă, și o perdea separa locul Preasfânt. Acest perdea s-a rupt când Domnul a murit. Astăzi locul Sfânt este în inima noastră, când în duh și în adevăr ne închinăm Lui. Tot un loc Sfânt este casa de rugăciune, unde stăm la masa Domnului. La masa Lui venim în contact cu trupul și sângele Domnului. Domnul Isus este marele Preot. <Prin această «voie» am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna. Căci printr-o singură jertfă

El a făcut desvârși pentru totdeauna pe cei ce sunt sfinși (Evrei 10:10, 14).

La Masa Domnului ne aducem aminte că El nu ne-a lăsat să pierim, ci prin voia Lui S-a adus ca jertfă pentru noi, cei păcătoși. <S-a adus pe Sine însuși jertfă fărâ pată lui Dumnezeu...> (Evrei 9:14). Fiecare membru al familiei răscumpărate, care iubește pe Domnul, ia parte la această masă. Viața stă într-o continuă privire spre Cel răstignit. El a fost înălțat pe lemn, la fel cum Moise a înălțat arpele de aramă în pustie. <și oricine era mușcat de arpe și privea spre arpele de aramă, trăia> (Numeri 21:9).

Când îl privim acolo pironit pe lemn, cu cununa de spini pe cap, privim la păcatul nostru care a fost pedepsit în trupul Lui. Privindu-L, prin credință, trebuie să vedem înlocuirea care a avut loc. Pe cruce Domnul a făcut, pentru om, ceea ce omul nu a putut să facă pentru el. Domnul de bunăvoie și-a dat viața. <Nimeni nu Mi-o ia cu silă, ci o dau Eu de la Mine. Am putere să-o dau și am putere să-o iau iar...> (Ioan 10:18). Privindu-L cum este batjocorit și suferă pe cruce, omul supărăcios și mândru, care tună și fulgeră pentru lucruri de nimic, trebuie să se rușineze și să se căiască.

Cine vrea să stea la această masă trebuie să-și facă un inventar duhovnicesc. Trebuie să țină cuptorul sufletului cald. Când o muscă se apropie de plita caldă a cuptorului imediat schimbă direcția. Așa fac și duhurile când dau de căldura și flacăra Duhului Sfânt, care arde în sufletul credinciosului. Trebuie ca fiecare să ierte pe aproapele lui ca și el să poată fi iertat. Orice răutate și orice mânie trebuie prăsită. Cine nu bea și nu mănâncă se exclude singur. Ori de câte ori stăm la masa Domnului vestim moartea Domnului până va veni El. <El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia lui Dumnezeu> (Galateni 1:4).

La această masă stăm cu ferestrele deschise. O fereastră spre trecut, privind la Golgota, și o altă fereastră deschisă înlăuntrul nostru, pentru că trebuie ca fiecare să ne cercetăm și așa să mâncăm și să bem trupul și sângele Domnului. O altă fereastră o deschidem spre viitor, unde prin credință vedem că vom sta la

masa cea de sus în Împ[r\ia lui Dumnezeu. S[rb[toare de a sta la masa Domnului ne d[ocazia s[revenim la sursa de putere care este jertfa Domnului Isus. Condi\ia ca Dumnezeu s[accepte o jertf[, pentru întreg p[catul, a fost ca cel ce o aduce s[nu aib[p[cat, =i astfel jertfa s[fie f[r] de cusur. Singurul care a tr[it f[r] de p[cat a fost Domnul Isus. Chiar =i cei din jur au m[rturisit c[El era nevinovat. Iuda a spus: <... am vândut sânge nevinovat> (Matei 27:4). So\ia lui Pilat a spus: <S[n-ai nimic a face cu neprih[nitul acesta...> (Matei 27:19). Pilat a spus: <Eu sunt nevinovat de sângele neprih[nitului acestuia> (Matei 27:24). Irod L-a examinat =i cu toat[viclenia lui =i L-a g[sit f[r] de vin[. <Nici Irod n-a g[sit nici o vin[, c[ci ni L-a trimis înapoi> (Luca 23:15). Tâlharul de pe cruce a v[zut în Domnul Isus un neprih[nit: <...omul acesta n-a f[cut nici un r[u> (Luca 23:41). Chiar =i suta=ul roman a spus: <Cu adev[rat, omul acesta era neprih[nit> (Luca 23:47).

Pentru c[Domnul a v[rsat sângele Lui neprih[nit a fost acceptat de Tat[l ca înlocuitor pentru plata p[c[to=ilor, între care am fost =i eu. <Ochii T[i sunt a=a de cura\i c[nu pot s[vad[r[ul, =i nu po\i s[vezi nelegiuirea> (Habacuc 1:13). Domnul Isus a reprezentat p[catul lumii întregi c`nd a fost pus pe cruce, =i Tat[l +i-a întors fa\la de la El. A fost cea mai grea clip[ pentru Dumnezeu-Tat[l =i Dumnezeu-Fiul. Tot p[mântul s-a întunecat în acele clipe, când în trupul Lui a fost pedepsit p[catul nostru. Acel întuneric a fost a=a de însp[imânt[tor ]nc`t prevestea sf`r=itul lumii sau faptul c[Dumnezeu suferea.

Ioan Gur[de Aur a spus: <Crucea este voin\la Tat[lui, slava Fiului, bucuria Duhului Sfânt, podoaba îngerilor, sârguin\la credincio=ilor, lauda lui Pavel.> <Fiindc[atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, c[a dat pe Singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, s[nu piar[, ci s[aib[via\ [ve=nic[> (Ioan 3:16). În această <voie>, în acest leg[mânt, am intrat numai prin meritul Domnului Isus. Într-un leg[mânt sunt dou[p[r\i. Este un scop =i un motiv pentru care este f[cut. Acest leg[mânt al harului a g[sit =i a acceptat un înlocuitor pentru p[c[tos. Este un leg[mânt ve=nic pus la dispozi\ia p[c[tosului datorit[dragostei lui Dumnezeu pentru

om. Acest legământ este făcut prin sânge, făcut de care nu este iertare de păcat. Acest sânge vorbește mai bine decât sângele lui Abel. Sângele lui Abel vorbea în conștiința lui Cain, vorbea oamenilor și striga către Dumnezeu: <Răzbușare!> Domnul Isus a suferit o moarte de blestem, fiind atârnat pe cruce, și sângele Lui a curs și a fost primit de pășământ. Sângele Domnului Isus strigă în ceruri pentru milioane: <Iertare!> Sângele Legământului Celui Nou vorbește oamenilor despre un legământ venic, numit har, prin care omul să nu piară, ci să aibă viață venică. Acest sânge strigă în conștiința oamenilor și spune de îndurarea lui Dumnezeu, de nevoia de împăcare cu El. A strigat acest sânge Sfânt al lui Hristos în zadar pentru tine? <În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său> (Efeseni 1:7). <Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni> (Efeseni 2:9).

Moartea Domnului Isus a fost dovedită. Iudeii întotdeauna cereau lui Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, care mureau imediat sufocați, pentru că nu se mai puteau sprijini pe picioare. Făceau aceasta ca să poată sărbători Sabatul, și răstigniții morți să fie dați jos de pe cruce. Când au ajuns în dreptul Domnului Isus au văzut că murise și nu l-au mai zdrobit fluierile picioarelor. Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească Scriptura: <Niciunul din oasele Lui nu va fi sfărâmat> (Ioan 19:36). Unul din ostași l-a împuns coasta cu o săbie, și din coasta Lui a ieșit sânge și apă.

Dacă alegi să ierți pe altul, te costă pe tine. Iertare înseamnă a renunța la dreptul tău. Domnul a făcut aceasta cu prețul Lui. Dreptatea a cerut plată pentru păcat, dar Mila a mijlocit pentru a se accepta un Înlocuitor. Cum Domnul a luat locul lui Baraba l-a luat și pe al nostru. Lui Baraba i-au luat lanțurile și cătușele jos și i-au spus că este liber, pentru că un altul a fost condamnat în locul lui. Au căzut lanțurile păcatului jos, iar noi prin moartea Fiului am fost sloboziți. Spui că se merită sau nu să cumperi o carte după ce ai examinat-o. Cumperi o mașină dacă accepți prețul. Dumnezeu a privit la sufletul tău, și a spus că se merită să plătească ce a avut mai scump pentru răscumpărarea lui.

În acest Nou Legământ contractul se semnează la nivelul inimii. El cunoaște inima celui care L-a primit ca Domn și Salvator și, chiar, îi pare rău că a cauzat moartea Lui. El cheamă și azi pe orice păcătos. Sângele Lui este suficient pentru a-i da libertate. Nu este nevoie de meritul tău. Conștiința este săvârșită ca vinovat. Acest sânge care strigă <Iertare> te spală de orice păcat. Această grație trebuie cerută și acceptată.

În statul Georgia a fost un caz care a pus autoritățile în dilemă. Un înțemnițat a primit grația guvernatorului, dar el nu a vrut să o primească. Nu știa ce să facă cu el. A fost luată decizia de a fi lăsat în închisoare dacă nu acceptă grația. Nimic nu e mai înfiorător ca un suflet ce pleacă în vecinicie fără să fi acceptat grația Domnului. Cel neprihănit a murit pentru cel nelegiuit. Acesta este mesajul Cinei Domnului. Dar tu ai primit și acceptat grația Domnului Isus în termenii Lui?

Amin

37

CREDINȚA

*<+i credin\ta este o \u00e2ncedere neclintit\ \u00een lucrurile n[d]j-
duite, o puternic\ \u00e2ncedin\are despre lucrurile care nu se
v[d.]> Evrei 11:1*

Atunci c\u00e2nd apostolul Petru se ducea s\u00e1 viziteze o Biseric\u00e1 putea s\u00e1 vorbeasc\u00e1 despre Domnul Isus \u00e7i s\u00e1-i \u00e2ncurajeze spun\u00e2nd: <L-am v\u00e1zut cum L-au arestat, L-am v\u00e1zut cum a deschis ochii orbilor \u00e7i a \u00e2nviat mor\u00e2\u00ee. L-am v\u00e1zut cum a \u00e2mul\u00e2t p\u00e2inile \u00e7i cum a potolit furtuna. Am v\u00e1zut cum s-a \u00e2tunecat p\u00e1m\u00e2ntul c\u00e2nd era pe cruce \u00e7i L-am v\u00e1zut cum a murit. I-am v\u00e1zut morm\u00e2ntul gol \u00e7i L-am v\u00e1zut c\u00e2nd a ap\u00e1rut \u00e2n mijlocul camerei unde eram \u00e2nchi\u00e7i de frica iudeilor. L-am v\u00e1zut \u00e7i am vorbit cu el la marea Tiberiadei c\u00e2nd m-a \u00e2ntrebat de trei ori dac\u00e1 }l iubesc.>

\u00c2ntre noi nu exist\u00e1 un asemenea om, dar avem o m\u00e1rturie scris\u00e1 a acestor oameni. Ei au scris ce au v\u00e1zut \u00e7i pip\u00e1rit cu m\u00e2inile lor. Oamenii au adus la Domnul Isus un sl\u00e1b\u00e2n\u00e2g, \u00e7i Domnul i-a spus: <Iertate \u00e2\u00ee sunt p\u00e1catele!> Apoi c\u00e1 s\u00e1 demonstreze celor aduna\u00ee \u00e7i nou\u00e1 ast\u00e1zi c\u00e1 El poate face aceasta \u00e2\u00ee spune sl\u00e1b\u00e2n\u00e2gului: <Scoal\u00e1-te, ridic\u00e1-\u00ee patul \u00e7i umbl\u00e1.> C\u00e2nd a dovedit c\u00e1 poate vindeca, a dovedit \u00e7i c\u00e1 poate ierta. Scriptura este demn\u00e1 de \u00e2ncederea omului. Ea con\u00e2ine mii de promisiuni pentru omul mult iubit de Dumnezeu. Credin\ta accept\u00e1 ca demne de \u00e2ncedere lucrurile care nu se v[d]. Nimeni nu a v\u00e1zut pe Dumnezeu cu trupul acesta p\u00e1m\u00e2ntesc, dar credin\ta accept\u00e1 acest adev\u00e1r ca un lucru real.

Credin\ta accept\u00e1 o continuare a existen\u00e2ei dup\u00e1 acest\u00e1 via\u00e1. Ea crede \u00e2n rai, iad, \u00e2n \u00e2nviere \u00e7i \u00e2ntr-o revenire a Domnului Isus. Aceast\u00e1 \u00e2ncedin\are este bazat\u00e1 pe autoritatea Cuv\u00e2ntului lui Dumnezeu. Dup\u00e1 ce prin credin\u00e1 am primit adev\u00e1rul Scripturii \u00e7i

am fost schimba\i prin înnoirea f[cut[în noi de Duhul Sfânt, avem =i noi o m[rturisire a noastr[de f[cut. Duhul Sfânt ne face martori =i m[rturisim c[dragostea Lui este adev[rat]. Credin\a are ochi buni =i vede binecuvânt[rile de la distan\]. Avraam, care este numit =i tat[l credincio=ilor, a ie=it din \ara lui la chemarea lui Dumnezeu =i a plecat c[tre o \ar[promis[, unde a fost binecuvântat. Elisei a fost chemat de la ogor, =i Ghedeon de la teasc. Amos a fost chemat de la turm[, Levi de la vam[, =i Petru de la pescuit. El te cheam[=i pe tine ca s[-L urmezi prin credin\ ori unde te-ai g[si în via\]. Cuvântul Domnului este încercat. Pavel spune fra\ilor din Corint: <V[fac de cunoscut, fra\ilor Evanghelia, pe care v-am propov[duit-o, pe care a\i primit-o, în care a\i r[mas, =i prin care sunte\i mântui\i, dac[o \ine\i a=a dup[cum v-am propov[duit-o; altfel, degeaba a\i crezut> (1 Corinteni 15:1, 2). Cel ce nu \ine credin\ dup[cum este scris[în Cuvânt se poate afla c[î=i pierde timpul. Apostolul Pavel folose=te cuvântul: <Degeaba.> De aceea este nevoie s[ne conform[m întocmai cum cere Scriptura. O credin\[adev[rat[schimb[via\ a. Dac[credin\ a ce o ai nu \i-a schimbat via\ a, ca s[semeni cu Domnul Isus, probabil c[trebuie s[-\i schimbi credin\ a. Schimbare va fi înl[untru =i afar[. Cel ce fura, nu mai fur[. Cel ce bea =i fuma întinând trupul care este Templul Duhului Sfânt nu mai face aceste lucruri =i altele de acest fel. Cuvintele vulgare =i nefolositoare dispar din via\ a celui ce este schimbat de Duhul Sfânt. În locul lor apare Cuvântul =i cântarea de laud[. Credin\ a <degeaba> d[un ad[post fals =i nu ajut[la nimic.

Mântuirea se prime=te prin credin\[, =i credin\ a vine prin auzirea Cuvântului. Trebuie s[fim foarte aten\i la ascultarea =i citirea Cuvântului. Este ceea ce ne p[ze=te de o credin\[numit[<degeaba>. Pe Scriptur[ne baz[m credin\ a =i nu pe alte lucruri. Nu ne baz[m pe preo\i, pentru c[Biblia spune s[m[-nchin Domnului =i numai Lui s[-I slujesc. Biblia spune c[avem un singul Mijlocitor la Tat[l, pe Domnul Isus. Nu ne baz[m credin\ a pe tradi\ie. Domnul Isus a avut mult de lucru cu astfel de oameni care \ineau datina b[trânilor. În această categorie intr[înv[\turile omene=ti, orice ceremonie care nu sunt în Noul Testament =i care a fost f[cute doar s[impresioneze sau s[stoarc[bani =i respect de la

oameni. Orice lucrare care nu se bazează pe Biblie este falsă și <degeaba>. Credința adevărată stă în picioare singură alipită de har. Nu am nevoie de preot sau de vreun sfânt care a murit pentru mijloci pentru mine. Am nevoie numai de Isus Hristos. Cine spune altfel trebuie să o dovedească cu Biblia. Credința credinciosului trebuie să crească așa cum spune apostolul Pavel despre frații din Tesalonic: <Trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, cum se și cuvine, pentru că credința voastră merge mereu crescând> (2 Tesaloniceni 1:3). Credința începătoare este mică. Ea este puțin și chiar îi este frică de iad. Ea trebuie să crească cu promisiunile lui Dumnezeu din Scriptură.

Luther spunea că merge la Cuvânt ca la un pom cu fructe pe care-l scutură până când îi cad în brațe promisiunile Domnului. Credința crește o dată cu numărul versetelor din Biblie dovedite în viața ta. Credința crește prin asociere cu copiii lui Dumnezeu. Credința crește prin încercări, asemenea pomului care atunci când este bătut de furtună își înfinge rădăcinile mai mult în pământ. După cum orice predică trebuie să ducă la Hristos, tot așa orice acțiune trebuie să ducă la Hristos. Cei care îl consideră pe Domnul Isus prețios au o credință care îi pune la lucru pentru a strânge împreună cu Hristos. În El avem totul, și fără El nu avem nimic. Credința adevărată trece la fapte. <Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred...și se înfioară! Vrei, dar, să învelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este moartă.>

În lume sunt peste șaptesprezece mii de avioane în folosință. Despre nici unul dintre ele nu se poate spune că nu are nevoie de aripa dreaptă sau de aripa stângă. Așa este și credința cu fapta. Prin credință suntem legați de Hristos și îl iubim. Prin credință primim puterea ca inima să rămână un altar sfânt, respingând întinările lumii. Prin credință așteptăm revenirea Domnului Isus. Evreii 11 descrie progresul credinței și victoriile ei. O criză sau o problemă este o șansă pentru a-ți pune credința la lucru. Credința adevărată te mângâie cu nădejdea mării zi a venirii Domnului Isus, care va aduce cu El răsplata pentru fiecare. Credința ne dă biruință asupra lumii. Când ucenicii erau pe mare și credeau că au să piară din cauza furtunii, Domnul Isus îi întrebă unde le este credința. +i

credin\ a noastra este verificat[în furtun[. Nu primi sfatul aparen-\elor =i a fricii. Frica vrea s[te mint[, s[-\i spun[c[e=ti slab =i totul e pierdut, dar Domnul Isus a ales lucrurile slabe pentru a le fac[de ru=ine pe cele tari. Credin\ a noastr[este slab[de multe ori, pentru c[}l limit[m pe Dumnezeu la lucrurile pe care le =tim noi. Totul este cu putin\ celui care crede. Multora Domnul le-a spus: <Fac[-\i-se dup[credin\ a ta!> Credin\ a care-L onoreaz[pe Dumnezeu spune celui mai mare p[c[os c[poate fi mântuit. Oamenii cu care avem de-a face vor s[fie crezu\i pe cuvânt. Cu cât mai mult a=tept[Dumnezeu de la noi aceasta.

Putem dovedi cu Cuvântul Scripturii c[to\i oameni au o oarecare m[sur[de credin\. <Cât va fi p[mântul, nu va înceta sem[-natura =i seceratul, frigul =i c[ldura, vara =i iarna, ziua =i noaptea!> (Genesa 8:22). Care om nu crede această promisiune pe care Dumnezeu o face după potop? To\i cred c[este zi =i noapte. Este un început de credin\. Apostolul Petru la cuvântul Domnului p[=e=te pe ape, dar când se îndoie=te în credin\ începe ca s[se scufunde în valuri. Domnul îi spune: <Pu\in credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?> (Matei 14:31). Petru care a v[zut minunile f[cute de Domnul nu s-ar fi a=teptat la un a=a nume. Pu\in credinciosule în original este un cuvânt. +i noi ne g[sim de multe ori cu o credin\ slab[când suntem încerca\i. Nu tot ce vorbe=te tare este credin\. Domnul nu a f[cut niciodat[nimic care s[ne creeze suspiciuni, ci întotdeauna ne-a ar[tat dragostea =i puterea Lui. Credin\ a care sl[be=te trebuie hr[nit[cu Cuvânt =i trebuie înte\it[rug[ciunea. Credin\ a trebuie \inut[=i ap[rat[. Israelul nu a putut intra în \ara promis[datorit[necredin\ei. Cine va crede va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit. C`nd un bolnav este pe patul de moarte degeaba îi spui despre construirea unei societ[\i fericite sau despre realiz[ri în domeniul =tiin\ei, pentru c[aceste lucruri nu aduc mângâiere. Aduce mângâiere doar credin\ a în Domnul Isus. Cuvintele care spun c[cine crede în El nu va muri niciodat[sunt adev[rata mângâiere. Credin\ a apare acolo unde cuno=tin\ a se sfâr=e=te. Este o credin\ despre Dumnezeu =i o credin\ în Dumnezeu care se încrede în mântuirea dat[de El. Cine se încrede în El nu va fi dat de ru=ine. Amin

---

38

CRE^oTINUL

<Pentru întâia= dat[, ucenicilor li s-a dat numele de cre=tini în Antiohia.> Faptele Apostolilor 11:26

Majoritatea numelor pe care le auzim sunt f[r] de mare însemn[tate pentru noi. Exist[îns[un nume cu semnifica[ie =i este o onoare ca s[-l por[i. Nu este vorba de titluri ca: pre=edinte, lord, =ef sau director. Cuvântul care de dou[mii de ani este purtat cu onoare este numele de cre=tin. Textul spune c[în Antiohia credincio=ii au fost numi[i pentru prima dat[cre=tini. <Atunci neamurile vor vedea mântuirea ta, =i to[i împ[ra[ii slava ta; =i-i vor pune un nume nou, pe care-l va hot[r] gura Domnului> (Isaia 62:2). Noi =i alte milioane de oameni ne numim cre=tini, dar nu =tiu câ[i n[eleg ce înseamn[a fi cre=tin. Trebuie s[se vad[o mare diferen[\ între cei ce nu accept[acest nume =i aceia care îl poart[.

Numele de evreu era la un moment dat o scârb[pentru neamuri, =i neamurile erau o scârb[pentru evrei. Numele de cre=tin a înghi[it amândou[grup[rile. <Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici t[iere împrejur, nici net[iere împrejur, ...nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul în to[i> (Coloseni 3:11). Apostolul Pavel scrie =i fra[ilor din Galatia la fel: <Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte b[rb[teasc[, nici parte femeiasc[, fiindc[to[i sunte[i una în Hristos Isus> (Galateni 3:28).

Cre=tinii sunt oameni în care Hristos ia chip. Domnul Isus nu are decât o Biseric[, care este Mireasa Lui. Ast[zi parc[numele de cre=tin este prea general =i trebuie s[explici c`nd e=ti întrebat: De care fel e=ti? Cu botez prin cufundare sau f[r] botez, cu preot sau

f[r] preot, cu sp[larea picioarelor sau f[r], cu instrumente muzicale sau f[r], cu batic sau f[r], cu scule de aur sau f[r] =i a=a mai departe, un =ir care parc[nu se mai termin[, de diferite nuan\ =i culori de cre=tini. Când mp[ratul Constantin a f[cut cre=tinismul legal în imperiul s[u a atras în biseric[=i p[gni, care nu s-au schimbat =i au adus obiceiurile cu ei. Era de fapt tactica nou[a Satanei. Prigoanele =i arenele cu lei nu au f[cut dect s[creasc[num[rul cre=tinilor, care cu bucurie =i d[deau via\a pentru cununa de martir. Strategia cea nou[avea ca scop nu s[omoare cre=tinul, ci s[strmbe adev[rul, s[relaxeze standardele de sfin\enie, pentru ca omul s[se cread[cre=tin, dar s[fie f[r] mntuire.

S[fii cre=tin înseamn[a crede c[Isus Hristos este Mesia trimisul Tat[lui =i Mântuitorul lumii, care prin jertfa Sa de Miel f[r] cusur a pl[tit pentru p[catul oric[rui om care fuge la ad[postul jertfei Sale. A fi cre=tin înseamn[a avea experin\a na=terii din nou =i c[lu\uzirea Duhului Sfnt care te face roditor =i de folos mp[r\iei Lui. A fi cre=tin înseamn[a primi în via\a ta sau a respinge din via\ ta totul, bazat pe cuvântul Scripturii care este insuflat[de Duhul lui Dumnezeu. A fi cre=tin înseamn[s[te dep[rtezi de tot ce Biblia nume=te nelegiuire =i a iubi pe aproapele t[u ca pe tine nsu\i. Acest nume nu se mo=tene=te de la p[rin\i, ci se prime=te atunci cnd omul ia o decizie con=tient[de a face leg[mânt cu Dumnezeu =i a-l preda controlul vie\ii noului St[pn. A fi cre=tin înseamn[a avea cel mai nobil caracter din lume. Inseamn[a fi un slujitor al Cerului, plin de acelea=i virtu\i pe care le-a avut Domnul Isus Hristos. <C[ci noi suntem lucrarea Lui, =i am fost zidi\i în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a preg[tit Dumnezeu mai dinainte, ca s[umbl[m în ele> (Efeseni 2:10). A fi cre=tin este lucrarea minilor Lui. O creatur[nu se poate crea singur[. Noi suntem o f[ptur[nou[n Hristos Isus, creat[de Dumnezeu (2 Corinteni 5:17). Noi nu avem nici un merit în crearea acestei f[pturi noi. Nu este nimic întâmpl[tor cu privire la aceast[f[ptur[nou[numit[cre=tin, ci este rezultatul unor circumstan\ =e bine aranjate de Dumnezeu. Prin Harul Lui suntem ce suntem, nu prin fapte sau vreun merit de al nostru. Într-un om mort nu este via\ =i nu are fapte.

Noi eram morți în greșelile =i p[catele noastre, scrie Efeseni 2:1. Creștinul este lucrarea mâinilor Lui. <V-am scris aceste lucruri ca să =ți vi c[voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți via\ a ve=nic[> (1 Ioan 5:13). Este foarte important să =ții c[e=ți mântuit =i de ce e=ți mântuit. Este trecerea de la robie la libertate. Este trecerea de la întuneric la lumin[(Fapte 26:18). Trebuie să =ții dac[e=ți creștin. Domnul spune în casa lui Zacheu: <Azi a intrat mântuirea în casa această[.> Nu spune ca de azi să furi mai puțin, nu spune femeii p[ctoase ca de azi să mai înceteze cu p[catul. Mântuirea într[în via\ a omului într-un moment, atunci când crede cuvintele Bibliei, =i omul o rupe total cu p[catul. <Adev[rat, adev[rat v[spun c[cine ascult[cuvintele Mele, =i crede în Cel ce M-a trimis, are via\ [ve=nic[, =i nu vine la judecat[, ci a trecut din moarte la via\ [> (Ioan 5:24).

Majoritatea oamenilor care spun c[sunt creștini nu sunt siguri c[sunt mântuiți. Ei spun: <O să vedem, o să se deschide cerurile, a=vrea> =i alte r[spunsuri ca acestea. Cine nu =tie, probabil c[nu este. Creștinul adev[rat este într-o continu[p[rt[=ie cu Domnul Isus. El crede Cuvântul care spune c[cine crede în El a trecut la via\ [. El =tie c[este mântuit datorit[ascult[rii =i a dragostei ce o are fa\ de St[p`n. <+i prin aceasta =tim c[Îl cunoaștem, dac[p[zim poruncile Lui. Cine zice: «Îl cunosc» =i nu p[ze=te poruncile Lui, este un mincinos, =i adev[rul nu este în el> (1 Ioan 2:3-4). A fi creștin înseamnă a c[lca pe urmele Lui. Nu faceți c[r[ri noi, religii noi, ceremonii noi, pentru c[ele duc numai la r[tcire. <Oricine este n[scut din Dumnezeu nu p[ct[=te, pentru c[s[mân\ a Lui r[mâne în el; =i nu poate p[ct[ui, fiindc[este n[scut din Dumnezeu> (1 Ioan 3:9).

Când creștinul p[ct[=te nu poate suporta pata pe haina sufletului lui. Își m[rturise=te vina, =i în schimbul c[în\ei prime=te iertare. Dac[a greșit împotriva cuiva, un creștin își cere iertare. Un creștin iube=te pe Domnul Isus =i toate sufletele oamenilor. Când un om devine creștin este o f[ptur[nou[, cu un caracter nou. Via\ a creștinului are în ea rug[ciunea, studierea Cuvântului lui Dumnezeu =i p[rt[=ia cu frații în Domnul, în casa de rug[ciune. Participa-

rea Duhului Sfânt face ca toate acestea să fie de dorit și un câștig. Fără Duhul Sfânt totul este o formă sau un ritual lipsit de viață și putere. Duhul Sfânt face o cântare să atingă corzile inimii, unde numai El are acces. Duhul Sfânt face un text al Bibliei viu, interesant și hrănitor pentru suflet. Duhul Sfânt face în viața creștinului rugăciunea o desfășurare, și fără de El este o plictiseală și o oboseală. Duhul Sfânt pulsează viața în creștin și îl face să nu aibă doar o religie, ci o continuă prietenie și participare cu Dumnezeu. Creștinii sunt izvoare de apă vie și pomi cu roade, spre folosul celor din jurul lor.

Ești tu creștin sau doar ai o religie care să facă conștiința să tacă? Totul începe cu o rugăciune sinceră, prin care îți inviți pe Domnul Isus ca Domn în viața ta.

Amin

39

FII MULȚUMIT

*<...m-am deprins ca să fiu mulțumit cu starea în care
mă găsesc. +tiu să trăiesc smerit, =i =tiu să trăiesc în
bel=ug.> Filipeni 4:11-12*

Trim timpurile când este greu să întâlnești oameni mulțumiți. Apostolul Pavel a vestit aceste vremuri la 2 Timotei 3:1, când a numit vremurile de pe urmă vremuri grele, când oamenii vor fi nemulțumiți. Materia nu poate niciodată mulțumi nevoia sufletului.

Apostolul Pavel spune că era mulțumit cu starea în care se găsea. A ajuns la această stare prin faptul că s-a deprins. Deprinderea trupească este de puțin folos, dar deprinderea de a-ți supune firea este de mare folos. Deprinderea nu a apărut pur și simplu, ci a fost ceva cu care s-a obișnuit, o stare pe care a acceptat-o fără nici un fel de revoltă. Această deprindere nu a învățat-o la picioarele lui Gamaliel sau în școlile de filozofie ale timpului, ci a învățat să fie mulțumit la coala lui Hristos având ca învățător pe Duhul Sfânt.

Adevrații ucenici ai Domnului Isus au învățat prin perseverență ca să fie mulțumiți cu starea care Dumnezeu o alege pentru ei. Această stare nu este o floare care crește de la natură, ci este plantată de Dumnezeu. <Soarta mea este în mâna Ta> (Psalmul 31:15). <În ziua fericirii, fii fericit, =i în ziua nenorocirii, gândește-te că Dumnezeu a făcut =i pe una =i pe cealalt[...> (Eclesiastul 7:14). Pavel și Sila erau în temniță, cu picioarele în butuci, și cântau cântărilor lui Dumnezeu. Era ceva supranatural să poți face așa ceva în acele condiții, era ceva care numai un om înnoit de Duhul Sfânt poate face.

<Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna în

carul Lui de biruință în Hristos, și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui» (2 Corinteni 2:14). Ahab avea tot ce-i trebuia, însă era nemulțumit că nu avea și via lui Nabot. Haman avea putere și bogății, dar era nemulțumit că Mardoheu nu-l respecta în felul care credea că i se cuvine. Nemulțumirea lor le-a adus pierzarea. Ei credeau că li se cuvine altceva, mai mult decât Dumnezeu le-a dat. <Vai de cine se ceartă cu Fiul lui Dumnezeu! Un ciob dintre cioburile pământului! Oare lutul zice el celui ce-l făcu: «Ce faci?»» (Isaia 45:9).

Israelul avea o zi de mulțumire numită sărbătoarea corturilor. A fost inițiată de Dumnezeu, pentru că poporul sărăcuț și numere binecuvântările pe care le-a primit (Levitic 23). +apte zile locuiau în corturi afară din confortul casei. Lăsa sau patul moale și dormeau în cort, ca să-și aducă aminte de pribegia prin pustie. Omul, de obicei, nu prețuiește ceva decât după ce nu îl mai are. Era un timp de mulțumire pentru recoltă, când fiecare aducea daruri Domnului după binecuvântarea pe care i-a dat-o (Deuteronom 16). Această zi avea scopul de a le aduce aminte de timpurile mai grele, când Dumnezeu i-a scăpat, și să îi facă mulțumiți cu ceea ce au.

Un om cu numele Anton care cheltuia tot timpul rugându-se și citind Scriptura a fost vizitat de un înger. Acesta i-a spus că există un om mai sfânt decât el în acel oraș. Era vorba de un cărpaci care avea un atelier mic la periferia orașului. Anton s-a dus și l-a întrebat ce face el. Cărpaciul i-a spus: <Eu nu am nimic împotriva nimănui și sunt foarte mulțumit cu puștinul meu. Eu îmi agonisesc traiul reparând încălțăminte și racilor și repar fiecare pereche ca și cum aș repara-o pentru Domnul Isus.> Este mare această taină a evlaviei, când vezi un om bogat nemulțumit și unul sărac mulțumit.

Un ateu ca sărăcuț și batjocorit de un creștin l-a întrebat cu ce se ocupă Dumnezeu azi, și acesta i-a răspuns: <El se ocupă cu a-i înălța pe cei smeriți și a-i coborî pe cei mândri.> Se poate să fii mulțumit numai cu Hristos, pentru că mântuirea face mai mult ca toată lumea. Cei care mulțumesc lui Dumnezeu sunt o minoritate. La Luca 17:11-19 este descrisă vindecarea a zece leproși, dintre care numai unul s-a întors ca să mulțumească Domnului. +i noi suntem

unul din cei zece. <Mai bine puțin cu frică de Domnul, decât o mare bogăție cu tulburare. Mai bine un prânz de verdețuri =i dragoste, decât un bou îngrășat =i urât> (Proverbe 15:16, 17). Omul este încontinuu nemulțumit, pentru că este făcut de Dumnezeu pentru Sine =i nu pentru lucruri.

Omul ajunge mulțumit când îl cunoaște pe Dumnezeu =i acceptă voia Lui pentru viața ce o trăiește. Omul ajunge mulțumit prin a omorî dorințele firii, prin a-i limita =i controla dorințele. <Domnul sârmă =i El îmbogățește, El smerește =i El înalță> (1 Samuel 2:7). <...nu-mi da nici sârmă, nici bogăție, dă-mi pâinea care-mi trebuie> (Proverbe 30:8). Pușinul credinciosului este mai mult ca multul necredinciosului. <Și nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El vă însușește a zis: «Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi pierde»> (Evrei 13:5).

Atitudinea credinciosului este diferită față de bani. Acest lucru de multe ori stârnete curiozitate din partea lumii, dar nu este decât parte din a trăi Evanghelia. Bani trebuie respectați, nu iubiți. Trebuie apreciați pentru ce pot face în folosul Statului =i nu trebuie poftiți. Când musulmanii au cucerit Persia l-au închis pe împărat în visterie. Plin de aur =i diamante era nemulțumit =i ar fi dat totul pentru un pahar de apă. Credinciosul întotdeauna are ceva pentru care mulțumește Domnului.

Un comentator al Bibliei, Henry Matthew, a fost furat de ce avea la el într-una din zile =i a scris în agenda lui de fiecare zi: <Doamne, îți mulțumesc că înainte niciodată nu am fost furat. Îți mulțumesc că nu mi-a luat decât portofelul, nu viața. Îți mulțumesc că =i dacă mi-a luat tot ce am avut, nu a fost mult. Doamne, îți mulțumesc că am fost cel furat =i nu cel care a furat.> Noi suntem binecuvântați =i niciodată să nu cântăm, pentru că gândurile noastre se aud în cer. Credinciosul mulțumit recunoaște că Dumnezeu este sursa tuturor binecuvântărilor. <Vezi să nu zici în inima ta: «Tăriia mea =i puterea mâinii mele mi-au cântărit aceste bogății»> (Deuteronom 8:17).

Omul mulțumit este generos =i gata să sară în ajutorul fratelui său la nevoie. <În fiecare zi Te voi binecuvânta, =i voi lăuda

Numele T[u în veci de veci> (Psalmul 145:2). Starea de mul\umire a credinciosului nu depinde de împrejur[rile în care se g[se=te, pentru c[fericirea lui depinde de sursa lui, care este Dumnezeu. <C[ci chiar dac[smochinul nu va înflori, vi\va nu va da nici un rod, rodul m[slinului va lipsi, =i câmpiile nu vor da hran[, oile vor pieri din staule, =i nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot m[voi bucura în Domnul, m[voi bucura]n Dumnezeul mântuirii mele!> (Habacuc 3:17-18). Credinciosul mul\umit cu Dumnezeul lui are întotdeauna o cântare de laud[pe buze. O pas[re nu cânt[pentru c[are glas de a cânta sau penaj pictat de marele Artist. Ea cânt[pentru c[are în ea o cântare de cântat. A=a este =i credinciosul mul\umit. <Eu]ns[î\i voi aduce jertfe cu un strig[t de mul\umire, voi împlini juruin\ele care le-am f[cut. Mântuirea vine de la Domnul> (Iona 2:9).

Amin

40

GÂNDURILE

<Iată, voi aduce peste poporul acesta o nenorocire, care va fi rodul gândurilor lui.> Ieremia 6:19

Gândurile fac parte din teritoriul asupra căruia omului îi se pare că are deplin control. Aici se simte într-o siguranță liberă și privată. În acest text Dumnezeu promite lui Israel o pedeapsă, care va fi rodul gândurilor lor. Acest verset și altele ca el dovedesc că gândurile omului nu sunt libere și nici fără de urmărire. Gândurile sunt secrete oamenilor și nimeni nu le poate opri. Indiferent câtă îndoctrinare s-a făcut în trecut, mulți în gândul lor își urau și disprețuiau conducătorii. Au umplut închisori, și gândurile tot nu au putut fi cucerite. Așa l-a făcut Dumnezeu pe om. Nimeni afară de El să nu poată citi ce este în gândul omului.

Dacă pot gândi ce vreau despre vecinul meu fără ca el să știe, această libertate nu o mai am în fața lui Dumnezeu. El este Stăpân peste trup, suflet și duh. Din poruncile pe care Dumnezeu le-a dat poporului Său reiese că El a încercat să-i ajute în a avea un control asupra gândurilor. Să poți casa aproapele tău și ce are el este un păcat la nivelul gândurilor. <Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândurile> (Psalmul 139:1, 2). <Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl cunoști în totul> (Psalmul 139:4).

Am putea spune că El cunoaște în noi chiar și pornirile inimii, care dă formă și inițiază felul nostru de a gândi. <Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău> (Genesa 6:5). Fiecare gând, nu numai fiecare cuvânt, este cunoscut de Dumnezeu. Gândurile oamenilor din timpul lui Noe

L-a determinat pe Dumnezeu s[-I par[r[u c[a creat omul. Gândurile acelor oameni au avut un rod. Au atras pedeapsa lui Dumnezeu, care i-a nimicuit pe to\i, în afar[de opt suflete, care au fost salvate de apele potopului. Gândurile au luat =i pot lua rolul de acuzator =i de martor împotriva noastr[. Chiar dac[gura ar r[mâne închis[, po\i p[c[tui cu gândul. Acolo începe p[catul, care apoi se poate transforma în realitate =i aduce moarte. De obicei, to\i oamenii care comit lucruri grave încep prin a gândi în mintea lor, iar pe urm[între\in acel p[cat în gând. Dac[un om nu respinge un gând de p[c[t, ci tot se gânde=te la el, când are ocazia probabil c[face acel p[cat. Gândurile trebuie controlate =i dezarmate dac[otr[vesc sufletul. Ele trebuie f[cute ascult[toare de Hristos cu orice pre\ (2 Corinteni 10:5).

Nu trebuie s[se mire un tân[r c[a c[zut în p[cat, dac[în mintea lui]=i imagineaz[scene amoroase, g`ndindu-se c[este tare, =i c[dac[ar fi expus la acea ispit[nu ar înf[ptui acel p[cat. Tinerii primesc r[ni de moarte la nivelul gândurilor dac[nu vegheaz[. Un b[trân nu trebuie s[fie mirat c[a c[zut în p[catul mândriei, dac[în gândul lui crede c[este cu mult mai bun ca altul. Gândurile sunt ou[le p[catelor din care ies mon=tri. Ei distrug tot ce este bun =i sfânt. Trebuie s[tr[im cura\i, s[gândim curat, pentru a putem spune ca omul lui Dumnezeu c[ce avem pe buze avem =i în inim[. Nu to\i care merg la biseric[sunt Biserica. Omul poate s[tot merg[la biseric[, dar în gândurile lui s[fie un idolatru. Poate iubi banii sau chiar un membru din familie mai mult ca pe Dumnezeu, f[r[ca s[spun[cuiva. La nivelul gândului po\i s[ur[=ti pe cineva, lucru care te face uciga= înaintea Domnului. Tot cu gândul omul poate comite adulter, dac[pofte=te ce nu-i este permis. Dac[cineva se simte urm[rit de un duh de curvie trebuie m[rturisit, =i cu u=a închis[s[cear[cu lacrimi iertare =i putere de a r[mâne curat. Pentru cel care s-a aruncat s[prind[fantoma fericirii prin pofte =i a c[zut prad[tâlharului, sfatul este acesta: <Dac[din toat[inima voastr[v[întoarce\i la Domnul, scoate\i din mijlocul vostru dumnezeii str[ini =i Astarteele, îndrepta\i-v[inima spre Domnul, =i sluji\i-I numai Lui; =i El v[va izb[vii din mâna Filistenilor> (1 Samuel 7:3).

La Dumnezeu cât timp e-ti în via\ [=i cât mai ai har se g[se=te mil[, chiar dac[la oameni nu. El poate potoli orice furtun[a inimii =i poate reda nevinov\ia p[c[tosului. Un alt p[cat f[cut în gând este invidia. Ea este ascuns[în gând, dar Dumnezeu o vede. Sunt gânduri care fac pe om s[se simt[superior. <Doamne, }i mul\umesc c[nu sunt ca vame=ul acesta.> Astfel de gânduri sunt o urâciune pentru Dumnezeu. Omul mândru este ca un om plin de vânt. Mândria a f[cut dintr-un înger diavol. Sunt gânduri de cârtire =i nemul\umire care nu ajut[pe om la nimic, ci doar atrag pedeapsa lui Dumnezeu. Sunt gânduri de necredin\[, atunci când credinciosul nu se înarmeaz[destul din Cuvânt =i nu vegheaz[în rug[ciunii. Credinciosul care este cârmuit de Duhul Domnului îng[duie =i cultiv[gânduri umile, de iertare =i ajutorare pentru altul. Gânduri de mul\umire, care admir[bun[tatea lui Dumnezeu. Gândurile lui Dumnezeu ne sunt f[cute cunoscut nou[ ]n Scriptur[. <C[ci Eu =tiu gândurile, pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace =i nu de nenorocire, ca s[v[dau un viitor =i o n[dejde> (Ieremia 29:11). În ziua de ast[zi trebuie înl[turate n[dejdile false =i este nevoie ca omul s[fie expus adev[ratei n[dejdi, care este Domnul Isus prezentat în lumina Scripturii. Gândurile Lui sunt gânduri bune pentru cei ce }l iubesc. El are gânduri bune de restaurare =i pentru p[c[tosul care nu vine prea târziu la El. Adev[rul c[tu e-ti în gândurile lui Dumnezeu nu poate fi pre\uit la adev[rata lui valoare. Când cineva î\i face un bine, pentru c[a=a s-a nimerit, s-a sim\it obligat sau chiar a vrut, te sim\i obligat =i mul\umitor. La Dumnezeu nu a fost o întâmplare c[ne-a f[cut bine, ci El a pl[nuit sc[parea sufletului nostru din robia p[catului, S-a sacrificat pe Sine , pentru ca noi s[fim mântui\i. Dumnezeu are gânduri de pace, cunoscute în întregime numai de El. A=a cum sunt de departe cerurile de p[mânt, a=a sunt gândurile Lui de gândurile noastre. Gândurile Lui pentru noi sunt pline de lumin[=i fericire ve=nic[. Chiar dac[îmb[trânim, noi mergem spre lumin[. Dac[noi suntem necredincio=i chiar în gândurile noastre, El totu=i r[mâne credincios. El este lumin[, =i în El nu este întuneric. El =tie totul, chiar atunci când noi nu =tim nimic. Cei ce î=i pun încrederea în El,

când pleac[de pe p[mânt nu se duc la un necunoscut, ci merg în bucuria St[pânului, la marele osp[\ preg[tit pentru to\i aceia care au îmbr[cat haina de nunt[=i au luptat lupta cea bun[. Aceast[hain[se g[se=te numai în garderoba Lui. Este haina neprih[nirii lui Hristos, care a luat locul nostru de p[c[tos pe crucea de la Golgota. Dac[nu e=ti gata pentru acea zi, ast[zi este ziua când po\i s[fi mântuit.

Un om s-a încumetat s[treac[c[lare Valea Mor\ii din California f[r[ca s[aib[ap[cu el. A fost g[sit la timp, dar aproape c[=i-a pierdut via\ă. A spus binef[c[torului s[u: <Îi mul\umesc c[ai salvat un nebun!> Cel care este gospodar =i se îngrije=te de toate =i de to\i, dar nu se îngrije=te de sufletul lui =i de întâlnirea cu Dumnezeu este un mai mare nebun. Dac[ai pierde într-o clip[tot ce ai =i ce cuno=ti r[mâi doar cu una din cele dou[st[ri. Un suflet mântuit care cu bucurie a=teapt[întâlnirea cu Dumnezeu, sau un suflet nemântuit care este îndreptat spre iad. Unul din sfe=nicii lui David cu numele de Ahitofel =i-a pus casa în rânduial[, =i apoi =i-a luat via\ă. Cel care î=i ia via\ă este un uciga= =i nu are cum fi iertat, pentru c[nu are cum s[cear[iertare lui Dumnezeu. Mul\i oameni fac ca acest Ahitofel. Î=i pun toate în rânduial[, dar î=i las[sufletul s[moar[. Ast[zi Domnul ofer[oricui vine la El ca p[c[tos iertare deplin[=i mântuire.

Cheam[-\i fiin\ă =i chiar gândurile înaintea Lui. Prime=te-L pe Cel ce are gânduri bune pentru tine. Pe o piatr[de mormânt scria: <Am p[c[tuit, m-am c[it, m-am încrezut în El, am iubit, m[odihnesc, m[voi scula prin harul lui Hristos, voi domni cu El.>

Amin

41

MĂRTURISIRE A IERTARE

<Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățeze de orice nelegiuire.> 1 Ioan 1:9

† tim că iertarea pe care o dă Dumnezeu este absolut necesară pentru a putea fi mântuit. Fără pocăință, care include mărturisirea păcatului, nu este nici o dovadă că cineva ar putea obține iertare. Cuvintele de recunoaștere a păcatului deschid ușa harului și a iertării atunci când sunt spuse din inimă, cu o adevărată dorință de întoarcere la Dumnezeu. Cuvintele <Am păcătuit> înseamnă lucruri diferite pentru anumiți oameni.

Unii le pronunță și-au iertare, iar alții le pronunță și continuă mai departe în păcat. <Faraon a trimis să cheme pe Moise și pe Aaron, și le-a zis: «De data aceasta, am păcătuit; Domnul are dreptate; iar eu și poporul meu suntem vinovați.»> (Exod 9:27). Faraon a pronunțat cuvintele de pocăință. +i-a mărturisit păcatul și s-a recunoscut vinovat pentru că era la necaz, și piatra nimicea toate culturile Egiptului. Lovea pomi, oameni și era o mare urgie, dar când ea a încetat Faraon nu a mai vrut să lase pe Israel să plece. Câți oameni nu se pocăiesc când sunt în necaz, la un cutremur, iar când apare soarele uită sau amână pocăința? O astfel de pocăință temporară, ca a lui Faraon, de vreme rea, nu are valoare.

Balaam este un alt om care își mărturisește păcatul. El simte că a păcătuit, dar cu mintea vrea lumea. <Balaam a zis îngerului Domnului: «Am păcătuit, căci nu știu că te-ai așezat înaintea mea în drum; și acum, dacă nu găsești că e bine ce fac eu, mă voi întoarce»> (Numeri 22:34). Omul care vedea vedeniile lui Dumnezeu și chiar zărea în depărtare pe Mesia are inima coruptă

de dorin\ a dup[r[splata lui Balac. Mul\i oameni fac pe sfin\ii c\u00e2nd sunt cu sfin\ii, =i c\u00e2nd sunt \u00een lume nu-i deosebe=ti de lume nici \u00een vorbire, nici \u00een port =i nici \u00een fapte. Nu c`=tigi nimic dac[spui c[ai p[c[tuit =i continui s[faci mai departe ceea ce Dumnezeu a spus s[nu faci. Saul a fost un om care =i-a m[rturisit p[catul, dar nesincer. <Atunci Saul a zis lui Samuel: «Am p[c[tuit, c[ci am c[lcat porunca Domnului, =i n-am ascultat cuvintele tale; m[temeam de popor =i i-am ascultat glasul»> (1 Samuel 15:24). Omul care odat[a fost printre proroci a ajuns s[se uneasc[cu vr[jitorii.

Acan este un alt om care =i-a m[rturisit p[catul. <Acan a r[s-puns lui Iosua =i a zis: «Este adev[rat c[am p[c[tuit \u00eenpotriva Domnului...»> (Iosua 7:20). A furat din lucrurile pe care le-a g[sit \u00een Ierihon, le-a poftit =i le-a luat. A fost descoperit prin sor\i =i condamnat la moarte. Nu a venit el de bun[voie, p\u00e2n[ce sor\ul nu l-a descoperit. Iuda a f[cut o m[rturisire disperat[. <«Am p[c[tuit, c[ci am v\u00e2ndut s\u00e2nge nevinovat.» «Ce ne pas[nou[?]» i-au r[spuns ei. «Treaba ta.» Iuda a aruncat argin\ii \u00een Templu, =i s-a dus de s-a sp\u00e2nzurat> (Matei 27:4). Iuda l-a tr[dat cu o s[rutare pe Domnul Isus. El =i-a m[rturisit p[catul, =i \u00een disperare s-a sp\u00e2nzurat. El reprezint[omul care spune c[a p[c[tuit prea mult =i nu crede c[Dumnezeu \u00eel mai iart[. Acela care l-ar fi putut sc[pa =i ierta se afla \u00een m\u00e2na celor f[r[delege.

Oamenii care se cred prea p[c[to=i trebuie s[=tie c[s\u00e2ngele lui Isus Hristos ne spal[de orice p[cat. Iov a fost omul care a m[rturisit p[catul pe care l-a f[cut =i a primit iertarea. <Dac[am p[c[tuit, ce pot s[-]i fac, P[zitorul oamenilor?... Pentru ce nu-mi ier\i p[catul, =i pentru ce nu-mi ui\i f[r[delegea?> (Iov 7:20, 21). David a fost omul care s-a c[it \u00eenaintea Domnului p\u00e2n[c\u00e2nd a primit iertare. <\u00c2mpotriva Ta, numai \u00eenpotriva Ta am p[c[tuit.>

Fiul risipitor a f[cut o m[rturisire binecuv\u00e2ntat[. <Tat[, am p[c[tuit \u00eenpotriva Cerului =i \u00eenpotriva ta> (Luca 15:18). Tat[l l-a primit cu bra\ele deschise. Este portretul Tat[lui din cer gata s[accepte \u00een familia Lui pe cel ce cu sinceritate vine =i \u00eei m[rturise=te p[catul. Cuvintele <am p[c[tuit> sunt printre cele mai grele cuvinte de pronun\at, dar stau la funda\ia m\u00e2ntuirii omului.

Evanghelia nu ar avea nici o valoare pentru mine dac[nu s-ar adresa p[ctoiilor. Iertare este între dou[persoane. Un scaun, un pom, nu te poate ierta. Te poate ierta numai Acela împotriva c[ruia ai p[ctuit. Dumnezeu iart[omul prin poc[in[, în meritul jertfei de pe Golgota. El este credincios =i iart[. Inima ne poate în=ela. Noi suntem copiii Lui =i L-am tratat cu mult[nerecuno=tin\ pe Tat[l nostru.

Shakespeare spunea c[nerecuno=tin\ a copilului doare mai r[u ca mu=c[tura =arpelui. Tat[l este gata s[ierte =i s[primeasc[pe cel ce vine la El. Inima te poate în=ela, s[-\i spun[c[nu e=ti p[ctos. <Cutreiera\i uli\ele Ierusalimului, uita\i-v[, întreba\i =i c[uta\i în pie\e, dac[se g[se=te un om, dac[este vreunul care s[înf[ptuiasc[ce este drept, care s[\in[de adev[r, =i voi ierta Ierusalimul> (Ieremia 5:1). În zadar a c[utat, c[nu a g[sit nici unul. Apostolul Pavel spune c[to\i am p[ctuit =i am fost lipsi\i de slava lui Dumnezeu. De aceea nu l[sa înima s[te în=ele. Nu este om f[r de p[cat, dar dac[ne m[rturisim p[catul El este credincios =i ne iart[.

G[sim pe paginile Noului Testament c[Domnul Isus a înviat trei mor\i, care reprezint[trei feluri de p[ctoi ce aveau nevoie de iertarea Domnului. Apostolul Pavel spune la Efeseni 2:1 c[noi eram mor\i în gre=elile =i în p[catele noastre. Cel p[ctos este socotit mort duhovnice=te. Prima data Domnul a înviat o feti\ care abia murise. Fa\ a ei înc[nu-=i pierduse culoarea =i parc[dormea. Oricât ar[ta de asem[n[tor cu o persoan[vie, ea era moart[. Domnul Isus îi spune: <Feti\o, scoal[-te!> Feti\ a înviat =i a fost dat[vie p[rin\ilor. Acest fel de mort reprezint[pe cei care nu au p[cate mari. Oameni, tineri buni =i morali gata s[sar[în ajutorul celui care este în nevoie. Problema este c[cine a furat odat[este ho\, =i cine a spus o micu\ este mincinos înaintea lui Dumnezeu. Oricât de bun ar fi nu poate sc[pa nici de cel mai mic p[cat. Acest fel de p[ctos este primit de Domnul care-l iart[când vine la El cu c[in\.

A dou[înviere f[cut[de Domnul a fost a unui tân[r din cetatea Nain, care era singurul fiu al mamei sale. Pe fa\ a lui deja se vedeau ghearele mor\ii, care cu ajutorul c[ldurii din acele \inuturi ducea

repede trupul mort la o stare de descompunere. +i acestuia, Domnul i-a spus: <Tinerelule, scoal[-te!> Tân[rul a înviat =i a fost dat viu mamei lui. Acest fel de mort îl reprezintă pe p[c[tosl care a tr[it în p[cat =i a gustat adâncimile lui. Domnul Isus prime=te =i astfel de p[c[to=i. El îi iart[dac[î=i m[rturisesc p[catul cu sinceritate.

Cel de-al treilea mort a fost Laz[r din Betania, care era mort de trei zile. Era înf[=urat, după obiceiul timpului, =i pus într-un mormânt de piatr[, în fa'a c[ruia era prav[lit[o piatr[mare. Domnul a cerut s[se dea piatra la o parte. Trupul lui Laz[r intrase în putrefac\ie =i mirosea greu. Cel care este Învierea =i Via'a a spus: <Laz[re, ie=i afar[!> +i Laz[r a ie=it afar[viu din mormânt. Cineva afirmă c[dac[Domnul nu ar fi specificat cine s[învie, ar fi înviat to\i mor\ii. Acest fel de mort reprezintă p[c[tosul care a tr[it în cele mai grozave p[cate n[scocite de iad. Sângele Domnului Isus îl poate sp[la =i pe acesta, îl poate face s[se înf[\i=eze înaintea Tat[lui f[r[pat[=i f[r[zbârcitur[. A=a putere =i merit are sângele Domnului Isus. El =i numai El poate face dintr-un astfel de p[c[tos un om sfânt.

Un om sfânt este o unealt[grozav[în mâna lui Dumnezeu. Dac[un doctor vindec[o durere de cap nu e mare lucru, dar când vindec[o boal[grea devine renumit. Doctorul Isus vindec[orice boal[. La El nu este boal[u=oar[sau boal[grea. El doar vindec[. Orice om pe p[mânt se încadrează în una din aceste trei categorii.

Domnul Isus a spus pilda vame=ului =i a fariseului ca s[arate felul de poc[in\] =i rug[ciune acceptat de Dumnezeu. Un fariseu, care avea o religie mecanic[plin[de ritualuri, s-a dus la Templu =i î=i enumera înaintea lui Dumnezeu meritele. Când a v[zut acolo un v[me= l-a dispre\uit =i l-a privit batjocoritor ca pe un inferior lui. <Vame=ul sta deoparte, =i nu îndr[znea nici ochii s[-=i ridice spre cer; ci se b[tea în piept, =i zicea: «Dumnezeule, ai mil[de mine, p[c[tosul!»> Domnul Isus a spus c[acest vame= s-a dus mai degrab[acas[socotit neprih[nit decât fariseul, pentru c[s-a =tiut smeri =i a fost sincer înaintea lui Dumnezeu. Vame=ul nu =tia multe despre Dumnezeu. +tia c[este p[c[tos =i c[are nevoie s[fie

iertatat de El. Guvernul Romei îl înzestrase cu putere de a colecta bani, =i nu =tim cât a furat =i a în=elat. Ceva îns[s-a întâmplat, pentru c[a sim\it nevoia de a se m[rturisi =i a sim\it o sete dup[iertarea dat[de Dumnezeu. El nu =i-a m[rturisit p[catul unui om, ci lui Dumnezeu. Nimeni nu are mai mult[mil[ca Dumnezeu. +i-a venit în fire =i a admis c[e un p[c[tos. Inima lui era sincer[, =i aceasta a atras aten\ia lui Dumnezeu. A venit ca vame= =i nu s-a dat drept altcineva. Sim\ea povara p[catului =i nu îndr[znea s[-i ridice privirea în sus. Era sup[rat pe el, pe p[catul lui.

Iertarea o d[numai Dumnezeu. Dac[un om sau preot ar zice c[d[iertarea a= spune c[se apropie teribil de aproape de hul[. Nu un om a murit pe cruce nevinovat, ci Fiul lui Dumnezeu. Dac[e=ti p[c[tos =i urmezi pilda acestui vame=, care s-a m[rturisit sincer, vei avea iertare =i vei fi socotit neprih[nit prin sângele Domnului Isus. Când prime=ti iertarea vei sim\i o povar[uria=[c[\i-a c[zut de pe umeri. Nu exist[o alt[cale mai scurt[c[tre sfin\enie. Fiecare ceas din zi trebuie tr[it cu aten\ie, ca s[r[mânem cura\i pentru El. Am venit la El, mi-am m[rturisit p[catul, =i El m-a iertat. Vino, dac[nu te-ai împ[cat cu Creatorul t[u, m[rturise=te-\i p[catul, =i El te va ierta.

Amin

42

NA^aTEREA DOMNULUI

*<Hristos Isus a venit în lume ca s[mântuiasc[...>
1Timotei 1:15*

Aceasta este o propoziție a=a de mic[, dar care str[luce=te ca un diamant în lumina Adev[rului, răsfrâng`ndu-se peste vie\ile oamenilor. El este un Adev[r vrednic de primit, pentru c[el vine de la Dumnezeu =i se afl[undeva. El era de la început Cuvântul care s-a f[cut trup =i a locuit printre noi plin de har =i de adev[r. El a venit de la Tat[l la oamenii care au mare nevoie de îndurarea lui Dumnezeu. De ce a venit? <S[mântuiasc[.> Luca 19:10: <Pentru c[Fiul omului a venit s[caute =i s[mântuiasc[ce era pierdut.> Omul era cu Dumnezeu, dar s-a pierdut de El în urma p[catului.

În jurul anului 330 oamenii au ales o zi pe care au numit-o S[rb[toarea Cr[ciunului, zi în care majoritatea oamenilor s[rb[toresc venirea Domnului între oameni. Nu conteaz[a=a de mult în ce zi s[rb[torim sau ce nume au ales oamenii pentru aceasta. Shakespeare spunea: <Oricum ai numi un trandafir, el tot frumos miroase.> Important este c[a avut loc, iar planul lui Dumnezeu a fost dus la îndeplinire. Oamenii sunt cunoscuți pentru ceea ce fac =i pentru ceea ce dau. Un om nu a f[cut sau nu a dat mai mult decât Dumnezeu niciodat[. Cr[ciunul vorbe=te de intervenția lui Dumnezeu la nevoia disperat[a omului. El S-a f[cut s[rac, pentru ca omului mândru =i p[c[tos s[i se poat[deschide ochii s[=-i vad[s[r[cia =i s[cear[mila lui Dumnezeu.

Este ziua când Dumnezeu S-a întrupat în trup omenesc, pentru a aduce pe altarul lui Dumnezeu jertfa f[r[de cusur ca plat[pentru p[catul omului. Pe vremea aceea i se slujea lui Satan, pentru c[se

f[cuse st[p`n pe p[mânt. Nu a existat vreodat[un misionar care s[fi p[r[sit o cas[mai minunat[pentru a îndeplini voia Tat[lui. Domnul Isus a l[sat bucuria Cerului, S-a dezbr[cat de slav[=i astfel Dumnezeu Genesei S-a n[scut ca prunc într-o iesle din Betleemul din Iudea dup[cum a fost proorocit. <+i tu, Betleeme Efrata, m[car c[e=ti prea mic între cet[ile de c[petenie ale lui Iuda, totu=i din tine Îmi va ie=i Cel ce va st[pâni peste Israel> (Mica 5:2). De data aceasta Dumnezeu a f[cut un lucru nou (Ieremia 31:22).

Dumnezeu l-a f[cut pe Adam din \[rân[, iar din coasta lui a f[cut-o pe Eva. Noi ne-am n[scut]n modul]n care vin to[i oamenii pe lume, dar Domnul Isus S-a n[scut diferit. El S-a n[scut de la Duhul Sânt. Maria a fost vasul curat folosit de Dumnezeu pentru a Se na-te Domnul pe p[mânt. Ea =i-a pus planurile ei jos, pun`n-du=i via\la la dispozi\ia lui Dumnezeu. Au existat atunci oameni care ar fi omorât-o cu pietre, pentru c[nu a crezut minunea întrup[rii, dar sunt ast[zi oameni care i se închin[=i fac un idol din ea.

Sunt dou[extreme periculoase =i nebiblice. Maria este un suflet m`ntuit =i de mare pre\ înaintea lui Dumnezeu. Ea a acceptat s[fie folosit[de Dumnezeu]n planul de mântuire al omului. Trebuie s[ ]nv[\m a accepta numai ceea ce este scris pentru a nu ne r[t[ci de la Adev[r. Maria a spus lui Dumnezeu: <Fac[-mi-se cum ai spus!> +i nou[tuturor oamenilor ne-a spus: <S[face\i tot ce v[va zice!> Bine ar face omul dac[ar asculta sfatul ei. Dumnezeu i-a vorbit lui Iosif, care s-a c[s[torit cu Maria. El a în\eles c[acel Copil era z[mislit de la Duhul Sfânt =i a purtat de grij[Marie =i Pruncului Isus c`t a putut. Dincolo de grija lui Iosif, Dumnezeu a purtat de grij[. Mai târziu Domnului Isus I se spune c[este Fiul tâmplarului.

P[stori, care erau considera\i cei mai de jos oameni ai societ[\ii din acele timpuri, au fost invita\i s[participe la bucuria Cerului. Ei au mers la Betleem =i au v[zut Pruncul înf[=at în scutece dup[cum le-a spus îngerul, care a identificat noul n[scut ca fiind Mântuitor, Hristos =i Domn. Pruncul era Acela pe care Balaam l-a v[zut în dep[rtare. <Îl v[d, dar nu acum, }l privesc, dar nu de aproape. O stea r[sare din Iacov. Un toiag de cârmuire se ridic[din Israel.>

(Numeri 24:17). Satan a sim\it c[a venit în lume Acela care îi va zdrobii capul =i l-a înt[râtat pe Irod, ca s[-L omoare. Veghetorul îns[veghea. El a z[d[ruicit planurile celui r[u de a lua via\a Pruncului Isus. Irod cel mare a fost cel mai crud din cei patru Irozi care s-au perindat la domnie, =i el reprezint[firea rea a omului care se împotrive=te voii lui Dumnezeu. Cerul, care spune slava lui Dumnezeu, a participat la na=terea Domnului Isus. Steaua c[l[uzitoare a condus magii la noul Împ[rat de curând n[scut, care I-au adus ca daruri aur, smirn[=i t[m`ie. I-au adus lucruri simbolice =i scumpe. Ace=ti în\elep\i L-au c[utat, L-au g[sit =i I s-au închinat. În\elep\ii }l caut[=i ast[zi. Cei care }l cunosc pe Cel ce S-a n[scut în Betleem nu mai întreb[stelele de drum sau de viitor, ci }l întreab[pe Acela care a f[cut stelele. Noi oare }i d[m ce avem mai bun sau ce avem în plus?

Unui om i-a fost îng[duit, într-un vis, s[vad[lucrarea vie\ii lui p`n[în acea zi,]n ceea ce prive=te efortul depus pentru lucrarea lui Dumnezeu. Se asem[na cu cuvântul descris de apostolul Pavel la 1 Corinteni 3:10. Întreaga lucrare era reprezentat[printr-un bulg[re mare care era compus din 100 de p[r\i. Bulg[rele era alc[tuit astfel: 7 p[r\i – interes material, 18 p[r\i – ambi\ie personal[, 15 p[r\i – mândrie religioas[, 19 p[r\i – lupt[de partid[, 18 p[r\i – dorin\ă de a fi l[udat =i 13 p[r\i – iubirea darurilor duhovnice=ti de care se mândrea. În total erau 90 de p[r\i. Mai erau 3 p[r\i de dragoste pentru Dumnezeu, 4 p[r\i de iubirea fra\ilor =i 3 p[r\i de râvn[curat[pentru Evanghelie. Aceast[grup[avea 10 p[r\i. În total 10 p[r\i de aur curat =i 90 p[r\i de fân, lemn =i trestie. Din ceea ce noi am oferit Domnului, oare câte sunt p[r\i de aur curat?

<...El ne-a iubit pe noi, =i A TRIMIS pe Fiul S[u ca jertf[de isp[=ire pentru p[catele noastre> (1 Ioan 4:10). El, care ne-a iubit, vrea toat[inima ta sau nimic. Când faci un lucru pentru El, f[-l cu toat[inima. Când cân\i Domnului, cânt[-l nu doar cu gura, ci cu toat[inima. Satan nu sufer[cânt[rile =i mai ales cele de prosl[vire, pentru c[îi aduce aminte de vechiul serviciu pe care-l avea în ceruri înainte de c[dere. Pruncul Sfânt n[scut în Betleem este Lumina lumii =i Soarele Neprih[nirii care a venit în lume, =i cei

care L-au primit ca Domn și Salvator trăiesc în această lumină. Când soarele este puternic înmăiaie ceara și tot același soare usucă lutul și-l face tare ca piatra. Așa este și inima omului. Dacă omul are o inimă nouă prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, simte pe Domnul și se înmăiaie sub razele Soarelui Neprihănit.

Acest fel de inimă se bucură și prețuiește lucrurile duhovnicești. Dacă omul nu are inima înnoită este ca lutul care stă la soare și se întrecește. Nu găsește nici o plăcere în Cuvântul Domnului, în cântări duhovnicești și în a trăi cu grijă după voia Domnului. Ce fel de inimă ai tu? Este un examen al cărui rezultat îți va spune dacă ai inima simțitoare pe care Domnul a promis-o tuturor celor care îi predau viața Domnului, sau dacă ai inima de piatră care nu simte bucuria mântuirii. Cine nu are inima schimbată și totuși încearcă să slujească lui Dumnezeu are aceeași atitudine față de El pe care o au și față de taxele ce le plătesc la guvern. Nu vor, dar li se pare că nu au încotro. Alternativa li se pare că este mai rea.

Este posibil ca astfel de oameni să cunoască Biblia, dar nu-L cunosc pe Dumnezeul Bibliei. Totuși este posibil să fii credincios și să fii cel mai fericit om de pe pământ când lași harul Lui să cucerească viața ta, iar atunci religia nu mai este o haină care îți se pare greu de purtat, ci este o umblare cu Dumnezeu în fiecare zi.

De obicei oamenii nu asociază poezia cu Crăciunul. Dar fărâșește de Hristos în inima ta nouă Crăciunul nu are valoare. Pentru unii Crăciun înseamnă doar daruri trecătoare pe care le schimbă între ei și care de cele mai multe ori nici nu le trebuie. Ai fost vreodată de rușine la Crăciun? Ai primit ceva când nu te-ai așteptat și poate tu nu i-ai dat nimic acelei persoane, pentru că nu ai fost pregătit? Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască sufletul tău. Tatăl din ceruri a dat ce a avut mai scump pentru aceasta. El ți-a oferit așa de mult. Ce am putea noi oare oferi? Este un cadou pe care El îl acceptă acum de la om. <...să iubești și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău> (Deuteronom 10:12).

Cicero spunea că recunoștința este mama virtuților. Când recunoștința este în inima noastră pentru Darul lui Dumnezeu dat

noul oamenilor? Cât valorează pentru tine că ai păcatul iertat? Este venirea Lui pe pământ un succes în viața ta? Dacă ai crezut în El și ai făcut un legământ cu ruia și ești credincios atunci ai dreptul să te bucuri la Crăciun și să te simți în siguranță. Înseamnă că numele tău s-a schimbat din <cel fără har> în <cel peste care s-a revărsat Har.> Dacă nu ești la adpostul jertfei Lui cere-Ți o inimă nouă, care te va face un suflet împlinit și fericit. Primește-L azi cât se mai poate și nu vei regreta.

Amin

43

ÎNDEMN LA VEGHERE

<Ce v[zic vou[, zic tuturor: Veghea!> Marcu 13:37

Cuvântul Domnului ne îndeamn[la o stare de ne)nterupt[veghere. Ea va face ca sfâr=itul alerg[rii noastre s[fie o zi de biruin\ [=i succes, când Domnul va reveni. Trecerea noastr[din via\ [sau ziua r[pirii ne va pune fa\[-n fa\ [cu eternitatea, iar atunci nu va mai fi nevoie de această stare de veghere. Nimeni nu se scoal[diminea\ a ca s[spun[: <Hai s[-mi nenorocesc c[snicia ast[zi> sau <Hai s[-mi pierd sufletul ast[zi.> Astfel de nenorociri au loc din cauza nevegherii.

Starea aceasta de veghere se refer[la rela\ia noastr[cu trupul nostru, cu trupul lui Hristos, care este Biserica =i la rela\ia noastr[cu Dumnezeu. Trupul credinciosului g[sit gata va fi schimbat la sunetul trâmbi\ei într-un trup de slav[, dar pân[atunci el necesit[o între\inere. Trupul are nevoi legitime a=a cum aveau =i oamenii din vremea lui Noe care mâncau, beau, se m[ritau, se însurau p`n[în ziua când i-a surprins potopul =i i-a nimicit. Ei au f[cut din aceste nevoi ale trupului scopul vie\ii lor =i singura lor preocupare. Noe i-a chemat la poc[in\[, dar acei oameni aveau la rang de Dumnezeu pântecetele, averea =i nu erau interesa\i în poc[in\ [.

Credinciosul care este cârmuit de Duhul Domnului este cum-p[at =i d[trupului ceea ce îi este necesar f[r[ca s[fac[din aceasta o prioritate. Duhul comand[, se folose=te de trup ca de o slug[=i face toate m[dularele roabe ascult[rii de Hristos. Credinciosul nu dispre\uie=te trupul, ci îl îngrije=te, dar îl las[s[r[mân[slug[.

La venirea Domnului vor fi surprin=i o categorie de oameni care azi folosesc numele de cre=tini. Ace=tia au l[sat trupul s[devin[st[pân[, iar duhul lor trebuie s[tac[pentru c[i-a pus c[lu=ul în

gur[. Trupul st[pâne=te atunci c`nd nici nu vrea s[se scoale duminica s[mearg[la timp sau chiar deloc la casa de rug[ciune. În zadar îi spune duhul s[dea pentru cel s[rac, c[trupul vrea s[cheltuie numai pentru desf[tarea lui. Degeaba îi spune duhul s[mearg[la rug[ciune, c[trupul spune c[este prea obosit. Acestea sunt doar exemple în care trupul st[pâne=te =i face sufletul omului nepreg[tit pentru ziua întâlnirii cu Dumnezeu.

O alt[rela[ie la care trebuie s[veghem este cea dintre noi =i fra[ii no=tri, care alc[tuiesc Biserica lui Hristos. Domnul Isus spune c[unul din semnele dup[care suntem cunoscu[i ca fiind credincio=i este c[ne iubim unii pe al[ii. Domul Isus a trebuit s[mustre Bisericile în cartea Apocalipsei, cu excep[ia Filadelfiei care înseamn[dragoste fr[veasc[. Fileo este dragostea dintre frate =i frate. Câteodat[omului i se pare imposibil de a ajunge la această unitate =i p[rt[=ie. Uneori oamenii sunt ca bulg[rii de p[mânt care atunci când încerci s[-i pui împreun[î[i umplu ochii de praf. Are totu=i Dumnezeu o metod[. <Îi uzi brazdele, îi sf[râmi bulg[rii, îl moi cu ploaia =i binecuv`ntezi r[sadul> (Psalmul 65:10). Atunci când peste fra[i cade ploaia Duhului Sfânt inimile se înmoaie, =i din doi bulg[ri care au fost tari nu mai po[i deosebi unul de altul pentru c[au devenit una. Fiecare î=i vede vina lui =i este gata s[ierte. Atunci exist[o m[sur[de toleran\[a imperfec[unilor noastre =i această stare duce la unitate. Doi sfin[i, care au ca prioritate în via[a lor Cerul, sunt întotdeauna u=or de împ[cat.

Doi vecini se certau de ani de zile. Unul a c[zut bolnav la pat, =i cel s[n[os s-a dus ca s[-l viziteze. La plecare a dat mâna cu el =i i-a spus c[dac[se face bine acest[împ[care nu se mai socote=te. Credinciosul adev[rat se împac[=i iart[f[r[limite. A ierta înseamn[a renun[a la dreptul t[u de a pl[ti înapoi o nedreptate. De multe ori i se pare omului c[este nedrept[iv, =i este posibil s[nu fie a=a. Un brutar a dat în judecat[un om, care avea o cresc[torie de vaci, pe motivul c[îl în=eal[de un timp în fiecare s[pt[mân[când cump[r] de la el unt. Ajuns în fa[a judec[torului, acuzatul spune c[nu este vinovat, dar acum câteva luni a pierdut greutatea de la cântar =i de atunci folosea pâinea de 1 kg pe care o cump[ra în

fiecare zi de la brutarul care-l acuza. Cazul a fost achitat. Să veghem la relația cu frații noștri și să fim buni și îngăduitori. Iube-te cum ai fost iubit de El. Iartă cum ai fost iertat de El și vei fi în siguranță (Coloseni 3:13).

Un alt punct la care trebuie să veghem este relația noastră cu Domnul. Apostolul Pavel folosește o analogie când spune că Biserica este logodită cu Hristos și așteaptă începerea nunții. Sunt unii care prin faptele lor rup această logodnă, dar totuși ar vrea să fie și ei la nunta Mielului. <Pune-mă ca o pecete pe inima ta, ca o pecete pe brațul tău; căci dragostea este mai tare ca moartea, și gelozia este neduplecată ca locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacăra a Domnului> (Cântarea Cântărilor 8:6). Dragostea noastră pentru El este un jar care trebuie menținut. Să nu se înțele nimeni, pentru că Dumnezeu nu se lasă batjocorit și ce seamănă omul aceea va secera. Când doi sunt logodiți pentru a se căsători, ei se iubesc. Ei au tot timpul de discutat. Ei se străduiesc unul pentru celălalt și fiecare caută să placă celuilalt.

Biserica celor noi din nou care au primit credința lui Isus spune: <Vino, Doamne Isuse!> Spurgeon a început odată să strige: <Foc! Foc! Foc!> A fost întrebat: <Unde?> și el a răspuns: <În iad!> I s-a părut că avea o audiență somnoroasă. Biserica pare a fi neinteresată de parcă adormise, iar el vroia să o trezească la realitate. Apostolul Pavel scrie: <De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji> (1 Tesaloniceni 5:6). Unii au intenția doar să se odihnească înșă ajung să adoarmă. Este vorba de o stare de insensibilitate la nevoile celor din jur. Somnul reprezintă o stare când credinciosul nu produce, ci trăiește o iluzie lipsită de adevăr. Sunt visuri care înalță, dar în realitate omul poate fi gol, sărac și orb. Acest somn este neveghearea și pune sufletul într-o stare de nesiguranță. Somnul spiritual poate face pe om să spună că și bogatul: <Suflete ai multe bunăvini!> Acest om a primit calificativul de <nebun>, pentru că nu s-a pregătit pentru întâlnirea cu Dumnezeu.

Este deosebit de periculos pentru credincios ca să adoarmă când îi merge bine, sau când se izolează de trupul lui Hristos. Este mare nevoie de a avea Duhul Sfânt ca și ghid. El a condus pe mulți care

au ajuns cu bine la destinația Cerului, dar ne poate conduce și pe noi dacă îi cedăm controlul. Trebuie să veghem ca atenția să fie prioritatea inimii și nu se schimbe de la lucrurile lui Dumnezeu la cele ale lumii. Atunci omul devine mai interesat de el, și Cuvântul Iubitului nu-l mai pasionează. Duhul se stinge, iar viața sfântă este compromisă. Pe mormântul unui mare predicator cu numele Moody scrie: <Cel ce face voia lui Dumnezeu va trăi în veac!> Oare nu este aceasta îndeajuns? Dacă veghem vom fi veniți în prezența Domnului împreună cu sfinții într-o veniță sărbătoare. Dacă trâmbița ar suna astăzi ești tu gata? Rugăciunea sinceră, cu hotărâri noi pentru Dumnezeu, te poate face gata.

Amin

44

CÂNTAREA

<Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta. Ei au zis: «Voi cânta Domnului, cântarea aceasta...»> Exod 15:1

Acest text descrie cântarea de laudă pe care Israelii au cântat-o atunci când s-au văzut scăpați de armata Egiptenilor, care îi urmăreau cu scopul de a-i duce înapoi în robie. Niciodată nu s-a mai auzit înainte pe vreunul din robii lui Dumnezeu cântare. Sute de mii de oameni cântau despre Domnul, războinicul cel viteaz, care era tărâșorul lor și temelul cântărilor lor de laudă. Ei cântau Domnului pentru că i-a eliberat și a nimicit pe vrșmașii săi. Această cântare de laudă a fost primită de Dumnezeu, pentru că ea izvoră dintr-o inimă recunoaștoare.

După cum toate lucrurile au timpul lor, tot așa și cântarea își are timpul ei. Momentul cântării era atunci când ei se simțeau scăpați, dar este și atunci când noi suntem mântuiți prin credința în Domnul Isus. Victoria a fost câștigată pentru ei și pentru noi de către Dumnezeu. Sufletul omului nu poate cânta în țara robiei, dar când scapi de acolo începi să cânti Domnului cântări de laudă. Când ne-am pocăit și am simțit iertarea Tatălui, înfierea și împărăția carea cu El, sufletul nostru a vrut să cânte cântări de laudă lui Dumnezeu.

Oamenii care nu au avut de ce să cânte și nici nu au putut acum cânta laudele Domnului. <...limba mutului va cânta de bucurie; cântă în pustie vor apărea niște ape, și în pustietate pâraie> (Isaia 35:6). Când harul intră în inima omului limba lui, care înainte nu putea cânta Domnului, se dezleagă și cântă despre bucuria mântuirii. Este o faptură nouă care face ceea ce înainte nu putea face. Înainte eram îndreptați spre iad, dar acum suntem îndreptați spre Cer, și

credinciosul cântă din inimă Aceluia care a avut milă și l-a salvat.

Dumnezeu și zidește o cetate din pietre vii. Noi oamenii suntem pietrele din care este zidită cetatea și primim viața când venim la mântuire. El nu a căutat cele mai armonioase voci, ci a trimis Mila, care a găsit și a chemat mulți, S-a atins de ei, i-a făcut să poată cânta de bucurie. Dacă Dumnezeu ar fi căutat oameni buni, bogăți, înțelepți sau talentați, eu nu aș fi putut să fiu printre cei mântuiți. El a căutat pe cei, și la aceasta m-am calificat fără probleme.

Acești mulți care înainte nu puteau vorbi pentru sau despre Dumnezeu acum mărturisesc că ei cunosc un Dumnezeu adevărat, care le-a schimbat viața. După ce l-am întâlnit și primit pe Isus ai ceva de spus. Ai de căntat o cântare din inimă. Este Duhul Sfânt care te face martor al Domnului. Israelul fusese scapat de vrăjmași și avea dorința de a cânta Domnului cântări de laudă. Pentru prima dată erau o națiune independentă și un popor liber. Din 70 de oameni căi au mers în Egipt au ajuns să se întoarcă cu sutele de mii. A fost o zi când puterea lui Dumnezeu s-a manifestat sub ochii lor și au văzut cum apele mării au înghițit întreaga oțetire a lui Faraon. A fost clipa când s-au simțit cu adevărat liberi și în siguranță.

Credinciosul cântă toată viața Aceluia care l-a slobozit din robia păcatului și de sub stăpânirea celui rău. Credinciosul simte schimbarea făcută de Duhul Sfânt și-l face să preuiască tot ce Domnul preuieste. Dacă Dumnezeu te-a mântuit, nu-l fura gloria ce Ți se cuvine prin cântarea de laudă. Primul subiect al cântării credinciosului este că El și-a arătat Slava. Minunile făcute de El în viața credinciosului sunt puse în strofe de cântare, în versuri de poezie și în mărturisiri cu gura. Ei atunci, și noi astăzi cântăm că Domnul este țria noastră, care ne-a scos cu braț puternic de sub stăpânirea celui rău ce dicta păcatul în viața noastră, iar noi ca robi ascultăm și îl înfruptuim.

Israelul a ieșit cu bogățiile Egiptului, și în drumul lor spre Canaan au bătut treizeci și doi de împărății. Credincioșii sunt îmbogați cu bogăția pe care Duhul Sfânt o aduce în ei când se nasc din nou și îi însoțete în multele bătălii ale vieții de credință.

Mulți oameni au fost atrași la mântuire auzind cântările de laudă cântate spre slava și cinstea lui Dumnezeu. Cântarea a fost, este și va fi parte din viața credinciosului. Cântarea de laudă a fost prezentă la dedicarea Templului de la Ierusalim. <Când cei ce sunau din trâmbițe și cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: «Căci este bun, căci îndurarea Lui vine în veci!» în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor. Preoții n-au mai putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu> (2 Cronici 5:13-14). Cu adevărat Dumnezeu S-a coborât în mijlocul laudelor. El, care este același ieri, azi și în veci, se coboară și astăzi peste credincioșii care cântă laudele Domnului din toată inima.

Cântarea Domnului este prezentă și când Ezechia aducea arderea de tot. <Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; și, în clipa când a început arderea de tot, a început și cântarea Domnului, în sunetul trâmbițelor și instrumentelor lui David, împăratul lui Israel. Toată adunarea s-a închinat, au cântat cântarea, și au sunat din trâmbițe, până s-a isprăvit arderea de tot> (2 Cronici 29:27-28). Debora a cântat o cântare de laudă lui Dumnezeu. <Voi cânta, da, voi cânta Domnului...> (Judecători 5:3). Găsim în Scriptură că femeile au cântat o cântare de biruință (1 Samuel 18:7). Când David a mutat Chivotul cânta Domnului. <David și toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu arfe, cu lăute, cu timpane, cu fluiere și cu țambale> (2 Samuel 6:5).

Găsim în Scriptură că Elisei intra în prezența Domnului și prin intermediul cântării. <Acum aduce-mi un cântăreț cu arfa. +i pe când cânta cântărețul din arfa, mâna Domnului a fost peste Elisei> (2 Împărați 3:15). La nașterea Mântuitorului corul îngeresc cânta în jurul Betleemului: <Slăvește lui Dumnezeu în Ceruri și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.> +i în cer se cântă și se va cânta. <Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului> (Apocalipsa 15:3). +i cântau o cântare nouă, și ziceau:

«Vrednic e=ti tu s[iei cartea =i s[-i rupi pece\ile; c[ci ai fost jungheat, =i ai r[scump[rat pentru Dumnezeu, cu s\angele T[u, oameni din orice semin\ie, de orice limb[, din orice norod =i de orice neam»> (Apocalipsa 5:9).

C\nd Saul era muncit de un duh r[u, =i David c\nta cu harfa, duhul r[ul \il p[r[sea pe Saul =i se lini=tea. Satan nu sufer[c\nt[rile de laud[c\ntate lui Dumnezeu din inim[. Mai este un fel de c\ntare pe care numai copiii lui Dumnezeu =tiu =i pot s[o c\nte. <Unde este Dumnezeu, F[c[torul meu, care ne insufl[c\nt[ri de veselie noaptea?> (Iov 35:10). Nu este vorba de o noapte \n care trupul se odihne=te, cu toate c[de multe ori cel credincios se treze=te cu o c\ntare pe buze. Este vorba de o noapte a \ncerc[rilor =i a necazului.

Iov vorbea de noapte ca fiind timpul c\nd credin\a \i este \ncercat[. Cine este autorul unei astfel de c\nt[ri =i cine poate c\nta \n necaz? Iov }l nume=te pe Dumnezeu ca fiind acela care d[astfel de c\nt[ri. Orice om poate c\nta ziua, c\nd \i este bine =i paharul t[u este plin de d[peste el. C\nd ai de toate din abunden\ [este u=or s[lauzi numele Domnului. C\nt[rile noaptea =i \n zbciumul \ncerc[rilor sunt date de Dumnezeu prin Duhul Sf\nt =i nu pot fi c\ntate numai de inima credincioas[. C\nd este \n situa\ie de pierdere sau de durere totu=i inima credinciosului c\nt[c[este m\ntuit =i iertat. Chiar \n noaptea bolii =i a p[r[sirii de c[tre oameni inima credinciosului c\nt[, g\ndindu-se la \nt`lnirea cu Acela care este iubit al inimii lui. Credinciosul devine o priveli=te de ne}\eles pentru lume, pentru c[el poate suferi paguba lini=tit.

Credinciosul chiar =i atunci c\nd se desparte de cei dragi, care pleac[\n ve=nicie, nu url[=i nu se boce=te ca cei f[r[de n[dejde. C\nd pierderi nema\nt\lnite lovesc \n via\ a credinciosului el se bucur[c[are comoara la loc sigur sus \n Cer. Pacea =i lini=tea de care d[dovad[\n clipe grele sunt ca o c\ntare \n noapte. O astfel de stare vorbe=te mai bine ca o predic[despre ceea ce poate face Dumnezeu \n inima omului. Credinciosul =tie c[tot ce vede este trec[tor =i se bucur[\n Domnul de via\ a ve=nic[pe care o are \n Domnul, pe care nu i-o poate lua nimeni.

Pavel și Sila erau în închisoare și, în loc să fie îngrijorați de ce va fi cu soarta lor, cântau cântări de laudă lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu dă astfel de cântări în noaptea încercărilor. Atunci când pierzi lucrurile pe care le vezi te bucuri în Domnul mai mult de acelea pe care nu poate să îți le ia nimeni. Viața noastră, fiind ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, este într-o permanentă siguranță atâtă timp cât rămânem în ascultare de El. Credinciosul nu este dezamăgit când nu primește nici măcar un zâmbet binevoitor din partea oamenilor, deoarece el însuși nu a ajuns acasă.

Doi misionari ajunși la bătănie s-au întors acasă din Africa cu un vapor pe care se afla și un tânăr candidat la președinție. Când vaporul a ajuns în port a fost întâmpinat de lume multă, cu o fanfară în uniformă. Când s-a coborât a fost primit în aplauze și condus de mulțimea de oameni spre locul unde era așteptat în oraș ca să țină un discurs. Cei doi bătrâni misionari au rămas singuri în port, pentru că nu i-a așteptat nimeni. Misionariul se părăsea cu o privire de dezamăgire, pentru că după zece de ani de lucru în câmpul Evangheliei pe ei nu i-a așteptat nimeni și nu a fost nimeni care să le spună un cuvânt de bun venit măcar. Soția lui i-a citit parcă gândul și i-a spus: <Ni fi dezamăgit, noi nu am ajuns acasă încă!>

Credinciosul nu se așteaptă la prea multe de la ce are lumea de oferit. El însuși este așteptat ca biruitor prin Hristos când își spune: <Vino, slugă bun! Intră în bucuria Stăpânului tău!> După legea semănătorului, cel ce seamănă mult, mult va secera. Dumnezeu este Cel care dă cântări în noaptea copiilor Lui. Pe pereții unei închisori era scris: <Cred în soare că există și când nu îl văd, cred în dragoste și când nu o simt. Cred în Dumnezeu și când El tace.> David a fost numit printre alte nume și cântărețul plăcut al lui Israel. Toți psalmii sunt plini de cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu. Nu se poate ca să fii schimbat în fapta cea nouă și să nu dorești să cânti Domnului. <Cântă Domnului o cântare nouă.> <Tot ce are suflare, să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!>

Amin

45

UMBLAREA ÎN ADEVĂR

<M-am bucurat foarte mult când am aflat pe unii din copiii t[ri] umblând în adev[r]...> 2 Ioan 1:4

Textul face parte din scrisoarea apostolului Ioan c[tre o familie care a primit Cuvântul =i umbla în adev[r]. Acest adev[r] este ceea ce leag[ă] milioane =i milioane de oameni într-o grupare numit[, de Scriptur[, Biserica lui Dumnezeu. Umblare în adev[r]ul Scripturii este absolut esen[țial] pentru orice suflet care vrea mântuirea cu adev[r]at. Primii cre[știni] au avut un mare succes, pentru c[ă] nu au schimbat =i nici nu au glumit cu adev[r]ul. Nu au urmat Domnului din când în când, cum s-a spus la înmormântarea unui bogat, ci f[r]ic[ă] au stat de partea adev[r]ului cu orice pre[ț].

Umblarea în adev[r] înseamn[ă] a spune p[ro]catului p[ro]cat, indiferent cât de nepopular te face aceasta. Pavel a avut un conflict cu Chifa în Antiohia, unde a v[ă]zut o pref[ă]ctorie =i o umblare în neadev[r] pe care apostolul Pavel a osândit-o în fa[ța] =i nu pe ascuns (Galateni 2:11). Apostolul Pavel nu a lingu[it], ci a iubit îndeajuns ca s[ă] spun[ă] adev[r]ul. Suntem chema[ți] s[ă] iubim cu fapta =i cu adev[r]ul. Adev[r]ul trebuie spus cu dragoste, altfel taie =i face r[ă]ni, dac[ă] mai întâi cel ce spune adev[r]ul nu îmbrac[ă] haina bun[tă]ții. A umbla în adev[r] înseamn[ă] a umbla cu Isus Hristos. Atunci când umbli cu El vei începe s[ă] te asemeni cu El.

Ni[ș]te greci =i-au exprimat dorin[ța] s[ă] vad[ă] pe Domnul Isus. +i ast[ăzi] oamenii doresc s[ă] vad[ă] =i pot vedea în aceia care umbl[ă] în adev[r]. Oamenii au v[ă]zut bap[te]z[ism]ul, ortodoc[șii], catolici, pentecostali, cre[știni] dup[ă] Evanghelie, dar acum ei doresc s[ă] vad[ă] pe Isus. Apostolul Ioan care este numit =i apostolul iubirii spune c[ă] s-a bucurat foarte mult c[ă] a g[ă]sit pe unii umblând în adev[r]. Oare

de ce nu i-a găsit pe toți umblând în adevăr? Umblarea în adevăr nu este întotdeauna ușoară. Această umblare afectează lucrurile mari și mici din viața credinciosului. Nu poți să declari un lucru în fața oficialităților, și adevărul să fie altul. Poți, dar ai ieși din adevăr. Umblarea în adevăr costă. Dacă o mîrturisire strâmbă te scoate de pe calea adevărului, cu cât mai mult celelalte lucruri ce și le permite omul care trăiește în firea pămîntească (Galateni 5:19-21).

Cartea Apocalipsei spune că în Cer nu va intra nimic întinat și spurcat. Saul a motivat ieșirea lui de pe calea adevărului cu faptul că se temea de popor. Saul a cerut lui Samuel să-l cinstească și să umble cu el, dar acesta a refuzat deoarece nu era pe drumul cel bun. Nu umbla cu cineva care a părăsit adevărul. Nu umbla cu cineva care din când în când trăiește în adevăr. Prietenii rele strică obiceiurile bune. Părăsirea adevărului l-a costat totul pe Saul. <Isus i-a zis: «Eu sunt calea, adevărul și viața» (Ioan 14:6). <Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi» (Ioan 8:32).

Umblarea în adevăr este o umblare cu mare atenție. Reflectorul Lui este asupra noastră. Chiar și ochii lumii sunt asupra noastră și putem aduce rușine Aceluia pe care îl reprezentăm. <Umblați cârmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pămîntești» (Galateni 5:16). A umbla în adevăr înseamnă a umbla cu frică de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii (Proverbe 9:10). Chiar atunci când vorbim <pentru Dumnezeu>, cum a spus Elifaz, trebuie să avem o teamă sfântă. <Cât de înfricoșat este locul acesta> al Betelului, unde Dumnezeu este prezent. Luther după mulți ani de experiență la amvon spunea că încă și se mai bat genunchii unul de altul când se gândesc la vorbe despre Dumnezeu.

Teama de Dumnezeu nu înseamnă să-ți faci cruce, care este un obicei scornit de om, atunci când tună și fulgeră, ci înseamnă să calci cu atenție ca să nu te pângărești de vreun păcat. A umbla în adevăr înseamnă a lepăda orice obicei sau ceremonie scornită de mintea omenească, care nu poate fi dovedită cu Biblia. Umblăm cu o frică sfântă nu că ne vedem frații, ci pentru că ne vedem ochii lui Dumnezeu și nu avem vrea să-L dezamăgesc prin purtarea mea. Umblarea în adevăr este o umblare echilibrată. <Luați seama deci să

umbla\i cu b[gare de seam[, nu ca ni=te neîn\elep\i, ci ca ni=te în\elep\i. R[scump[ra\i vremea, c[ci zilele sunt rele> (Efeseni 5:15-16). Timpul este ireversibil pentru noi oamenii. Trecem prin această via\ o singur[dat[, =i apoi urmeaz[judecata lui Dumnezeu.

A umbla în adev[r înseamn[a umbla în\elept. A umbla în\elept înseamn[a r[scump[ra timpul prin a-i da valoare =i a nu-l irosi. <Înva\[-ne s[ne num[r[m bine zilele, ca s[c[p[t[m o inim[în\eleapt[!> (Psalmul 90:12). Timpul de lumin[care este timpul harului trebuie valorificat. Dac[\i-ar spune cineva c[mai ai de tr[it dou[zile, oare cum ai tr[i? Cu mare aten\ie. Ai face ca fiecare minut s[conteze. \i-ar p[rea r[u de s[pt[mâna trecut[când poate ai risipit timpul. A umbla în adev[r înseamn[a tr[i cu folos =i a te implica în lucrarea Domnului. Trebuie profitat de timpul de lumin[, pentru c[vine noaptea când nimeni nu va mai putea lucra.

A umbla în adev[r înseamn[a umbla în voia Lui. Această umblare poate însemna criz[pentru eul meu. Poate fi o agonie pentru pofta =i dorin\ele firii mele, dar va fi o desf[tare pentru duhul meu care este cârmuit de Duhul Domnului. Voia Lui înseamn[desfin\area voii mele. Înseamn[a spune nu voia mea, ci voia Ta s[se fac[. Voia Lui nu se va face pân[când nu pleac[voia noastră. Împ[r[\ia Lui nu poate veni în via\ta pân[ce nu pleac[împ[r[\ia ta. Aceasta înseamn[a da controlul asupra vie\ii lui Dumnezeu =i a umbla în adev[r. A umbla în adev[r înseamn[a în\elege voia Lui pentru via\ta. <De aceea nu fi\i nepricepu\i, ci în\elege\i care este voia Domnului> (Efeseni 5:17).

Un om a venit la Domnul Isus =i i-a spus: <Doamne te voi urma oriunde vei merge> (Luca 9:57). A umbla în adev[r înseamn[a-\i schimba direc\ie din ziua când }l cuno=ti pe El. Umblare în adev[r înseamn[lep[dare de sine. <Dac[nu se leap[d[cineva de sine =i de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu> (Luca 14:33). Ucenicia nu este un târg. Este o renun\are la voia noastră înc[p[\ânat[=i o acceptare a voii Lui. Ucenic bun este acela care prinde meseria cu toate secretele ei. Ucenicul Domnului, care umbl[în adev[r, arde, asemenea St[pânul lui, de dorul de a vedea suflete care vin la

mântuire. Aceasta era și este vînta Lui: <Să mîntuiască ce era pierdut> (Ioan 6:39). Dacă vrei să umbli în adevăr trebuie să fii gata de jertfă și de plug. Cel mai important lucru pentru cel ce umblă în adevăr este să facă voia Stăpînului.

A umbla în adevăr înseamnă a-ți schimba felul de vorbire de la <Eu vreau> la <El vrea>, de la <Eu procedez așa> la <El procedează așa>. Cel ce }l urmează pe Domnul nu se uită înapoi ca să nu-și piardă echilibrul și să nu fie chemat a fi nevrădit pentru Împărăție. Dacă umbli în adevăr Satan îți va fi vrăjmaș, dar Acela care este în noi, adică Duhul Sfânt, este mai tare decît cel ce este în lume. Umblarea în adevăr sfîntește și dă neprihănire. <+i să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcând chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfîntenie pe care o dă adevărul> (Efeseni 4:24). Umblarea în adevăr curățește. <Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima> (1 Petru 1:22). A umbla în adevăr înseamnă a fi un fel de Isus mic, pentru că El este văzută în tine prin modul cum vorbești și acționezi.

Unui om credincios, care locuia la țară, i se fură fânul. Credinciosul a venit cu furca și a început să încarce căruța celui care-l fură. I-a spus: <Am venit să te ajut.> Hoțul s-a pocăit. Acesta este felul de a fi <Isus>. Aceasta este umblarea în adevăr. Mulți atrăși de marea răsunare a Împărat doresc să vină și să umble în adevăr. Unii reușesc, iar alții nu. Secretul stă în a te lepăda mai întâi de tine, a lua crucea și a urma pe Domnul în adevăr. Fără a te lepăda de voința ta nu poți să-l urmezi. Nu ai cum să-ți poți duce crucea. Eul este punctul slab, care dacă ia control asupra ta nu te lasă să umbli în adevăr. Eul se tulbură, se mîndrește, se îngrijorează, dar când Duhul Sfânt este în duhul omului credincios și cărmuiește frica dispare, și credinciosul are puteri de neîntrecut, pentru că are tot Cerul de parte lui. <Pot totul în Hristos care mă întărește.> Singur nu pot face nimic bun și sunt o pradă ușoară pentru vrăjmaș.

Umblarea în adevăr este o umblare în prietenie și armonie cu

Dumnezeu. Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani, și apoi l-a luat la El. Și noi umblăm cu Dumnezeu în adevăr, și apoi ne va lua acasă la El. Umblarea în adevăr este o umblare prin credință în lumină și în dragoste. Umblarea aceasta duce la Dumnezeu. Umblarea în adevăr face plăcere inimii lui Dumnezeu și îl glorifică pe El, pentru că noi suntem rodul suferințelor Lui. Într-o zi, când această umblare se va termina, vom spune: <S-a meritat!> El a preferat ce are mai bun pentru acel timp. <Orice om pune la masă întâi vinul cel mai bun;...dar tu ai înut vinul cel mai bun până acum> (Ioan 2:10). Satan oferă clienților lui ce are el mai bun la început plăcerile și deertăciunile acestei lumi care sunt trecătoare. Apoi la urmă dă chin și iadul cel veșnic. Domnul Isus face invers. El mai întâi îngăduie încercări peste viaa credinciosului, care îl dezlipesc de acest pământ, dar și prin încercări El este cu noi în toate zilele. Apoi la sfârșit ne dă ce are El mai bun. <Veniți binecuvântați Tatălui de moșteniți Împărăția.>

Umblarea în adevăr se face pe o cărare îngustă. Apostolul Pavel, când umbla în adevăr, a spus că în Împărăția lui Dumnezeu se poate intra numai dacă trecem prin multe neazuri. La capăt e cununa. La capăt ne așteaptă Domnul Isus.

Amin

46

CUM SĂ BIRUIE^aTI ISPITELE

<Ferice de cel ce rabd[ispita. C[ci dup[ce a fost g[sit bun, va primi cununa vie\ii, pe care a f[g[duit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.> Iacov 1:12

Un fost elev pe care îl cunosc a primit la o examinare surpriz[nota zero. Elevul a spus c[nu crede c[merita nota aceasta. Profesorul a fost de acord, dar a spus c[nu are o not[mai mic[pe care s[i-o poat[da. Sunt ispите care vin ca o examinare peste om =i uneori lu[m note slabe, iar alt[dat[lu[m note de trecere. Acest text ne vine în ajutor, ne încurajeaz[, spunându-ne c[este avantajos =i chiar este ferice de acela care biruie=te examenul ispitelor ce ne testeaz[punctul slab, dar =i a acelora care vin ca o surpriz[în via\a noastr[. Nu este un blestem ca s[treci prin ispите, dar =tim c[nu este o fericire.

Ca oameni se spune c[nu putem evita taxele =i moartea, dar ca suflete nu putem evita ispитеle. Ispитеle au rostul lor. Ele nu sunt îng[duite de Dumnezeu doar ca s[ne nec[jeasc[. Ele dezvolt[în noi calit\ile care ne maturizeaz[în credin\l. Omul are tendin\as[cread[c[ispita este o pedeasps[, în loc s[spun[c[este o ocazie de a lua o not[bun[=i de a face pe Tat[l nostru care este în Ceruri bucuros c[are copii sânguincio=i. Textul spune c[biruin\as[ispitelor are ca =i rezultat primirea unei cununi numit[cununa vie\i. Când Adam a fost încercat a dat vina de nereu=ita lui, pe Eva. Noi am mo=tenit aceast[fire p[c[toas[=i avem tendin\as[facem la fel. De mici copii cre=tem cu ideea c[nu este vina noastr[dac[se întâmpl[ceva care nu ne place. Copilul mic se love=te de mas[, iar p[rintele copilului vine =i spune: <Na! Na!> lovind masa ca =i cum ar fi vina mesei c[s-a lovit copilul de ea, =i copilul se simte mai bine.

Omul este o fiin[ciudat], care se plictise=te de a fi copil =i vrea repede s[fie adult. Când ajunge la b[trâne\, omul mai vrea s[tr[iasc]. Î=i pierde s[n[tatea s[fac[avere, iar apoi î=i pierde averea ca s[-i refac[s[n[tatea. Omul are tendin[s[tr[iasc[în trecut sau în viitor, =i uit[s[tr[iasc[prezentul. Tr[ie=te de parc[n-ar muri =i moare de parc[n-ar fi tr[it. Singurul care se smulge din acest torrent de porniri omene=ti este credinciosul. El duce o lupt[biruitoare împotriva ispitelor =i face ca tr[irea vie\ii lui s[conteze pentru Împ[r\ia lui Dumnezeu.

Pe o bluz[scria: <+i nu ne duce în ispit[, c[ne-o g[sim noi singuri.> Primul lucru pe care trebuie s[-l =tim este c[nu putem pune vina pe Dumnezeu, pentru c[El nu ispite=te pe nimeni. <Nu v-a ajuns nici o ispit[, care s[nu fi fost potrivit[cu puterea omeneasc[. +i Dumnezeu, care este credincios, nu va îng[dui s[fi\i ispiti\i peste puterile voastre; ci, împreun[cu ispita a preg[tit =i mijlocul s[ie=î\i din ea ca s-o pute\i r[bda> (1 Corinteni 10:13). Biruin[a asupra ispitelor începe cu a înceta de a pune vina pe altcineva. Trebuie s[te împotrive=ti =i s[rezi=ti, pentru c[este posibil omului s[fac[aceasta.

În Colorado, o fat[tân[r[a mers înaintea judec[torului =i l-a rugat s[o pun[în închisoare pân[la o anumit[dat[, pentru a evita ziua c[s[toriei cu o persoan[nepotrivit[care i-ar fi ruinat via[a, dar de care îi pl[cea. Este o extrem[. Dac[c[ut[m o cale de a birui ispita sigur o vom g[si. Când fugi de p[cat trebuie s[-\i arzi podurile din spate =i s[nu-\i la=i adresa. <Vegea\i =i ruga\i-v[, ca s[nu c[de\i în ispit[; duhul, în adev[r, este plin de râvn[, dar carnea este neputincioas[> (Matei 26:41).

Biruin[a asupra ispitelor vine în urma ascult[rii de Hristos. Cui i-ar place s[aib[o so\ie care aproape întotdeauna s[îi fie credincioas[? Se a=tept[credincio=ie de sut[la sut[de la amândoi so\ii. +i Dumnezeu a=tept[ca s[vad[aceast[credincio=ie la noi. Pentru a putea birui ispitele trebuie s[cl[de=ti =i s[dezvolt[un caracter deosebit de cel pe care l-am mo=tenit. <De aceea, da\i-v[=i voi toate silin\ele ca s[uni\i cu credin[a voastr[fapta; cu fapta, cuno=tin[a; cu cuno=tin[a, înfrânarea; cu înfrânarea, r[bdarea; cu r[bda-

rea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni> (2 Petru 1:5-6).

Sunt =apte virtuți ce clădesc caracterul care este parte din sufletul nostru =și va fi cu noi întotdeauna. Caracterul nu este reputația, ci este ceea ce de fapt e-ti. Caracterul reflectă din lăuntru în afară, este privit clar =și cu mare interes de către Dumnezeu. Domnul Isus a vorbit despre o casă zidită pe stâncă, care a rămas în picioare în fața furtunii, iar alta a fost zidită pe nisip, =și atunci când a venit furtuna s-a prăbușit. Un caracter biruitor asupra ispitelor este zidit nu pe filozofii omenești, ci pe Hristos. Casa zidită pe stâncă a necesitat mai mult efort =și timp, dar s-a meritat, pentru că a rămas în picioare. Tot ce s-a investit în casa zidită pe nisip a fost pierdut chiar dacă pe moment p[rea mai economic].

Soldarii romani erau instruiți să lupte ca să câștige ori să moară. Nici o altă soluție nu era acceptată. Credinciosul care investește timp =și efort clădește un caracter ce biruie ispita. Ceea ce nu =ții te poate costa mult. Cunoștința o avem în Scriptură prin lumina ce ne-o dă Duhul Sfânt. Ce doctor este acela care nu =tie unde sunt organele în organismul omului? Ce avocat este acela care nu cunoaște legea? Ce creștin este acela care nu cunoaște Scriptura? Un creștin care nu biruiește ispitele. Ispita te încearcă la cald =și la rece. La bine =și la rău. Când e-ti trist sau bucuros. Te încearcă prin a te înălța =și a te lăuda, iar apoi prin a te coborî =și a te batjocori. Credinciosul cu caracter clădit pe virtuțile Scripturii va birui ispitele. Când un om este angajat vrea să =tie ce are de făcut =și cu cât va fi plătit. Credinciosul are de biruit ispitele =și va fi răsplătit cu cununa vieții. Dacă te lupă =și vrei să biruiești ispita El vine în ajutorul celui ispitit, pentru că =și Domnul Isus a fost ispitit dar fără păcat.

Ispitele vin în multe variante =și culori. Pentru unii dorința de îmbogățire este o ispită. <Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită> (1 Timotei 6:9). Când Luther a început reforma, afișându-și tezele pe poarta bisericii, Papa a spus cardinalilor să =i înfunde gura cu aur. Un cardinal i-a răspuns: <Fiara Germană nu are respect pentru bani!> Banul este valoare dată hârtiei, =și sfârșitul ei va fi focul. Un altul poate nu este atras de bogății, dar este atras

de poftele trupului. <Fugiți de curvie! Orice alt p[cat, pe care-l face omul, este un p[cat s[vâr=it afar[din trup; dar cine curve=te, p[c[buie=te împotriva trupului s[u. Nu =ți\i c[trupul vostru este Templul Duhului Sfânt...?> (1 Corinteni 6:18-19). Trebuie s[fugi, s[faci un efort dac[e=ti ispitit =i te cuno=ti a avea o sl[biciune de acest fel. Ispita devine p[cat atunci când spui: <Cum ar fi?> <A\i auzit c[s-a zis celor din vechime: «S[nu preacurve=ti.» Dar Eu v[spun c[ori =i cine se uit[la o femeie, ca s[o poftesc[, a =i preacurvit cu ea...> (Matei 5:7, 8). Poftea a distrus multe vie\i =i a dus la pr[bu=ire oameni de rând =i oameni mari, care odat[au f[cut mult chiar pentru lucrarea Domnului. Ca s[biruie=ti această ispit[se cere efort. Trebuie s[refuzi a hr[ni firea cu obiceiurile rele prin care poftea este provocat[. C[r\i, reviste, televizor, filme, localuri provocatoare =i orice altceva care promoveaz[gândul de curvie trebuie scos afar[din via\a credinciosului dac[vrea s[biruiasc[această ispit[. Când vei scoate acestea afar[vei dovedi c[într-adev[r vrei mântuire. Nu exist[pozi\ie neutr[. Acela care nu scoate din casa lui acest fel de lucruri nu vrea mântuire cu adev[rat. Luther spunea c[nu poate opri pe Satan s[nu arunce s[ge\i, dar le poate smulge afar[ca s[nu-l infecteze. Pe vremea Domnului Isus exista partida sângero=ilor. Ace=tia când vedeau o femeie închideau ochii =i intrau s[se loveasc[de ziduri r[nindu-se =i umpl`ndu-se cu sânge. P[catul începe la nivelul gândului. Dumnezeu în\elege nevoile legitime ale trupului =i de aceea El binecuv`nteaz[c[s[toria în Domnul. Orice p[cat ne desparte de Hristos =i de cununa vie\ii.

Un altul, care poate de curând a venit la mântuire este ispitit de fumul de \igar[. Trupul este Templul Duhul Sfânt, cum spunea versetul de mai sus, =i Duhul Sfânt nu st[într-o afum[tur[. Am cunoscut oameni care dup[zeci de ani de robie au sc[pat de această ispit[cu ajutorul lui Dumnezeu. Ace=ti oameni au ajuns s[le fie chiar scârb[de acest miros. Pentru altul ispita cea mai grea poate fi b[utura. Credinciosul nu particip[la această destr[b]lare. El nu bea deloc, pentru a putea deosebi întotdeauna[ce este sfânt de ce nu este sfânt. <Vai de cel ce d[aproapei s[u s[bea> (Habacuc

2:15). Altul]=i \ine trupul în st[pânire, dar este ispitit de mândrie. Mândria merge sigur înaintea c[derii. Apostolul Pavel nume=te acest p[cat <osânda diavolului> (1 Timotei 3:6). Adu-î aminte c[nu ai nimic pe care s[nu-l fi primit =i c[desp[r\it de El nu po\i s[faci nimic bun.

Altul poate este ispitit =i u=or provocat de bârf[. Un om a inventat o ma=in[uria=[, care nu circul[decât în cariere, =i i-a pus numele de <Bârfâ>, pentru c[poate muta cantit[\i uria=e de gunoi. <S[nu r[spânde=ti zvonuri neadev[rate> (Exod 23:1).

Acestea au fost doar câteva din ispitele cu care sunt provoca\i =i încerca\i oamenii. Tot p[catul este un jug al Satanei. El î=i pune taraba în calea omului care l-a p[r[sit pentru a-l ispiti. Se poate birui ispita împreun[cu Domnul Isus la fel cum milioane de oameni deja au biruit. Corabia lui Noe era dat[cu smool[pe din[untru =i pe dinafar[ca s[nu intre nimic de afar[. Credinciosul î=i p[ze=te inima =i o umple cu Cuvânt, ca s[nu p[c[tuiasc[împotriva Domnului. Credinciosul este întotdeauna suspicios de inima lui ca nu cumva s[-l în=ele, iar lumea cu dezastrul ei s[intre]n[untru. <Nu lua\i deloc parte la lucr[rile neroditoare ale întunericultului, ba mai degrab[osândi\i-le> (Efeseni 5:11).

Mântuirea este ceva pe care mul\i o doresc, dar nu vor s[pl[-teasc[pre\ul ascult[rii. Neascultarea de Dumnezeu dezbrac[pe om de ce este bun. Sunt mul\i care sunt împotriva Bibliei, pentru c[Biblia este împotriva lor. Mântuirea te scoate de sub puterea p[catului =i te face s[te întorci cu spatele la p[cat. A fi mântuit înseamnă a fi sc[pat prin jertfa Domnului de sub mânia lui Dumnezeu, care va veni peste to\i cei ce tr[iesc în f[r[delege. Mântuirea vine de la Domnul. <Astfel dar, prea iubi\ilor, dup[cum totdeauna a\i fost ascult[tori, duce\i pân[la cap[t mântuirea voastr[, cu fric[=i cutremur...> (Filipeni 2:12). Biruin\va noastr[asupra ispitelor este unul din lucrurile care dovedesc c[}l iubim pe Dumnezeu. Ducem mântuirea pân[la cap[t, iar cap[tul este acolo unde cel ce biruie=te ispita prime=te cununa vie\ii.

Amin

47

CE BINE SĂ FAC?

*<Înv[torule, ce bine s[fac, ca s[am via\ a ve=nic[?>
Matei 19:16*

Această întrebare prezintă un mare interes, pentru că ea cuprinde pe toți oamenii. Cel ce găsește lucrul care-i condiționează viața trebuie să facă tot ce-i stă în putință ca să îndeplinească acea condiție. A neglija acel lucru înseamnă a pierde totul. Tânărul care a venit la Domnul Isus avea dorința sinceră de a primi un răspuns la această întrebare care îl măcina. Conștiința lui era trează și călăuzită de Dumnezeu. Nu s-a dus cu întrebarea lui la preot, la Irod sau la cărturari, ci a venit cu ea la Domnul Isus, care i-a dat un răspuns direct pentru nevoia inimii lui. Era conștient de existența lui în fața lui Dumnezeu și ar fi vrut să se alăture la adăpost. Dorința lui ar fi fost satisfăcută dacă venea la Domnul Dumnezeu, înainte de a primi răspunsul Lui, I-ar fi spus că va face orice și va cere El.

Domnul îi recomandă să păzească poruncile date prin Moise. Domnul nu amintește primele patru porunci care au de a face cu relația directă dintre om și Dumnezeu, ci amintește cele șase porunci care au de a face cu relația dintre om și om. Tânărul bogat a spus că le-a păzit pe acestea din tinerețe. Și un mort păzise opt din cele zece porunci. Tânărul a pus întrebarea cea mai importantă, celui mai important om, dar tragedia a fost că nu era gata să asculte condiția ce i s-a pus. «Dacă vrei să fii desvârșit», i-a zis Isus, «du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă» (Matei 19:21). Inima lui era legată de averile multe pe care le avea, iar Domnul i-a dat rețeta necesară inimii lui. Tânărul a plecat foarte întristat de la Domnul Isus. Se pare că mai mult ca viața lui el vroia averile.

Pentru bogat cel mai important lucru este securitatea economi-

c[. <V[mai spun iar=i c[este mai u=or s[trec[o c[mil[prin urechea acului, decât s[între un bogat în Împ[r[ia lui Dumnezeu> (Matei 19:24). Domnul Isus i-a garantat o comoar[în cer, dar pe tân[r nu l-a încântat acest fel de investi\ie. Omul vechi tr[ie=te pentru acum, pe când omul nou tr[ie=te pentru Cer. Domnul Isus vorbe=te de bogatul c[ruia i-a rodit \arina =i spune c[un astfel de om care nu se îmbog[ve=te fă\ de Dumnezeu este un nebun (Luca 12:13). Nebun este omul care vede lucrurile altfel decât sunt. Tr[ie=te într-o lume a confuziei =i nu cunoa=te care este realitatea. Omul care iube=te bog[ia este dominat de un duh al l[comiei.

Cheia de a sta în siguran\ o d[Domnul Isus: <Vede\i =i p[zi-\i-v[de orice fel de l[comie de bani, c[ci via\a cuiva nu st[în bel=ugul avu\iei lui> (Luca 12:15). Noi trebuie s[învelegem ceea ce tân[rul bogat =i bogatul c[ruia i-a rodit \arina nu au înveles. Totul pe p[mânt este trec[tor, iar surplusul poate fi o curs[pentru inim[. Dac[dai unui copil mai m[ricel bani probabil c[îi va cheltui pe dulciuri. Când îi spune pe ce i-a cheltuit parc[e=ti dezam[git =i ai vrea s[vezi la el pu\in[maturitate. A=a prive=te =i Dumnezeu la copiii Lui, la modul în care î=i cheltuiesc surplusul. Se a=teapt[s[vad[la ei maturitate =i s[nu=î cheltuie banii pe gunoaie. Credinciosul care are ochii a\inti\i spre Cer nu prive=te cu invidie la boga\ii acestei lumi, pentru c[=tie c[bog[ia poate fi o curs[periculoas[. <... nu-mi da nici s[r[cie, nici bog[ie, d[-mi pâinea care-mi trebuie. Ca nu cumva, la bel=ug, s[m[lep[d de Tine, =i s[zic: Cine este Domnul? Sau nu cumva la s[r[cie, s[fur, =i s[iau în de=ert Numele Dumnezeului meu> (Proverbe 30:8-9). Copilul Domnului când prime=te mai mult decât îi este strict necesar =tie c[nu a primit pentru el, ci pentru altul. Astfel, ca printr-o conduct[, binecuvântarea curge mai departe spre acela care este în nevoie, =tiind c[cel ce ud[pe altul va fi udat =i el. Nu mul\i rezist[la această în[lvime de a avea surplus. Credinciosul =tie c[prin el trebuie s[se l[rgeasc[Împ[r[ia lui Dumnezeu.

Templul din Ierusalim nu folosea bani care erau în circula\ie prin \ar[, ci folosea banii sfântului loca=. Dac[tân[rul bogat ar fi fost în\elept =i-ar fi convertit averea în valoarea Loca=ului de Sus, pe care Domnul Isus a spus c[ar fi fost echivalentul unei averi. +i noi trebuie s[ne strângem comoara Sus =i nu aici unde se devalori-

zeaz[. Credinciosul folose=te deviza: <Dac[va vrea Domnul vom face sau vom cump[ra cutare lucru, =i dac[va vrea Domnul vom merge în cutare loc.> Via\ a se consum[ca fierul din plug prin rugin[sau uzur[. Când se consum[prin uzur[str[luce=te. Ce bine s[fac? a întreat tân[rul bogat. Domnul l-a sf[tuit s[se dezlege de bog[îi =i s[le dea s[racilor. S[racii care vor fi întotdeauna cu noi sunt unul din ghi=eele de depozitare a averilor în cer. <S[nu da\i uit[rîi binefacerea =i d[rnicia; c[ci lui Dumnezeu jertfe ca acestea }i plac> (Evrei 13:16). Dac[ai avea milioane de lei într-o banc[din Elve\ia, unde \i-ar fi gândul? Sigur c[acolo, pentru c[unde ne este comoara acolo ne este =i inima. C`nd facem un bine s[-l facem cu ce avem mai bun. Dumnezeu S-a sim\it întotdeauna provocat când Israelul i-a adus jertfe bolnave. Domnul le r[spunde practic celor care îndr[znesc s[aduc[jertfe bolnave: <Ia adu-o dreg[torului t[u! Te va primi el bine pentru ea, va \ine el seama de ea?> (Maleahi 1:8). Dumnezeu nu merit[resturi =i rebuturi, ci El merit[ce este mai bun din primele roade. Dac[=efului t[u i-ai da un dar care s[fie stricat, cum te-ar socoti? Cu atât mai mult lui Dumnezeu c[ruia îi dator[m totul =i de la care se coboar[orice dar bun =i des[vâr=it. Dumnezeu cinste=te pe cei ce }l cinstesc pe El. Po\i s[spui: <Paharul meu este plin de d[peste el?> Cât de mare este paharul t[u? Cât un degetar? Ai vrea ca El s[-\i schimbe paharul într-o can[sau chiar }ntr-o g[leat[? Ce bine s[fac? Cel ce sam[n[pu\in, va secera pu\in. <Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea, când po\i s[o faci. Nu zice aproapelui t[u: «Du-te =i vino iar[=i; î\i voi da mâine!» când ai de unde s[dai> (Proverbe 3:27-28).

Un b[ie\ a= avea dou[monede. S-a hot[rât s[dea una din ele Domnului, pentru c[a=a a auzit la biseric[. S-a întâmplat, îns[, c[a pierdut una din cele dou[monede. Atunci b[iatul a spus c[a pierdut moneda care o d[ruiise Domnului. Ce bine s[fac? Asigur[-te c[inima nu-\i este lipit[de nimic de pe p[mânt, apoi d[ruiete-te lucr[rîi Domnului, =i o dat[\i se va spune c[L-ai v[zut pe Domnul gol =i L-ai îmbr[cat, L-ai v[zut fl[mând =i I-ai dat de mâncare, L-ai v[zut singur =i trist =i L-ai vizitat. Atunci vei avea cea ce tân[rul bogat a vrut: Via\ a ve=nic[!

Amin

48

BUCURIA

<...bucuria Domnului va fi t[ria voastr[.]> Neemia 8:10

Bucuria este o concep[ie plin[de soare pentru cel ce L-a primit în via[a lui pe Domul Isus ca Domn =i Mântuitor. Aceast[bucurie este o t[rie pe care o are credinciosul la vreme bun[=i la vreme rea. Ea nu este în[eleas[de omul care nu este n[scut din nou, pentru c[bucuria sufletului mântuit este o road[a Duhului Sfânt. O vorb[veche spune c[: în ziua când nu po[î zâmbi s[nu-î deschizi magazinul. Copiii Domnului suntem un exemplu pentru cei din jur. Un cre=tin are bucuria m`ntuirii]n zilele pe care oamenii le numesc bune, dar =i]n zile pe care cei din jur le numesc rele =i spun c[ar fi imposibil ca s[fii bucuros.

<Bucura[i-v[ ]ntotdeauna> (1 Tesaloniceni 5:16). Acest verset este a=ezat]n Biblie între datorii, a=a c[avem nu numai dreptul ci =i tot motivul s[fim bucuro=i. Aceast[bucurie este o consecin[a mântuirii. Ea difer[de bucuria pe care o provoac[în om reu=itele vie[i. <Famenul î=i vedea de drum plin de bucurie> (Fapte 8:39). Motivul bucurie lui era c[în[elese =i primise pe Domnul Isus în via[a lui =i f[cuse leg[mânt prin botezul în ap[dup[ce evangelistul Filip i-a explicat c[Domul Isus era Mielul lui Dumnezeu despre care citise în sulul c[r]ii lui Isaia. Aceast[stare de bucuria era ceva nou pentru el =i întrecea în intensitate orice bucurie pe care a avut-o înainte. El a avut un gol care a fost umplut de primirea prin credin[a Domnului ca Mântuitor.

Partea p[mânteasc[îl face pe apostolul Pavel s[spun[: <O, nenorocitul de mine!>, dar partea cereasc[îl face s[se bucure cu Hristos în locurile cere=ti. Pare o contradic[ie. Bucuro=i cu Domnul, dar tri=ti de orice pierdere din ogorul Domnului. Tot ce

exist[este a lui Dumnezeu =i orice situa\ie este în controlul Lui, de aceea credinciosul poate fi neclitit în bucuria =i n[dejdea vie\ii ve=nice. Un om a lui Dumnezeu spunea c[el cunoa=te o singur[triste\ie =i anume: de a nu fi sfânt. Este momentul când credinciosul începe c[piard[bucuria. Ea este printre primele roade care apar, dar =i printre primele care dispore atunci când via\a credinciosului este compromis[cu ceea ce nu place Duhului Sfânt care locuie=te în noi. Bucurie în suflet avem numai împreun[cu Domnul Isus. <Isus Hristos pe care voi }l iubi\i f[r[s[-L fi v[zut, crede\i în El, f[r[s[-L vede\i =i v[bucura\i cu o bucurie negr[it[=i str[lucit[> (1 Petru 1:8).

Exist[bucurie duhovniceasc[, bucurie fireasc[=i chiar dr[-ceasc[. Bucuria duhovniceasc[face pe credincios s[se bucure de împrejur[ri în care lumea se tânguie=te. <Ei au plecat dinaintea Soborului, =i s-au bucurat c[au fost învrednici\i s[fie batjocori\i ,pentru Numele Lui> (Fapte 5:41). Acest[bucurie este o t[rie, cum spune textul citat, care nu poate fi furat[de oameni, pentru c[ea nu este dependent[de lucruri p[mânte=ti, ci de Dumnezeu. <Ca ni=te întrista\i =i totdeauna suntem veseli,... neavând nimic, =i totu=i st[pânind toate lucrurile> (2 Corinteni 6:10). Când o cunoscut[prin\es[a trecut fulger[tor din via\ pe coperta unui reviste, pus[la caseria unde pl[team pentru cump[r]turi, scria: <S-a sfâr=it!> Bucuria de a avea, de a fi =i de a-\i face voia firii pe p[mânt trece mai devreme sau mai târziu, dar cel ce face voia lui Dumnezeu r[mâne în veac. Noi chem[m lumea la poc[in\[, pentru c[ofer[ceva ve=nic. Ofer[lucrurile care nu se clatin[, pentru c[sunt promise chiar de Creator =i nu pot fi atinse de r[utatea oamenilor nici de viclenia celui r[u. <Înainte Fe\ei Tale sunt bucurii nespuse, =i desf[t[ri ve=nice în dreapt[Ta> (Psalmul 16:11). Care companie sau asigurare mai poate oferi =i garanta bucurii nespuse =i desf[t[ri ve=nice? Numai Dumnezeu face aceasta =i o face cu bucurie. De aceea apostolul Pavel î=i exprim[dorin\a de a r[mâne credincios pân[la cap[t. <... vreau numai s[-mi sfâr=esc cu bucurie calea =i slujba, pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca s[vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu> (Fapte 20:24).

Când dispore mânia, în omul nou apare blânde\ea care trebuie

să fie cunoscut de toți oamenii din jur. Blândețea este o atitudine de umilință față de Dumnezeu și o stare de gingașie față de oameni, care izvorăște din recunoașterea faptului că Dumnezeu este Suveran. Când un om spune că este credincios și tot timpul este trist și supărat ca să pară mai credincios el face o reclamă falsă, pentru că Dumnezeu nu cere așa ceva. <V-am spus aceste lucruri, pentru că bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină> (Ioan 15:11). Dumnezeu se prezintă ca fiind un Dumnezeu al muritorilor, dar și al viitorilor. Această bucurie care are ca izvor Duhul Sfânt este cu noi în zile încercărilor, dar și pe culmile biruinței. Oamenii care au tot timpul o față posacă și acru, pentru a arăta mai serios și să se dea mai sfânt, au de fapt o problemă mai adâncă.

Un om s-a mutat într-o casă și a observat o crăpătură pe tavan. A chemat meșterul care imediat a reparat și chituit așa că nu se mai vedea locul unde fusese crăpătura. Nu au trecut multe zile și crăpătura a reapărut. Din nou a chemat meșterul care a reparat tavanul ca prima dată. După câteva săptămâni crăpătura a apărut a treia oară. Meșterul fiind chemat din nou a examinat cu atenție situația, și apoi a spus gazdei că problema lui nu este cu tavanul, ci cu temelia casei care se lăsa în jos din cauza pământului moale. Tot așa este și cu oamenii care tot timpul trebuie împacăți și mulțumiți. Problema este cu fundația nu lipsa bucuriei. Când omul este născut din nou viața și se schimbă din temelie, și Duhul Sfânt începe să rodească dinlăuntru în afară.

Credinciosul care are bucuria mântuirii este mulțumit și Satan nu are ce să-i ofere. Când omul își pierde această stare trebuie imediat să meargă înapoi să vadă unde și-a pierdut bucuria. Dacă nu se iau imediat măsurile este posibil ca omul să și-a caute bucuria în lume, în izvoarele amare ale lumii. Bucuria Domnului, care atrage oamenii la Hristos, este țărâna noastră. Vor fi oameni care văzând această bucurie vor spune: <Vreau și eu această bucurie.>

Există și oameni care nu au dreptul să se bucure. Aceștia sunt cei ce nu au intrat la adăpostul jertfei Domnului Isus și nu au avut o zi în viața lor când au spus Domnului că cred și primesc moartea de sacrificiu de pe Golgota pentru ei. Ei riscă să fie găsiți nepregătiți pentru întâlnirea cu Dumnezeu. Este o bucurie a lumii

care trece. <Bucur[-te, tinere, în tinere\ea ta, fii cu inima vesel[cât timp e=ti tân[r, =i umbl[pe c[ile alese de inima ta =i pl[cute ochilor t[i; dar s[=tii c[pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecat[> (Eclesiastul 11:9). Aceste cuvinte sunt cuvintele unui împ[rat care =i-a tr[it via\la la superlativ, dar care la sfâr=it a spus c[toate bucuriile lumii sunt o de=ert[ciune. Omul, de orice vârst[ar fi el, merge spre casa lui ve=nic[=i cum =i-a f[cut patul a=a va dormi. Bucuriile lumii fac un pat în iad, dar tr[irea prin credin\ cu Hristos are nu numai n[dejdea acestei vie\i tr[ite frumos =i cu folos, dar =i n[dejdea vie\ii viitoare. <Este oare acum vremea de luat argint, haine, m[slini, vii, oi, boi =i roabe?> (2 Împ[ra\i 5:26).

Este vremea când Dumnezeu porunce=te oamenilor de pretutindeni s[se poc[iasc[. În schimbul poc[in\ei El da iertarea =i bucuria mântuirii care face via\la frumoas[. Când omul este lipsit de bucurie el deschide o u=[vr[jma=ului, care începe s[-i fac[oferte spre a-l face fericit. Poate spui: <Tu nu =tii cu cine lucrez eu sau cu cine am de-a face!> Bucuria pe care o d[Duhul Sfânt nu este dependent[de împrejur[ri, ci de Dumnezeu. Credinciosul se bucur[de Mântuire azi =i de Cerul de dincolo de această via\ preg[tit pentru el. Credinciosul se bucur[pentru c[din cele opt leg[minte prin care Dumnezeu a avut de a face cu omul, Leg[mântul cel Nou al harul este cel mai avantajos. Credinciosul se poate bucura, pentru c[Dumnezeu este pentru el. <Dac[Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?> (Romani 8:31).

Dac[te-ai împ[cat cu El, Dumnezeu este cu tine, pentru c[în acest Leg[mânt Nou te socote=te neprih[nit prin credin\. El este cu tine atunci când vr[jma=ii declan=eaz[r[zboi]mpotriva ta. Vr[jma=ii credinciosului sunt: diavolul, lumea cu poftetele ei, firea omului, iar uneori chiar oamenii r[i. Mul\i se întreb[de ce ne-a sc[pat El? De ce ne-a mântuit? <Dar El i-a sc[pat, din pricina Numelui Lui, ca s[-+i arate puterea> (Psalmul 106:8). El ne-a sc[pat pentru c[ne iube=te sufletul. Scriptura aminte=te =apte feluri de cununi pentru cel ce va birui. Este una aleas[chiar de Domnul =i pentru capul t[u. <O bucurie ve=nic[le va încununa capul; îi va apuca veselia =i bucuria, iar durerea =i gemetele vor fugi> (Isaia 51:11).

Amin

49

ÎNGRIJORĂRILE

<Nu v[îngrijora\i de via\a voastr[...> Matei 6:25

Este s[dit adânc în firea omului s[se îngrijoreze de probleme. Cuvântul <probleme> nici nu este abordat de Biblie =i totu=i oamenii cheltuiesc mult timp cu el. Într-un tren care era gata de plecare, de afar[, se aude un cioc[nit metalic. Era un om care f[cea verificare la vagoane cu ajutorul unui ciocan cu mâner lung. Un copil, când a auzit g[l[gia, a scos imediat capul afar[=i a întrebat: <Ce este acea g[l[gie?> În acela=i compartiment, un c[l-tor mai în vârst[st[tea lini=tit fiindc[=tia c[este doar o verificare de rutin[. Este posibil ca un credincios nou s[tresar[atunci când îngrijorarea îi bate în geam, dar de la unul cu experien\ se a=teapt[s[stea lini=tit.

Îngrijorarea este de obicei ceva care se poate citi chiar =i pe fa\ a omului. Când inima sl[be=te, fa\ a se întunec[. Îngrijorarea este ne=credere, iar ne]ncrederea în Dumnezeu este p[cat. <Nu v[îngrijora\i de nimic, ci în orice lucru, aduce\i cererile voastre la cuno=tin\ a lui Dumnezeu, prin rug[ciune =i cereri, cu mul\umiri> (Filipeni 4:6). La unele din cereri, Dumnezeu spune: <Da, dar nu acum.> Noi am vrea totul instantaneu, dar El ne d[atunci când g[se=te cu cale. La alte cereri El spune: <Nu acum, nu niciodat[, pentru c[te iubesc prea mult.> Nici noi nu d[m copiilor no=tri lucruri care le fac r[u oricât de mult ar cere ei. La alte cereri Dumnezeu spune: <Da, de când a=tept ca s[-Mi ceri.> Nu avem unele lucruri bune =i de folos sufletului nostru =i }mp[r\iei lui Dumnezeu, pentru c[nu le cerem.

O cântare spune: <De ce-s cuprins de grijuri? De ce-s îndurerat? El pas[rea hr[ne=te, nici de min' nu va uita!> Ce ai spune dac[

cineva \i-ar spune: <Eu nu mai am încredere în ceea ce spui tu!> Imediat ai vrea s[=tii de ce. Ce am f[cut? Ce am gre=it? De ce merit asta? La fel procedeaz[=i Dumnezeu atunci când noi ne îngrijor[m =i nu avem încredere în El. <Nicidecum n-am s[te las, cu nici un chip nu te voi p[r[si> (Evrei 13:5). Credin\ă adev[rat[te mut[din \ara fr[mânt[rilor =i a îngrijor[rilor care-\i iau pacea în Împ[r\ia P[cii =i a siguran\ei. Luther, \ntr-o noapte, nu putea s[doarm[din cauza îngrijor[rilor. S-a dus la geam, a privit cerul înstelat =i a spus: <Universul acesta L-ai creat Tu sau eu? Desigur c[Tu. Biserica pentru care m[îngrijorez este a mea sau a Ta? Pentru c[este a Ta, te rog îngrije=te-Te de ea, iar eu m[duc la culcare.>

Credinciosul începe s[se îngrijoreze când p[r[se=te starea de copil al lui Dumnezeu =i î=i ia soarta în propriile lui mâini. <Sufletul îmi este lini=tit =i potolit, ca un copil în\rcat, care st[lâng[mam[-sa> (Psalmul 131:2). <Încredin\ez[-\i soarta în mâna Domnului, =i El te va sprijini> (Psalmul 55:22). Dac[la=i trupul s[devin[st[p`n =i nu-l \i slug[, atunci începi s[te întuneci =i s[te îngrijorezi. M[garul este un bun purt[tor de poveri, dar nu este bun de împ[rat. Acela care este Nem[rginit cunoa=te nevoile mele. <Arunca\i asupra Lui toate îngrijor[rile voastre, c[ci El }nsu=i îngrije=te de noi> (1 Petru 5:7).

Dup[cum pentru un mare muzician muzica reprezint[totul, a=a pentru un credincios Dumnezeu este totul. Pentru un muzician cântatul p[s[rilor, susurul izvorului, fream[tul p[durii, zumzetul gâng[niilor este transformat în muzic[. Pentru un credincios lucrarea lui Dumnezeu =i voia Lui reprezint[totul. Mintea credinciosului este un mare <bun> dac[se afl[sub st[pânirea lui Dumnezeu. La poarta min\ii în fiecare diminea\ se prezint[soli cu saci în care se afl[lucruri de m[cinat la moara min\ii. Se cere o discernere în\leapt[, pentru a nu m[cina ce nu trebuie. Oricât s-ar îngrijora un om nu poate face noaptea s[treac[mai repede, nu poate face un copil s[cresc[mai repede =i nu î=i poate ad[uga la în[\imea staturii lui. Omul nu este st[pân pe suflarea lui, pe ceasul urm[tor =i nici pe ziua de mâine. Un credincios =tie s[accepte limite. Dac[Dumnezeu a hot[rât s[nu fii bogat, nu te zdrobi ca s[te îmbog[-

ve=ti, pentru că o coardă pe care o întinzi prea mult se rupe.

Ceea ce nu are limite este Harul în care noi trebuie să creștem. Harul nu crește, ci este desvârșit. Noi creștem în harul felurit al lui Dumnezeu. Când credinciosul are scopuri în viață pe care nu le poate atinge verifică voia lui Dumnezeu și se gândește la adevărul scop al vieții în care nu sunt piedici, adică la unitatea cu Hristos și împlinirea voii Lui. Încrederea deplină în Dumnezeu este o marcă a credinciosului. Lipsa îngrijorărilor este bazată pe un Dumnezeu care și-a dovedit dragostea în trecut și în prezent. Această încredere și lipsă de îngrijorări lumești este un semn care împarte turma în două. Desparte pe cei ce se tem de cei ce nu se tem de Dumnezeu. Desparte pe cei ce se tem de oameni de cei care nu se tem de oameni. Desparte pleava de grâu, care cu toate că sunt aproape, într-o zi, inevitabil, va trebui să se despartă. Această lipsă de îngrijorări este o dovadă a credinței bazate pe Cuvânt și pe experiența unei vieți trăite cu Dumnezeu.

Avraam a plecat cu Isaac spre locul unde Dumnezeu i-a spus să-l aducă ca jertfă, având deplină încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. La timpul potrivit Dumnezeu a intervenit, l-a oprit, și a făcut rost de o altă jertfă. <Avraam a pus locului aceluia numele: Domnul va purta de grijă> (Genesa 22:14). Dumnezeu nu a lăsat peste viața lui Avraam mai mult decât a putut duce, dar nu va lăsa nici peste viața noastră mai mult decât putem noi duce. Este un adevăr din care atunci când bei înșiși dispar îngrijorările.

Adevărata credință se golește de orice merit și depinde cu totul de Dumnezeu. Poți fi încrezător când }l cunoști și-l crezi pe acela în care te încrezi. <Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine.> Crezi tu în această promisiune a Domnului? El te iubește cu o iubire veșnică și-ți prestează bunătatea, de aceea poți să te încrezi în El. Milioane și milioane de suflete s-au încrezut în dragostea Lui și au ajuns cu bine în Cer. Siguranța mântuirii ne este garantată de Scriptură atâta timp cât trăim de partea Domnului. <Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit> (Romani 10:9). <Adevăr, adevăr

v[spun, c[cine ascult[cuvintele Mele, =i crede în Cel ce M-a trimis, are via\[ve=nic[=i nu vine la judecat[, ci a trecut din moarte la via\[> (Ioan 5:24). <V-am scris aceste lucruri ca s[=ti\[c[voi, care crede\[i în Numele Fiului lui Dumnezeu, ave\[i via\[ve=nic[> (1 Ioan 5:13).

C`nd te îngrijorezi =i te încearc[gânduri de necredin\[dac[e=ti sau nu mântuit, chiar dac[ai f[cut leg[mânt cu Domnul prin botez, scrie pe o hârtie aceste versete care garanteaz[siguran\[a mântuirii =i st[ruie asupra lor pân[când le st[pâne=ti, iar apoi ele te vor st[-pâni pe tine cu bucuria mântuirii care vine din Cuvântul unui Dumnezeu ce nu minte. C`nd voia lui Dumnezeu ocup[ primul loc în via\[a ta îngrijor[rile lumii nu vor mai avea loc. Cerceteaz[-te privindu-te în oglinda Cuvântului. Identific[-\i rolul ca m[dular în trupul lui Hristos, =i apoi d[ruie=te-\i întreag[ fiin\[ p`n[la sacrificiu =i vei fi cu adev[rat fericit. Fii mul\umit cu chemarea ta atâta timp cât e=ti în voia Lui.

Un om de serviciu, oricât de bune inten\[i ar avea, nu are ce s[caute la plan=a de proiectare a inginerului din cl[direa pe care o \ine curat[. El nu pentru asta a fost angajat, nu i se cere =i nu este pl[tit pentru aceasta. Credinciosul trebuie s[caute s[fie la locul unde Dumnezeu îl vrea. O piatr[de funda\ie nu se vede =i nu este admirat[de trec[tor, dar ea nu este mai pu\in important[ca =i modelul de pe fa\ada cl[diri. Mul\[i se doresc a fi în locuri alunecoase =i de mare r[spundere f[r[s[fie chema\i =i înzestra\i cu puterea necesar[, dar c`nd ajung fac pagube în via Domnului. Credinciosul nu cre=te în mândrie, nu=-i frânge inima când to\i îl p[r[sesc sau este chemat s[înve\e pe altul, atâta timp cât r[mâne cu Dumnezeu. O cântare spune: <Îngrijor[ri s[n-ai de fel, c[ci Domnul te iube=te, Tu poart[-\i crucea ca =i El, Hristos te înt[re=te!> El te înt[re=te cât timp faci voia Lui.

Credinciosul =tie c[tot ce vede ochiul va trece. Apostolul Petru spune c[p[mântul cu tot ce este pe el va arde. Totul va arde. Orice ai strânge pe p[mânt va arde. De aceea el î=i strânge comoara în cer. Credinciosul, în aceast[lumin[, examineaz[dac[ceva este de folos sau nu. Multe lucruri par bune, dar credinciosul pune întreba-

rea: <Ce folos?> Ce folos pentru suflet =i pentru ve=nicie? Ce folos pentru Biserica lui Dumnezeu? El prive=te la tot ce este pe p[mânt =i spune: <+i asta va trece!> El trateaz[lucrurile trec[toare ca ceva ce va trece. A intra în st[pânirea Lui înseamn[c[: <Nu mai tr[iesc eu, ci Hristos tr[ie=te în mine> (Galateni 2:20).

Când Dumnezeu vede c[noi dorim lucrurile duhovnice=ti ni le d[=i pe cele p[mânte=ti. Dac[c[ut[m mai întâi Împ[r\ia =i neprih[nirea Lui, celelalte lucruri ne sunt promise pe deasupra. Omul vechi =i neînnoit de Duhul Sfânt tr[ie=te într-o continu[îngrijorare. Dac[pui o broasc[pe un tron de aur ea tot în balt[sare când are ocazia. Dac[îmbraci un porc în m[tase el tot în mocirl[se arunc[atunci când are ocazia. Este în natura omului vechi s[se îngrijoreze. În zadar merge omul la seminarii =i cursuri de tot felul ca s[-l înve\ e s[tr[iasc[lini=tit =i s[-i controleze nivelul de îngrijorare, pentru c[el tot se îngrijoreaz[. Norul îngrijor[rilor se na=te din dorin\ a de a avea mai mult =i din cauza viitorului care-i este vitreg =i necunoscut.

Firea omului este mereu nemul\umit[=i se îngrijoreaz[de lucruri asupra c[rora are control, dar =i de cele asupra c[rora nu are nici un control. Ca s[po\i tr[i f[r[îngrijor[rile lume=ti se cere o inim[nou[. Nu este gre=it s[te aprovizionezi pentru familia pe care \i-a dat-o Dumnezeu =i chiar avem această datorie, dar nu înseamn[a face din aceasta scopul =i \inta vie\ii. Oglinda este o bucat[de sticl[transparent[pe spatele c[reia se afl[o pojghi\ de argint. Când omul prive=te la argint nu mai vede prin sticl[, ci se vede numai pe el. S[nu privim la argintul lumii, ci s[ne p[str[m vizibilitatea prin credin\ =i astfel vom sc[pa de îngrijor[rile lume=ti. |inta vie\ii credinciosului este Hristos =i întâlnirea cu El.

Amin

50

OAMENI CE RĂSCOLESC LUMEA

<Oamenii ace=tia, care au r[scolit lumea, au venit =i aici.> Fapte 17:6

Aceast[acuzare este veche. S-a repetat =i se repet[de mii de ori. Ori de câte ori se întâmpla ceva r[u cre=tinii erau primii acuza\i. Acest lucru s-a]nt`mplat pân[când cre=tinismul a devenit o religie de stat. Domnul Isus =i to\i cei ce L-au urmat au r[scolit lumea =i au întors-o cu susul în jos. În\elepciunea oamenilor a]mp[r\it lumea în clase sociale, numindu-i pe cei din casta de sus boga\i, în\elep\i =i chiar ferici\i. Asemenea unei piramide, societatea]i avea pe cei mai mul\i în clasa de jos, care era o stare de s[r[cie, ne=tiin\ [=i chiar nefericire.

Domnul Isus, în cuvântarea de pe munte, întoarce această piramid[construit[de în\elepciunea lumii cu susul în jos. Domnul nume=te ferici\i pe cei s[raci în duh, pe cei ce plâng, pe cei blânzi, pe cei milostivi, pe cei împ[ciuitori, pe cei cu inima curat[=i pe cei ce sunt prigon\i. Toate aceste st[ri sunt evitate de lume. Ele sunt privite ca sl[biciuni =i dezavantaje. Lumea spune c[este fericite de cei ce au de toate. Cei cu inima r[scolit[ ]i consider[ferici\i pe cei cu p[catul acoperit =i cu f[r[delegea iertat[. Lumea nu g[se=te nimic bun în a-\i iubi vr[jm[=ii, nu g[se=te nimic de câ=tigat în a-\i arunca pâinea pe ape =i a o împ[r\i cu cel s[rac.

Înv[\[tura Domnului Isus a r[scolit lumea. Dac[ar fi aplicat[de to\i oamenii nu ar fi nevoie de armat[, de poli\ie, de ajutoare sociale, de închisori, iar p[mântul ar fi un Eden al p[cii. În\elepciunea lui Dumnezeu a dovedit =i va dovedi întotdeauna c[în\elepciunea lumii este inferioar[=i gre=it[. }n\elepciunea lui Dumnezeu are stâlpi tari, care nu se clatin[. <În\elepciunea =i-a zidit casa,

=i-a t[iat cei =apte stâlpi> (Proverbe 9:1). Această [n]elepciune face lucrurile în a=a fel c[nici cei f[r] multe minte nu se r[t]cesc. <Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfânt[: nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfin[i]; cei ce vor merge pe ea, chiar =i cei f[r] minte, nu vor putea s[se r[t]ceasc[> (Isaia 35:8). Această Cale nou[, care a r[scolit =i r[scole=te lumea, are =apte stâlpi ai Evangheliei ce nu se clatin[. <Este un singur trup, un singur Duh, după cum =i voi a[i fost chema[i la o singură n[dejde a chem[rii voastre. Este un singur Domn, o singură credin[], un singur botez. Este un singur Dumnezeu =i Tat[al tuturor, care este mai pe sus de to[i, =i care lucrează prin to[i =i care este în to[i> (Efeseni 4:4-6).

Adev[rul acesta nu este greu de în[eles pentru cel ce vine sincer la Dumnezeu =i vrea s[fie înv[at. Când omul vine la Biblie cu ideea c[el =tie, Dumnezeu îl las[în r[t]cirea min[ii lui. Un om mândru nu poate primi nimic de la Dumnezeu. Prin interpret[ri sucite, această temelie a fost în[ta diavolului pentru a-i face pe oameni s[r[t]ceasc[=i s[nu ajung[mântui[i. Cei ce schimb[această temelie o fac spre r[t]cirea lor =i a aceluia care vor s[-i asculte. <Dup[harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, eu, ca me=ter-zidar în[elept, am pus temelie =i un altul cl[de=te deasupra. Dar fiecare s[ia bine seama cum cl[de=te deasupra. C[ci nimeni nu poate pune o alt[temelie decât cea care a fost pus[, =i care este Isus Hristos> (1 Corinteni 3:10-11).

Este un Trup, un Duh, o n[dejde, un Domn, o credin[], un botez =i un Dumnezeu. Trupul este format din m[dulare, care sunt to[i copiii Domnului n[scu[i din nou. Acest trup are un singur cap, =i acesta este Domnul Isus Hristos. <El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi n[scut dintre cei mor[i...> (Coloseni 1:18). Ca m[dulare unii altora sim[im unii cu alții. Când ceva intr[în ochi, mâna sare în ajutor f[r] întreb[ri. A=a simt copiii Domnului unii cu alții. Este un singur Duh Sfânt, care na=te pe p[c]tos din nou =i îl înso=e=te într-o via[sfânt[de rug[ciune, înv[ur[=i slujire. <=i Eu voi ruga pe Tat[le, =i El v[va trimite un alt Mângâietor, care s[r[mân[cu voi în veac; =i anume, Duhul adev[rului,

pe care lumea nu-L poate primi, pentru c[nu-L vede =i nu-L cunoa=te; dar voi }l cunoa=te\i, c[ci r[mâne cu voi, =i va fi în voi> (Ioan 14:16-17). Duhul Sfânt este comoara cea mai mare pe care un om o poate avea pe p[mânt. El particip[chiar de la început când]l face pe p[c[tos s[simt[nevoia de Dumnezeu =i îi d[lacrimi de poc[in\. Apoi îl na=te din nou =i îl boteaz[cu Duhul Sfânt. Îl sigileaz[pentru ziua r[scump[r]rii. Botezul cu Duhul Sfânt este tot a=a de real =i posibil ast[zi ca =i în ziua Cincizecimii, pentru c[atunci s-a început dispensa\ia harului care va \ine pân[la r[pirea Bisericii la Cer. Dac[un om afirm[c[s-a schimbat ceva de la acea zi a rev[rs[rii Duhului Sfânt în camera de sus trebuie s[o dovedeasc[cu Biblia, altfel este un eretic care se pierde pe el =i pe cei ce-l cred.

Botezul cu Duhul Sfânt]mpreun[cu darul vorbirii în alte limbi este experien\a mea =i a milioane de oameni, dar fiindc[îmbog\e=te pe om a devenit \inta vr[jma=ului, care]i înva\ pe oameni c[nu mai exist[a=a ceva azi. Vorbirea în alte limbi este de la Duhul Sfânt. Ea poate fi =i din firea omului sau din surse necurate când omul nu este sincer cu Dumnezeu =i continu[s[tr[iasc[în p[cat. Nu a existat un ban fals pân[nu a existat un ban real =i autentic. Nu este copie de pictur[a marilor arti=ti f[r[ca mai întâi s[fie un original. Omului sincer Dumnezeu, care este Bun, îi d[daruri bune. Omul care vrea mântuirea cu adev[rat va crede =i va primi toat[Scriptura, nu numai lucrurile care-i convin sau cu care se simte confortabil.

Acest adev[r al Scripturii despre Duhul Sfânt a r[scolit =i înc[r[scole=te p[mântul întreg =i inimile oamenilor. Aceast[putere este promis[celor ce o cer. <Voi turna din Duhul Meu peste orice f[tur[; fiii =i fiicele voastre vor proorocii, b[trânii vo=tri vor visa visuri, =i tinerii vo=tri vor avea vedenii> (Ioel 2:28). Acest st`lp al zidirii În\elepciunii a primit =i prime=te cele mai multe lovituri, dar El r[mâne neclintit c[ci este pus de Dumnezeu. Este vai de acela care înv[\ pe altul o alt[cale afar[de Calea Domnului.

La curtea unui împ[rat, acum vreo cinci sute de ani, tr[ia un c[rturar ce a scris o carte în care folosea cuvinte mai aspre la adresa

împ[ratului. }mp[ratul a auzit de această[carte =i i-a dat omului posibilitatea s[aleg[între pedeapsa cu moartea sau s[-=i m[nânce cartea pe care a scris-o. Bietul om a pus cartea în zeam[=i a mâncat-o, =i astfel =i-a sc[pat via\ a. Vor fi mul\i în ziua judec[\ii care vor vrea s[-=i m[nânce cuvintele, dar nu vor putea. Cuvinte care au spus: <Aceasta este Calea!>, dar calea Scripturii era alta. Din cuvintele tale vei fi scos f[r[vin[sau cu vin[. P[catul împotriva Duhului Sfânt este cel mai de temut. De aceea când omul nu =tie ceva sigur, bazat pe Scriptur[, este mai bine s[tac[.

Un alt stâlp este n[dejdea. Sunt multe n[dejdi, dar numai n[dejdea în Dumnezeu nu în=eal[. <Hristos în voi, n[dejdea slavei> (Coloseni 1:27). <Dac[numai pentru via\ a aceasta ne-am pus n[dejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenoroci\i dintre to\i oamenii> (1 Corinteni 15:19). Este un singur botez. <Cine va crede =i se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit> (Marcu 16:16). Botezul este m[rturia unui cuget curat, care simbolizeaz[îngroparea în moartea Domnului =i învierea cu Hristos la o via\ nou[. Este ini\ierea unei vie\i noi, a unui suflet care crede =i cere s[fie botezat. Botezul f[r[via\ schimbat[dup[voia lui Hristos nu are nici un rost. Botezul este o afirmare a credin\ei în fa\ a lui Dumnezeu =i a martorilor c[cel care se boteaz[crede în Dumnezeu =i în jertfa de înlocuire pentru p[catul lui. Botezul cu m[rturisirea credin\ei înseamn[ascultare. Lipsa =i evitarea botezului cu m[rturisirea credin\ei în Domnul Isus înseamn[neascultare. Fiecare om alege voluntar numai una din aceste dou[posibilit[\i.

Este un singur Domn. <Un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile =i prin El =i noi> (1 Corinteni 8:6). Când un om vine la mântuire }l nume=te pe Domnul ca =i Toma: <Domnul meu =i Dumnezeul meu.> El este Domn în veci, iar în fa\ a Lui orice genunchi se va pleca =i orice gur[va m[rturisi c[El este Domnul. Este o singur[credin\[. <Pe voi în=iv[încerca\i-v[dac[sunte\i în credin\[> (2 Corinteni 13:5). Sunt multe credin\ e despre Dumnezeu =i dumnezei, dar numai una în Dumnezeu. Credin\ a adev[rat[are ca ghid Scriptura în lumina pe care o d[Duhul Sfânt =i nu datina b[trâneasc[ori credin\ a str[mo=easc[c[reia Domnul Isus s-a

împotrivit de atâtea ori. Mulți în la credința strămoșească, dar ea este bună numai până când nu scoate sau adaugă la Scriptură, care este dreptarul în viața noastră. <M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința> (2 Timotei 4:7). Mulți se luptă pentru credința lor, dar nu pentru a lui Isus. Am întâlnit oameni care ar fi în stare să recurgă la violență pentru credința lor. Nici un text din Noul Testament nu tolerează violența. Cei ce fac acest lucru au ieșit din Scriptură. Când cineva lovește trupul unui om născut din nou lovește în trupul lui Hristos, lovește în Hristos. Domnul a ieșit în calea lui Saul pe drumul Damascului și i-a spus: <Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?> (Fapte 9:4). Saul arunca bărbați și femei în temnițe pentru credința lor în Domnul Isus, dar Saul nu-L întâlnise pe Domnul niciodată. Prigonind copiii Domnului, mândlărele trupului lui Hristos, Saul prigonea pe Domnul. Tot așa oricine recurge la violență, fie ea chiar în familie între soție și soție, și lovește pe cineva care este copilul Domnului lovește în Hristos și va trebui să dea socoteală pentru aceasta. Nici o îndreptare nu va sta în picioare pentru o asemenea faptă. Cel ce se găsește vinovat de asemenea ceva trebuie să caute iertare la acea persoană și la Dumnezeu până se mai poate.

Există un singur Dumnezeu în persoana Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. <Dumnezeu a zis: «Să facem omul după chipul Nostru, după asemănarea Noastră»> (Genesa 1:26). Acest al <Nostru> arată pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt la lucru împreună de la facerea omului. Aceste adevăruri răscolesc și astăzi lumea, și cel ce primește adevărul va fi mântuit. Dacă un om vrea mântuirea trebuie să-și lase inima să fie răscolită. Răscolirea schimbă tot ce-ți place și ce nu-ți place. Schimbă toate prioritățile și afectează orice aspect al vieții. <Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte> (Psalmul 84:10). Înainte de răscolirea pe care o face Duhul Sfânt omul nu găsește nici o plăcere în a merge la casa de rugăciune. Răscolirea aceasta schimbă locul unde îți aduni averea. Răscolirea îți schimbă prietenii, curățește limba-jul, și de multe ori schimbă și garderoba. A fost inima ta răscolită de dragostea lui Hristos? Amin

---

51

LOTERIA

<De ast[dat[, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema.> Fapte 24:25

Avem prezentat în acest capitol un om care s-a jucat cu mântuirea sufletului lui ca la o loterie. Guvernatorul roman Felix împreună cu soția lui, Drusila, au avut ocazia să-l audă pe apostolul Pavel prezentând oferta mântuirii lui Dumnezeu prin credința în Domnul Isus. Când a auzit despre înfrânare, judecătorul nu a fost surprins în adâncul lui că aceasta este adevărul. Ceva îi spunea că aceasta este calea spre salvarea sufletului, și acesta era Duhul Sfânt care prin cuvintele apostolului Pavel bătea la inima lui. La urechea lui s-a prezentat un alt sfetnic care i-a spus că dacă ar accepta această cale va trebui să se despartă de viața de lux, destrăbălare, mită și va ajunge un om foarte important. Acest sfetnic al întinericului i-a spus că și dacă ar fi bună această cale nu acum este timpul. La sfârșit pe bietul Felix să-i spună lui Pavel cu glasul politic al frânciei: <Du-te, că te voi mai chema.> El a spus Domnului Isus indirect: <Du-te mai bate și la alte inimi, eu am treburile mele acum.> I-ar fi trebuit viața veșnică, dar nu la prețul renunțării la păcat.

Lumii îi place o religie foarte de înfrânare de la păcat. Se întâmplase ceva neașteptat. Acuzatul a devenit acuzator, și acuzatorul a devenit acuzat sub conștiința trezită de Duhul Sfânt. Oamenii l-au numit pe Pavel o ciură, dar Dumnezeu l-a numit un vas ales de El. Contează ce spune Dumnezeu. Pavel în lanțuri, între ofițeri și nobili îmbracăți la moda zilei, devine împunătorul lui Dumnezeu, care prezintă pe Domnul Isus Hristos cel răstignit. Felix s-a văzut la răscruce de drumuri și a ales greșit. A jucat la loteria sufletului

=i a pierdut. Am`narea este una din cele mai eficace arme din arsenalul diavolului. Solu\ia sfetnicului întunericului a fost s[-i tr[-iasc[via\la acum, s[stoarc[din ea tot ce este bun pentru fire, =i apoi când o fi s[moar[îl va chema din nou pe acest om s[-i spun[despre mântuire. Diavolul =tia c[ ]n via\la lui Felix această =ans[nu va mai ap[rea. Mul\i oameni, ast[zi, joac[loteria cu sufletul lor, amân[împ[careia cu Dumnezeu, =i riscul este mare. Omul poate merge s[n[tos la culcare =i se poate s[nu se mai trezeasc[. Poate avea un accident care s[-i curme via\la fulger[tor sau poate intra într-o]mpietrire a inimii din cauz[c[Duhul Sfânt a fost respins. F[r[Duhul Sfânt nimeni nu este mântuit.

Este posibil ca venirea Domnului s[aib[loc în orice clip[, =i atunci va fi prea târziu pentru poc[in\]. Atunci oamenii în limba disper[rii î=i vor blestema p[catele pe care le-au iubit =i la care nu au vrut s[renun\e când au fost chema\i la mântuire, dar va fi prea târziu. Au jucat loteria sufletului =i au pierdut. <C[ci to\i trebuie s[ne înf[\i=[m înaintea scaunului de judecat[al lui Hristos, pentru ca fiecare s[-i primeasc[r[splata dup[binele sau r[ul, pe care-l va fi f[cut când tr[ia în trup> (2 Corinteni 5:10). Demonii din oamenii chinu\i }l întrebau pe Domnul de ce a venit s[-i chinuiasc[înainte de vreme. Ei =tiau c[urmeaz[o vreme de chin. Omul nemântuit va avea parte de această vreme de chin ve=nic. <Nu te f[li cu ziua de mâine, c[ci nu =tii ce poate aduce o zi> (Proverbe 27:1). Nu este timp de pierdut.

<Înc[pu\in[, foarte pu\in[vreme, =i Cel ce vine va veni, =i nu va z[bovi> (Evrei 10:37). Omul nu vrea s[aud[despre mântuire. Se cheltuie miliarde pentru men\inerea speciilor de animale =i plante, dar de suflet, care este ve=nic, la prea pu\ini le pas[. Au ajuns oamenii s[numeasc[p[mântul <planeta mam[.> Când le spui c[Dumnezeu va arde tot ce ei protejeaz[, ace=ti oameni numi\i printre altele naturali=ti spun: <Cum ar îndr[zni El s[fac[a=a ceva?> El face ce vrea, pentru c[p[mântul cu tot ce este pe el e al Lui. Se cheltuie miliarde cu jocuri sportive =i concerte de rock, dar pentru Dumnezeu omul nu g[se=te timp. Rock înseamn[piatr[, iar cartea Apocalipsei spune c[într-o zi Dumnezeu va da oame-

nilor un concert de rocks, de pietre care nu le va place. Casa de rug[ciune este neglijat[de mul[i =i este privit[ca un club social în multe din \[rile p[mântului. O femeie a avut o opera\ie de înfrumuse\are la fa\[, =i doctorul i-a intins pielea s[nu se mai vad[ridurile fe\ei. Apoi femeia a întrebat unde s[mearg[s[-i arate noua fa\]. Doctorul a trimis-o la biseric[, pentru c[acolo merg mul[i oameni care vor putea vedea noua ei fa\]. <Dac[ar fi în\elep[i, ar în\elege, =i s-ar gândi la ce li se va întâmpla> (Deuteronom 32:29). Ceea ce li se va întâmpla, va fi c[vor muri. Omului nemântuit nu-i prea place subiectul despre moarte. Face tot posibilul s[\in[mormântul departe de privirile lui. Cei în\elep[i se gândesc la ce li se va întâmpla. Trupul are felul lui de a-i spune c[te apropii de mormânt. În timp ce multe lucruri pe p[mânt sunt nesigure, moartea este sigur[.

Loteria cu sufletul este o nebunie. Aten\ionarea neglijat[cost[ve=nic. <Fiindc[a auzit sunetul trâmbi\ei, =i nu s-a ferit, de aceea sângele lui s[cad[asupra lui; dar dac[se va feri, î-i va sc[pa via\> (Ezechiel 33:5). Trâmbi\ a lui Dumnezeu sun[=i ast[zi =i chem[pe orice p[c[tos s[se împace cu Dumnezeu prin Domnul Isus. Cel ce dispre\uie=te chemarea Domnului nu va avea pe cine s[pun[vina, decât pe el însu=i. Trâmbi\ a nu numai c[a sunat, dar a fost =i în\eleas[. Un sunet deslu=it, care totu=i este ignorat. Poc[in\ a doar pe buze nu-i îndeajuns, ci se cere o via\[schimbat[în care se vede Hristos. <Vai de cei ce numesc r[ul bine, =i binele r[u, care spun c[întunericul este lumin[, =i lumina întuneric, care dau am[r[ciune în loc de dulcea\[, =i dulcea\[în loc de am[r[ciune> (Isaia 5:20).

Poate ai auzit de multe ori trâmbi\ a aceasta, dar poate azi este ultima oar[. Ast[zi este ziua mântuirii când po[i s[prime=ti iertarea =i s[fii un suflet mântuit c[ruia nu-i este fric[de moarte. Scuzele pot fi multe, dar vor fi f[r] rost. Nu mi-a pl[cut trâmbi\ a, nu mi-a pl[cut cine a sunat din ea, când a sunat din ea. <La ce i-ar folosi unui om s[câ=tige toat[lumea, dac[î-i va pierde sufletul?> a spus Domnul Isus. Nu ji va folosi la nimic. Nimeni nu vorbe=te destul de r[u despre iad. Închipuirile din scrierile lui Dante despre co=ciuge înro=ite în foc sunt lucruri u=oare fa\[de chinul ve=nic,

f[r[de speran\[, din iad.

Domnul Isus a vorbit despre iad mult, pentru c[iube=te omul =i nu vrea s[-l vad[c[ajunge acolo. Independen\[de Dumnezeu înseamn[iad sigur. Durerea lui Ieremia a fost mare când a v[zut c[oamenii nu vor s[se întoarc[la Dumnezeu dup[ce el i-a chemat la poc[in\[. <Seceri=ul a trecut, vara s-a ispr[vit, =i noi tot nu suntem mântui\i!> (Ieremia 8:20). Ieremia i-a prevenit, dar ei nu au ascultat, =i locuitorii Ierusalimului au fost du=i în robie. Cuvântul Domnului =i trâmbl[a Lui nu previne omul de o robie de câ\iva zeci de ani, ci de o ve=nicie f[r[de sfâr=it =i f[r[de Dumnezeu în iad. În iad mul\i vor spune c[le ardea inima când auzeau chemarea la poc[in\[, dar au jucat loteria sufletului =i au pierdut.

Degeaba încearc[omul s[se salveze prin propriile-i puteri, pentru c[este o munc[zadarnic[. <Oamenii ace=tia vâsleau ca s[ajung[la uscat, dar nu puteau> (Iona 1:13). Marinarii din timpul lui Iona tr[geau inimo=i la vâsle =i pânze, dar totul era o munc[zadarnic[p`n[când Dumnezeu nu a potolit furtuna. Dumnezeu spune p[c[tosului c[dac[vrea mântuirea o va g[si =i primii numai din mâna Domnului. Încearc[oamenii s[fie morali, s[se lase de înjur[turi, de b[utur[=i tutun, dar acestea nu trezesc duhul la via\[. Unii vâslesc din r[spunteri =i umbl[la biserici, dar mortul oricât de frumos l-ai îmbr[ca tot mort este. Al\ii adaug[supersti\ia la religia lor. Au respect pentru sfin\i, locuri =i pentru aceia a=a zis preo\i, dar aceasta este o munc[zadarnic[, =i \[rmul mântuirii este departe de ei. Apoi omul inventeaz[ceremonii =i chiar î=i pune buzunarul la cheltuial[. Dac[cons\iin\ a tot îi latr[î=i zdre=te chiar =i genuchii urcând sc[ri spre ceva loc numit sfânt de oameni. Al\ii caut[s[se mântuiasc[f[când tot felul de fapte, dar Evanghelia, care nu minte, spune c[mântuirea nu este prin fapte, ca s[nu se laude nimeni. Calea prin fapte a fost calea legii vechi, unde biciul nu s-a odihnit =i omul nu a g[sit odihn[pentru suflet.

Dumnezeu are metoda Lui de a salva omul. Pleac[-\i genuchii înaintea Domnului =i spune-I în cuvintele tale c[e=ti un p[c[tos care vrea s[fie iertat. Spune-I c[-\i pare r[u de tot p[catul din via\ a ta =i c[vrei s[fii al Domnului cu tot ce ai =i cu tot ce e=ti. Spune

Domnul Isus c[rezi c[a murit pentru p[catul t[u, =i mântuirea va fi a ta din acea clip[, dac[ai f[cut aceast[rug[ciune sincer =i f[r] de rezerve. Cuvântul Domnului te va înv[\\a ce trebuie s[schimbi în via\\a ta pentru a fi pe placul noului St[pân, care a pl[tit din plin pentru eliberarea sufletului t[u.

Acum dou[sute de ani, când oamenii erau vându\\i ca sclavi, un om s-a dus la pia\\a de sclavi =i a v[zut ceea ce st[pânul sclavului numea exemplar perfect =i pentru care cerea un pre\\ foarte ridicat, de dou[sute de dolari. Sclavul era tân[r =i deosebit de musculos. Era legat în lan\\uri groase. Când omul interesat în a-l cump[ra s-a apropiat de el, sclavul l-a scuipat =i i-a spus c[dac[-l cump[r[îl va ur] ca =i pe cel[lalt st[pân. Cump[r]torul a scos banii =i a pl[tit pre\\ul întreg f[r] s[se târguiasc[. A cerut st[pânului s[-i dea jos lan\\urile, dar acesta alarmat i-a spus c[nu =tie ce cere, pentru c[poate fi un lucru periculos a-l dezl[n\\ui pe sclav. La insisten\\a cump[r]torului i-a dat sclavului lan\\urile jos, =i noul st[pân a spus sclavului: <E=ti liber!> I-a dat sclavului eliberat certificatul, pe urm[s-a întors =i a luat-o spre cas[. Dup[un timp mai îndelugat a auzit pa=i în urma lui. S-a întors =i a v[zut sclavul cel puternic =i fioros. S-a oprit =i l-a întrebat dac[dore=te ceva. Sclavul i-a spus c[n-a mai întâlnit un om ca =i el, c[nimeni nu i-a vorbit cu a=a bun[tate =i dac[l-ar primi ar dori s[fie robul lui toat[via\\a.

Oare nu la fel a f[cut cu noi Domnul Isus? Noi eram robi ai Satanei atunci când înf[ptuiam p[catul, dar Domnul Isus a pl[tit din plin pre\\ul r[scump[r]rii noastre. Noi am spus c[nimeni nu ne-a vorbit a=a ca El. Nimeni nu s-a purtat cu o a=a bun[tate cu noi ca =i El, iar noi am acceptat s[-I fim robi din dragoste. El î\\i va da premiul chem[rii cere=ti dac[îi r[m`i credincios (Filipeni 3:14). <Dar cet[\\enia nostr[este în ceruri, de unde =i a=tept[m ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul st[rii noastre smerite, =i-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a+=i supune toate lucrurile> (Filipeni 3:20-21).

Amin

52

SFINŢENIA

<C[ci Dumnezeu nu ne-a chemat la necur[\\ie, ci la sfin[\\enie.> 1 Tesaloniceni 4:7

Majoritatea oamenilor spun c[sfin[\\enia este bun[.Unii cred c[este bun[în ceasul mor[\\ii, iar al[\\ii cred c[este bun[pentru vecinii lor. Un gr[dinar care vrea flori frumoase va smulge buruienile =i nu le va da =ansa s[în[bu=e florile. Credinciosul smulge orice buruian[de p[cat din via[a lui, ca astfel Duhul Sfânt, prin sp[larea ce o face Cuvântul =i cur[\\irea sângelui Domnului Isus, s[-l fac[gata pentru ziua întâlnirii cu Dumnezeu. Am cur[\\at buruienile din jurul casei anul trecut, dar nu-i îndeajuns, pentru c[ele apar neinvitate =i nedorite din nou.

Un tân[r care a lipsit de la adunare a fost întrebat de ce a făcut acest lucru. Tân[rul a r[spuns c[a fost la film, dar nu face aceasta prea des, ci doar din când în când. Este ca =i cum din când în când ai mu=ca dintr-un hoit care miroase greu. Expunerea la p[cat stimuleaz[poftele omului =i pune sufletul la loc alunecos =i periculos. <Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfin[\\irea Duhului =i credin[a adev[rului> (2 Tesaloniceni 2:13). Domnul Isus spune c[oile Lui nu merg dup[str[in, pentru c[ele cunosc glasul p[storului. Ca s[deosebe=ti glasul Lui dintre o mie de alte glasuri trebuie s[fii obi=nuit cu El.

Un p[stor sco[\\ian a fost întrebat dac[oile lui nu merg dup[un altul. Omul a spus c[merg atunci când sunt bolnave. Sugestiile vin ca ni=te s[ge[\\i, dar dac[te împotrive=ti celui r[u el va fugi ru=inat, =i Domnul se va bucura. Trupul =i mintea credinciosului sunt Templul Duhului Sfânt, =i vr[\\jma=ul încearc[s[arunce câte un gând de gunoi acolo pentru a-l întina pe credincios. Gândul r[u sau

murdar devine p[cat când nu i te împotrivi=ti, când =tii c[ar trebui s[faci acest lucru. <Ca ni=te copii ascult[tori, nu v[l[sa\i târâ\i în poftete, pe care le avea\i alt[dat[, când era\i în ne=tiin\]. Ci, dup[cum Cel ce v-a chemat este Sfânt, fi\i =i voi sfin\i în toat[purtarea voastr[. C[ci este scris: «Fi\i sfin\i, c[ci Eu sunt sfânt»> (1 Petru 1:14-17). A fi sfânt nu înseamn[c[nu vei fi provocat, ispitit sau c[nu \i se va da =ansa s[p[c[tuie=ti. Dac[e=ti sfânt nu înseamn[c[vei fi ferit de cuptorul încerc[rilor, dar fiecare biruin\[te va face mai tare. Domnul Isus a spus despre st[pânitorul lumii c[nu are nimic în El. Nu trebuie s[aib[nici în noi nimic. Credinciosul este compromis =i se afl[în mare pericol dac[a cump[rat sau acceptat ceva de la el. Sfânt înseamn[curat =i pus deoparte, dedicat lui Dumnezeu. Este ceva ce Dumnezeu întotdeauna a cerut =i va cere de la cel ce dore=te mântuirea. Sfin\enia este legat[de na=terea din nou, pentru c[f[r[de ea omul nu are puterea de a tr[i sfânt. A tr[i sfânt înseamn[a birui ce este r[u. <Voia lui Dumnezeu este sfin\irea voastr[: s[v[feri\i de curvie; fiecare din voi s[=tie s[-i st[pâneasc[vasul în sfin\enie =i cinste> (1 Tesaloniceni 4:3-4).

Sfin\irea este complet[numai când predarea este complet[. Este o stare unde dorin\ele firii sunt \inute sub un strict control. Toate por\ile au paznici stra=nici =i nu îng[duie nimic necurat în templu. U=ile sunt ochii, urechile, gândurile =i sim\urile. Numai p[strând o strâns[leg[tur[cu Domnul po\i avea succes la aceasta. Sufletul prime=te impulsuri de la trup =i de la duh. Minteaa luminat[de Hristos ia decizi în folosul duhului. Credinciosul caut[pacea =i sfin\irea f[r[de care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Avem ca ajutor Cuvântul Domnului. <Acum voi sunte\i cura\i, din pricina cuvântului, pe care vi l-am spus> (Ioan 15:3). <Sfin\ete-i prin adev[rul T[u: Cuvântul T[u este adev[rul> (Ioan 17:17). Ceea ce face pe credincios s[-i piard[această stare este neveghearea =i umblarea dup[lucrurile p[mânte=ti. <Fiindc[umblarea dup[lucrurile p[mânte=ti este vr[jm[=ie împotriva lui Dumnezeu...> (Romani 8:7). Este un articol de lege care nu sufer[modific[ri. <Nu v[abate\i de la El; altfel, a\i merge dup[lucruri de nimic> (1 Samuel 12:21). Lupta credinciosului de a se p[stra sfânt

este urm[rit[cu mare interes de Cer. <V[îndemn dar, fra\ilor, pentru îndurarea lui Dumnezeu, s[aduce\i trupurile voastre ca o jertf[vie, sfânt[=i pl[cut[lui Dumnezeu> (Romani 12:1).

Sunt unii care nu =tiu acest lucru, sunt care =tiu, dar nu fac aceasta, al\ii =i-au dat trupul ca o jertf[, dar acum îl vor înapoi. +i sunt al\ii care =i-au dat trupul ca o jertf[Domnului pentru totdeauna, f[r[regrete =i gânduri de întoarcere înapoi. Pe mitra preotului scria: <Sfin\enie Domnului>. +i ast[zi nimic mai pu\in nu este acceptabil. Satan caut[s[compromit[copiii Domnului prin oferte. Lot a cerut un hatâr =i a ajuns s[fac[o urâciune. Samson a spus c[o iube=te pe Dalila, c[doar dragostea este de la Dumnezeu. Saul a adus jertfe din ceea ce ar fi trebuit s[omoare. Acestea sunt exemple de oameni compromi=i, dar au fost =i dintre aceia care au pl[tit orice pre\ pentru a r[mâne cura\i]n fa\ Domnului. Iov, Daniel, cei trei tineri în cuptor, Iosif =i Pavel sunt exemple vii c[este posibil s[tr[ie=ti sfânt într-o lume murdar[. Nu exist[nici un p[cat pe care Dumnezeu s[-l tolereze. Nu este nici un p[c[tos pe care Dumnezeu s[nu-l iubeasc[. Dumnezeu nu cunoa=te nici un alt plan de mântuire mai bun decât acela pe care ni l-a dat. Dumnezeu nu cunoa=te nici un timp mai bun ca acum pentru a fi mântuit. Dumnezeu =i copiii Lui nu pot s[mint[. <Tu ur[=ti pe cei ce fac f[r[delegea, =i pierzi pe cei mincino=i> (Psalmul 5:5).

Tr[irea sfânt[este alergarea care garanteaz[primirea premiului. <Alerga\i dar în a=a fel ca s[c[p[ta\i premiul!> (1 Corinteni 9:24). Pe vremea lui Pavel se f[ceau tot la doi ani concursuri asem[n[toare jocurilor Olimpice. Apostolul a v[zut c[cei ce particip[se preg[tesc =i se înfrâneaz[de la tot felul de lucruri ca s[poat[alerga în a=a fel]nc`t s[primeasc[cununa. Unii se preg[tesc ani de zile ca s[concureze câteva minute. Cel ce nu alearg[dup[rânduial[este descalificat. Tot a=a, cel ce alearg[pe drumul mântuirii =i nu r[mâne în rânduiala Scripturii se exclude singur de la dreptul de a primi cununa. Tr[im cu grij[=i sfin\i, pentru c[ne iubim sufletul, dar =i pentru c[}l iubim pe Domnul.

Ca s[po\i birui trebuie s[te vezi slab, iar pe El tare. Trebuie s[m[golesc de mine ca s[pot fi umplut de El. <C[ci Eu sunt

Domnul, Dumnezeul t[u, care te iau de mâna dreapt[=i-\i zic: «Nu te teme de nimic, Eu î\i vin în ajutor!»» (Isaia 41:13). Atâta timp cât El este cu noi, nu avem de ce s[ne temem. El r[m`ne cu noi atâta timp cât ne p[str[m sfin\i pentru El. Este timpul s[spunem ca =i Habacuc: <Doamne, însuflete=te-\i lucrarea!> Nu este suficient s[fim ni=te scânteii, ci vrem s[fim un jar =i o flac[ra a Duhului Sfânt. O via\ sfânt[va face posibil[o via\ intim[=i o prietenie apropiat[cu Domnul Isus. O via\ sfânt[va \ine canalul de comunicare deschis dintre sufletul t[u =i Cer. O via\ sfânt[te va face s[poți spune: <Vino, Doamne Isuse!>

Amin

AFIRMAȚII BIBLICE REFERITOARE LA NECESITATEA MÂNTUIRII

1. Toți oamenii sunt p[c[to=i, f[r[nici o excepție

<Nu este nici un om neprih[nit, nici unul m[car... Nu este nici unul care s[fac[binele, nici unul m[car... C[ci toți au p[c[tuit =i sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu> (Romani 3:10, 12, 23). <Iat[c[sunt n[scut în nelegiuire, =i în p[cat m-a z[mislit mama mea> (Psalmul 51:5). **Pentru c[toți ne-am n[scut cu o natur[p[c[toas[, toți suntem p[c[to=i, indiferent c`te p[cate am comis.**

2. Consecințele p[catului sunt nefaste =i ve=nice

<...plata p[catului este moartea> (Romani 6:23). Nu doar moartea fizic[, ci moartea a doua, adic[iadul. <Iazul de foc este moartea a doua. Oricine n-a fost g[sit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc> (Apocalipsa 20:14-15). **Este o imagine sumbr[=i înfior[toare, dar afirmat[cu t[rie de Dumnezeu în Cuv`ntul S[u.**

3. Exist[, îns[, o speran\[vie pentru orice p[c[tos, în meritele jertfei Domnului Isus Hristos

<Dumnezeu }=i arat[dragostea fa\ de noi prin faptul c[, pe c`nd eram noi înc[ p[c[to=i, Hristos a murit pentru noi> (Romani 5:8). <Fiindc[ at`t de mult a iubit Dumnezeu lumea, c[a dat pe singurul Lui Fiul, pentru ca oricine crede în El, s[nu piar[, ci s[aib[via\a ve=nic[... Cine crede în Fiul, are via\ ve=nic[; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea via\a, ci m`nia lui Dumnezeu r[m`ne peste el> (Ioan 3:16, 36). **Aceasta este =ansa uria=[, oferta harului lui Dumnezeu adresat[fiec[rui om, oric`t de p[c[tos ar fi el.**

4. Orice om prime=te m`ntuirea prin credin\a în Isus Hristos

<Dumnezeu ne-a dat via\a ve=nic[, =i aceasta este în Fiul S[u. Cine are pe Fiul, are via\[, cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are via\]. V-am scris aceste lucruri ca s[=tiți c[voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți via\a ve=nic[> (1 Ioan 5:11-13). <C[ci tuturor celor ce L-au primit, adic[celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul s[se fac[copii ai lui Dumnezeu> (Ioan 1:12). <Dac[m[rturise=ți deci cu gura ta pe Isus ca Domn, =i dac[crezi în inima ta c[Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi m`ntuit> (Romani 10:9). **Poți fi iertat de toate p[catele tale =i m`ntuit, chiar acum, chem`ndu-L pe Domnul Isus în inima ta cu credin\[, prin rug[ciune:**

Doamne, Dumnezeule, recunosc înaintea Ta că sunt păcătos, că Te-am întristat mult cu păcatele mele și eram condamnat la osândă veșnică. Și mulțumesc, Doamne, pentru că m-ai iubit așa de mult, încât ai dat pe Fiul Tău să moară în locul meu, pentru a-mi oferi iertarea de păcate și viața veșnică. Mă pocăiesc de toate păcatele mele și îți exprim decizia de a mă întoarce cu adevărat la Tine.

Mărturisesc deschis credința mea deplină în jertfa Ta sfântă, Doamne Isuse, și decizia mea fermă de a Te primi chiar acum în inima mea ca Mântuitorul meu personal și Domnul vieții mele. Doamne Isuse, intră în inima mea, iartă-mi toate păcatele și schimbă-mi viața.

Începând de astăzi doresc să-mi subordonez viața voii Tale sfinte și să trăiesc în ascultare deplină de Tine, Domnul și Mântuitorul meu. Și mulțumesc Isuse că m-ai mântuit! Amin.

Confirm hotărârea mea prin semnătură:

Numele _____

Data _____

Dacă ai făcut rugăciunea cu sinceritate și credință deplină în jertfa Domnului Isus, acum tu ești mântuit. Dumnezeu te asigură că:

1. Păcatele tale sunt iertate (1 Ioan 1:8-9);
2. Tu ai acum viața veșnică (1 Ioan 5:11-13);
3. Acum ești un copil al lui Dumnezeu în familia Sa (Ioan 1:12);
4. Ești moștenitor al slavei Sale eterne (Romani 8:17);
5. El îți garantează siguranța mântuirii tale (Ioan 10:28).

Pentru întreținerea părții tale cu Dumnezeu:

- Citește Cuvântul Său în fiecare zi și meditează la el;
- Dezvoltă zilnic o viață de parte a ta cu Dumnezeu prin rugăciune;
- Caută părțile copiilor lui Dumnezeu într-o biserică unde se practică rugăciunea și predicarea Evangheliei, pentru a putea crește în credință și a dezvolta părțile cu Dumnezeu și biserica Sa.

.....
Acum, dacă ai primit iertarea lui Dumnezeu și mântuirea, vei dori ca și altul să fie mântuit.

După ce ai citit această carte dă-o și altuia, care nu a găsit încă mântuirea în Domnul Isus Hristos, să o citească și să ajungă la cunoștința ofertei de iertare a lui Dumnezeu prin Domnul Isus.

Ne bucurăm că ai ajuns la finalul acestei cărți.

Dacă în urma citirii celor 52 de mesaje dorești să cunoști mai multe despre umblarea cu Domnul, să te apropii mai mult de Dumnezeu sau să îți închini viața inimii lui Hristos, să începi să îl urmezi pe Domnul, scrie-ne pe adresa de mai jos. Vom fi bucuroși să te susținem în rugăciune și să te ajutăm în dezvoltarea relației tale cu Hristos.

Societatea Penticostală de Misiune Creștină din România

Piața 1 Decembrie nr. 11

3700 Oradea

Tel: 059-136 841

Fax: 059-432 778

E-mail: spmcr@rdslink.ro

